

Tirsdag den 10. april 2012 (D)

1

66. møde

Tirsdag den 10. april 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til ministeren for nordisk samarbejde, justitsministeren og social- og integrationsministeren om grænsehindre i Norden. Af Bertel Haarder (V), Karin Gaardsted (S), Marie Krarup (DF), Jeppe Mikkelsen (RV), Anne Baastrup (SF), Finn Sørensen (EL), Villum Christensen (LA), Mike Legarth (KF) og Sjúður Skaale (JF). (Anmeldelse 30.03.2012).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 17 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om differentieret behandlingsgaranti. Af Sophie Løhde (V), Liselott Blixt (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF). (Anmeldelse 25.01.2012. Fremme 27.01.2012. Forhandling 29.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Sophie Løhde (V), Liselott Blixt (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 39 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Camilla Hersom (RV), Jonas Dahl (SF) og Stine Brix (EL)).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 21 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren om personer med handicap. Af Stine Brix (EL) m.fl. (Anmeldelse 02.02.2012. Fremme 07.02.2012. Forhandling 29.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 40 af Stine Brix (EL), Maja Panduro (S), Hans Vestager (RV) og Annette Vilhelmsen (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 41 af Hans Andersen (V), Karina Adsbøl (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Tom Behnke (KF)).

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 22 [afstemning]:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om anvendelsen af lægekonsulenter. Af Bent Bøgsted (DF) og Karina Adsbøl (DF). (Anmeldelse 07.02.2012. Fremme 09.02.2012. Forhandling 29.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 42 af Bent Bøgsted (DF), Eyvind Vesselbo (V), Lennart Damsbo-Andersen (S), Hans Vestager (RV), Eigil Andersen (SF), Joachim B. Olsen (LA) og Tom Behnke (KF)).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter. (Adgang til at øge antallet af suppleanter i Arbejdsretten). Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 22.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 21.03.2012. 2. behandling 29.03.2012).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. og registreringsafgiftsloven. (Ophævelse af betingelse om tilladelse til taxikørsel for udstedelse af tilladelse til offentlig servicetrafik og fritagelse for registreringsafgift af biler, der udfører kørsel på grundlag af tilladelse til offentlig servicetrafik).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 02.02.2012. Betænkning 29.03.2012).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Ophævelse af kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 11.01.2012. 1. behandling 31.01.2012. Betænkning 29.03.2012).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af fiskeriloven. (Rådgivende udvalg, fiskeri af laks i visse vandsystemer, EU-pointsystem for alvorlige overtrædelser, beslaglæggelse af fiskeredskaber m.v. og straffemyndighed for visse eksteritoriale overtrædelser).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 23.02.2012. 1. behandling 01.03.2012. Betænkning 29.03.2012).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om olieberedskab.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 29.03.2012).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om bygnings- og boligregistrering samt byggeloven. (Fremrykning af pligten til energimærkning af bygninger, annoncering af energimærket ved salg og udleje, sanktioner og godkendelsesordning for installatører og montører af små VE-anlæg, styrkelse af dataindsamling om energiforbrug, ophævelse af monopol på udstedelse af VA-godkendelser og omfanget af pligten til at tegne en byggeskadeforsikring m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 29.03.2012).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 29.02.2012. 1. behandling 13.03.2012. Betænkning 29.03.2012).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Ophævelse af revisionsklausul). Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 28.03.2012).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger. (Fremryk- ket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejebo- ligbeboere). Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen). (Fremsættelse 21.03.2012).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger. (Startboliger m.v.). Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen). (Fremsættelse 28.03.2012).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v. (Civile bevæbnede vagter på danske lastskibe m.v.). Af justitsministeren (Morten Bødskov). (Fremsættelse 28.03.2012).

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomssko- ler. (Aldersgrænsen for førere af lille knallert). Af justitsministeren (Morten Bødskov). (Fremsættelse 28.03.2012).

17) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til justitsministeren om straf for økonomisk henholds- vis personfarlig kriminalitet. Af Peter Skaarup (DF) m.fl. (Anmeldelse 21.02.2012. Fremme 23.02.2012).

18) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrations- ministeren om indvandring af arbejdskraft. Af Martin Henriksen (DF) og Bent Bøgsted (DF). (Anmeldelse 01.02.2012. Fremme 03.02.2012).

Beslutningsforslag nr. B 65 (Forslag til folketingsbeslutning om gen- nemførelse af en uvildig undersøgelse af effekten af vandmiljøpla- nerne).

Villum Christensen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 66 (Forslag til folketingsbeslutning om at undtage forlystelser fra bilag 1 til lov om afgift af elektricitet).

Ole Birk Olesen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 67 (Forslag til folketingsbeslutning om af- skaffelse af boafgiften).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Anders Samuelsen (LA):

Beslutningsforslag nr. B 68 (Forslag til folketingsbeslutning om op- hævelse af offentlige institutioners dispensation fra ligebehandlings- loven).

Henning Hyllested (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 69 (Forslag til folketingsbeslutning om at indføre lodspligt for fragtskibe, der passerer en eller flere af Lim- fjordsbroerne).

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 71 (Forslag til folketingsbeslutning om be- stilleransvar (kædeansvar)) og

Beslutningsforslag nr. B 72 (Forslag til folketingsbeslutning om ned- sættelse af en social retssikkerhedskommission).

Lars Dohn (EL) og Rosa Lund (EL):

Beslutningsforslag nr. B 73 (Forslag til folketingsbeslutning om stra- tegi for at nedbringe antallet af tvangsudsatte lejere).

Liselott Blixt (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 32 (Hvordan vil regeringen sikre lighed i sundhed for udviklingshæmmede?)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Astrid Krag, der har haft orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med dags dato atter kan give møde i Tinget.

Meta Fuglsangs hverv som midlertidigt medlem af Folketinget er herefter ophørt fra nævnte dato at regne.

I dag er der følgende anmeldelser:

Mette Bock (LA) m.fl.:

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til ministeren for nordisk samarbejde, justitsmini- steren og social- og integrationsministeren om grænsehindrenger i Norden.

Af Bertel Haarder (V), Karin Gaardsted (S), Marie Krarup (DF), Jeppe Mikkelsen (RV), Anne Bastrup (SF), Finn Sørensen (EL), Villum Christensen (LA), Mike Legarth (KF) og Sjúður Skaale (JF). (Anmeldelse 30.03.2012).

Kl. 13:01

Formanden :

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be- tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 64 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 45 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 40 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 41 af Hans Andersen (V), Karina Adsbøl (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Tom Behnke (KF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 17 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om differentieret behandlingsgaranti.

Af Sophie Løhde (V), Liselott Blixt (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF).

(Anmeldelse 25.01.2012. Fremme 27.01.2012. Forhandling

29.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Sophie Løhde (V), Liselott Blixt (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF).

Forslag til vedtagelse nr. V 39 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Camilla Hersom (RV), Jonas Dahl (SF) og Stine Brix (EL)).

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 39 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Camilla Hersom (RV), Jonas Dahl (SF) og Stine Brix (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 61 (S, RV, SF, EL og LA (2) (ved en fejl)) imod stemte 49 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 39 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 38 af Sophie Løhde (V), Liselott Blixt (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 22 [afstemning]:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om anvendelsen af lægekonsulenter.

Af Bent Bøgsted (DF) og Karina Adsbøl (DF).

(Anmeldelse 07.02.2012. Fremme 09.02.2012. Forhandling

29.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 42 af Bent Bøgsted (DF), Eyvind Vesselbo (V), Lennart Damsbo-Andersen (S), Hans Vestager (RV), Eigil Andersen (SF), Joachim B. Olsen (LA) og Tom Behnke (KF)).

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 42 af Bent Bøgsted (DF), Eyvind Vesselbo (V), Lennart Damsbo-Andersen (S), Hans Vestager (RV), Eigil Andersen (SF), Joachim B. Olsen (LA) og Tom Behnke (KF), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 7 (EL).

Forslag til vedtagelse nr. V 42 er vedtaget.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 21 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren om personer med handicap.

Af Stine Brix (EL) m.fl.

(Anmeldelse 02.02.2012. Fremme 07.02.2012. Forhandling

29.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 40 af Stine Brix (EL), Maja Panduro (S), Hans Vestager (RV) og Annette Vilhelmsen (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 41 af Hans Andersen (V), Karina Adsbøl (DF), Joachim B. Olsen (LA) og Tom Behnke (KF)).

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 40 af Stine Brix (EL), Maja Panduro (S), Hans Vestager (RV) og Annette Vilhelmsen (SF), og der kan stemmes nu.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter. (Adgang til at øge antallet af suppleanter i Arbejdsretten).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 22.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 21.03.2012. 2. behandling 29.03.2012).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt med 107 stemmer.

[For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. og registreringsafgiftsloven. (Ophævelse af betingelse om tilladelse til taxikørsel for udstedelse af tilladelse til offentlig servicetrafik og fritagelse for registreringsafgift af biler, der udfører kørsel på grundlag af tilladelse til offentlig servicetrafik).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 02.02.2012. Betænkning 29.03.2012).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Henning Hyllested for Enhedslisten.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil gerne markere, at det er vigtigt for Enhedslisten, at området for kørsel for det offentlige med de såkaldte OST-tilladelser og FE-tilladelser kommer til at foregå under ordnede forhold og i henhold til gældende landsdækkende kollektive overenskomster for det her område.

Vi må sige, at vi jo under udvalgsbehandlingen har spurgt flittigt til det her, og Trafikstyrelsen har bl.a. svaret på nogle spørgsmål og har tilkendegivet over for trafikministeren og over for udvalget, at

styrelsen ikke accepterer, at en virksomhed med tilladelse til offentlig servicetrafik aflønner chaufførerne efter en provisionsbaseret taxioverenskomst, hvilket er det nærmeste man kommer ind akkordafklønning af taxachauffører.

Enhedslisten betragter altså det her svar som udtryk for en erkendelse af, at kørsel for det offentlige skal foregå under ordnede forhold og i henhold til gældende kollektive overenskomst, således at virksomhederne ikke gives mulighed for at konkurrere på chaufførernes løn- og arbejdsforhold.

Det har endvidere været vigtigt for Enhedslisten at imødekomme branchens udbredte ønske om nedsættelse af et persontransportudvalg – det har vi ikke været alene om – med det formål at fremkomme med forslag til en egentlig persontransportlov, som også skulle omfatte busområdet.

Der har været lidt diskussion frem og tilbage i forbindelse med de spørgsmål, vi har stillet. Problemet er, at der på det her område – kørsel for det offentlige med taxier, limousiner, og jeg skal give dig, skal jeg – i virkeligheden kan forekomme temmelig kaotisk. Men det er sådan, at vi er imødekommende, i og med at man nu tager skridt til at nedsætte det her såkaldte persontransportudvalg, hvor man bl.a. også skal se på arbejds- og lønvilkår for chauffører.

Vi tager til efterretning, at spørgsmålet om, hvorvidt busområdet skal inddrages i det her spørgsmål, bliver overladt til Trafikstyrelsen, som skal vurdere og undersøge, hvordan det vil kunne lade sig gøre.

Vi har så et par små hængepartier, hvor vi ikke helt føler, at vi er dækket ind, men i og med at der er åbnet op for, at de spørgsmål, som står tilbage – nemlig spørgsmålet om iværksættere, arme og ben-firmaer siger vi jo, uddannelse af chauffører og udstyr og indretning af de biler, der bruges til offentlig servicetrafik – kan tages op i det kommende persontransportudvalg, føler vi os dækket ind på den måde. Vi vil arbejde for, at de spørgsmål bliver rejst, og at der kommer et fornuftigt udfald på dem. Og med de bemærkninger vil vi tilkendegive, at vi stemmer for lovforslaget.

Kl. 13:08

Formanden :

Tak til Enhedslistens ordfører. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af et flertal (S, RV, EL og SF)?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (DF), tiltrådt af et mindretal (V, LA og KF), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 1-3 og 6, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Ophævelse af kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 11.01.2012. 1. behandling 31.01.2012. Betænkning 29.03.2012).

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Leif Mikkelsen for Liberal Alliance.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag pegede vi på, at det var vigtigt med så meget konkurrenceudsættelse som muligt i kommunernes virksomhed, og vi stillede spørgsmål til ministeren om, hvordan man fremadrettet kunnet sikre det, når man i dag kom med et lovforslag, der ophævede den lovgivning, som den tidligere regering havde vedtaget. Det har vi fået signaler om at ministeren vil prioritere i samtalerne med kommunerne. Ikke fordi det betrygger os fuldt og helt, men det udstiller sådan set for os det dilemma, der er i det her lovforslag: Spørgsmålet om så stor kommunal frihed som muligt og samtidig sikring af så meget konkurrenceudsættelse som muligt.

Virkeligheden er den, at det jo i første række er kommunalbestyrelsens opgave at bruge borgernes penge bedst muligt. I det lys vil jeg gerne understrege, at Liberal Alliance ønsker så meget konkurrenceudsættelse som overhovedet muligt. Det er faktisk vigtigt for at sikre, at man får det til den rigtige pris. Så har vi deroverfor spørgsmålet om et af vore mærkesager, nemlig større frihed, og det er det, man må forholde sig til her. Jeg vil bare understrege over for Folketinget, at vi har valgt friheden, og dermed signalerer vi, at vi kan støtte det af regeringen fremsatte forslag om at ophæve den pligt, der ligger i det, fordi vi peger på – det er sådan set nødvendigt at få markeret gang på gang – at der skal være alvor i de valg, der foretages til kommunalbestyrelserne, sådan at borgerne kan mærke en forskel på, hvem de vælger, og så må de jo vælge nogle andre her om godt et år, hvis det er, at man ikke forfølger bedst mulig praksis i forhold til deres brug af midler. Så det er en prøve, og så håber vi meget, at ministeren vil forfølge det, og vi vil holde meget øje med, at det sker, det, som alle ønsker. Vi i Tinget er sådan set enige om, at vi ønsker øget konkurrenceudsættelse, men vi ønsker altså også en stor kommunal frihed. Vi har valgt friheden, og dermed støtter vi forslaget. Tak.

Kl. 13:12

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af fiskeriloven. (Rådgivende udvalg, fiskeri af laks i visse vandsystemer, EU-pointsystem for alvorlige overtrædelser, beslaglæggelse af fiskeredskaber m.v. og straffemyndighed for visse eksterritoriale overtrædelser).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 23.02.2012. 1. behandling 01.03.2012. Betænkning 29.03.2012).

Kl. 13:12

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:12

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V og KF), tiltrådt af et mindretal (DF og LA), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (V og KF), tiltrådt af et andet mindretal (DF og LA), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om olieberedskab.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 29.03.2012).

Kl. 13:14

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:14

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om bygnings- og boligregistrering samt byggeloven. (Fremrykning af pligten til energimærkning af bygninger, annoncering af energimærket ved salg og udleje, sanktioner og godkendelsesordning for installatører og montører af små VE-anlæg, styrkelse af dataindsamling om energiforbrug, ophævelse af monopol på udstedelse af VA-godkendelser og omfanget af pligten til at tegne en byggeskadeforsikring m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 29.03.2012).

Kl. 13:14

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:15

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændring af revisionsbestemmelser).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 29.02.2012. 1. behandling 13.03.2012. Betænkning 29.03.2012).

Kl. 13:15

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen også her sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Ophævelse af revisionsklausul).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 13:16

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak, formand. Med virkning fra den 1. juli 2007 trådte en ændring af § 4 i lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. i kraft. Den indelbar, at andre aktører, der varetager opgaver som led i den aktive beskæftigelsesindsats, efter aftale med kommunen fik de samme muligheder som kommunerne med hensyn til at bruge uddannelsesaktiviteter som led i beskæftigelsesindsatsen. Samtidig blev det fastsat, at ordningen skulle tages op til revision.

Med lovforslaget foreslås revisionsklausulen ophævet, således at ordningen med anden aktørs mulighed for brug af uddannelsestilbud videreføres uændret.

Jeg vil gerne lige læse et par linjer op af ministerens fremsættelsestale – og jeg citerer:

»Forslaget om ophævelsen af revisionsklausulen stilles på baggrund af de positive erfaringer som både Ministeriet for Børn og Undervisning og Beskæftigelsesministeriet har indhentet i forbindelse med revisionen af ordningen.«

Venstre anbefaler den her lovændring, for for Venstre er det afgørende, at opgaven løses bedst muligt, og ikke, hvem der løser opgaven. Tak.

Kl. 13:17

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Fru Annette Lind som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Annette Lind (S):

Regeringen har valgt en aktiv politik med fremrykning af investeringer, der skal få flere i arbejde, få gang i væksten og skabe ny optimisme i samfundet. Høj beskæftigelse er betingelse for velstand og velfærd i Danmark. Det her lovforslag er i god tråd med ovennævnte og er en opfølgning på den brede aftale »Flere i arbejde« fra 2003, der skabte det overordnede grundlag for, at andre aktører, der varetager opgaver som led i den aktive beskæftigelsesindsats, har de samme muligheder som kommunerne med hensyn til brug af uddannelsesaktiviteter som led i beskæftigelsesindsatsen.

I bemærkningerne til revisionsbestemmelsen står der, at ændringer om andre aktørers brug af uddannelsestilbud skal evalueres. Som det blev sagt før, skulle loven oprindeligt være taget op til revision i folketingsåret 2009-10, men det blev udsat til dette folketingsår ved etableringen af et enstrengt beskæftigelsessystem. Det er nu sket.

Ordningen er kun brugt i beskæftiget omfang og især koncentreret til erhvervsrettet uddannelse, men der er bred enighed om, at andre aktørers tilmelding og betaling til uddannelsesinstitutionerne ikke har givet anledning til problemer. Der er tværtimod peget på, at et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem har betydet reduceret administration, og mange beslutninger er derfor rykket tættere på borgeren.

På baggrund af den positive gennemførte evaluering ønsker Socialdemokraterne, at revisionsklausulen ophæves, så andre aktørers mulighed for brug af uddannelsestilbud i beskæftigelsesindsatsen kan videreføres uændret, for selv små tiltag kan skabe yderligere fremgang i beskæftigelsen i Danmark, og det har også prioritet. Tak.

Kl. 13:20

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Alex Ahrendtsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Oprindeligt er loven jo en udmøntning af en aftale fra 2003, »Flere i arbejde«, mellem den daværende regering og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, det vil sige et ret bredt flertal. Den stammer helt tilbage fra 2007, og den bestemmer, som flere har sagt, at anden aktør inden for aktivering kan bruge uddannelser til at få folk i arbejde. Dermed ligestiller den dem med kommunen. Og det er især erhvervsuddannelserne, der har benyttet sig af denne mulighed.

Den nuværende lovændring er egentlig af teknisk karakter, men betyder, at loven ikke længere skal evalueres, fordi erfaringerne hidtil har været gode. Det gælder f.eks. regelforenklign, mindre administration og beslutninger tættere på borgeren. Og det er jo noget, som

vi alle sammen selvfølgelig kan støtte. Dansk Folkeparti kan derfor bakke op om forslaget.

Kl. 13:21

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Som mine kollegaer også har fortalt, er der gode grunde til, at ordningen fortsættes, og Det Radikale Venstre kan derfor støtte, at revisionsklausulen ophæves.

Kl. 13:21

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

SF har mange holdninger til det om anden aktør, men det berører ikke dagens lovforslag. Det oprindelige forslag indebar jo det tiltag, at anden aktør har mulighed for at anvende uddannelsesaktivitet som led i aktiveringsindsatsen. Det kan vi støtte fuldt op om, og jeg vil derfor ikke gentage det, som min udmærkede kollega allerede har sagt, men blot sige, at SF støtter op om lovforslaget.

Kl. 13:22

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Henning Hyllested som Enhedslistens ordfører i dag.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Så nemt slipper I nu alligevel ikke! Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Arbejdsmarkedsstyrelsen har gennemført en såkaldt ekstern evaluering i 2009 af brugen af anden aktør under service- og længerevarende videregående uddannelses-udbuddene. Igen i november 2011 er der indhentet oplysninger – som der står – fra Jobcenter København og Jobcenter Aarhus. Jeg ved ikke, om man har ringet rundt og har snakket med dem – nej, man har vel trods alt gjort det mere kvalificeret. Af de oplysninger, man har indhentet, fremgår det, at det er der ikke nogen problemer med; der er f.eks. ikke nogen problemer med betalingen, og det er jo i virkeligheden det, det her handler om.

Det modsiges lidt af, at det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i hvert fald er to institutioner, der har reageret, forstået på den måde at de har fundet det noget mere tidkrævende at få kursister fra anden aktør tilmeldt, og at de har skullet bruge en hel del mere tid på det, end de plejer, og at de også har haft et noget større tidsforbrug på vejledningsopgaver over for anden aktør, bl.a. for at sikre, at kommunen blev inddraget, og at institutionerne så også rent faktisk fik den endelige godkendelse og dermed også var berettigede til at få de penge, som de skal have for at stille den pågældende uddannelsesaktivitet til rådighed.

I Enhedslisten anerkender vi dog, at omfanget, som det fremgår, af såkaldt anden aktørs brug af uddannelsesaktiviteter, trods alt er meget begrænset, og da det tilsyneladende ikke giver nævneværdige problemer med betalingen, og det er jo, som jeg sagde, det, lovforslaget handler om, stemmer vi naturligvis for forslaget, men jeg vil gerne allerede nu annoncere, at vi da vil bruge udvalgsbehandlingen til at få området lidt bedre belyst, end det er her.

Så vil jeg benytte anledningen til at sige sådan lidt mere generelt, at måske er anden aktørs begrænsede brug af uddannelsesaktiviteterne i beskæftigelsesindsatsen i virkeligheden det, der er problemet. Det kunne jo godt i forbindelse med anden aktør give mistanke om en højere grad af anvendelse af det, vi efterhånden har udråbt til at være meningsløs aktivering, altså kurser af mere eller mindre dubiøs karakter. Det har som bekendt aldrig været Enhedslistens livret, at beskæftigelsesindsatsen, om jeg så må sige, blev privatiseret, men det er så en anden sag, og den vil vi vende tilbage til i anden sammenhæng.

Kl. 13:25

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Liberal Alliance støtter også ophævelsen af revisionsklausulen, der indebærer, at ordningen om anden aktørs mulighed for at bruge uddannelsesstilbud opretholdes i sin nuværende form.

Vi ønsker generelt et fokus på kvalitet og pris i offentlige opgaver og ikke et fokus på, hvem der udfører opgaven. Vi håber derfor, at rationalet bag dette lille lovforslag vil forplante sig i regeringens politiske arbejde.

Kl. 13:25

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak for det, formand. Det er egentlig sjovt, at det her lovforslag ikke giver mere debat, for det handler jo om anden aktør og sådan om hele forholdet mellem det private og offentlige, og hvor meget hver især skal fylde.

Anden aktør har i den her sammenhæng for det offentlige betydet mindre administration – og det er positivt – og beslutninger tættere på borgerne, og det betyder jo faktisk en øget kvalitet, ved at private også er med til at løse den her opgave. Og de administrative fordele, man gerne ville opnå, synes også opnået.

Så siger evalueringen her også, at der er en række yderligere områder, hvor administrationen kan mindskes, og det kunne jo også være rigtig interessant at kigge på.

Så vil jeg egentlig blot afslutningsvis med støtte til det her forslag sige, at Konservative altid er glade, når vi kan få private på bagen på en god og en meningsfuld måde. Og selv om det kan synes som en lille sag, er det glædeligt, at den her klausul nu ophæves.

Kl. 13:26

Formanden :

Tak til ordføreren. Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 13:26

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt sige tak for den brede opbakning, der er til lovforslaget. Det er jo et lovforslag, som stammer tilbage fra 2007, hvor der blev åbnet for anden aktør i beskæftigelsesindsatsen og for, at man i den forbindelse kunne bruge uddannelsesaktiviteter i selv samme aktiveringsindsats.

I loven er der så, som det også er blevet nævnt af flere her, indføjet en klausul, der skal sikre, at anden aktørs brug af uddannelsesstilbud bliver evalueret i folketingssamlingen 2011-12, og det er det,

der er sket nu. Det, som evalueringen har vist, er, at anden aktørs betaling for uddannelsesstilbud ikke har givet anledning til problemer.

Her kan jeg også lige knytte en kommentar til de eneste to bemærkninger, jeg fik her fra salen, bl.a. fra Enhedslisten, som jo netop understregede, at det her handler om en evaluering af anden aktørs betaling for uddannelsesstilbud. Så kan der være en diskussion i øvrigt om anvendelsen af anden aktør, som hører til i et andet regi. Dermed også min kommentar til den konservative ordfører, for jeg forstod indlægget sådan, at det netop var det generelt at anvende anden aktør i beskæftigelsesindsatsen, som den konservative ordfører havde nogle bemærkninger om.

Da spørgsmålet så er blevet rejst, selv om det sådan set ikke har noget med det her lovforslag at gøre, da det kun handler om betalingsdelen, vil jeg dog alligevel bare henvise til en undersøgelse fra 2009, som Deloitte gennemførte, og hvor man evaluerede resultaterne af at anvende anden aktør end jobcentrene. Den undersøgelse, som Deloitte lavede i 2009, konkluderede bl.a., at andre aktører ikke har bedre resultater end jobcentrene; tværtimod er der en tendens til, at de har lidt dårligere resultater end jobcentrene. Det er bare for at sige, at det er en diskussion, der har været, og at den ikke hører til inden for Børne- og Undervisningsministeriets område. Der handler det alene om, om der har været problemer med anden aktørs betaling for uddannelsesstilbud, og det viser evalueringen at der ikke har været.

Derfor vil jeg sige, at jeg er glad for den brede opbakning til, at vi så ophæver den revisionsbestemmelse, der var, sådan at det kan fortsætte, for det har været problemløst.

Kl. 13:28

Formanden :

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger.

(Fremrykket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejeboligbeboere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 21.03.2012).

Kl. 13:29

Forhandling**Formanden :**

Jeg ser ikke ministeren i salen. Det er jo ikke så godt. Vi prøver lige at trække den en smule i ørerne, ellers bliver vi jo nødt til at holde pause. Der kommer ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Så kan vi åbne forhandlingen, og det er fru Louise Schack Elholm som ordfører for Venstre, værsgo.

Kl. 13:30

Kl. 13:33

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Mikrofonen er meget højt oppe. Det er en høj en, der har stået her.

Dette lovforslag er opdelt i tre dele. Den første del af lovforslaget handler om at fjerne de 3 dages løbetid, som lejerne har til at betale huslejen. Regeringen argumenterer med, at det vil medføre, at lejere ikke bliver smidt ud af deres lejeboliger, fordi de ikke har betalt deres husleje. Regeringen forventer nemlig, at en del af lejerne har fået brugt deres penge i løbet af de 3 dage, og at de derfor ikke har råd til huslejen. Regeringen forventer åbenbart på den baggrund at undgå 500 udsættelser, og de forventer derfor at spare 600.000 kr. på forslaget. Jeg synes, at det er et vel optimistisk skøn. Der er givetvis nogle, som ikke kan gemme deres penge i 3 dage, men så drastiske ændringer virker tvivlsomme.

Socialdemokraterne slog sig hårdt op på udsættelser før valget. Den nuværende beskæftigelsesminister sagde før valget, at det skulle forbydes at sætte børnefamilier på gaden. Også den nuværende statsminister lovede over for LLO et forbud mod at sætte børnefamilier på gaden. Det lyder ganske sympatisk, men det holder ikke i virkeligheden. Vi kan ikke give nogen en blankocheck til ikke at betale husleje. Man *skal* betale sine regninger, og man *skal* betale sin husleje, uanset om man har børn. Børnefamilier skal allerede hjælpes i dag, hvis de bliver sat ud. Kommunerne er nemlig forpligtet til at sørge for en ny bolig til dem.

Socialdemokraterne ændrede da også holdning efter valget. Nu lader det ikke til, at Socialdemokraterne vil forbyde udsættelse af børnefamilier. Det lader til, at det eneste, Socialdemokraterne åbenbart kan svinge sig op til for at undgå udsættelser, er at fjerne de 3 dages løbetid på at betale husleje.

Anden del af dette lovforslag handler om at skabe mere gennemsigtighed i huslejenævns og beboerklagenævns afgørelses- og behandlingstider. Disse skal fremover offentliggøres i DIADEM. Det er godt at sikre mere gennemsigtighed omkring nævnens afgørelser og sagsbehandlingstider. Jeg vil dog gerne have præciseret, om DIADEM kan hjælpe udlejer med at finde det rette lejeniveau, for det har vi jo oplevet at mange udlejere har problemer med.

I den tredje og sidste del af lovforslaget lægges der op til at effektivisere brugen af plejeboliger ved at forbedre kommunernes muligheder for at benytte sig af opmagasinering af indbo efter afdøde beboere, dog kun når sagerne kommer i skifteretten. Det vil gøre det muligt at genudleje hurtigere og dermed få en hurtigere og mere optimal måde at overdrage plejeboligerne på.

Jeg er overordnet set en kende overrasket over forslaget til at ændre lejeloven. Der foregår jo i øjeblikket forhandlinger om lejeloven mellem parterne på området. Jeg ved, at ministeren har genoptaget de forhandlinger, som blev sat i gang under VK-regeringen, og derfor undrer forslaget mig. Jeg håber ikke, at det betyder, at ministeren generelt har tænkt sig at obstruere forhandlingerne. Når det så er sagt, mener vi dog i Venstre, at der er nogle nyttige ændringer, der er indeholdt i lovforslaget. Vi kan klart se det fornuftige i at fremsætte fristen for huslejen, så der er større sikkerhed for, at den betales rettidigt. Samtidig støtter vi op om større gennemsigtighed i de sager, som huslejenævnet og beboerklagenævnet behandler, og det vil også være fornuftigt at give kommunerne bedre muligheder for opmagasinering af indbo fra afdøde beboere.

I Venstre er vi positive over for lovforslaget og ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:33

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Jan Johansen som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Lovforslagets tre dele har det tilfælles, at de sammen styrker regeringens boligsociale indsats og viden på området. Under den tidligere VK-regering er antallet af lejere, der sættes ud af deres boliger, fordi de ikke kan betale husleje, eksploderet. Hvor der i 2002 var ca. 1.800 udsættelser, var tallet sidste år steget til 4.400. Det hverken kan eller vil den nye regering acceptere. Derfor har regeringen besluttet at fremrykke tidspunktet for huslejebetalinger ved at afskaffe lejelovens såkaldte løbedage. Løbedagene gør det muligt for en lejer at vente med at betale huslejen til den tredje hverdag i måneden. Det forøger risikoen for, at lejerne ikke har penge nok, når huslejen skal betales. Derfor har det været vigtigt for os, at der nu er overensstemmelse mellem løbedagene og tidspunktet for huslejebetalingen.

Forslaget fremsættes i en erkendelse af, at en udsættelse af boligen har meget store, alvorlige konsekvenser for de berørte personer og familier. Vi ved fra Socialforskningsinstituttets undersøgelse fra 2008, at det er tre ud af fire udsatte lejere, der har et reelt problem med at styre deres økonomi. Det er derfor ikke et spørgsmål om at øge statsstyringen, men en hjælpende hånd til familierne, der har svært ved at betale huslejen. Lovforslaget er på den måde en del af regeringens samlede boligsociale indsats, hvor vi også har afskaffet starthjælpen og de andre fattigdomsydelser, som har gjort det svært for mange at finde penge til huslejen.

Som et andet element i lovforslaget ønsker regeringen at få samlet en større viden omkring gennemsigtigheden om husleje- og beboerklagenævnenes afgørelser. Derfor foreslår regeringen, at der oprettes hjemmel til at pålægge husleje- og beboerklagenævnet at indberette forskellige sagsoplysninger til en database. Ændringerne er en udbygelse af det eksisterende register, som i dag kun indeholder sager af principiel interesse. Det er regeringens ønske, at registeret skal udbygges med oplysninger om alle husleje- og beboerklagenævns sager, så både private og professionelle kan få glæde af oplysningerne.

Endelig ønsker regeringen med det tredje element i lovforslaget at sikre en bedre udnyttelse af plejeboligerne rundtomkring i landet. Alt for mange kommuner afventer i dag skifterettens behandling af dødsboet, før plejeboligerne ryddes og genudlejes. Det er både uhenigtsmæssigt og dyrt i områder med stor efterspørgsel på plejeboligområdet. Derfor foreslår vi en præcisering af de eksisterende muligheder for at opmagasinere indbo efter afdøde beboere i plejeboliger. Det vil betyde hurtigere genudlejning og dermed en bedre udnyttelse af plejeboligerne. Samtidig vil den hurtige genudlejning årligt spare kommunerne for 8,2 mio. kr. i tab af lejeindtægter – penge, der i stedet kan investeres i skoler, plejehjem og sygehuse. Forslaget giver ikke mulighed for at rydde boligen hurtigere end efter de gældende regler.

Med det samlede lovforslag vil regeringen give familier med pengeproblemer en hjælpende hånd ved at fremskynde betalingen af huslejen og på den måde nedbringe antallet af udsættelser. Samtidig vil vi få mere viden omkring sager, der kommer for husleje- og beboerklagenævnet, og flere plejeboliger vil kunne genudlejes hurtigere. Det er socialdemokratisk politik, og vi bakker derfor op omkring forslaget. Tak.

Kl. 13:37

Formanden :

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Lars Dohn.

Kl. 13:37

Lars Dohn (EL):

Mit spørgsmål var egentlig til Venstres ordfører, men jeg kom åbenbart lidt sent på. Men jeg vil så rette det til den socialdemokratiske

ordfører. Jeg forstod på Venstres ordfører, at det skulle have konsekvenser, hvis familier ikke får betalt huslejen til tiden. Kan jeg få en garanti fra den socialdemokratiske ordfører for, at løftet til Lejernes Landsorganisation vil blive fastholdt?

Kl. 13:38

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:38

Jan Johansen (S):

Det er jeg helt overbevist om. Kommunerne kan jo i dag tage sig af familier, der bliver udsat, så den praksis fortsætter. Det er også socialdemokratisk politik at kigge på den sag, for, som jeg sagde i min tale, er det jo en katastrofe for de familier, der bliver sat ud.

Kl. 13:38

Formanden :

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Louise Schack Elholm (V):

Det var en meget interessant tale, som ordføreren holdt, og jeg må sige, at jeg synes, at det er noget af et vrangbillede, man tegner. Ordføreren stiller tal op for antallet af udsættelser, men nævner jo ikke, hvad tallet var før 2002. Og jeg ved jo godt, hvorfor ordføreren ikke kan nævne, hvad tallet var, før VK-regeringen kom til: Det er, fordi det ikke blev oplyst. Det var simpelt hen hemmelige tal, så vi aner ikke, hvordan udviklingen var før 2002. Jeg vil gerne høre, om ordføreren kan bekræfte det.

Det andet, jeg gerne lige vil tage fat i, og som jeg gerne vil have ordførerens kommentar til, er, at ordføreren siger, at man, i forbindelse med at man afskaffer kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 460-timers-reglen, samtidig kan se, at disse ting har været medvirkende til, at der var flere, der blev sat ud. Jeg vil gerne lige have at vide, hvor ordføreren finder belæg for denne påstand, for der er ikke en eneste af de analyser, der er blevet foretaget på det her område, der kan bekræfte ordførerens påstand. Det passer simpelt hen ikke.

Kl. 13:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:39

Jan Johansen (S):

De tal, jeg nævnte, og som viste, at der i 2002 var 1.800 udsættelser, og at der sidste år var 4.004, er reelle tal, som er til at tage og føle på.

Hvad angår tallene i forbindelse med, at vi har ophævet fattigdomsbetalingerne, så er jeg sikker på, at det er noget, der vil kunne ses i senere statistikker.

Kl. 13:40

Formanden :

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:40

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er glad for, at ordføreren bekræfter mig i, at der ikke er nogen analyser, der ligger til grund for ordførerens påstand om, at 460-timers-reglen, kontanthjælpsloftet og starthjælpen skulle betyde noget i forbindelse med udsættelser, for det er der ikke statistik for.

Men ordføreren fortalte jo ikke, hvad antallet af udsættelser var før 2002. Hvad var tallet i 2001? Hvad var tallet 1999? Har ordføreren nogle tal på det, for jeg har aldrig kunnet finde nogen? De findes ikke, det blev ikke offentliggjort dengang, man havde ikke fokus på

det. Det er VK-regeringen, der har sat fokus på det her og har gjort noget ved det. Men jeg er da glad for, at ordføreren også siger, at man stadig har tænkt sig at holde fast i det løftebrud, som man siger at man vil begå over for LLO ved ikke at ville lave en lov, der forbyder udsættelse af børnefamilier.

Kl. 13:41

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:41

Jan Johansen (S):

Jeg vil stadig væk sige, at det er de tal, som ligger fra 2002 og fra sidste år, jeg henholder mig til, og det var også dem, jeg henviste til i min tale. Vedrørende de fattigdomsydelser, vi har ophævet, vil jeg gerne sige, at jeg er helt sikker på, at det her fremadrettet klart viser, at der er flere familier, der ikke bliver udsat. Tak.

Kl. 13:41

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:41

Benedikte Kiær (KF):

Først vil jeg lige i forhold til det svar, som ordføreren gav ordføreren fra Enhedslisten, sige, at ifølge husvildebestemmelsen skal kommunen tage sig af en familie, som bliver sat ud af sin lejlighed. Det er ikke en »kan«-bestemmelse, det er en »skal«-bestemmelse.

Når ordføreren mange gange nævner starthjælpen og kontanthjælpsloftet og alle de her ydelser fra VK-tiden, som nu er fjernet, vil jeg blot spørge ordføreren om, hvordan det så kan være, man kommer med det her forslag. For hvis det var det, der var skyld i, at der var lejere, der blev sat ud af deres lejligheder, hvorfor er der så overhovedet nogen mening i eller årsag til at komme med det her forslag, når man har afskaffet de her ydelser?

Kl. 13:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:42

Jan Johansen (S):

Fordi det jo er et led i bestræbelserne på at få antallet på 4.400 sat ned. Det her er et led i, at regeringen gerne vil være med til at løse de problemstillinger, som opstod fra 2002 til 2011, med, at antallet af udsættelser er steget fra 1.800 til 4.400.

Kl. 13:42

Formanden :

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:42

Benedikte Kiær (KF):

Der må jeg så give ordføreren fra Venstre ret i, at vi ikke aner noget som helst om antallet af udsættelser før 2002. Så man kan ikke sige, at det her udelukkende er et problem, som har været i 00'erne. Ordføreren svarer simpelt hen ikke på mit spørgsmål, for hvis det var ydelsesniveauet, der var skyld i, at man blev sat ud af sin lejlighed, så giver det jo ikke nogen mening, når ydelserne er ændret, at komme med det her forslag, medmindre det er en ren tilståelsessag. Det vil sige, det ikke rigtig har noget med ydelserne at gøre, for man får jo ikke flere penge eller får mere ud af sine penge af, at man skal betale sin husleje 2 dage før eller senere. Så kan ordføreren ikke forklare, hvorfor man egentlig kommer med det her lovforslag, og om ikke det er en ren tilståelsessag?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:43

ge lejere eller dårlige udlejere. Hensigten med oplysningerne er, at de bliver videregivet til DIADEM, som er en udmøntning af den tidligere regerings initiativ fra 2005 »Bedre og billigere bolighandel«, der belyser vejen til digital adgang til alle nødvendige ejendomsoplysninger, der skal indhentes ved en bolighandel. Ved at anvende DIADEM vil brugerne få oplysningen øjeblikkelig frem for at skulle vente på den manuelle sagsgang i kommunen og ved andre myndigheder.

Vi kan som udgangspunkt godt støtte intentionerne i dette lovfor-
slag, og vi ser frem til det videre udvalgsarbejde. Tak.

Kl. 13:47

Jan Johansen (S):

Allerførst vil jeg vedrørende de ydelser, som den nuværende regering har ophævet, sige, at jeg helt klart mener, at det vil være med til at gøre, at vi får færre udsættelser fremadrettet. Så vil jeg gerne vedrørende de ydelser sige, at jeg stadig væk mener, at det er fornuftigt at have afskaffet dem, for de var med til at sørge for, at masser af familier ikke kunne betale huslejen.

Kl. 13:43

Kl. 13:43

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Karina Adsbøll som ordfører for Dansk Folkeparti.

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Karina Adsbøll (DF):

Det er lige før, jeg skal have en skammel!

I dag behandler vi et forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger.

Lovforslaget indeholder tre elementer: fremrykket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnstatsistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejeboligbeboere. Op-
hævelse af løbedage indebærer, at udlejerne typisk kommer til at modtage huslejebetaling 3 dage tidligere. Med lovforslaget forventes færre huslejerestancer samt reduceret tab som følge af udsættelser. I debatten omkring tvangsudsættelser har det ofte lydt fra regeringens side, at det var på grund af de lave sociale ydelser, men det har vist sig, at det sjældent er ydelsernes størrelse alene, der er årsag til, at folk ikke kan klare huslejen. Af notatet fra Socialministeriet den 10. december 2010 fremgår det, at det selv med de laveste ydelser er muligt at have et rådighedsbeløb, som ikke nødvendiggør tvangsudsættelse. LLO skriver i deres høringsvar til dette lovforslag, at de ikke forventer, at afskaffelse af lejelovens løbedage vil have den store effekt, og at det vil ramme de lejere, der har problemer med at få løn- eller indkomstoverførsler til deres bankkonto tids nok. KL finder heller ikke, at fjernelsen af løbedage vil ændre på den manglende huslejebetaling. I Dansk Folkeparti vil vi godt have, at ministeren løbende følger dette og evaluerer på dette og samtidig satser på borgerrådgivning og økonomisk hjælp, da vi er sikre på, at dette også vil have en stor effekt. Vi finder det vigtigt, at ministeren sikrer, at de borgere, der får månedslønnen efterfølgende, altså den 2. eller 3., ikke bliver mødt med krav om betaling af påkravsgebyr.

Med hensyn til at få en bedre udnyttelse af plejeboligbestanden foreslås en præcisering af de eksisterende muligheder for at opmagasinere indbo efter afdøde beboere i plejeboliger. Baggrunden for forslaget er, at det i dag er udbredt praksis i kommunerne at afvente skifterettens behandling af boet, før boligen ryddes og genudlejes. En præcisering af dette kan være en god idé.

Så kommer det med nævnstatsstatistikken og indberetninger, der omhandler at få tilvejebragt bredere viden om husleje- og beboerklagenævnenes afgørelser. Der foreslås indført en hjemmel for ministeren for by, bolig og landdistrikter til at pålægge huslejenævn og beboerklagenævn at indberette forskellige oplysninger om de sager, som nævnene behandler. Det kan være en fordel med sådanne indberetninger, dog vil vi i Dansk Folkeparti gerne have svar på, hvad de forskellige oplysninger omhandler, så vi sikrer os, at borgernes retssikkerhed bliver overholdt, sådan at disse indberetninger ikke omhandler personfølsomme oplysninger, så man får en liste over dårlige

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Med det her lovforslag behandler vi tre mindre, om end vigtige ændringer af lejeloven. Vigtigst for mig og for Det Radikale Venstre er afskaffelsen af lejelovens løbedage, og det sker i et forsøg på at afhjælpe udsættelse af socialt svage borgere og hjælpe dem med at få betalt husleje noget før. Det er klart, at det her ikke bør stå alene, og at det er en problematik, som vi også er nødt til at arbejde videre med både socialpolitisk og boligpolitisk i samarbejde med kommunerne og boligselskaberne. Men det her er altså første skridt på vejen.

De to øvrige ændringer, som omhandler, at husleje- og beboerklagenævnene skal indberette forskellige oplysninger om de sager, som nævnene behandler, og at muligheden for opmagasinering af indbo efter afdøde plejeboligbeboere præciseres i lejeloven, så man får mulighed for en hurtigere genudlejning og for på den baggrund at spare nogle ressourcer, kan vi også bakke op om.

Således kan Det Radikale Venstre bakke op om lovforslagets tre elementer. Tak for ordet.

Kl. 13:48

Formanden :

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ordfører for SF. Så er det hr. Lars Dohn som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Når vi behandler det her forslag, er der sikkert mange her i salen, der ser et billede af Erik Henningsen for sig, nemlig billedet fra 1892, som hedder »Sat ud«, hvor vi ser arbejderfamilien, der er blevet sat ud i sneen, og husfaren, der står og diskuterer med betjenten; dengang var der ikke nogen genhusning, så det er et af de resultater, der er opnået gennem årtiers kamp. Men med det meget høje antal udsættelser, vi stadig væk ser, må vi sige, at vi har en måler for, om der stadig væk er noget, der er galt i det her samfund, og det må vi jo konstatere der er, når sådan noget sker. Vi har en markant udfordring, og selv om der ikke foreligger nogen tal tilbage fra 1990'erne, er det jo rigtig svært for Venstres ordfører at argumentere sig ud af, at tallene er steget markant i VKO-perioden.

Der skete jo det, at vi fik flere fattige, og at antallet af betalelige boliger blev mindsket, og det at have råd til at betale huslejen og det at have en indtægt, der modsvarer huslejen, er to afgørende elementer, og der er vi ude i en gal udvikling for øjeblikket, de ting kører galt, men som allerede nævnt har man med finansloven rettet noget op på det, idet regeringen og Enhedslisten jo fjernede fattigdomsydelserne. På den anden side ser vi, at friske tal fra AE viser, at ulig-

heden i det danske samfund fortsætter, så der skal nok tages fat med kraftigere midler, end vi har gjort hidtil.

De tre forslag vil ikke rykke alvorligt ved det her; det er overfladeløsninger, som vi om et halvt eller helt år ikke vil kunne konstatere har givet nogen alvorlig nedsættelse af antallet. Enhedslisten kan støtte forslaget. F.eks. vil fremrykning af huslejobetaling kunne hjælpe nogle få; Lejernes Landsorganisation siger, at det er nogle ganske få, som det vil hjælpe. Nævnstatsstatistikken er også med til at belyse det. Jeg kunne som huslejenævnsmedlem ønske mig, at man i langt højere grad brugte erfaringerne fra huslejenævnene og beboerklagenævnene i den politiske verden, ude i byrådene og i Folketinget, så ad den vej synes jeg vi kan skaffe langt mere viden. Det med opmagasinering af dødsboer vil også kunne hjælpe, men absolut marginalt. Så derfor må vi sige, at her har regeringen valgt de små skridts politik.

Enhedslisten er parat til at tage langt større skridt, og det, der vil hjælpe, er jo, at vi sætter ind bredt, altså at vi dybest set skaber et bedre samfund; at vi bliver bedre til at forebygge misbrug; at vi gør nogle stærkere indgreb over for spontane forbrugslån; at vi sikrer, at alle kommer i enten uddannelse eller beskæftigelse, for det er grundlæggende der, vi skal tage fat, og endelig at vi skaffer flere betalelige lejeboliger, så vi får vendt den gale udvikling, der er sket, med en formindskelse af antallet af betalelige lejeboliger. Og det vil Enhedslisten fremsætte et beslutningsforslag om. Men vi har det princip i Enhedslisten, at når det er fremskridt, stemmer vi for, også selv om det er små fremskridt, men vi vil da gerne opfordre ministeren og regeringspartierne til at tage nogle større skridt fremover, så det ser vi frem til sker. Tak.

Kl. 13:53

Formanden :

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:53

Louise Schack Elholm (V):

Jeg var jo også boligordfører i sidste regeringsperiode og hørte på en samlet venstrefløj, altså Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, der tordnede imod de her udsættelser, talte for forbud mod udsættelse af børnefamilier. Hvordan har ordføreren det med nu at være den eneste på venstrefløj, der står ved det standpunkt?

Kl. 13:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:53

Lars Dohn (EL):

Jamen det beklager jeg. Det er jo ikke det eneste punkt, vi har set, hvor de øvrige partier i den røde blok ikke helt har været så gode til at fastholde tidligere tiders standpunkter. Men jeg skal da gerne opfordre dem til at fastholde de holdninger, de har haft tidligere.

Kl. 13:54

Formanden :

Så siger vi tak. Tak til ordføreren. Det er hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo en glæde for mig at kunne berette, at alle tre forslag her falder i god jord hos os. Især er det jo godt, at regeringen med det her forslag om at afskaffe lejelovens løbedage for betaling af husleje går ind i en erkendelse af, at mange af de mennesker, der bliver ud-

sat, faktisk bliver udsat af deres bolig, fordi de ikke har styr på deres privatøkonomi. Det står direkte i lovens bemærkninger, at en SFI-rapport nævner, at tre ud af fire har tilkendegivet, at de ikke har haft styr på deres privatøkonomi, og derfor har de ikke fået betalt deres husleje.

Det er jo andre toner end det, som vi har hørt tidligere, nemlig før folketingsvalget, da det hele tiden hed sig, at årsagen til, at folk bliver sat ud af deres bolig, er, at de ikke har fået penge nok af det offentlige. Så det her er en god udvikling. Det er godt, at man på den måde betoner det personlige ansvar.

Jeg skal lige sige, at Liberal Alliance jo ikke går ind for, at vi har en lejelov af den slags i Danmark. Vi synes, det skal være op til udlejer og lejer selv at aftale, hvornår huslejen skal falde. Vi er imod den planøkonomi, som er på boligmarkedet i dag, men vi har nu engang en lejelov, og den lejelov giver i dag 3 løbedage, og det er en forbedring, også af hensyn til dem, der skal have styr på deres økonomi, at de 3 løbedage afskaffes. Og så er der to andre elementer i det her lovforslag, som vi også kan bifalde.

Kl. 13:56

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Det her lovforslag indeholder tre dele: afskaffelse af løbedage i lejeloven, en hjemmel til ministeren i forhold til at kunne indhente nogle forskellige oplysninger hos huslejenævn og beboerklagenævn samt en præcisering af mulighederne for at kunne opmagasinere indbo efter afdøde beboere i plejeboliger.

Det mest interessante ved forslaget er den første del, nemlig afskaffelsen af de såkaldte løbedage, hvor vi egentlig har at gøre med en tilståelsessag. Som beskrevet i den skriftlige fremsættelse er formålet med at afskaffe løbedagene, at vi skal mindske risikoen for, at lederen når at bruge sin indkomst, inden huslejen skal betales, og dermed skal tiltaget forhindre, at lejere sættes ud af deres lejligheder. Men dette formål strider jo noget imod den påstand, som den tidligere opposition og dermed ministerens eget parti gang på gang er kommet med, nemlig at grunden til, at vi havde udsættelserne, var ydelsene under den tidligere VK-regering. Nu har regeringen fået fjernet kontanthjælpsloftet og starthjælpen, så hvorfor egentlig det her tiltag, hvorfor det her lovforslag? Det virker da ulogisk, medmindre regeringen og dermed den tidligere opposition nu endelig erkender, at der er flere årsager til, at folk bliver sat ud af deres bolig.

Som det fremgår af bemærkningerne til det her lovforslag, er det blevet påpeget i en SFI-undersøgelse, at der typisk er tale om et sammenfald af flere uheldige faktorer, når det kommer til udsættelse af en lejer. Det fremgår også, at tre ud af fire udsatte lejere peger på manglende evne til at kunne styre sin egen økonomi som en væsentlig årsag til udsættelsen. Det er jo også med til at forklare det overraskende resultat fra SFI-undersøgelsen, nemlig at godt halvdelen af dem, som blev udsat af deres lejlighed, ikke havde søgt boligstøtte, ligesom 40 pct. af dem, som blev sat ud af deres lejlighed, faktisk var lønmodtagere. Så det er glædeligt, at ministeren med det her lovforslag nu erkender, at der ligger flere faktorer bag udsættelse af lejere, for hvis det blot var ydelseniveauet, havde ministeren jo ikke behøvet at komme med det her lovforslag.

Men, men, nu vil vi snart høre ministeren skælde og smælde på den forrige regering, og vi vil høre ministeren påstå, at den tidligere regering ikke foretog sig noget som helst. Og her kan jeg allerede løfte sløret for mit budskab, nemlig at det ikke er sandt. For det første sørgede den forrige regering for, at der overhovedet blev målt på antallet af udsættelser. Først fra 2002 er der data. Vi ved faktisk ikke noget om, hvordan tallene så ud historisk. Der er også foretaget flere

ændringer af lejeloven. I 2009 blev lejeloven ændret for bl.a. at sikre en tidligere og mere målrettet indsats over for udsættelsestruede lejere, i alt seks initiativer, som skulle være med til at forebygge udsættelser.

Bl.a. betyder lovændringerne, at de almene boligorganisationer skal underrette kommunen, når en lejer ikke har betalt sin husleje, og samtidig blev der ændret på tidsfristerne, så kommunen faktisk kan nå at reagere. På baggrund af henvendelsen fra en boligorganisation er det således meningen, at kommunen skal rykke ud for at yde hjælp og finde frem til en vej, så udsættelsen kan undgås, hvilket er en rigtig god forretning for alle parter, da udsættelsen ikke kun har konsekvenser for den, der bliver sat ud af lejligheden, men også for boligorganisationen og for kommunen. Ja, jeg vil også lige bemærke, at kommunerne faktisk fik penge til at udføre den her forebyggende indsats.

Alligevel så vi en stigning i antallet af udsættelser, og derfor er det godt, at der blev sat en undersøgelse i gang af den tidligere regering. SFI står også for den undersøgelse, som der snart kommer et resultat af, og den skal netop se på, hvordan det går med de nuværende initiativer, hvilken effekt de egentlig har, ligesom der bliver fulgt op på den seneste undersøgelse om emnet fra SFI. Jeg håber egentlig også meget, at undersøgelsen tager et andet væsentligt element op, som jeg selv har peget på, nemlig gældsforholdene hos de udsatte lejere, det vil sige, hvilken type gæld de har, om det er bankgæld, forbrugsgæld eller noget andet.

Men tiltagene stoppede ikke her, for enkelte boligorganisationer har faktisk gjort nogle rigtig gode erfaringer med det, der hedder en fremskudt rådgivning, nemlig at man kan forebygge mange udsættelser, hvilket egentlig giver meget god mening i forhold til SFI-undersøgelsen, hvor tre ud af fire af de udsatte lejere fortæller, at de ikke havde overblik over deres økonomi. På den baggrund blev der fra 2011 indgået en satspuljeaftale, hvor der blev afsat 12 mio. kr. til at udbygge og udvikle den udgående rådgivning. Der var en kæmpe interesse for og en stor søgning til den her pulje for den udgående indsats, og på den baggrund besluttede VK-regeringen faktisk i sit udspil til satspuljeaftale for 2012, at der skulle afsættes yderligere 40 mio. kr. til den udgående rådgivning. Jeg tror, vi kommer til at høre rigtig mange gode erfaringer med den her udgående rådgivning.

Hvad så fremover? Nu har vi ministerens lovforslag, som vi netop er i gang med at behandle, og som vi Konservative ser positivt på. Men derudover håber jeg også, at ministeren gransker høringsvarene fra bl.a. BL meget grundigt, for der er noget, der tyder på, at mange af de udsættelser, vi ser, sker, efter at kommunen har anvist en alt for dyr bolig, i forhold til hvad lejeren egentlig kan betale.

Kl. 14:01

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Så er det fru Özlem Sara Cekiç, der alligevel nåede frem, som ordfører for SF.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Özlem Sara Cekiç (SF):

Tak til formanden for, at jeg kunne få lov til at komme op, selv om jeg har været lidt forsinket; det er jeg rigtig ked af.

Jeg vil starte med at sige, at vi er utrolig glade for den lovændring, der kommer her. Jeg har selv personligt ønsket at få den her ændring, og allerede da den tidligere ordfører var socialminister, spurgte jeg under satspuljeforhandlingerne, om det var muligt, at man kunne lave om på de her løbedage. For det giver ikke rigtig mening, at en borger, som får sin kontanthjælp den 1. i måneden, først efter 3 dage behøver at betale huslejen. Men dengang fik vi at vide, at det ikke ville være muligt, og at man ikke kunne foretage den ændring. Og derfor er jeg selvfølgelig utrolig glad for, at der nærmest

skulle et regeringsskifte til, før man kunne lave en lovændring om det her. Så vi er utrolig glade for i SF, at det her kan blive til noget.

Det siger sig selv, at når folk bliver sat på gaden, er der rigtig mange årsager til det. Det viser SFI-undersøgelsen også. En af årsagerne er jo også, at de fleste af de mennesker, der bliver sat på gaden, har et stort gældsproblem. Det er noget, der fylder rigtig meget i folks hverdag, og det er også derfor, at vi har været glade for i fællesskab at kunne sætte en række midler af til at undersøge, hvordan man kan gældsrådgive borgere bedst muligt. Men vi ved jo også, at fattigdommen har været en af de største årsager til, at folk er blevet sat på gaden. Der er en overrepræsentation af folk i kontanthjælpssystemet, som bliver sat på gaden, og der kan man se, at det bl.a. skyldes de her lave sociale ydelser, som den tidligere regering indførte, og som den nuværende regering har afskaffet. Vi håber, at det også vil have en positivt afsmittende virkning på antallet af mennesker, der bliver sat på gaden.

Er det her så nok til at forhindre, at folk havner på gaden og bliver boligløse eller hjemløse? Det er et rigtig godt skridt i den rigtige retning, men vi har også den holdning i SF, at vi ikke synes, det her er nok. Og derfor er det nødvendigt, at vi bliver ved med at undersøge det her og ser på, hvad der er årsagerne til, at folk faktisk bliver sat på gaden. Hvis det står til os, er det jo også rigtig vigtigt at få kigget på, hvordan vi kan pålægge kommunerne ikke at sætte børnefamilier på gaden eller i hvert fald forhindre, at det sker. Vi ved, at det er et stort problem, både for den enkelte familie, som ender på gaden med det resultat, at børnene mister deres sociale netværk i skolen, og for samfundet. Ifølge SFI-undersøgelsen er det nemlig også samfundsøkonomisk ret dyrt, fordi mange af de her familier faktisk viser sig at stadig at være hjemløse efter et år.

Derfor bliver det også nødvendigt at kigge på, hvordan man kan forbedre den her indsats så meget som muligt, for målet må hele tiden være, at så få mennesker som muligt ender på gaden. Det endelige mål må selvfølgelig være, at ingen gør det, men det tror jeg ikke på. Jeg tror, at der altid vil være nogle mennesker, som vil have det ret svært, og som derfor vil ende på gaden. Men her fra Christiansborg kan vi da i det mindste gøre et forsøg på ligesom at forhindre det. Men ansvaret påhviler ikke alene Christiansborg; det er også vigtigt, at kommunerne spiller med i forhold til at kunne forebygge, at de her mennesker ender på gaden. Og der ved vi, at når der er massive sociale problemer, når der er gældsproblemer, så er det også kommunens ansvar at sørge for at rådgive og vejlede borgeren bedst muligt.

Når man kigger på et af de redskaber, som kommunerne selv har været med til at pege på, nemlig det, der hedder at sætte borgerne under administration, så synes jeg, det er ret spændende, og jeg håber også, at det er et redskab, som vi i fællesskab kan se nærmere på. For hvis der er nogle borgere, som har svært ved at styre deres økonomi og drikker hele deres kontanthjælp op, synes jeg, det er et svigt, hvis man ikke går ind og hjælper de her borgere med at få styr på deres økonomi, samtidig med at man sørger for, at de ikke bliver hjemløse og starter en ny række af sociale problemstillinger.

Så jeg tror, at der er stor interesse for, at vi i fællesskab får løst nogle af de problemer, der er inden for det her område. Der er også mange forskellige redskaber og håndtag, vi kan skruer på, og derfor er jeg glad for, at vi ved at afskaffe de lave sociale ydelser og afskaffe de her løbedage nu har taget et af de første og store skridt, ligesom vi også i fællesskab er i gang med at kigge på hele gældsproblematikken. Og de andre ting håber jeg vi i fællesskab kan blive ved med at drøfte. Så vi støtter varmt forslaget og er utrolig glade for, at ministeren har taget det her nødvendige og rigtige skridt.

Kl. 14:06

Formanden :

Der er to, der ønsker korte bemærkninger. Først er det fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:06

Benedikte Kiær (KF):

Det væltede rundt med misforståelser i ordførerens indlæg. Jeg vil først lige rette et par stykker i forhold til lovforslaget og loven fra 2009. Det er faktisk muligt for kommunerne i dag at gå ind at administrere en borgers økonomi, hvis det gentagne gange er sket, at man ikke har kunnet betale huslejen, eller man står over for en udsættelse. Med hensyn til husvildebestemmelsen er det sådan, at man sådan set skal hjælpe en familie med at finde et sted at bo, hvis den ikke er blevet sat ud af sin lejlighed, det vil sige, at det ikke lige kan sidestilles med hjemløshed.

I forhold til det her med afskaffelsen af løbedagene kan jeg høre, at ordføreren bifalder det meget og sådan set ikke mener, at der er blevet taget fat på den her problemstilling overhovedet førhen, og det må jeg så sige ikke er sandt. Der er faktisk blevet taget initiativ til at undersøge, om man kunne tilmelde sig en PBS-ordning, så huslejen blev betalt som noget af det første. Jeg kan huske, at ordføreren flere gange har sagt, at det jo er nytteløst, fordi borgeren ikke får flere penge af at være tilmeldt en PBS-ordning, for man får jo ikke flere penge af, at huslejen bliver betalt nogle dage før end ellers. Hvad har ændret sig i forhold til det her lovforslag?

Kl. 14:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:08

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu siger fru Benedikte Kiær, at der er nogle ting, som jeg har misforstået. Med hensyn til at der er børnefamilier, der bliver sat på gaden, vil jeg sige, at børnefamilier ikke bliver sat på gaden. Kommunen er forpligtet til at finde en løsning. Men det betyder jo ikke, at de får en bolig. De bliver boligløse, og derfor er der, synes jeg, en forpligtelse til at gå ind og gøre en indsats over for de familier – en særlig indsats, fordi der er børn involveret.

I forhold til at sætte borgeren under administration: Ja, hvis der gentagne gange er problemer. Og med hensyn til hvordan man kan gå ind og forebygge, vil jeg sige, at vi også har hørt Den Sociale Retshjælps forskellige henvendelser til forskellige udvalg i Folketinget, og de er rigtig bekymrede over, at kommunerne ikke benytter sig af de redskaber.

I forhold til PBS-ordningen har jeg jo skrevet flere mails til Socialministeriet, da ordføreren var socialminister, hvor jeg har bedt om at få den her lovændring, men hvor det ikke var muligt, og hvor jeg fik at vide, at det ikke var muligt. Det alternativ, man ville komme med, var at lave en PBS-ordning. Jeg har jo kritiseret det, fordi vi i dag ved, at socialt udsatte grupper har svært ved at få en NemKonto. Hvad nytter det at sige, at de skal have en PBS-ordning, når banker ikke engang vil give dem en NemKonto? Derfor har jeg bedt om, at man skulle løse det problem, før man gik ud og lavede symbolpolitik.

Kl. 14:09

Formanden :

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:09

Benedikte Kiær (KF):

Der er ikke helt styr på historikken, for ideen med, at man skulle sørge for at kunne blive tilmeldt en netordning, var jo netop, at huslejen blev betalt som noget af det første. Jeg kan tydeligt huske, at ordføreren sagde: Hvad hjælper det, hvis der ikke er penge nok den 1. i måneden?

Nu har man jo sådan set været inde at fjerne kontanthjælpsloftet, man har været inde at fjerne starthjælpen, som man har sagt har været den væsentligste årsag, hvis ikke det var årsagen til, at der var de her udsættelser. Men når man nu har fjernet de her ydelser, kontanthjælpsloftet og starthjælpen, hvordan kan det så være, at der overhovedet er brug for det her forslag? Det er der vel ikke, medmindre man nu må erkende og tilstå, at det sådan set var en påstand uden hold i. Vil ordføreren ikke sige, at det virker højst mærkværdigt, at man laver om på ydelserne, men at der alligevel er behov for yderligere tiltag, og at det nok viser, at tingene ikke var så enkle, som ordføreren førhen har gjort dem til?

Kl. 14:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:10

Özlem Sara Cekic (SF):

Den her dialog er jo et rigtig godt billede på, hvorfor vi ikke kunne komme frem til nogen løsninger, da fru Benedikte Kiær var socialminister. Vi fortalte gentagne gange, at verden ikke er sort-hvid. Der er flere årsager til, at folk bliver hjemløse og bliver sat på gaden. SFI-rapporten viser, at der f.eks. også er mange af dem, der ender på gaden, der er lønmodtagere. Det, der er kendetegnende for dem alle sammen – næsten for dem alle sammen – er, at de har store gældsproblemer. Men vi kommer heller ikke uden om, at fattigdomsproblemerne også har været med til, at mange mennesker ikke har været i stand til at betale deres husleje. Det er jo ikke noget, vi bare påstår. Hvis vi snakker med en række af boligforeningerne, vil de også kunne bekræfte, at starthjælpen, 300-timers-reglen, loftet over kontanthjælpen har været årsag til, at man ikke har været i stand til at betale sin husleje. Verden er ikke sort-hvid. Der er det problem, der hedder, at folk bliver sat på gaden. Vi ville da ønske, at der var én løsning, man kunne bruge, og så var problemet løst, men der er langt flere håndtag, vi skal dreje på, og det her er et af dem. Men som sagt er det ikke nok, der skal flere ting til.

Kl. 14:11

Formanden :

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Louise Schack Elholm (V):

Man kan godt høre, at Socialistisk Folkeparti er kommet i regering. Det er en noget mere nuanceret holdning, ordføreren kommer med nu, og det sætter jeg stor pris på, for jeg synes, det var en noget ensidig vinkel, man havde tidligere. Så jeg er glad for, man har fået nuancerne lidt mere med.

Men selv om man nu er blevet lidt mere ensrettet ovre i rød blok, kunne jeg alligevel fornemme, at Socialistisk Folkeparti ikke var helt enige i regeringens linje, for ordføreren brugte udtrykket »hvis det stod til os«. Betyder det, at det her er noget, der stadig forhandles om i regeringen? Er det her noget, der bliver diskuteret – kommer der nogle nye ting? – eller er Socialistisk Folkeparti i gang med at lave deres helt egen, selvstændige politik inden for regeringen?

Kl. 14:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:12

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er interessant, hvad man kan få ud af, hvad jeg har sagt. Vi har altid ment, at der var flere forskellige årsager til, at folk er blevet sat på gaden. Det viser og dokumenterer SFI-undersøgelsen i øvrigt og-

så. Men vi har også haft den holdning, at fattigdom har været en af de vigtigste årsager til, at folk er blevet sat på gaden, og SFI-undersøgelsen viser faktisk, at der er en overrepræsentation af folk, der kommer fra kontanthjælpssystemet. Nuancerne har altid været der, men i forhold til de redskaber, som den tidligere regering indførte, mener jeg ikke, at nuancerne altid har været der.

På den måde er det rigtig vigtigt, når vi i fællesskab skal prøve at kigge fremad på det her område, at huske, at det jo ikke er nok at sige: Nu har vi fremsat et lovforslag, og nu er problemet løst, nu behøver vi ikke at gøre noget, nu kan vi læne os tilbage. Det kan godt være, man har haft en regeringsførelse på den måde de sidste 10 år, men vi agter at gøre noget ved det problem, at folk bliver sat på gaden. Vi bliver nødt til at blive ved med at kigge på, hvad det er for nogle håndtag, vi skal dreje på. Det kan være fattigdom, der har været et problem, og der har vi gjort det, at vi har afskaffet de lave fattigdomsydelser. Ud over det kommer det her med løbedage. Og vi har jo også nogle ønsker – selvfølgelig. Sådan er det jo altid, når man sidder i regering, fordi vi hver især også tænker på, hvad det er for nogle redskaber, man kan sætte i værk. Det er også derfor, jeg enormt gerne vil have undersøgt, hvordan det står til, og hvad mere vi kan gøre.

Kl. 14:13

Formanden :

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:13

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er enig i, at nuancerne altid har været der, men jeg har ikke oplevet, at de har været der, når jeg har diskuteret med ordføreren. Ordføreren har altid fremført, at der var én årsag til udsættelser, og det var 450-timers-reglen, kontanthjælpsloftet og starthjælpen. Men jeg er glad for, at ordføreren nu også har fået nuancerne med.

Jeg må jo sige, at der er blevet gjort rigtig meget i de år, VK-regeringen sad på magten. Vi sørgede for at få oplyst om, hvor mange der rent faktisk blev sat ud. Vi fik lavet undersøgelser af, hvorfor de blev sat ud, og hvad vi kunne gøre for at undgå, at de blev sat ud, og så lavede vi pakker for at løse det. Da det stadig væk viste sig, at der var et stigende antal udsættelser, satte vi en ny undersøgelse i gang – og så kom regeringsskiftet.

Så jeg håber da, at man har tænkt sig at følge op på det arbejde, vi har lavet, at man har tænkt sig at følge op på og se på, hvad vi kan gøre for at hjælpe de stakkels familier, der bliver sat ud. Men jeg vil bare stadig væk sige, at jeg noterer mig, at der ikke er enighed i regeringen på det her område. Jeg noterer mig, at ordføreren her siger, at der er selvstændige SF-holdninger, der ikke stemmer overens med resten af regeringens. Så det her må jo være et stort debateme i regeringen.

Kl. 14:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:14

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg synes, den her form for debat, hvor man under en meget, meget seriøs debat sidder og begynder at gøre det til en eller anden proceshistorie, simpelt hen er – undskyld udtrykket – lidt for langt ude.

Jeg vil rigtig gerne prøve at forholde mig til det lovforslag, der er her, og det, at der er så mange mennesker, der bliver sat på gaden. Så siger ordføreren for Venstre: Den tidligere regering gjorde rigtig meget. Jamen er der nogen, der påstår, at den ikke gjorde noget? Er der nogen partier i Folketinget, der ønsker, at så mange som muligt – tusindvis af mennesker – skal sættes på gaden? Vi har været uenig

om, om det, der er blevet gjort, har været nok. Det er da rigtigt, at manovre i Socialministeriet har siddet og kigget på, om man skulle lave PBS-ordninger, samtidig med at manovre i Beskæftigelsesministeriet har indført en masse lave sociale ydelser, der har gjort, at folk ikke har været i stand til at betale deres husleje. Jeg synes, det ikke rigtig hang sammen, at man med den ene hånd gav 500 mio. kr. til en hjemløsestrategi og med den anden hånd sørgede for, at folk havde så små ydelser at leve for, at de ikke kunne betale deres husleje.

Nu kommer der sammenhæng i socialpolitikken. Boligministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Socialministeriet går i fællesskab ind og kigger på, hvad det er, der skal til. Det her er et af skridtene. Jeg siger ikke, det er nok. Det ville da være fuldstændig naivt at påstå, at løbedage alene skulle være med til at kunne forhindre, at flere tusinde mennesker bliver sat på gaden. Det er et af skridtene, men det er det rigtige skridt.

Kl. 14:16

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 14:16

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil først godt sige tak til Folketingets partier for en meget positiv behandling. Vi er enige om, at det her er et problem, som vi i fællesskab skal tage hånd om.

Så vil jeg sige, at der fra nogle enkelte ordføreres side ligesom blev lagt op til, at det her er det eneste svar, regeringen har. Man kan jo være uenig eller enig i de tiltag, vi har taget, men i vores optik er et svar, at vi har afskaffet fattigdomsydelserne. Jeg skal lidt senere begrunde hvorfor. Derudover – og det vil jeg gerne kvittere den tidligere socialminister for – har vi i satspuljeaftalen fælles lavet det om en tidlig fremskudt indsats derude. Vi ved fra en række stikprøveundersøgelser i store boligselskaber, at det virker. Vi skal selvfølgelig følge yderligere op på det i satspuljeaftalen, altså en personlig rådgivning til folk med dårlig økonomi. Og så kommer der så nu forslaget om løbedage. Vi har i øjeblikket SFI i gang med at undersøge konsekvenserne af de hidtidige tiltag, hvad der virker, og hvad der ikke virker, herunder undersøger de også, hvad en dårlig økonomi betyder. Og undersøgelsen kommer til sommer. Derfor skal man se det her som en løbende, fortsat indsats.

Der er allerede nu kommet tre markante indsatser, synes jeg, fra regeringen på området. Jeg skal begrunde det, for jeg kunne sådan høre på hr. Ole Birk Olesen og andre, at det nærmest er en tilståelse, at det her bare er et spørgsmål om dårlig økonomi. Men det er jo rigtigt, som det er blevet sagt heroppe fra talerstolen, at der ikke er nogen enkel forklaring; der er ikke sådan en enkelt lille ting, som bare kan ændre det.

Jeg tror, at vi alle er enige om, at hver eneste gang der er en udsættelse, er det én for meget, og det gør ekstra ondt på de fleste af os, når det er en børnefamilie, der står til at blive udsat. Jeg er så enig med fru Benedikte Kiær i, at man ikke kommer til at stå uden tag over hovedet, for der er en husvildebestemmelse. Jeg er også enig med den ordfører – jeg tror, at det var fru Karina Adsbøl fra DF, eller også var det hr. Lars Dohn – som nævnte, at det er en anden udsættelse, hvis det skyldes, at man er kommet ind i en for dyr bolig, og så er det selvfølgelig en opgave for kommunerne at følge med, så de sikrer, at folk får en bolig, der passer til den økonomi, de har. Men der er den såkaldte husvildebestemmelse.

Kigger man på dem, der kommer i huslejerestance, siger SFI-rapporten fra 2008, at årsagerne til udsættelse af lejere skal findes i en kombination af en lav indkomst – ja, jeg sagde lav indkomst – et lavt rådighedsbeløb, en stor gæld og det, at en stor del af indkomsten skal

bruges på huslejen. Det er jo selvfølgelig årsagen til, at dem, der har flertallet nu, bl.a. har afskaffet fattigdomsydelserne – vi kan se det.

Må jeg så henvise til de sidste tal fra Domstolsstyrelsen. Det kan godt være, at man fra den borgerlige regerings side tog et initiativ i 2009 til at ændre det i forhold til kommunerne, men må jeg ikke sige, at antallet af udsættelser fra 2009 til 2010 steg med 12 pct. Der er stadig væk 4.405 sager om udsættelse hvert eneste år. Det er alt for mange. Vi har kunnet se, at der fra 2010 til 2011 har været en stigning på 0,5 pct. Og det er sikkert lige så komplekst, som årsagerne til udsættelserne, men jeg er ikke i tvivl om, at afskaffelsen af fattigdomsydelserne har haft en positiv effekt. Den er endnu ikke signifikant, men jeg tror, at vi bl.a. ser betydningen af den fremskudte indsats, og nu kommer løbedagene oveni.

Så skal jeg også sige, at det er rigtigt, hvad fru Benedikte Kiær sagde, nemlig at der er rigtig mange af de udsatte lejere, der ikke fik den boligstøtte, som de var berettigede til. Her er også en opgave at gøre for kommunerne. Og mest markant viste rapporten, at tre ud af fire udsatte lejere selv tilkendegav, at det bl.a. også skyldtes manglende evne til at styre økonomien. Det er jo selvfølgelig årsagen til, at vi kommer med løbedagsforslaget nu. Der vil jeg også godt understrege, at vi jo ikke har ændret på påkravsdagen. Det var fru Karina Adsbøl fra DF, der rejste spørgsmålet om, hvad det ville betyde for lejerne. Påkravene bliver de samme, som de var. Det vil sige, at det ikke betyder ændringer i forhold til den del af det. Men dem, der betaler over nettet – det er jo ikke alle der gør det – vil altså få fremrykket datoen, så de betaler, samtidig med at de får deres løn. Det er så det, vi skønner i lovforslaget kan redde en del lejere, og de godt og vel 400, som vi forudsætter det vil ændre sig for, er også værd at tage med. Det synes jeg er væsentligt at få sagt.

Så skal jeg sige, at det jo er et led i vores bestræbelser på at nedbringe antallet af lejere, der sættes ud af deres boliger. Jeg har hørt – der har jo været en diskussion om det – fra bl.a. Københavns Kommune og Mikkel Warming, som jeg har været i dialog med, om den forpligtigelse, som kommunerne fik i 2007, så kommunerne af egen drift skal vurdere borgernes behov for hjælp i sager om udsættelse af børnefamilier. Der fik kommunerne nemlig, og det vil jeg gerne anerkende, pligt til at undersøge, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger sættet ud af lejemålet, om der er børn og unge under 18 år i husstanden.

Kl. 14:21

Der har man simpelt hen pligt til at gå ind og være med til at vurdere, om man skal sætte dem ud af boligen eller ej. Det lader til, som SF's ordfører sagde heroppefra, at kommunerne ikke gør det. Der tror jeg, vi skal i dialog med både Socialministeriet og kommunerne for at se på, hvad der kan være af eventuelle blokader for at gå ind her. I bekendtgørelsen står der faktisk ret tydeligt, at man kan gøre det, og at det er en særlig grund til ikke at sætte familien ud, hvis der er børn. Det er fra 2007, da vi havde en anden regering, men kommunerne bruger det ikke, så vidt det er mig oplyst, men det er noget, jeg synes vi skal se på i fællesskab, altså hvordan vi eventuelt kan gøre brug af det her i højere grad.

Så kommer der, som jeg sagde, en SFI-rapport til sommer, der vurderer de hidtidige initiativer. Vurderingen går bl.a. på, hvad gæld og fattigdom betyder, og jeg synes da, at vi i Folketinget skal sætte os sammen og se på, hvad vi yderligere kan gøre. 4.405 udsættelses-sager er alt, alt for meget. Jeg vil også sige, at det godt kan være, at der ikke har været noget tal før, men når der har været en så markant stigning fra 2002 og frem til 2011, er det jo en stigning, som vækker bekymring; det er bekymrende, at så mange mennesker ikke kan betale deres husleje. Der er som sagt nogle meget komplekse årsager til det.

Jeg skal forholde mig til det andet element i lovforslaget, nemlig hjemmel til at indkalde statistiske oplysninger fra landets huslejenævns og beboerklagenævns. Det er sådan, at vi i virkeligheden har en

database over huslejenævns og beboerklagenævns afgørelser. Nævnene lægger de afgørelser, som nævnene finder er af principiel interesse, ind i databasen. Databasen er især tænkt som et værktøj for andre nævn, som har et mindre antal sager og derfor ikke har den samme erfaring med at træffe afgørelser på lejelovgivningsområdet. Databasen vil endvidere kunne bruges af andre, såvel private som professionelle, som kan have nytte af at få kendskab til, hvilke typer afgørelser nævnene træffer i bestemte sager. I tilknytning til den her database er det meningen eller hensigten at etablere en nævnssstatistik, hvortil nævnene indberetter oplysninger om forskellige forhold, herunder om antallet af sager, som indbringes til afgørelse for nævnene, fordelt på forskellige emner, om indbringelses- og afgørelses-tidspunktet, og om der bliver afholdt besigtigelse, og hvem der har fået medhold. Den her nævnssstatistik vil altså give os et langt bedre indblik i, hvad der sker af ændringer i antallet af sager ved nævnene, og om der sker forskydninger mellem forskellige typer af sager, og det vil i øvrigt også kunne give Folketinget, når man stiller mig eller regeringen spørgsmål, et langt bedre indblik i, hvad der foregår, hvilke nævnssager der er, og hvilke forskydninger der vil være i det. Det vil være et særdeles brugbart værktøj i forbindelse med kommende overvejelser om ændringer af lejelovgivningen, som jo pågår i øjeblikket, som fru Louise Schack Elholm også sagde.

Jeg skal bare takke for opbakningen til det sidste element. Jeg skal ikke gå nærmere ind i det, jeg synes, det var godt at høre, at alle partier kunne se fornuften i, at man kan opmagasinere møbler i den periode, hvor skifteretten behandler sagen, så man kan få den ældre-bolig lejet ud så hurtigt som muligt. Jeg håber ikke, det vil give anledning til, at nogen pårørende får kvababelser af den grund. Det er vigtigt at sige det.

Man kunne jo stille spørgsmålet: Hvad skal det hjælpe? Og det var der også nogle der gjorde. Hvad skal det hjælpe, når der ikke sker noget og man bare fortsætter med at betale husleje, som man plejer? Man kan sige, at hensigten er, at de lejere, som er tilsluttet betalingsservice, betaler huslejen lidt tidligere, end de gør nu. Vi vil altså ikke påføre lejerne større udgifter med det her forslag. Det er også en bemærkning til fru Karina Adsbøl. Vi vil således ikke kunne risikere, at lejere, som af undskyldelige grunde først får betalt huslejen et par dage efter den første bankdag, skal betale et gebyr. Det er også meget klart præciseret i loven, men man er også meget velkommen til at stille spørgsmål under udvalgsbehandlingen i forhold til det såkaldte påkravsgebyr. Forslaget skulle gerne opfattes som noget positivt, især af de lejere, som har svært ved at administrere deres egen økonomi, og som derfor risikerer at bruge for mange penge, inden huslejen bliver betalt. Nogle af os synes egentlig, det er banalt, at man betaler sin husleje, når man får sin løn, og således sikrer, at man ikke bliver sat ud af sin bolig, men det er det ikke for alle, især ikke for dem med voldsomt stor gæld.

På den måde vil jeg sige tak for behandlingen. Jeg glæder mig til den fortsatte behandling af det her, og jeg glæder mig også til udvalgsbehandlingen og til at svare på spørgsmål, hvis der måtte være nogle af dem.

Kl. 14:26

Formanden :

Der er foreløbig fire, der har korte bemærkninger. Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:26

Preben Bang Henriksen (V):

Tak til ministeren. Jeg er, for så vidt angår det første element, vist den eneste her i Folketingssalen, der ikke rigtig tror på, at det vil hjælpe ret meget med de 3 dage. Men hvis det gør det, er det helt fint, og så skal det også få min stemme. Så vi lader det komme an på en prøve.

Det er mere det andet element, jeg tænker på. Det største problem i lejelovgivningen i dag for privat beboelsesudlejning er det forhold, at begge parter kan skrive under på en lejekontrakt med en given husleje, hvorefter lejeren kan gå i huslejenævnet og få huslejen nedsat. Det kommer jo tit som noget af et chok for en udlejer, som bestemt ikke har haft dårlige intentioner. Når det kædes sammen med, at der gælder et generelt uopsigelighedsprincip, så udlejerer ikke kan opsig lejeren, er det et problem for den udlejer, der troede, at han fik en husleje af en vis størrelse, hvis han så får den reduceret af huslejenævnet.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Vil jeg, hvis jeg udlejer en lejlighed, via det her statistiksystem, som der skal indberettes til, kunne få oplyst, om det er en lovlig husleje, henset til hvad andre folk i kvarteret betaler? Kan vi forvente det, synes jeg virkelig, at det er et fremskridt.

Kl. 14:27

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen): Jeg skal indrømme, at jeg kender rigtig meget til boliglovgivningen; jeg har også tidligere selv været boligordfører, men det specifikke spørgsmål i forhold til den her nævnstatistik vil jeg godt bede hr. Preben Bang Henriksen stille skriftligt. Så skal jeg nok sørge for, at der kommer et klart svar på det.

Kl. 14:27

Formanden :
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:27

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren begyndte med at forklare, at man har fjernet kontanthjælpsloftet, 450-timers-reglen og starthjælpen, og at man forventer, at dette er noget, der vil mindske antallet af udsættelser. Hvilken videnskabelig analyse baserer ministeren det på? For der findes ikke et eneste bevis for, at den påstand skulle være sand, i hvert fald ikke i nogen af de analyser, jeg har set. At man valgte at fjerne de her ting, var et spørgsmål om ideologi. I Venstre var vi imod det, for vi mener, at det skal kunne betale sig at arbejde. Der er ikke nogen sammenhæng mellem det og antallet af udsættelser, vi kan ikke se, at det er noget, der har en virkning i forhold til det. Der er jo ikke nogen, der ønsker, at der er folk, der bliver sat ud af deres bolig, og det er derfor, vi har sat fokus på det ved at finde ud af, hvor mange det rent faktisk var, der blev sat ud, og vi har undersøgt, hvad man kan gøre for at undgå det. Vi har taget de tiltag, som blev foreslået, og vi har sat en ny undersøgelse i gang for at finde ud af, hvad man så kan gøre for at undgå det. Der har ikke været en eneste undersøgelse, der har peget på, at det var de her tre ydelser, der skulle være årsagen til, at der var folk, der blev sat ud af deres bolig.

Kl. 14:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:29

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen): Først vil jeg gerne indrømme, at der er nogle ideologiske forskelle mellem Venstre og den nuværende regering, i forhold til om man synes, at folk skal have de her halve kontanthjælpsydelse og dagpengeydelse osv., og der er vi ikke enige, sådan er det. Men når det er sagt, vil jeg sige, at der ikke er nogen tvivl om, hvad det var, den tidligere regerings egen SFI-rapport – det var, mens Venstre havde

Statsministeriet – sagde om, hvad der var årsagerne til og konsekvenserne af udsættelserne af lejere. Den viste, at årsagerne til udsættelser kunne findes i en kombination af en lav indkomst, et lavt rådighedsbeløb, en stor gæld og det, at en stor del af indkomsten bruges til husleje. Desuden var det tab af job, psykiske lidelser, misbrugsproblemer og en ændring af familiemæssige forhold.

Det vil sige, at den tidligere regerings egen undersøgelse helt klart har peget på, at en del af årsagen til udsættelser bl.a. er en kombination af en lav indkomst, et lavt rådighedsbeløb og en stor gæld.

Kl. 14:30

Formanden :
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:30

Louise Schack Elholm (V):

Hvilken gruppe af lejere, der blev udsat, var ifølge den SFI-rapport den største? Hvilken gruppe var den størst repræsenterede af de lejere? Og kan ministeren desuden, når han nu står med tallene – det kan jeg se at han gør – oplyse mig om, hvor mange det var af dem, der blev udsat, der var ramt af kontanthjælpsloftet?

Kl. 14:30

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Med hensyn til det, der er i de konkrete spørgsmål, vil jeg sige, at jeg synes, fru Louise Schack Elholm skal sende dem over skriftligt. De andre tal har jeg ikke på mig, men man kan sige, at det er sådan, at det af rapporten fremgår, at det er to tredjedele af de udsættelser, der sker, der sker fra almene udlejningsboliger, og at det er en tredjedel af dem, der sker fra de private udlejningsboliger. Hvad angår de lejere, der udsættes fra private boliger, er det cirka halvdelen af dem, der er lejere af andelsboliger og af ejerlejligheder. De andre tal har jeg simpelt hen ikke på mig, men hvis fru Louise Schack Elholm vil stille et spørgsmål om det, vil jeg meget gerne svare på det.

Kl. 14:30

Formanden :
Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 14:30

Benedikte Kiær (KF):

Som ministeren selv er inde på, er der jo en del undren i forhold til, at kommunerne ikke rykker tidligere ud, når man bliver adviseret om, at man står over for en udsættelsessag. Det var jo også baggrunden for, at der sådan set blev taget initiativ til, at der skulle udarbejdes en pjece af KL og BL, Boligorganisationernes Landsforening, fordi man faktisk fra BL's side beklagede, at de sådan set oplevede aldrig rigtig at høre noget, når de sendte en anmodning af sted om, at kommunen skulle skride ind, når man kunne se, at der var en udsættelsessag på vej. Det hørings svar, der er kommet fra Boligselskabernes Landsforening, Danske Almene Boliger, vil jeg egentlig høre ministeren kommentere med hensyn til det med anvisning. For hvad hjælper det, at vi får styr på borgerens økonomi og alle de der ting, som gør, at man har penge til at betale huslejen, hvis den bolig, som kommunen anviser, er alt for dyr? Og det er jo lidt det, der fremgår af det hørings svar, der kom fra BL. Hvordan har ministeren tænkt sig at tage action på det her? For det er jo alarmerende, hvis kommunerne anviser for dyre lejligheder.

Kl. 14:32

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:32

Kl. 14:34

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er enig med fru Benedikte Kiær i, at hvis det er sådan, at man sætter folk ud og de får en såkaldt husvildebolig og måske bliver indsat i en alt for dyr bolig, og at man så bare lader familien eller personen være, så hjælper det ikke noget. Og det er rigtigt nok, at mange af dem faktisk er genudsættelser, hvis man kan sige det på den måde, altså at der er nogle mennesker, der bliver sat ud af bolig nummer to eller tre. Det er klart, at vi skal have en dialog med KL om det, for det nytter ikke noget bare at lade folk være. Jeg synes heller ikke, at man bruger de bestemmelser, som blev indført i den tidligere regerings tid, om, at det er en særlig situation, når en børnefamilie skal sættes ud af sin bolig. Jeg ved, at der er mange, som har det problem, og derfor vil jeg gerne gå i dialog med KL om den her sag, for det er vigtigt, synes jeg, at vi får kigget på, at kommunerne får fulgt op. Når vi får SFI-rapporten, vil jeg også gerne i dialog med boligforligskredsen for at diskutere, hvad det er, vi kan gøre i den sag.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi går til Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:33

Karina Adsbøl (DF):

Så skal jeg prøve at stille et spørgsmål, som ministeren kan svare på. I den her debat, som er utrolig vigtig – vi vil jo også gerne hjælpe i Dansk Folkeparti – synes jeg, at der mangler noget væsentligt, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministeren mener, og hvordan han forholder sig til det med at tage ansvar for eget liv, altså det personlige ansvar, man har som borger i dette land. Man har jo også et personligt ansvar, og man vælger somme tider nogle prioriteringer, men jeg synes, at det blev glemt lidt i den her debat om det personlige ansvar. Hvordan forholder ministeren sig til det?

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg ved ikke helt, hvor fru Karina Adsbøl vil hen med det, men jeg synes selvfølgelig, at enhver skal tage ansvar for sit eget liv. Men der er jo nogle, som på den ene eller anden måde ikke kan administrere deres økonomi. Kan vi hjælpe dem med løbedage her, har jeg ingen problemer med det. Én udsættelse er en for meget, og man kan sige, at især der, hvor der er børn involveret, tror jeg at fru Karina Adsbøl har det som mig, at så gør det ondt. Det tror jeg at samtlige partier i Folketinget føler. Når vi ser sådan en børnefamilie, der bliver sat ud, fordi forældrene ikke har styr på deres økonomi eller har misbrugsproblemer, eller hvad det måtte være, så gør det ondt, og de børn kan jo ikke tage ansvar for deres forældre, selv om der er temmelig mange børn, der bliver voksne for tidligt, og vi skal selvfølgelig sikre, at de får en ordentlig opvækst og ikke bliver rykket op med rode osv.

Det, vi kan se, er, at antallet af udsættelser, mens fru Karina Adsbøls parti var støtteparti for den borgerlige regering, nærmest eksploderede, og det skal vi jo selvfølgelig have gjort noget ved. Jeg anerkender også, at der er gjort noget undervejs, men der er ikke gjort nok, for antallet er steget voldsomt.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Karina Adsbøl (DF):

Det var lige det, jeg sagde, nemlig at vi i Dansk Folkeparti også gerne vil hjælpe, men hvordan vil ministeren forholde sig til det personlige ansvar? For man har jo også et ansvar som medborger i det her land for, at man betaler sine regninger. De, der er syge, og de mennesker, der ikke kan, skal selvfølgelig også have hjælp til det.

Nu siger ministeren, at der ikke er gjort nok, men er ministeren ikke enig i, at der siden 2000 har været en del tiltag, bl.a. kommunal anvisningsret til almene boliger, fleksibel udlejning, beboermaksimum, kombineret udlejning, flyttehjælp m.m.? Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at 40 pct. af dem, der blev udsat, var lønmodtagere?

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jo, det sidste er rigtigt. Noget andet er, at vi må konstatere, at på trods af det, fru Karina Adsbøl siger at man har gjort – og der er jo gjort en række forskellige tiltag – så har det ikke rigtig flyttet noget. Man kan sige, at antallet fra 2005 til 2006 faktisk kun steg med 0,3 pct., men ellers er det steget med 28 pct. fra 2003 til 2004, 12 pct. fra 2004 til 2005, 8,7 pct. fra 2005 til 2006, 18 pct. fra 2007 til 2008 osv. Det år, hvor man rigtig gjorde noget, steg antallet af udsættelser med 12 pct. Det vil sige, at der altså er sket en markant stigning på trods af det, man har gjort. Derfor er det vores pointe, at det ikke var nok. Derfor er vores pointe også, at vi skulle af med fattigdomsydelserne. Så anerkender jeg den indsats, man har gjort med den tidlige rådgivning, altså den fremskudte indsats, der gøres, med personlig rådgivning, og vi mener, at det næste skridt, vi skal tage nu, er det her med løbedagene, og så vender vi tilbage, når vi har SFI-rapporten.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, betragter jeg forhandlingen som afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til By- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 123:**Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger. (Startboliger m.v.).**

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen). (Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 14:36

Forhandling**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til Louise Schack Elholm, der taler for Venstre.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag er en del af udmøntningen af satspuljen. Forslaget går ud på at skabe et nyt tiltag til at hjælpe de unge mennesker, som har svært ved at klare sig selv, når de skal flytte hjemmefra og klare sig selv. Nu skal der etableres startboliger, hvor sociale viceværter hjælper de unge med at klare overgangen til at bo for selv.

I Venstre har vi før været med til at lave boliger med sociale viceværter og lignende, så det i sig selv er ikke nyskabende. Men Venstre mener stadig, at vi har udfordringer med de unge, som ikke kan tage vare på sig selv og deres eget liv. Derfor er vi positive over for startboliger. Det betyder meget at lære at bo for sig selv, at lære, hvordan man får en hverdag til at hænge sammen, at lære at møde op på sin uddannelse, at lære at passe på pengene, og jeg håber, at det her tiltag kan hjælpe de unge.

Jeg har selv besøgt Alexandrakollegiet. Det er et kollegium for unge enlige mødre, som har svært ved at få en hverdag til at hænge sammen, og som har svært ved at tage en uddannelse. Her får de støtte i form af nogle, der hjælper dem videre, giver dem psykolog-hjælp, når der er brug for det, og hjælper dem til at tage en uddannelse. Det giver dem også mulighed for at danne netværk med ligesindede. Det er fantastisk at se og høre, hvordan kollegiet hjælper disse unge kvinder og deres børn til at få et godt liv med færre problemer og flere muligheder. Vi kæmpede, mens vi var i regering, for at få flere kollegier som Alexandrakollegiet, for at få hjulpet flere enlige mødre.

Men det er også vigtigt at huske dem, som ikke er enlige mødre. Det kan være den 18-årige dreng, som bare ikke kan få hverdagen til at hænge sammen. Vi har også lavet projekter med det tidligere, med sociale viceværter, med nogle, der kan hjælpe dem med at komme videre. Disse startboliger virker ikke til at være så omfattende som Alexandrakollegiet, men jeg håber, at de kan hjælpe.

Som liberal tror jeg på, at alle mennesker har ressourcer, og at alle mennesker har evner. Vi skal bare hjælpe dem til at lære, hvordan de kan bruge dem bedst, og det tager startboligerne hensyn til. Det handler om at lære de unge at klare at bo alene. Det handler om at støtte dem i en periode, så de kan komme ud på den anden side som mennesker, der kan noget og tror på, at de kan det.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så giver jeg ordet til Socialdemokraternes ordfører, hr. Jan Johansen.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak for det. For alle unge, der er ved at flytte hjemmefra, er det at etablere sig i egen bolig en stor omvæltning. Det tror jeg alle her i salen kan nikke genkendende til. Men for en udsat ung med f.eks. psykiske problemer kan det at etablere sig på et almindeligt boligmarked og bo i egen bolig være særdeles vanskeligt. Det synes næsten uoverkommeligt at få fat i og fastholde en bolig for slet ikke at tale om at omgås naboer og få en velfungerende hverdag i en bolig. Derfor har regeringen besluttet at styrke indsatsen over for udsatte unge med et målrettet boligtilbud, startboliger.

Startboliger er med til at lette overgangen til at bo i egen bolig for vanskeligt stillede unge mellem 18 og 24 år. Der er en social vicevært tilknyttet boligen, som kan støtte og rådgive de unge og hjælpe med at skabe et godt, trygt og aktivt boligmiljø. Startboligejerne er ikke et kommunalt tilbud, men ville skulle etableres af enten boligorganisationer eller af frivillige organisationer i samarbejde med

kommunen. De sociale viceværter i startboligerne er derfor et forretningsdrevet supplement til et kommunalt tilbud, vi allerede har i dag, og vil trække på ressourcer, som findes i lokalområdet. Men det ændrer selvfølgelig ikke på det kommunale myndighedsansvar efter serviceloven.

Samtidig er det værd at bemærke, at startboliger pr. definition er et midlertidigt botilbud. De unge skal langsomt sluses ud, og der skal gives plads til nye unge, der har brug for en hjælpende hånd. Derfor skal lejeaftalen også udløbe, senest når lederen fylder 24 år, ligesom udlejer skal opsige lejeaftalen, hvis den unge ikke længere har behov for støtte, eller hvis boligstøtten ikke længere er relevant på grund af manglende motivation. Men det betyder ikke, at den unge efter en opsigelse smides på gaden. Tværtimod lægger regeringen op til, at kommunen i en sådan situation skal hjælpe med at finde en ny bolig.

Afslutningsvis kan jeg glæde mig over og notere mig, at langt de fleste er positivt indstillet over for etablering af startboligejerne. Med startboligerne kan vi nå ud til unge, som vi ved har behov for hjælp, men som nødvendigvis ikke får det i dag. Derfor byder Socialdemokraterne også forslaget velkommen.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så giver jeg ordet til fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

L 123 handler om startboliger. En del unge mennesker har vanskeligt ved at etablere sig på det almindelige boligmarked og bo i egen bolig. Det drejer sig f.eks. om udsatte unge og unge med psykiske problemer. Satspuljepartierne er enige om, at der skal skabes mulighed for etablering af startboliger til unge mellem 18 og 24 år, der har et særligt behov for en ungdomsbolig med tilhørende voksenstøtte. Startboligerne vil kunne drives af enten boligorganisationer eller frivillige foreninger. Der afsættes 131,2 mio. kr. i årene 2012-2015 til etablering af boligerne.

I Dansk Folkeparti er vi enige i, at intentionerne i forslaget er rigtig gode, da det omhandler unge, der har brug for en god start på et selvstændigt liv. Dog skal vi være opmærksomme på at tydeliggøre over for kommunerne, at dette lovforslag ikke er en discountløsning, som kommunerne sætter ind med, i stedet for efterværn, kontaktpersoner m.m., men at det skal ses som et supplement til de løsninger, der er i forvejen. Det vil vi gerne bede ministeren om at følge op på og evaluere. De unge mennesker, der bliver anvist en startbolig, må ikke have for store problemer, da det så kræver en større indsats. Det er i hvert fald vigtigt, at de får den hjælp, de har behov for.

I Dansk Folkeparti finder vi det beklageligt, at lovforslaget ikke har været sendt i høring i ordentlig tid, og det kan vi også se ud af høringssvarene. Dette strider mod god lovsik og mod regeringsgrundlaget, hvor regeringspartierne skrev, at de i tæt samarbejde med Folketinget vil sikre høj lov kvalitet gennem rimelige høringsfrister, der vil sikre, at høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag. Her kunne man passende spørge, hvad ministeren mener er rimelige høringsfrister.

I en kommentar fra ministeren står der skrevet, at der dog kan forekomme situationer, hvor udlejer kan bringe lejeaftalen vedrørende startboliger til ophør inden for den aftalte lejeperiode. Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er vigtigt at konkretisere dette, da der står, at det er udlejer, der vurderer, om forudsætningerne for udlejningen ikke længere er til stede. Hvad nu, hvis den sociale vicevært mener, at den unge har brug for at blive boende, men udlejer ikke mener at forudsætningerne er opfyldt? Har udlejer så ret til at opsige lejeaftalen?

I Dansk Folkeparti ser vi frem til det videre udvalgsarbejde og kan støtte intentionerne i forslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:48

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så giver jeg ordet til den radikale ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

I dag behandler vi et lovforslag, som er en udløber af en udmærket satspuljeaftale for 2012. Lovforslaget er også, hvis vi Radikale skal sige det, aldeles udmærket. Det omhandler de såkaldte startboliger, som er en særlig form for ungdomsboliger, som skal lette overgangen til at bo i egen bolig for udsatte unge mellem 18 og 24 år. Det særlige ved boligen er, at der er tilknyttet en social vicevært, som skal sikre tryghed i den unges hverdag og dermed øge den unges mulighed for at opnå succes i forhold til uddannelse, beskæftigelse og det øvrige samfund samt det at bo i egen bolig.

Det bliver rigtig spændende at følge startboligerne. Det bliver spændende at følge de unge, der kommer til at nyde godt af dem, og det bliver spændende at følge ikke mindst de sociale viceværter erfaringer. Det Radikale Venstre er glade for at støtte et forslag, hvor vægten ligger på via personlig kontakt og særlige bolighensyn at sikre vores udsatte unge en bedre start på deres voksenliv. Tak for ordet.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så giver jeg ordet til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak for ordet. Jeg er rigtig, rigtig glad for det her lovforslag om startboliger. Det er noget, vi i satspuljepartierne har været enige om at vi rigtig godt kunne tænke os at iværksætte, især fordi vi ved, at udsatte unge har brug for støtte og hjælp, når de bor alene. Vi kan også se i diverse rapporter, at de her unge, som tit har en lang historie bag sig med massive svigt eller anbringelser eller andre sociale eller sundhedsmæssige problemer, fortsat har massive problemer, når de så bliver voksne, både i form af kriminalitet, i form af psykisk sygdom og i form af misbrug.

Man har en reel mulighed for at gå ind og gøre en forskel for de her unge, hvis man kan lave en målrettet voksenstøtte, når de bor i de her boliger. Derfor er det mig en stor glæde, at der er enighed om, at det er noget af det her, vi har lyst til at satse på i fællesskab. Men vi skal også følge op, for at se, om den støtte, vi giver de her unge, er nok. Skal der andet til, skal vi justere? Det håber jeg også vi i fællesskab vil forpligte hinanden til at kigge på, når evalueringen kommer, for at se, om der er noget, der skal justeres.

Så vi støtter forslaget og er glade for, at det bliver vedtaget med så bredt et flertal.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så giver jeg ordet til Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Som det er Folketinget bekendt, er Enhedslisten jo ikke med i satspuljeforliget. Men det betyder ikke, at alt, hvad der deraf udmøntes, er ufornuftigt. Det er sådan, at netop det her forslag, som jo er blevet så udmærket beskrevet af ordførerne indtil nu, trækker i den rigtige retning omkring forebyggelse, og skal man behandle folk ens, skal man behandle dem forskelligt. Netop de unge, der har brug for en særlig støtte, skal behandles på en anden måde end andre unge. Så vi er ude på et rigtigt spor med det her.

Det vil føre for vidt at komme ind på alle bemærkningerne til lovforslaget. Jeg har især lagt mærke til Danmarks Lejerforenings bemærkninger, og dem vil jeg håbe vil indgå i det videre arbejde med forslaget. Så er det også vigtigt, når vi i 2015 skal evaluere det, hvis det viser sig, at der er et stort behov eller et større behov, end rammen her lægger op til, at man så er parat til at ville investere i det her, for det er et rigtig vigtigt område. Tak.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Ethvert samfund skal jo have en myndighedsalder. Barnet vokser op, bliver 18 år og må således stå på egne ben – i hvert fald have sine egne rettigheder som voksen. Sådan er det. Men det kan jo også nogle gange føre til nogle lidt uheldige konsekvenser, f.eks. det forhold, at der findes forældre, som mener, at lige så snart deres børn er 18 år, er det ikke længere forældrenes opgave at tage sig af dem, selv om forældrene ikke har formået i de første 18 år at sætte deres børn i stand til at stå på egne ben.

Derfor skal man være opmærksom på, at det her forslag, som jo er positivt, alene kommer til at omfatte børn, der ikke har en ordentlig forældrestruktur, der kan tage vare på dem, når de fylder 18 år, og at det ikke også skal komme til at omfatte folk, forældre, der bare skiber deres børn ud ad døren, fordi de nu er fyldt 18 år, og forældrene så ikke længere synes, at det er deres opgave at sørge for, at børnene kan begå sig i verden, fordi de nu er fyldt 18 år. Det er jo omkostningen ved det samfund, vi har skabt her, at der beklageligvis er røget noget ansvar fra familierne og over til det offentlige; et ansvar, som man vel ret beset må sige egentlig bedst er hos familierne, for det er trods alt der, at båndene knytter familiemedlemmerne sammen af ren og skær kærlighed, og ikke fordi der er nogle, der får penge for at passe på hinanden.

Men Liberal Alliance er jo med i forligskredsen omkring satspuljeforliget, og derfor bakker vi naturligvis op om det her. Men vi pointerer, at der skal være en evaluering af det her i 2015, og der må vi jo især undersøge, synes vi, at det her ikke bliver brugt af forholdsvis udmærkede familier, som burde kunne have styr på deres børn, også efter at de er fyldt 18 år, men som ser det her som en udvej for at slippe af med dem, selv om de ikke i de første 18 år af barnets levetid har formået at lære barnet at stå på egne ben. Men vi bakker op.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det til sidst fru Benedikte Kiær for De Konservative.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Det lovforslag, som vi er i fuld gang med at behandle, er jeg særlig glad for. I min tid som socialminister oplevede jeg, der var et behov for boliger til nogle særlig sårbare unge, som med noget støtte og lidt hjælp kunne få ordentligt hul på voksenthværelsen. De kunne få sig en uddannelse, de kunne komme ud at få et arbejde. For der er unge, som har et helt andet udgangspunkt end det meget store flertal. Det kan f.eks. være unge mennesker, der er tidligere har været anbragt og derfor ikke har noget særlig stærkt netværk eller i det hele taget har en familie, som de kan trække på og ringe til, når de har behov for hjælp. Her vil noget hjælp og noget støtte fra en af de såkaldte sociale viceværter sagtens kunne være det, der skal til for at man på sigt kan klare sig selv rigtig godt.

Derfor glæder det mig rigtig meget, at satspuljepartierne kunne være med til at bakke op om den tidligere regerings udspil om startboliger i satspuljen for 2012. Det glæder mig, at der er opbakning til, at startboligerne kan drives enten af boligorganisationerne eller af selvejende institutioner, ligesom der bliver lagt vægt på, at der bliver etableret et samarbejde med frivillige organisationer og foreninger, der er i lokalområdet. I det hele taget skal de ressourcer, der er i lokalområdet, tænkes ind i startboligerne. Dermed får vi nogle boliger, som tager deres udgangspunkt i civilsamfundet og dermed også den støtte og det fællesskab, der er der. Jeg tror meget på, at de her sårbare unge, som har nogle udfordringer, vil have rigtig, rigtig godt af at være en del af det fællesskab, der vil være i og omkring disse startboliger.

Derudover synes jeg også, det er positivt, at lovforslaget har indbygget en fleksibilitet, som gør det muligt, at den unge kan blive boende i sin lejlighed, selv om den unge ikke længere har brug for at få støtte.

Det er godt, at der er en bred opbakning til startboligerne i de mange høringssvar. Jeg er dog lidt overrasket over, at Børne- og Kulturchefforeningen fremhæver, at de ikke mener, at startboliger kan betyde kommunale besparelser. Et sådant udsagn må bunde i, at foreningen ikke ser ret mange år frem. Som Rådet for Socialt Udsatte fremhæver, viser den seneste hjemløsetælling en stigende andel af unge hjemløse. For at gøre noget ved den her stigning er der behov for en indsats, før den unges problemer bliver større og større og til sidst så store, at den unge ender på gaden. Som rådet fremhæver, vil dette forslag kunne være med til at forebygge hjemløshed. Her forestiller jeg mig at forslaget særlig vil betyde en stor positiv forskel og effekt blandt de sårbare unge, der har en tilværelse som tidligere anbragt bag sig, og som ikke har noget netværk at trække på.

Alt i alt, hvilket nok ikke kommer som nogen stor overraskelse, er Det Konservative Folkeparti en varm tilhænger af dette lovforslag.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører og de andre ordførere. Så har ministeren for by- og bolig- og landdistrikter mulighed for at takke for tilslutningen.

Kl. 14:55

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Således opfordret vil jeg gerne starte med at takke for den massive opbakning til forslaget.

Jeg vil også sige, at det jo selvfølgelig er alle Folketingets partier, som er med her, og jeg ved, at der også er rigtig mange, der tidligere har arbejdet med socialområdet, som er vældig optaget af det her område.

Jeg tror ikke, at jeg retter bager for smed ved at sige til den tidligere socialminister, at der ikke er nogen tvivl om, at hvis ikke hun havde kæmpet så hårdt for at få det med i satspuljeprioriteringen – det var under den tidligere regering, og det lå der, da vi kom – så var det nok ikke kommet så langt, som det er i dag. Så også en særlig tak til fru Benedikte Kiær i den forbindelse. Jeg synes godt, at man i politik en gang imellem kan kvittere for hinandens indsats.

Det er jo som bekendt en udmøntning af satspuljeaftalen, og med det her lovforslag har regeringen så fremlagt den konkrete model, som er en udmøntning af aftalen i forhold til satspuljepartierne.

Startboligerne skal etableres af boligorganisationer eller af frivillige organisationer i et samarbejde med kommunen. Forslaget kan gøre en stor forskel, og jeg tror ligesom fru Benedikte Kiær, at det vil gøre en stor forskel for unge mennesker, som har behov for bostøtte i en meget vanskelig overgangsperiode.

Jeg ser selvfølgelig frem til et godt udvalgsarbejde, hvor vi skal ud i hjørnerne af det her forslag, og fra Dansk Folkepartis side har der allerede været stillet en lang række spørgsmål til lovforslaget. Jeg håber, at det kan være med til at oplyse om forskellige ting, for vi begiver os jo i virkeligheden ud på et nyt område her, og derfor er det så vigtigt, at vi afdækker så meget, vi kan. Derfor er evalueringsbestemmelsen jo selvfølgelig også sat ind. Jeg tror, at alle, der har prøvet at være ude på en produktionsskole, hvor der er unge mennesker på 15-16 år, som er blevet smidt ud hjemmefra af deres familie, og som måske er kommet ud i noget kriminalitet – nogle af dem overnatter i biler osv. – kan se, at der er behov for nogle bosteder til de her sårbare unge, som måske ikke har fået diagnosticeret psykiske lidelser eller noget, der på anden vis springer i øjnene på en sådan måde, at kommunen skal tage sig af dem.

I forhold til høringsfristen skal jeg sige til fru Karina Adsbøl, at det er vores intention at leve op til den, men jeg tror, at alle er klar over – det oplevede vi jo også, da den borgerlige regering tiltrådte i sin tid – at når der kommer en ny regering, er der en periode, hvor det ligger stille, og så skal man haste igennem med finanslovforslaget, og så kommer de andre ting. Det skal jeg beklage, og jeg anerkender, at der har været en forholdsvis kort høringsfrist, og det vil jeg i hvert fald gerne være med til at rette op på fremadrettet.

Der er blevet stillet en række spørgsmål af især hr. Ole Birk Olesen, og jeg skal sige, at det er korrekt, at kommunerne allerede i dag kan tilbyde bostøtte til udsatte unge, men jeg tror, der er behov for – og det er rigtigt set af fru Benedikte Kiær fra De Konservative – at indsatsen styrkes. Det er derfor, at vi i satspuljen har afsat penge til forslaget.

Startboliger er noget helt nyt. De er ikke forankret i en kommunal forvaltning, men i boligorganisationer og i frivillige organisationer, og det er jo det netværk, som satspuljepartierne gerne vil udnytte til startboliger, og der lægges altså vægt på, at boligerne bliver en del af lokalsamfundet og trækker på de ressourcer, som findes der. Startboligerne er også for dem, som ikke nødvendigvis har de sådan helt alvorlige og meget tunge problemer, så de i dag får hjælp af kommunen. Men derfor kan vi med startboligerne alligevel nå ud til grupper, som vi ved har behov for hjælp, for hvis man taber de her unge på gulvet – lad os nu se, hvad reformerne siger her i løbet af foråret – så ender rigtig mange af dem på kontanthjælp eller på førtidspension, og rigtig mange af dem vil rigtig gerne bidrage til samfundet. Det er der ingen som helst tvivl om.

Man kan sige, det er sådan, at den almene boligorganisation eller den selvejende institution – og det vil ifølge lovforslaget sige udlejerne – udlejer til de unge. Kommunalbestyrelsen skal så godkende de enkelte anvisninger, og det vil altså sige, at der bliver en visitering, som sikrer, at vi får en effektiv kontrol med udlejningen til den rigtige målgruppe af unge, og det er sådan set vigtigt, at vi får fulgt op på det.

Kl. 15:00

Jeg kan selvfølgelig have den samme bekymring som hr. Ole Birk Olesen om, at vi risikerer, at nogle bare siger, at nu er de blevet 18 år, og så må de klare sig selv, og så må kommunen eller det sociale klare det. Det tror jeg ikke vil ske, for det er kommunen, der skal visitere og godkende anvisningerne. Der kan også nedsættes et anvisnings- eller visitationsudvalg med repræsentanter for udlejer og kommunalbestyrelsen, hvor de enkelte anvisninger drøftes.

Så jeg vil sige, at det selvfølgelig også er vigtigt, at vi får lavet et ordentligt tilsyn med det sociale arbejde i boligerne. Og det er altså bestyrelsen i den almene boligorganisation eller den selvejende institution, der har ansvaret for det socialpædagogiske arbejde, som den sociale vicevært udfører. Det skal nok ikke sammenlignes med det viceværtarbejde, jeg havde i sin tid, da jeg var varmemester i en almen boligorganisation.

Det er kommunalbestyrelsen, der skal føre tilsyn med startboligerne. Kommunen påser de særlige vilkår, som er knyttet til de pågældende startboliger, herunder den sociale indsats, i forhold til at de beboere, der bor der, skal overvåges undervejs.

Så jeg tror, vi kommer til at gøre hr. Ole Birk Olesens bekymringer til skamme. I hvert fald vil jeg gøre mit yderste for, at vi får fulgt op på den del af det. Tak for ordet.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er netop en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:01

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne høre ministerens opfattelse af, hvad intentionen med det her er. Er det rigtigt forstået, som jeg hørte ministeren sige, at det faktisk ikke er intentionen, at unge, der ganske vist har problemer, men som stadig har et godt netværk i deres familiebagland, skal ud at bo i de her boliger, men at de faktisk primært skal blive hos deres familier, indtil de er klar til at flytte ud for sig selv? Er det rigtigt forstået, at det er ministerens holdning?

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:01

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er en ny ungdomsboligform. Der er nogle unge, der falder ned imellem to stole. Hvis man skal have et bostøtte tilbud af kommunen, skal man enten være meget eller svært handicappet eller have konstateret psykiske problemer. Der er også nogle unge, som har nogle sociale udfordringer, måske også psykiske udfordringer i mildere grad, som vi her kan gå ind og tage fat på. Der er også mange af dem, som ikke har et socialt netværk eller har misbrugsproblemer i familien. Jeg er helt sikker på, og det vil jo så vise sig, når vi starter evalueringen af det her, at det vil være billigere end at lade dem gå på gader og veje for måske at ende med misbrugsproblemer og deraf følgende kriminalitet osv. Det er selvfølgelig lidt ukendt land.

Jeg skal jo ikke foretage visiteringen, men vi har i satspuljeforligspartierne lavet det sådan, at det skal foregå lokalt. Vi har også lavet det sådan, at det hovedsagelig – efter min opfattelse – skal foregå i den eksisterende bygningsmasse. Det kan være LEV, SIND eller andre almenvelgørende organisationer, men også almene boligorganisationer, som kan søge om at give de her unge mennesker en særlig støtte med den sociale vicevært.

Det er ikke fuldstændig dækkende at sige, at det bliver lige præcis den gruppe unge, men der bliver en visitering – og det var det, jeg forsøgte at sige i mit svar til hr. Ole Birk Olesen undervejs – og kommunerne skal føre tilsyn med det. Så må vi selvfølgelig evaluere

det i 2015, som rigtig mange ordførere har sagt undervejs, for at se, om der skulle være behov for tilpasninger.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:03

Ole Birk Olesen (LA):

Vi er jo alle sammen enige om, at det er godt, hvis der på en eller anden måde er en struktur, der kan tage sig af unge mennesker, som ikke har et familiebagland, som kan sørge for at bringe dem godt ind i voksenlivet. Det, der er spørgsmålet – og jeg synes, det ville være godt, hvis vi her fra Folketinget kunne sende et signal til kommunerne om det, når de skal benytte sig af den her lovgivning – er, hvad man skal gøre med unge, som har et udmærket familiebagland, som ville kunne hjælpe dem på vej, hvis de nu blev boende hjemme nogle år mere. Foretrækker vi, at de er ude i de her støttede boliger, eller foretrækker vi, at de bliver hjemme ved forældrene? Hvordan skal kommunerne administrere loven? Skal de ud, eller skal de blive hjemme, hvis de har et udmærket bagland derhjemme?

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:04

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er vigtigt for mig at sige, at startboligerne ikke er et kommunalt tilbud. Det har man nemlig blandt forligspartierne lagt vægt på. Boligerne er i stedet for forankrede enten i en almen boligorganisation eller i en organisation, der udfører frivilligt socialt arbejde.

Den sociale indsats i de her boliger vil have fokus på at styrke de unges tilknytning til uddannelse, beskæftigelse samt evne til at bo i egen bolig. Det er unge, der er sårbare på alle mulige måder. Det er svært at lave en entydig definition af det. Nogle vil have bedre af at blive hjemme, hvis de har et stærkt familienetværk, der kan bakke dem op og være der for dem. Der er andre, der ikke har et familienetværk, men som har brug for, at der kommer en social vicevært og et særligt botilbud indover.

Det er kommunen, der fører tilsyn. Man kan også drøfte anvisningen via kommunen. Jeg har stor tiltro til, at den frihed, som hr. Leif Mikkelsen også besang i forhold til udlicitering tidligere i dag, kan kommunerne godt håndtere, for de kender den her gruppe unge mennesker, og de kender dem ganske givet fra det sociale arbejde i kommunen.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til By- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v. (Civile bevæbnede vagter på danske lastskibe m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 15:05

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg starter med at give ordet til Venstres ordfører, hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Forslaget vedrører civile bevæbnede vagter på danske lastskibe. Det er et vigtigt emne, vigtigt for rederierne og vigtigt for de søfarende.

Tidligere var det sådan, at der fordredes særdeles tungtvejende grunde til at bevæbne danske skibe. Det var egentlige, aktuelle situationer, hvor det måtte forventes, at der kunne komme angreb, som kunne give mulighed for en sådan tilladelse. I marts 2011 og på baggrund af den tidligere regerings forslag blev det besluttet at formalisere en egentlig tilladelsesordning. Jeg skal ikke komme nærmere ind på, hvordan det er i henhold til denne ordning, ud over at sige, at den jo er meget specifik. Den medfører, at der skal være tale om en bestemt sejlads, en bestemt vagt, en bestemt vagtvirksomhed, et bestemt våben, bestemt ammunition osv. osv. Alt sammen skal altså være forudskikket for at opnå Justitsministeriets tilladelse efter gældende ordning.

Vi må lægge til grund, at rederiforeningerne og også de søfarendes organisationer finder, at der er tale om en særdeles effektiv beskyttelse i form af vagter, og det gør selvfølgelig, at Folketinget skal være positivt indstillet over for ethvert forslag til udvidelse på forsvarelig vis af denne ordning.

Den aktuelle situation er den, at 24 danske skibe dagligt er i piratfarvande, at der i 2011 har været 225 angreb på skibe, at der har været tale om 25 kapringer, og – hvad vi ikke skal glemme – at der i dag sidder to danske søfolk kapret et eller andet sted. Jeg går ud fra, at justitsministeren gør, hvad han kan, for at forhandle disse fri så hurtigt som overhovedet muligt.

Imidlertid er det sådan, at den aktuelle ordning medfører en hel del administrativt bøl, om man så må sige. Heri involveres Forsvarskommandoen, Søfartsstyrelsen, Justitsministeriet, Rigspolitiet og eventuelt også ambassader, i det omfang det er udenlandske sikkerhedsfolk, der skal rekvireres. Det gør, at effektiviteten i sagsbehandlingen måske ikke er af en sådan art, at man får den hurtige sagsbehandling, som man skal have. Der kan gå flere uger, inden rederierne får den pågældende tilladelse, og det er uheldigt i en situation, hvor skibene måske omdirigeres fra dag til dag.

Derfor hilser vi fra Venstres side forslaget velkommen. Forslaget indebærer, at rederierne får en generel tilladelse af sandsynligvis 1 års varighed, således at man ikke længere på forhånd skal forudskikke, hvad det er for en sejlads, hvilken vagt osv., og hvilke våben der er tale om. Jeg lægger i den her forbindelse særdeles meget vægt på, at rederierne og de søfarendes organisationer støtter forslaget. Det er da de allervigtigste parter at høre i den her sammenhæng.

Jeg skal ikke negligere, at der foreligger høringssvar fra nogle, som er betænkelige på enkelte områder. Jeg tænker selvfølgelig her på FTF's svar, politiets svar og svaret fra Retspolitisk Forening. Det, man anfører her, er det lidt besynderlige i, at en vagtvirksomhed i Danmark og en dørmænd på et diskotek skal være godkendt, hvor-

imod der ikke fordres nogen godkendelse, når man udstyrer folk med våben på et skib. Jeg må medgive, at det kan være paradoksalt, og at man godt kunne gøre anskrig over for den del. Forholdet er imidlertid, at det er noget, der reguleres gennem en bekendtgørelse, som justitsministeren administrativt udsteder efterfølgende, og det er allerede skitseret, hvilke vilkår der fremgår af den her bekendtgørelse. Jeg vil ikke udelukke, at vi kan opleve situationer i fremtiden, hvor en eller anden vagt uheldigvis kommer til at overtræde de regler, der gælder, og at det kan være betænkeligt. Det kan vise sig, at vagten ikke har opfyldt de krav, som man har forudsat i bekendtgørelsen, og at der på den baggrund kan rettes kritik mod det rederi eller den vagtvirksomhed, som har sagt god for vagten. Det er selvfølgelig uheldigt, men alternativet er altså, at vi skal have en situation, hvor man via flere ugers myndighedsbehandling skal godkende en sådan vagt, og det er også uheldigt; det kan man jo bare spørge rederierne om i dag.

Så med den modifikation, at *det* selvfølgelig er uheldigt, vil jeg sige, at en afvejning af hensynene her taler for, at justitsministerens forslag på området er ganske fint, og Venstre kan derfor støtte forslaget.

Den anden del – det her var den del, der vedrørte bevæbnede vagter – omkring forsvarsdirektivet kan vi også støtte. Den er af lidt mere teknisk art. Tak.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Dette lovforslag giver mulighed for, at danske rederier lettere kan have bevæbnede vagter om bord for bedre at kunne imødegå pirateri. Det er jo desværre nødvendigt, fordi pirateri har grebet om sig og er blevet en stor forretning særlig ved Afrikas Horn.

Konkret går vi med det her lovforslag fra, at et rederi i dag skal have en konkret tilladelse til at benytte navngivne vagter på en bestemt sejlads, der må bære våben, til, at et rederi kan få en generel tilladelse til at have våben om bord på skibene, og at våbnene kan bruges i områder, hvor der er risiko for pirateri. Betyder det så samlet set, at vi er kommet pirateriet til livs med det her lovforslag? Nej, langt fra. Men det her lovforslag sikrer i hvert fald en bedre beskyttelse af besætningen og af skibene hos danske rederier. Samtidig synes jeg, at det, når vi behandler det i dag, er vigtigt at understrege, at man stadig skal søge tilladelse hos Justitsministeriet, at det her selv sagt ikke kan komme til at omfatte fiskerbåde eller passagerskibe, at dansk våbenlov jo uforandret gælder i danske farvande, og at hele udmøntningen af lovgivningen i øvrigt kommer til at ligge i en bekendtgørelse fra Justitsministeriet.

Det vil sige, at det bliver en mere fleksibel ordning, som bedre sikrer besætninger og skibe hos danske rederier, og det kan Socialdemokraterne støtte.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi selvfølgelig, havde jeg nær sagt, positivt positivt stemt over for det forslag, som vi har til behandling her i dag,

vedrørende mulighederne for, at danske skibe i Adenbugten og det område kan forsvare sig mod pirater og undgå, at de bliver angrebet af pirater i de forskellige sammenhænge, som vi har set det ske i igennem de seneste år. Her i 2012 synes man vel egentlig, at det er helt utroligt, at der findes moderne pirater nogen steder i verden, og at det kan lade sig gøre for nogen pirater nogen steder i verden at drive gæk med et søfartsland som Danmark, men også mange andre lande, og de skibe, som virker med afsæt i Danmark. Derfor er det selvfølgelig nødvendigt, at vi giver de rederier, som tjener mange penge ind til Danmark, og som holder fanen højt for den store søfartsnation, som Danmark altid har været, de redskaber, der er nødvendige.

Hvis Dansk Folkeparti skulle have bestemt, hvordan det her forslag skulle have set ud, så kunne vi godt have tænkt os, at man havde indrettet det på en sådan måde, at det, i og med at det netop er af vital dansk interesse, at vi beskytter vores skibe mod angreb og piratvirksomhed, var danske soldater, der varetog den sikkerhed om bord, som de skibe har brug for. Nu er forslaget indrettet sådan, at man i stedet for giver mulighed for, at skibene kan have våben om bord, der så kan benyttes af forskellige sikkerhedsfirmaer, der på vegne af rederiet kan sikre mod angreb, hvilket er det, man har tænkt sig ifølge forslaget.

Det er ikke sådan, at vi vil stemme imod forslaget, men som sagt synes vi, at det havde været det rigtige, at man havde tilladt, at det var danske soldater, der varetog sikkerheden på de danske skibe, ligesom vi jo egentlig betragter det som en selvfølge, at det er danske soldater og dansk politi, der varetager sikkerheden, når danskere på forskellig vis er i en udsat position et sted i verden. Men sådan er det ikke indrettet, og vi forstår, at man har stillet sig tilfreds med den udformning, det har fået, i branchen og blandt de vitale danske interesser, som piraterne angriber, og derfor må vi også sige, at det så er den næstbedste løsning, vi har fået her. Men det er ikke desto mindre en løsning, vi kan støtte.

Når vi så kigger i selve forslaget og udkastet til bekendtgørelse, kan vi se, at der er noget, der tyder på, at man måske ikke har fremtidssikret det her forslag godt nok. Derfor vil vi stille spørgsmål under udvalgsbehandlingen, og vi vil også gerne høre justitsministerens svar allerede i dag, hvis justitsministeren vil svare på dem, men under alle omstændigheder vil vi under udvalgsbehandlingen spørge regeringen, hvordan man sikrer, at de pågældende vagter og sikkerhedsfirmaer har de rigtige våben. For når man opruster på den måde, som man jo gør, ved ikke bare at beskytte skibene med forskellige anordninger ved rælingen, men ved også at have vagter om bord, så er det meget vigtigt, at man er sikker på, at man har tilstrækkelige våben til at imødegå de trusler, der måtte komme.

Det er klart, at når piraterne opdager, at der er bevæbnede vagter om bord på rigtig mange skibe – danske skibe og andre landes skibe – så vil de muligvis tage kraftigere våben i anvendelse, end de har i dag, og der kunne det være formålstjenligt, at det her forslag også gav mulighed for, at man f.eks. kunne bruge større håndskydevåben, der kunne udgøre nogle mere afskrækkende instrumenter for vagtfirmaerne og rederierne. Derfor må vi have regeringen på banen og have den til at fortælle, hvorfor man har udelukket den mulighed i det materiale, der ligger til Folketinget i dag.

Derudover er jeg enig i det, som også andre ordførere har sagt allerede nu under debatten, nemlig at der skal mere til for at sikre os imod pirater. Først og fremmest skal vi jo ikke under nogen omstændigheder fremover løslade anholdte pirater i området. Der kan jeg simpelt hen ikke dele den glæde, som udenrigsministeren har givet udtryk for nogle gange, over, at man nu har fået fængslet nogle enkelte pirater af dem, man har tilfangetaget, hvorimod man har løsladt hovedparten. Det er ikke holdbart i længden, for på den måde siger vi jo egentlig bare til piraterne: O.k., værsgo, kom i land med proviant osv., og så kan I i øvrigt fortsætte jeres forehavende nogle dage

efter. Det har vi jo også set eksempler på. Det duer simpelt hen ikke med den slaphed, og jeg håber meget, at regeringen kommer på banen her under debatten i dag og svarer på, hvad man rent faktisk vil gøre for at strafforfølge pirater, der overtræder enhver lov og ret i internationalt farvand.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så giver jeg ordet til Det Radikale Venstres ordfører, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre bakker op om forslaget. De kapringer, der er sket af danske skibe i særlig somaliske farvande, må standses. Vi har lagt os hårdt i selen med en militær indsats, men fra De Radikales side mener vi også, at sikringen af den civile skibstrafik kan yde et stort bidrag til løsningen af pirateriproblematikken. Det er klart, at det dels forhåbentlig vil afskrække pirater fra deres forehavende, dels vil beskytte de konkrete danske skibe.

En facet af denne indsats er dette lovforslag. Det gør det muligt for rederierne at have våben om bord på skibene med henblik på at medføre bevæbnede vagter ved passage af piratfyldte farvande. Alle parter er hørt i sagen, og både rederne og sømændene bakker op om forslaget.

Det er klart, at vi fortsat stiller betydelige krav til rederierne i de tilfælde, hvor de nu får øgede beføjelser. Vi stiller krav til våben- og ammunitionstyper, vi stiller krav til opbevaring af våbnene, vi kræver, at der føres våbenbog, vi stiller krav til vagternes egnethed, vi stiller rapporteringskrav, når våbnene har været i brug, hvad enten de er blevet affyret eller ej.

Under disse forudsætninger er vi fra radikal side meget tilfredse med de nye muligheder, der ligger i lovforslaget, for at medføre bevæbnede vagter og giver det vores fulde opbakning.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det SF's ordfører, fru Ida Damborg.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Ida Damborg (SF):

Tak for ordet. At bruge våben til at forsvare skibe, der passerer uroligt farvand er ikke en langsigtet løsning. Derom må der ikke herske tvivl. Men i en situation, hvor pirateriet er tiltagende, hvor piraterne bliver rekrutteret længere og længere inde i landet og dermed har meget lidt kendskab til søfart og navigation, bliver piraterne mere desperate og livet dermed farligere for rederiernes sejlads i farefyldt farvand.

I en sådan situation er vi nødt til at give rederierne de redskaber, som de har brug for til at forsvare deres skibe og mandskab. Som loven er i dag, tilgodeser den ikke rederierne behov for at få våbentilladelse til vagter på rederierne skibe, ikke mindst fordi tilladelsen er meget specifik til kun at gælde en bestemt rejse og en bestemt person. SF støtter derfor dette forslag, fordi vi mener, at det letter sagsbehandlingen. Vi bakker op om forslaget, som vil gøre våbentilladelse gældende i en længere periode, når skibene passerer farefyldt farvand. Vi forventer dog en præcisering i bekendtgørelsen, sådan at der bliver nærmere betingelser for våbentilladelsen; at rederierne inden for kort tid efter piratangreb skal redegøre for, hvordan våbenmagt er blevet anvendt; at der skal føres nøje kontrol med våbnenes opbevaring under sejlads; at der også stilles krav til vagternes egnethed. Alt dette forventer vi bliver en del af bekendtgørelsen.

Situationen i farvandet ud for bl.a. Afrikas Horn skærpes. Pirateri er en indbringende forretning i et land, hvor der ikke er mange muligheder for unge mennesker til at skabe sig en fremtid. Jeg var selv med dette Tings Integrationsudvalg i Kenya i marts, hvor vi bl.a. blev grundigt briefet om arbejdet med at tilbageholde og retsforfølge pirater. Kenya tager en stor del af sit ansvar, og det selv om landet også huser et sted mellem 600.000 og 700.000 flygtninge fra regionen. Derfor er jeg glad for den indsats, som Danmark yder i form af praktisk og administrativ hjælp til den kenyanske regering i denne sag.

Dette lovforslag er som sagt i starten ikke en løsning på en meget kompleks problemstilling, men et redskab i en situation, hvor sømænd hver dag risikerer livet ved blot at være til stede på danske skibe i et farefyldt farvand. Jeg skal derfor meddele, at SF støtter lovforslaget.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialistisk Folkepartis ordfører. Der var en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup. Værsgo.

Kl. 15:22

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til to forhold vedrørende de ting, som SF's ordfører sagde. Det ene er, om SF er med på at tillade, at danske skibe på sigt, hvis det bliver nødvendigt, får mulighed for at få kraftigere våben, der f.eks. kan give en bedre synlighed over for piraterne, men SF vil tilsyneladende udelukke brug af visse våben, hvor man kunne forestille sig, at de faktisk ville have en god effekt for at afskrække pirater fra at foretage de her tilfangetagelser af danske skibe. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Mener SF virkelig, at det er tilfredsstillende, at man gang på gang har måttet løslade pirater og bare sætte dem i land uden at retsforfølge de pågældende, med det resultat at de begår nye overgreb på skibene?

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Ida Damborg (SF):

Jeg mener, at vi skal tænke os rigtig godt om, med hensyn til hvad det er, vi ønsker at udstyre vores danske skibe med. En optrapning af en krig synes jeg at vi så i 1980'erne i Europa. Hvad er det næste? Skal vi have kanoner, skal vi have jagerfly? Vi kan blive ved med at køre sådan en krig op.

Jeg synes, det er vigtigt, at man har våben til at kunne forsvare sig med. Det er det vigtigste formål for SF. Det ville hr. Peter Skaarup også vide, hvis han kendte til SF's historie. Med en lang fortid som pacifistisk parti er vores ønske, at skibene her får mulighed for at forsvare sig.

Med hensyn til den anden ting, som jeg kort nævnte i min ordførtale, om retsforfølgelse af pirater, synes jeg, at hr. Peter Skaarup og det parti, han repræsenterer, skulle være med til at lave nogle langsigtede løsninger, med hensyn til hvordan vi kan retsforfølge pirater. Der er et land, et meget fattigt land, med 40 millioner indbyggere, der i den grad tager et meget, meget stort slæb med hensyn til det her ansvar. Det anerkender jeg at de gør. Jeg synes måske ikke, at det land skal have ansvaret for hele verden. Jeg synes, at hr. Peter Skaarup skulle være en af dem, der kom med bud på, hvordan vi kunne løse det, så vi også kunne tage vores del af ansvaret.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 15:24

Peter Skaarup (DF):

Jeg er såmænd udmærket klar over, at SF er et pacifistisk parti – eller i hvert fald var. Når jeg siger »var«, er det jo, fordi man faktisk her går ind for et forslag, der betyder, at danske skibe har et våben-skab ombord, som forskellige sikkerhedsfirmaer så ... [Lyddudfald] ... at undgå piratangreb. Det er det, man gør her, så jeg ved ikke, hvor meget pacifisme der er over det her forslag. Men det er som måske ligesom med andre ting, som SF har stået for, sådan, at man smider det i skraldespanden. Det er i hvert fald det signal, man kommer med her.

Man skal jo ikke være naiv: Lige præcis de her pirater har jo våben med. Der findes et dansk krigsskib, der har de tunge våben med, og det, som man kunne forestille sig kunne være vigtigt, var netop, at man havde nogle våben for at afskrække pirater. Spørgsmålet er så, om man har de rigtige våben

Det andet spørgsmål er om løsladelse af pirater. Det er rigtig skidt. Det er et dårligt signal at sende, og vores forslag er, at man etablerer noget med et FN-skib, så man både kan stå for retsforfølgelse og strafafsoning på selve skibet. Det vil ikke belaste Kenya, det vil ikke belaste Seychellerne; det vil bare betyde, at man kan gøre det rigtige og det nødvendige.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Ida Damborg (SF):

Jeg synes, jeg sagde det meget tydeligt, men jeg vil gerne gøre det igen, til hr. Peter Skaarup: Vi ønsker, at skibene skal kunne forsvare sig. Det synes jeg vi med tydelighed siger: Vi ønsker, at skibene skal kunne forsvare sig mod angreb, og det er det, vi ønsker at give en lidt lettere mulighed for til de danske skibe. Det er det, vi ønsker. Vi ønsker ikke at optrappe et våbenkapløb ombord på skibene, heller ikke ud for Afrikas Horn, men vi ønsker, at danske skibe skal kunne forsvare sig.

I forhold til retsforfølgelse må jeg igen til hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti sige: Kom med nogle bud på det. Man snakker om, at vi kan have skibe liggende, men hvad skal de så? Skal de så sejle rundt i 6 år, hvis de idømmes 6 års straf, eller hvor er det, de skal afsone henne? Jeg kunne næppe forestille mig, at hr. Peter Skaarup ville synes, det var en vanvittig god idé, at de kom til Danmark alle sammen og afsonede, men det kan vi jo diskutere. Jeg synes, det er lidt nemt blot at sige, at de skal være på nogle skibe, for jeg synes, at det, som er meget vigtigt i den her sag, er, at der her er et land, Kenya, som vi meget gerne vil have nogle gode aftaler med, men vi har også et land, der har kæmpestore problemer og tager sin del af slæbet.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så giver jeg ordet til Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper. Værsgo.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg vil starte med at indrømme, at det var intentionen, at vores udenrigsordfører skulle have stået her i dag, men han er de-

sværre rejst til Palæstina. Det er vel ikke desværre, men det er altså derfor, at jeg er til stede i dag, og jeg vil så håbe, at jeg kan svare så godt som muligt på de spørgsmål, der måtte komme.

I Enhedslisten kan vi sagtens forstå, at man hos rederierne, ikke mindst hos dem, som er ansat hos rederierne og sejler i farefulde vande, har et ønske om at øge sikkerheden. Det kan vi godt forstå, for det er nogle uhyggelige historier, vi hører. Det er dog sådan, at man allerede i dag har lov til at have et også bevæbnet vagtværn ombord på et skib, men det er sådan, at det er enkeltpersonerne, altså de enkelte vagter, der skal have tilladelse til at bære våben. Problemet med det her lovforslag er, at man nu ikke blot vil give enkeltpersoner tilladelse til at have et våben, men give en gruppe tilladelse, altså en privat gruppe. Det er også en af de betænkeligheder, som Advokatrådet og Politiforbundet bemærker i høringssvarene. Her er altså tale om ikke blot enkelte mennesker, men private grupper, som får tilladelse til at administrere våben.

Det kan give en risiko for en meget stor spredning i de våben, som florerer, og som hører under dansk ret. Det danske samfund er sådan set kendetegnet ved, at vi har en meget restriktiv lovgivning, når det kommer til skydevåben, og det er med vilje, for det er for at sørge for, at vi præcis ved, hvor mange våben der er i omløb, så vidt muligt i hvert fald, og så vi ved, hvem der har lige præcis hvilke våben. På den måde kan vi forhåbentlig sørge for, at uheldet ikke skulle være ude. Jo flere våben, der florerer, jo mindre vi har styr på, hvem der har de enkelte våben, jo større bliver risikoen også for, at noget går galt.

Med det her lovforslag bliver det ikke kun op til de private vagtværn at administrere, hvem der skal have hvilke våben, det bliver også op til dem at afgøre, om en plet på straffeattesten er alvorlig nok til at sørge for, at den her enkeltperson, vagten, ikke bør bære et våben. Dybest set får vi altså et problem med, at vi ikke rigtig med det her lovforslag ved, hvem der render rundt med hvilke våben. Det er også muligt for rederierne i dag som sagt at have bevæbnede vagter med ombord på skibene. Hvis man gerne vil sørge for det, kan man planlægge i ordentlig tid, altså hvordan det skal foregå, så man er sikker på, at det er de rigtige mennesker, der er med ombord. På rederier og på skibe er man jo vant til at planlægge meget nøjagtigt, hvornår en enkelt container skal læsses, inden for hvilken præcis time et helt andet sted i verden, og så er det nok også muligt at lave en vagtplan over, hvem der skal med på det skib i god tid.

På den anden side er det også klart, at pirateri skal bekæmpes, det er der ikke nogen tvivl om at vi i Enhedslisten er enige i. Der er både et langt perspektiv, som handler om muligheder, som handler om udviklingspolitik, udviklingsbistand, bl.a. i Somalia, og der er et kort sigt, og her er det at være bevæbnet en meget, meget lille del. Bl.a. ved vi, at de skibe, som sejler meget hurtigt, næsten aldrig bliver udsat for piratangreb, de skibe, der sejler i konvoj, næsten aldrig bliver udsat for piratangreb, og at de skibe, som har meget høje rælinger, næsten heller aldrig bliver udsat for angreb. Det er sådan nogle ting, som er forholdsvis nemme, ting, som faktisk kan have en effekt, og som ikke samtidig letter vores lovgivning på våbenområdet, så vi får flere våben i omløb, som der er mindre kontrol omkring.

Det positive ved det her lovforslag skulle jo være en administrativ lettelse hos rederierne, men det synes vi sådan set er en for lille effekt i forhold til at have mindre styr på våbnene, og derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:31

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan forstå på Enhedslistens ordfører, at Enhedslisten ikke mener, at det her forslag er godt. Enhedslisten vil nærmest stemme imod

forslaget, sådan som jeg hører det. I Dansk Folkeparti synes vi ikke, at det er den bedste løsning, men vi synes faktisk, at det er den næstbedste løsning, og vi kan trods alt godt støtte det. Grunden til, at vi mener, at forslaget ikke er helt optimalt, er, at vi faktisk mener, at det bør være danske soldater, der forsvare vores danske handelsskibe i området, og ikke vagter fra private firmaer.

Spørgsmålet til Enhedslisten er så: Er Enhedslisten enig i det? Kan vi nå til enighed om, at det rigtigste, når vi kan se, at skibene er truet – det kan vi jo ikke komme udenom at de er – vil være, at det er danske soldater, der for rederierne forsvare de danske skibe i Adenbugten? Det er det ene spørgsmål. Det andet er: Hvis Enhedslisten ikke mener det, hvad vil man så egentlig gøre for at forsvare de danske skibe? Som jeg hører det, Enhedslistens ordfører siger her i dag, har man nemlig ikke rigtig nogen bud på det fra Enhedslistens side.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg vil starte med det sidste. Her prøvede jeg at komme med nogle bud. Det handler om hastighed, konvojsejladser, høje rælinger osv., som kan gøre det meget, meget svært for pirater at gå til angreb. Det er jo også noget, man allerede har set har en effekt. Det synes jeg er konkrete forslag.

Når det kommer til det første spørgsmål, må jeg desværre blive ordføreren svar skyldig. Som sagt var det meningen, at vores udenrigspolitiske ordfører skulle stå her i dag. Så her må jeg desværre beklage.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 15:33

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det sidste er det fair nok. Med hensyn til det første er det da fint nok med konvojsejladser; det er også fint nok med høje rælinger; det er også fint, hvis skibene kan sejle lidt hurtigere, men alt det er jo noget, de forsøger at gøre i dag. Rederierne har gjort, hvad de kunne for at sige til deres medlemmer, hvad de skal gøre for at undgå piratoverfald. Rederierne har jo hele vejen igennem ikke ønsket våben om bord på skibene, for så vidt heller ikke danske soldater, hvis det var det, man nåede frem til, men de har ændret opfattelse, fordi pirateriet har vist sig at være et så omsiggribende fænomen i området, som vi rent faktisk har set.

Det er derfor, jeg synes, at det virker lidt tyndt, at Enhedslisten peger på de ting, som man allerede gør i dag, plus at man gør en hel del mere end det, Enhedslisten siger. Så prøv lige at gå i tænkeboks og find på noget mere, for det her er simpelt hen ikke et godt nok svar. Man er nødt til at finde på noget, der hjælper. Og jeg synes, at vi fra Dansk Folkepartis side har givet nogle gode forslag i dag, men vi vil meget gerne være behjælpelige over for regeringens støtteparti, som åbenbart vil stemme imod.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Pernille Skipper (EL):

Det er jeg sikker på at Dansk Folkeparti er. Som sagt er jeg sikker på, at Dansk Folkeparti også allerede har foreslået vores udenrigspo-

litiske ordfører de gode forslag, som Dansk Folkeparti nu engang måtte have.

Kl. 15:37

Jeg vil dertil bare sige, at vi allerede i dag har våben på skibene. Muligheden findes allerede. Det her lovforslag, som Enhedslisten siger nej til, handler sådan set ikke om at have våben på skibene. Det handler om, hvorvidt tilladelsen skal gives til en enkelt person, så vi ved præcist, hvilket menneske der har hvilke våben, eller om vi skal give en tilladelse bredt til et privat vagtværn, som så efter deres for-godtbefindende indirekte kan uddele våbentilladelser. Det kan vi desværre ikke støtte.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Preben Bang Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg noterede, at høj hastighed, konvojsejls og højere rælinger skulle være Enhedslistens løsning. Jeg tror, de fleste rederier har tænkt over det i forvejen, og jeg tror desværre ikke, at det er løsningen. Jeg kan da også se, hvad andre lande, bl.a. Norge, gør, og de gør jo, ligesom vi gør her i Danmark.

Det får mig lige til at bede Enhedslistens ordfører om at konkretisere: Er Enhedslisten imod muligheden for private bevæbnede vagter på de danske skibe?

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Pernille Skipper (EL):

Det har jeg prøvet at sige, men jeg vil gerne sige det igen: Nej, Enhedslisten synes, at lovgivningen, som den er i dag, altså hvor det allerede i dag er muligt at have bevæbnede vagter på skibene, er fin.

Det, vi har et problem med, er, at man frem for at give enkeltpersoner våbentilladelser giver private vagtværn muligheden for efter deres for-godtbefindende at uddele våben. Det betyder, at den danske stat har mindre styr på dem, og det synes vi er en dårlig idé.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:36

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg skal bare høre: Har Enhedslisten ikke respekt for, at de søfarendes organisationer og rederierne i dag beretter om problemer, fordi det tager så lang tid at få disse tilladelser i hus efter den gældende ordning? Jeg bemærkede godt nok, at ordføreren sagde, at det kunne man jo planlægge sig ud af, men i nutidens skibstrafik er det jo altså fra dag til dag, at skibe bliver omdirigeret.

Mener Enhedslisten, at den gældende ordning er o.k., og er Enhedslisten dermed uenig med stort set alle de søfarendes organisationer og rederierne?

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Pernille Skipper (EL):

Vi mener i Enhedslisten, at det kan man planlægge sig ud af. Man kan planlægge sig til rigtig, rigtig mange ting. Og når man kan planlægge sig til, hvor en enkelt container skal ende i den anden ende af verden stort set på minutbasis, kan man også godt ægge vagtplaner.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Danmark har en stolt tradition som handels- og søfartsnation, og dette lovforslag ligger jo fint i tråd med den tradition. Det er sådan set rart at se, fordi vi jo alle sammen har været vidne til de problemer, der er omkring pirateriet i Det Indiske Ocean og navnlig i Adenbugten ud for Somalia.

Det her forslag tager hensyn til de problemer, som rederierne har oplevet i praksis, når de skal beskytte deres skibe imod piraterne. Man lægger op til det, man kan kalde mere fleksible våbentilladelser end dem, der hidtil har været givet, og det er sund fornuft. Det gør, at der kan blive mere tryghed for personalet på skibene. Det gør, at rederne, ejerne, kan være trygge for, at de kan sejle deres skibe igennem området, og det gør, at de varer, der skal fragtes, på betryggende vis kan komme frem fra den ene del af verden til den anden, og det er godt i en globaliseret tid, hvor man skal kunne handle på tværs af verdensdele. Alle er glade. Rederiforeningen er glad. Fagforeningerne er glade. Det burde sådan set være lige til, og det er det sådan set også.

Jeg synes også, det er værd at have med, netop når vi taler om en globaliseret verden, at hvis ikke vi fra dansk side sørger for, at man på betryggende vis kan sikre skibene, der er udsat for piratangreb, er der mulighed for, at man kan flage ud. Det ønsker ikke nogen af os. Med det her forslag sikrer vi ligesom også danske skibe under dansk flag.

Endelig, måske som et kuriosum, vil jeg nævne, at det egentlig er lidt interessant, at der i dette forslag står, at der ikke er nogen udgifter for erhvervet, og det er der faktisk heller ikke, selv om der umiddelbart indgår en ny afgift. For hvis man ved lidt om skibstrafik og om, hvor mange sejlads der er, så kan man faktisk se, at vi efter et halvt år med byger af afgifter vel faktisk er vidne til en mindre afgifts-nedsættelse, i hvert fald hvis vi ser på, hvad der vil være det forventede provenu af det her forslag. Det vil Liberal Alliance selvfølgelig gerne i særlig grad kvittere justitsministeren for. Der bliver sat et lille kryds, om ikke i den sorte, så i hvert fald i den mørkeblå bog hos Liberal Alliance, for, at man har medvirket til det. Så på alle punkter er det et godt forslag, som vil være til gavn for erhvervslivet og dermed til gavn for Danmark.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører, men man må ikke tegne skibe på flaget.

Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Også fra Konservatives side kan vi støtte lovforslaget her, et lovforslag, som jo dybest set bare gør det, som vi allerede gør i dag, men gør det på en mere smidig og hensigtsmæssig måde. Man går bort fra det, at skibene i dag må søge individuel tilladelse for hver gang, så de fremover kan få en generel tilladelse, og det gør det altså langt mere smidigt og hensigtsmæssigt, og derfor kan vi selvfølgelig støtte lovforslaget.

Lovforslaget er desværre en nødvendighed; det er desværre nødvendigt for danske skibe at kunne forsvare sig selv, fordi pirateri er blevet en trussel imod verdenshandelen. Det var det også for mange,

mange år siden, og der har så været nogle hundrede år, hvor der har været ro på det felt, men nu er det kommet igen. Pirateri er et alvorligt problem og en alvorlig trussel mod verdenshandelen, og derfor skal man selvfølgelig have mulighed for at kunne forsvare sig selv, for uanset om vi så sendte hele det danske søværn ned i Det Indiske Ocean, ville det ikke være muligt at beskytte alle.

Så staten har altså simpelt hen ikke, ligesom den har det i Danmark, kapaciteten til at kunne beskytte borgerne, virksomhederne, derude på de store verdenshave, og derfor må det være rimeligt, at de, der sejler derude, og som er udsat for truslen, har mulighed for at forsvare sig selv, og derfor er vi tilhængere af lovforslaget her.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne. Så giver jeg ordet til justitsministeren.

Kl. 15:42

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil sådan set bare sige tak for en god debat og en – kan man roligt sige – bred opbakning til regeringens forslag. Jeg følger ikke nogen grund til at stå og gentage indholdet af lovforslaget. Det har været fyldigt refereret, men jeg vil bare som sagt sige tak for den brede opbakning og selvfølgelig forsikre Folketinget om, at jeg naturligvis stiller mig til rådighed, hvis der er yderligere spørgsmål i forhold til lovforslaget.

Der har været et par kommentarer, som jeg gerne vil adressere herfra. Inden jeg gør det, synes jeg, at det er vigtigt at understrege, at det fra at være en individuel tilladelsesordning til nu en generel tilladelsesordning selvfølgelig rejser en hel række spørgsmål, og det har været vigtigt, at både rederierne og også de søfarendes egne organisationer har været tæt inde i arbejdet, og her fra Folketingets talerstol vil jeg gerne rose rederiforeningen, også de søfarendes egne organisationer, for at have gået så seriøst til værks, som man er gået med det her. Det synes jeg er virkelig flot, og man har jo, som man kan se af høringssvarene, afgivet et fælles høringssvar, som er meget positivt, om at man også i den videre dialog om udmøntningen af det her har et tæt samarbejde med hinanden. Så det synes jeg er rigtig godt, og det synes jeg også at Folketinget skal have med i den videre behandling af lovforslaget.

Så har der været et par spørgsmål, kaliberstørrelsen, altså hvor store må de våben så at sige være, man må tage med. Ja, det er vores vurdering, at det er det, der er behov for, og jeg synes jo også, at den opbakning, der har været i høringssvarene til det, peger i den retning. Det er klart, at det jo er en bekendtgørelse, det er en løbende vurdering, og er der behov, så er der mulighed for at se på det igen, men som sagt er det vores vurdering, at den kaliberstørrelse, der er angivet her, er den rigtige.

Danske soldater om bord på skibe er jo en diskussion, vi har haft mange gange. Det mener vi ikke er den rigtige vej at gå, og der ligger jeg helt i forlængelse af det, som hr. Tom Behnke også sagde, nemlig at det jo kan være uden ende. Vi kan jo se på de trusselsvurderinger, der kommer, at det jo ikke bare er Adenbugten, der er et problem lige nu. Det kan også være kysten ud for visse dele af Vestafrika, hvor der kan være et problem. Der er der altså her på baggrund af den individuelle godkendelses- og tilladelsesordning, som vi har haft tidligere, en proces med rederierne og nu også i tæt dialog med de søfarendes organisationer, hvor man kan finde en ny model til at få styrket det, og det sker med afsæt i, at det er private vagtværn, som får muligheder for det på baggrund af en generel tilladelse. Så det mener vi er vejen at gå.

Så er det klart, at Danmarks øvrige engagement på min kollegas, forsvarsministerens, område jo bl.a. har fokus på, hvordan det danske militær kan bidrage til, at vi forhåbentlig kan få bedre ro og orden i de områder, hvor piraterne desværre hærger alt for meget. Men samlet set handler det her lovforslag altså om, at danske skibe skal

have bedre og nemmere muligheder for at få vagter om bord. Så tak for opbakningen til lovforslaget.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:45

Peter Skaarup (DF):

Det er lige en kommentar til spørgsmålet om de våben, der kan anvendes. Jeg synes, det er positivt, at ministeren åbner for, at der kan, hvis der viser sig at være et behov, være mulighed for, at man så kan justere den bekendtgørelse, der ligger til grund for det, for det er jo vigtigt, at man kan afskrække pirater, der er i færd med at ville angribe et skib, allerede inden de kommer helt op til skibet. På den måde kan man undgå blodsudgydelse, og der kunne det godt være relevant, at man fik de her 12,7 mm i kaliber i forbindelse med brug af håndskydevåben. Det, der er fordelen ved det, er jo, at det giver et meget synligt opsprøjt, som det hedder – det giver en ret klar lyd – og det kunne måske i sig selv på fredelig vis afskrække nogle fra at gå i gang med deres forehavende.

Men jeg kunne også godt tænke mig at høre justitsministeren, om ministeren mener, at det er tilfredsstillende, at man løslader pirater, der jo så begår nye angreb mod danske skibe. Det har vi set nogle eksempler på. Vores udenrigsminister har endda rost det. Jeg synes ikke, at der er så meget at prale af der.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren

Kl. 15:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Uden at fornærme nogen tror jeg, at jeg vil henholde mig til, at jeg med det her lovforslag har fremsat en ny model for at styrke sikkerheden på danske skibe, gøre den mere smidig. Og hvad Dansk Folkeparti så måtte have af spørgsmål, der vedrører den øvrige del af dansk udenrigspolitik – eksempelvis det, der her spørges til – synes jeg man skal rette dem de steder hen, hvor de hører hjemme. De hører ikke hjemme i en diskussion om at sikre danske rederier mere smidige vilkår til at få en bedre beskyttelse, når de sejler i piratfyldte farvande.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:47

Peter Skaarup (DF):

Det ved jeg nu ikke. Altså, jeg går da ud fra, at ministrene taler sammen, og at regeringen taler sammen om de initiativer, den iværksætter. Her har vi altså et initiativ, som vel skal kombineres med andre ting, for som også andre ordførere har været inde på, handler det her jo ikke kun om, at man fra rederierne side kan få de rigtige muligheder; det handler vel samlet set om en indsats fra dansk side, der gør, at vi undgår, at piraterne overhovedet kommer tæt på skibene. Og med til det hører, og det må regeringen vel være enig i, at vi skal undgå, at pirater, der tilfangetages af danske krigsskibe, bare sættes i land, hvorefter de begår nye piratangreb. Det må vel være en fælles holdning hos regeringen, uanset om det hører under udenrigsministeren eller forsvarsministeren eller justitsministeren; for man taler vel så meget sammen, at man kan have en holdning til, at det ikke er holdbart, og at man bør anvende forskellige metoder i farvandet til at sikre, at det ikke gentager sig.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 15:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, igen: Jeg er som sagt glad for Dansk Folkepartis opbakning til lovforslaget, det vil jeg henholde mig til. Hvad Dansk Folkeparti måtte have af spørgsmål til den samlede danske strategi for deltagelse i bekæmpelsen af pirateri synes jeg man skal tage de steder, hvor det nu en gang hører hjemme. Jeg synes, det er glædeligt, at man her i Folketinget har en så bred opbakning til et så vigtigt lovforslag, som vi har her. Danmark er en stor søfartsnation; vi har mange skibe, som krydser problemfyldte farvande, også piratfarvande, og vi skal gøre, hvad vi kan, for at sikre, at der er en god beskyttelse af både rederiernes værdier og investeringer i deres skibe og selvfølgelig også af medarbejderne, de søfarende om bord på skibene. Og det er det, det her handler om, og derfor er jeg som sagt meget tilfreds med den brede opbakning, der har været til forslaget i Folketinget i dag.

Kl. 15:48

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler. (Aldersgrænsen for førere af lille knallert).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 15:49

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Og jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Sidste år i maj vedtog i Folketinget en lovændring, så unge med virkning fra januar 2013 kan køre en lille knallert fra 15-års alderen. Venstre støttede varmt denne lovændring, der var et stort skridt i retning af bedre mobilitet og mere frihed under ansvar for de unge, samtidig med at hensynet til trafikikkerheden blev tilgodeset.

Specielt for unge, der bor og færdes uden for de større bysamfund, i landdistrikterne, er knallerten med til at give mobilitet og frihed indtil det tidspunkt, hvor de unge kan begynde at køre i bil eller på motorcykel. Omvendt må vi også erkende, at knallerten er et forholdsvis udsat transportmiddel, der må og skal omgærdes med ansvarlighed og omtanke for at undgå trafikulykker. Derfor har vi i lovforslaget fra sidste år lagt stor vægt på en grundig køreuddannel-

se, før de unge slippes løs på knallert, ligesom hammeren falder hårdt, når der begås ulovligheder til skade for trafikikkerheden.

Med sidste års lovændring fandt vi således den helt rette balance mellem på den ene side frihed og mobilitet for flere unge og på den anden side hensynet til trafikikkerheden og forebyggelse af ulykker med knallert. Desuden kom Danmark på linje med resten af Europa, hvor unge typisk må køre knallert fra 14-års alderen eller 15-års alderen. Med det aktuelle lovforslag, L 117, vil regeringen ophæve den landvinding, som Tinget vedtog sidste år. Regeringen ønsker, at lige præcis danske unge fortsat skal være 16 år, før de må køre på en lille knallert. Det er til skade for deres mobilitet og til skade for landdistrikterne, hvor knallerten har stor betydning ikke mindst for de unge mennesker.

Venstre køber ikke regeringens argumentation om, at det sker af hensyn til trafikikkerheden. Fakta er, at i 2010 var 3 unge under 18 år impliceret i i alt 10 dødsulykker på knallert, altså 3 ud af 10 dræbte var unge. I 2011 var der 3 unge under 18 år impliceret i 14 trafikulykker med dræbte, altså 3 ud af 14 dræbte var unge. Det er altså en myte, at det er de unge, der præger de alvorlige knallertulykker. Det er ældre borgere, der primært kommer til skade på knallert. Når der sker alvorlige ulykker med knallert, skyldes det i 70 pct. af tilfældene kørsel i beruset tilstand eller andre lovbrud såsom tuning af knallerten eller kørsel uden hjelm.

Hvorfor i alverden skal disse lovbrud gå ud over den brede skare af lovlidige unge, der har brug for knallerten og den øgede mobilitet og frihed, som den giver dem? Regeringen praktiserer i virkeligheden med det her lovforslag kollektivt afstraffelse, og det er ellers noget, der er afskaffet i hæren for mange år siden. Venstre vil i den stik modsatte retning. Ikke alene vil vi holde fast i den vedtagne aldersgrænse på 15 år for at køre på en lille knallert, men vi er parate til at gå et skridt videre. Vi ønsker, at 16-årige fremover kan køre på stor knallert, også kaldet knallert 45. Vi er nemlig overbeviste om, at en sådan trinvis overgang for de unge fra løbehjul til cyklen over til den lille knallert og til den store knallert er en logisk og sikker tilvæning frem mod de 18 år, hvor de lovligt kan køre en bil eller motorcykel med rigtig mange hestekræfter.

Nærværende lovforslag er dybest set et udtryk for en gang trafikformynderi af værste skuffe, et trafikformynderi, der ikke vil styrke trafikikkerheden, men som i stedet fratager de unge frihed og mobilitet. Venstre kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:54

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg skal bare spørge ordføreren: Tror ordføreren, at det, hvis man vedtager det her lovforslag, vil føre til flere eller til færre tilskadekomne i trafikken?

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg tror på, at med det lovforslag, vi vedtog i maj sidste år, tog vi et stort skridt for at tilgodese trafikikkerheden, endda et meget vidtgående skridt. Der er nu krav om en meget omfattende og grundig køreuddannelse, inden man kommer op til en køreprøve, som også er meget mere grundig. Før i tiden var det en stående joke, at man trak et knallertkørekort i en automat. Sådan er det ikke i dag med den lovændring, vi lavede sidste år. Desuden har vi sikret, at hammeren

falder utrolig hårdt, hvis man begår ulovligheder, og det er jo lige netop ulovlighederne, der er årsag til ulykkerne.

Så det lovforslag, vi vedtog sidste år, har den helt rigtige balance, og trafikikkerheden er i højeste grad tilgodeset. Den statistik, jeg nævnte her, viser jo netop, at det ikke er de unge, der er det primære problem, når vi taler knallertulykker. Så vi er meget trygge ved at sætte en aldersgrænse på 15 år.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:55

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Skal jeg forstå det lange svar sådan, at hvis man vedtager det her lovforslag og hæver aldersgrænsen fra 15 til 16 år, vil det også for Venstres ordfører være klart, at det fører til færre kvæstede i trafikken?

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg skal ikke stå her og spørge om antallet af dræbte. Det ville være en ret morbid praksis at slå ind på her fra talerstolen. Men der er helt klart også elementer, der trækker i retning af, at hvis det bliver lovligt at køre knallert for 15-årige, hvad det i dette øjeblik er fra 2013, indtil det her måtte blive vedtaget – det håber vi ikke – så er det også et opgør med den praksis, at rigtig mange unge mellem 15 og 16 år rent faktisk kører knallert. Det er selvfølgelig ulovligt, og det er virkelig farligt, når det sker, for de kører jo rundt på vejene uden at have haft nogen form for knallertundervisning eller nogen form for køreprøve. Det gør vi jo op med ved det, at man nu lovligt kan køre knallert, fra man er 15 år.

Derfor vil jeg opfordre regeringen til at trække det her tilbage. Det er simpelt hen trafikformynderi. I stedet for skal vi have mere frihed under ansvar forstået på den måde, at vi giver de unge lov til mere, men at hammeren falder hårdere, når de så træder ved siden af og begår ulovligheder, for det er det, der er farligt.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Ole Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Som det jo allerede er fremgået, betyder det her lovforslag, at grænsen for at føre lille knallert fastholdes på 16 år. Når vi behandler det i dag, er det jo, fordi det i virkeligheden allerede er vedtaget, at aldersgrænsen for at føre lille knallert skal nedsættes til 15 år fra 2013. Det er vi imod, og vedtages det her lovforslag, kommer det da heller ikke til at ske. En nedsættelse af aldersgrænsen til 15 år vil føre til flere dræbte og til flere tilskadekomne i trafikken.

Derfor tror jeg, at vedtagelsen af det her lovforslag vil betyde, at vi redder liv. Det påpegede i øvrigt både Rådet for Sikker Trafik og DTU, da forslaget om nedsættelsen af aldersgrænsen i sin tid blev fremsat. Det skyldes, at man er sådan rimelig sårbar på en lille knallert, hvis der sker noget, og erfaringen fra de 10 år, hvor aldersgrænsen var på kun 15 år, peger også på netop det. Desuden var Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Ungdomsskoleforeningen imod det, da det oprindelige forslag blev fremsat. Vedtages det lovforslag, som vi be-

handler i dag, vil det derfor medføre, at færre unge kommer til skade i trafikken.

Som selv politiet påpegede under den gamle regering, er det at sænke aldersgrænsen for at føre lille knallert til 15 år en politik, som meget let kommer til at koste flere kvæstede i trafikken. Det er vi som sagt imod, og derfor kan Socialdemokraterne støtte dette lovforslag.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der er korte bemærkninger, først fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:58

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Hr. Ole Hækkerup påstår fra talerstolen, at hvis man sætter grænsen ned til 15 år, vil der komme mange flere ulykker, for det siger alle eksperterne. Vi har gentagne gange bedt om dokumentation for de påstande, men vi har ikke modtaget nogen dokumentation for dem, og man kan selvfølgelig heller ikke modtage dokumentation for noget, som er rene spådomme. Undersøgelser fra Sverige viser jo faktisk det stik modsatte. Så hvad bygger hr. Ole Hækkerup sin ideologi på ud over, ja, ren ideologi?

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Ole Hækkerup (S):

Det skal jeg såmænd svare på. Nedsættelsen af aldersgrænsen til 15 år for at føre lille knallert blev vedtaget med L 137 i maj sidste år, og i forbindelse med det lovforslag var der høringssvar fra flere parter. Der var bl.a. høringssvar fra Rådet for Sikker Trafik og fra DTU. De argumenterede med flere ting. De argumenterede med, at dengang man havde en aldersgrænse på 15 år, hvad man havde fra 1970 til lige i starten af 1980'erne, var der flere 15-årige tilskadekomne i trafikken, end da man hævede den til 16 år. Det er det ene.

Det andet er, at de argumenterede med erfaringerne fra Østrig. Hvis man læser de høringssvar, der var til den lovgivning, der blev lavet på det tidspunkt, kan man se, at de der argumenterer på en måde, som jeg tror ordføreren ville kalde videnskabelig, og dokumenterer, at det er det her, der med usvigelig sikkerhed vil ske. Så det er det, jeg bygger det på. Det er fuldstændig åbne kilder, som alle kan orientere sig i.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:59

Kim Christiansen (DF):

Det er jo stadig væk at betegne som spådomme. Og så synes jeg slet ikke, det er fair at sammenligne med den situation, der var i 1970'erne, hvor det i en kort periode var tilladt for 15-årige. Dengang var der ikke påbud om hjelm, der var en helt anden form for uddannelse osv. i forhold til det, vi netop havde bygget ind i det her lovforslag, så jeg synes, at det er en lidt søgt sammenligning.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Er det korrekt, at antallet af dræbte knallertkørere på knallert 30 har været fallende over de senere år? Er det korrekt?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Ole Hækkerup (S):

Det er fuldstændig korrekt, at for en lang rækkes vedkommende har vi heldigvis over de sidste mange, mange år set et fald i antallet af trafikforseelser. Det, der er min pointe, er følgende: Hvis vi siger, at nu nedsætter vi ensidigt aldersgrænsen for at føre lille knallert fra 16 til 15 år, så vil det fald i antallet af kvæstede i trafikken, vi ser, ikke blive lige så stort – altså hvis vi beslutter os for at nedsætte aldersgrænsen.

Derfor tror jeg, at det fald, vi vil se i antallet af kvæstede, vil fortsætte. Vi vil fortsat have den positive udvikling med et færre antal kvæstede, hvis vi fastholder aldersgrænsen på 16 år. Her er vi så regulært uenige, og jeg tror, at man i virkeligheden kommer ind til kerne af den uenighed med det spørgsmål, jeg også prøvede at stille Venstres ordfører før, nemlig: Hvis man fastholder aldersgrænsen på 15 år for at føre lille knallert, vil det så ikke medføre flere kvæstede i trafikken? Til det tror jeg at de fleste vil svare, at det vil det alt andet lige gøre.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste spørger er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance for en kort bemærkning.

Kl. 16:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for, at vi så kom hen til kvæstede. Jeg synes, ordføreren sagde noget om døde i talen før. Altså, det var også det, man forudså, dengang man satte hastigheden op til 130 km/t. på motorvejene, og det gik ikke så galt endda, der er vel nærmest færre, der dør på motorvejene i dag end dengang, da det var 110 km/t. Selv om det er en sag, jeg godt kunne tænke mig at gøre mere ved, kan vi lade den ligge og gå tilbage til knallerterne.

Altså, i virkeligheden er det jo klart, at hvis man giver mere frihed til folk, så de kan gøre flere ting, end de kunne før, er der måske flere, der kommer til skade, fordi folk kan gøre noget dumt, men med det argument kunne man jo afskaffe det, at man må køre knallert, eller i hvert fald hæve aldersgrænsen til 20, 22, 25 år, hvad ved jeg. Hvad er det, der gør, at de her unge mennesker ikke skulle kunne få ordnede forhold for den knallertkørsel, som alligevel i et vist omfang finder sted i dag? Det er vel det, vi diskuterer?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Ole Hækkerup (S):

Jeg har to ting til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Det ene er, at det lovforslag, vi behandler i dag, handler om at hæve aldersgrænsen fra 15 til 16 år. Jeg siger det bare, for vi kan godt på papiret have en teoretisk diskussion om, hvad der ville ske, hvis det var 13 år, 14 år, 20 år eller 22 år, men det bliver hurtigt en goddag mand økseskaft-diskussion, når det ikke er det konkrete lovforslag, vi behandler.

For at holde os på sporet tror jeg, det er bedst at sige, at det er det, det handler om. For mig gælder der jo det helt grundlæggende her, at jeg har meget svært ved at se, hvordan man ved at nedsætte aldersgrænsen kan argumentere for, at det fører til færre kvæstede eller for den sags skyld færre dødsfald i trafikken. Man kan jo sige, at det er folks eget ansvar, og man kan sige, som jeg kan forstå hr. Simon Emil Ammitzbøll og i øvrigt også Venstres ordfører siger, at der alligevel er nogle, der gør det, så hvorfor ikke lovliggøre det?

Princippet om, at man lovliggør det, som folk alligevel gør, abonnerer jeg ikke umiddelbart på. Det kan være en temperamentsforskel

mellem hr. Simon Emil Ammitzbøll og mit parti. Svaret på, hvis nogen kører ulovligt på knallert, kunne også være noget andet end at lovliggøre det. Det kunne være at sige, at man vil skride kraftigere ind over for dem, der begår ulovligheder. Det svar vil jeg hellere have, igen fordi jeg tror, det vil være positivt og medvirke til at få så få kvæstede som muligt.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er ikke i tvivl om, at der er et spørgsmål om temperamentsforskel. Det tror jeg sagtens der kan være. For nu bliver det den sædvanlige medicin, der igen bliver trukket ud af skabet, nemlig det her med, at man skal sætte kraftigere ind over for dem, der gør det. Ja, det er så det, politiforligets partier så gerne vil gøre på en række områder. Det er derfor, de handlende i København klager over, at de ikke kan få hjælp med alle de her tyve, de har, fordi man prioriterer alt for meget vrøvl i stedet for at tage sig af den egentlige, vigtige kriminalitet, hvilket man kan læse om i Berlingske Tidende i dag.

Når det så er sagt, er det jo ret principielt, at hvis det nu er sådan, at vi ved, at der er en del unge mennesker, som alligevel gør det her, hvorfor så ikke få ordnede forhold? Hvorfor ikke sørge for, at de kan få ordentlig undervisning, så det kan foregå på en fornuftig måde? Det vil sandsynligvis forhindre nogle af de ulykker, som allerede sker.

Men nej, man skal ligesom vende det om og komme med det her forslag om at fjerne en allerede vedtaget lovgivning, inden den er trådt i kraft. Det er da utroligt, at et af de få lovforslag, som regeringen vælger at komme ned i Folketingssalen med under EU-formandskabet, er det her. Det er en mærkelig prioritering. Hvorfor er det, at man ikke skulle se, hvordan det virker først, og så først derefter evaluere det?

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg har flere ting til det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde. Jeg synes nu, at vi er kommet med en række lovforslag, som i hr. Simon Emil Ammitzbølls optik sikkert dækker både stort og småt. Det er jo en lang række af de ting, vi gerne vil rette op på efter de 10 år med VKO. En af de ting, vi sagde allerede før valget, og som vi sagde, da VKO fremlagde det, var, at vi ønsker at ændre den her aldersgrænse for at føre lille knallert. Derfor samler vi også op på det. Der er i øvrigt en masse af de ting, vi har samlet op på og rettet op på efter årene med VKO, som eksempelvis grænsekontrol, kriminel lavalder osv., som vi så i øvrigt har gjort sammen med hr. Simon Emil Ammitzbølls parti. Der er en masse af det, vi gerne vil rette op på, og der kan man selvfølgelig altid let feje det til side og sige, at det bare er småting. Det var det ene.

Det andet er så i forhold til det, hr. Simon Emil Ammitzbøll siger om politiforliget, om at vi blander os i alt muligt. Nej, jeg synes lige præcis, politiforliget er udtryk for, at man siger, at her er der nogle få overordnede politiske retningslinjer, men i øvrigt skal politikerne ikke blande sig for meget i den måde, arbejdet tilrettelægges på hos politiet. Ja, vi har eksempelvis en Task Force Vest mod bande- og rockerkriminalitet, men vi er ikke nede i at detailstyre, og det er lige præcis, fordi der skal være noget metodefrihed hos politiet. Så den kritik er jeg i virkeligheden heller ikke enig i.

Endelig er der til sidst hr. Simon Emil Ammitzbølls argument om, at man kan løse ting i samfundet, der er ulovlige, ved at sige, at nu gør vi det lovligt. Altså, hvis folk har en ulovlig adfærd, siger vi, at så tillader vi det bare, for så har vi jo ikke ulovligheder mere. Det er rigtigt – i princippet. Men jeg tror også, det er rimelig klart for de fleste, hvor hurtigt det ville gå galt, hvis man brugte det princip i almindelighed.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Næste ordfører i ordførerrækken er hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Under valgkampen sidste år stod bl.a. den nuværende statsminister, den radikale leder, økonomi- og indenrigsministeren, m.fl. foran rullende tv-kameraer med deres troskyldige øjne og bedyrede, at hvis bare de fik magten, var det slut med blokpolitik i Danmark, at vi så skulle have brede aftaler, og at vi skulle have bredt samarbejde. Lovforslaget, vi skal behandle i dag, er bare et blandt mange eksempler på det stik modsatte. Med næsten smallest mulig margen vil man altså rulle en lovgivning tilbage, fordi man har siddet og været tøsefor nærmet og nu har fået om ikke et folkeligt mandat så dog et mandat til at kunne rulle de her ting tilbage. Det er lovtyranni, lovsjusk!

Da Dansk Folkeparti i maj 2011 sammen med VK og De Radikale ikke at forglemme, som så på forunderlig vis har skiftet holdning, vedtog, at unge på 15 år skulle have lov til at køre lille knallert, altså en knallert, der kan køre 30 km/t., ikke meget mere, end mange cyklister gør. Lad mig lige minde om, at f.eks. en elcykel er godkendt til 25 km/t., og den må man køre, stort set fra man kan træde en cykel, og det sker uden hjelm, men jeg ved ikke, om det er noget, regeringen har tænkt over, når de fremsætter det her.

I en tid, hvor der kører færre busser, især i Udkantsdanmark, var det fornuftigt at give de unge mulighed for at transportere sig selv til og fra deres uddannelsessted, give dem en øget mobilitet. Tilsyneladende er De Radikale blevet banket godt og grundigt på plads af deres regeringspartner. Jeg ved ikke, hvilken politisk rævekage der kan ligge bag, men det glæder vi os til på et eller andet tidspunkt at finde ud af. Men i hvert fald har De Radikale skiftet mening, efter at de har erhvervet ministerbilerne. Vi har skabt en forventning hos tusindvis af unge mennesker, som nu bliver annulleret, og dette er sket, inden loven overhovedet er trådt i kraft. Flere har nævnt, at den nye lov skulle træde i kraft i januar 2013, den 19. januar er absolut sidste dag i forhold til de forpligtelser, som regeringen har i forhold til EU, men allerede nu har spåmænd og spåkoner i den nye regering forudset, at det bliver en katastrofe, hvis man gennemfører den her lov. Man kunne have ønsket, de havde besiddet samme evne til spådomme ved fremsættelse af andre forslag, for så var de sikkert aldrig nogen sinde blevet fremsat.

Det hedder i begrundelsen for forslaget, at regeringen finder, at der er væsentlige færdselssikkerhedsmæssige hensyn, som taler for, at den nuværende aldersgrænse på 16 år, der har været gældende i mange år, bør fastholdes. Det er jo en fantastisk argumentation. Det er da flot, at regeringen finder – jeg ved ikke, hvad det er, regeringen finder, eller hvad det er, regeringen har fundet, det er i hvert fald ikke en dokumentation for, at den nuværende lovgivning vil øge antallet af tilskadekomne.

Da vi vedtog den nuværende lovgivning, som ikke er trådt i kraft endnu, skete der samtidig en stramning af køreuddannelsen og af sanktioner ved tuning. Det var frihed under ansvar, nu er det kun ansvar i den nye lovgivning, for friheden for de unge mennesker har man pillet ud, mens man har beholdt sanktionerne. Vi er i øvrigt store tilhængere af den gode, bedre køreuddannelse. En anden ting, der

også bekymrede den daværende opposition voldsomt, var, at gebyret steg fra 100 kr. til 420 kr., men nu da man selv sidder med ansvaret for finanserne, har man åbenbart ikke fundet det betimeligt at fastholde gebyret på 100 kr., nej, man har fastholdt det på 420 kr., som man kritiserede under sidste lovbehandling. Det er jo imponerende.

Dansk Folkeparti vil stemme klart og tydeligt nej ved tredjebehandling, og så kunne man håbe, at nogle af alle de MF'er, der er valgt i Udkantsdanmark, vil besinde sig og stemme det her lovforslag ned og give de unge mennesker den her mulighed for øget mobilitet. Men håbet er jo lysegrønt. Tak for ordet.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup, Socialdemokraterne.

Kl. 16:11

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Ordføreren fra Dansk Folkeparti snakker om det her med det brede samarbejde og at forslaget om at fastholde aldersgrænsen på 16 år for at køre lille knallert skulle være udtryk for blokpolitik, og så skal jeg bare spørge, når vi nu snakker om trafikpolitik i det hele taget: Kan ordføreren bekræfte, at Dansk Folkeparti har lavet en aftale med netop den nye regering på lige præcis området for trafikpolitik, og sætter det ikke kommentarerne om blokpolitik i et noget andet skær?

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Kim Christiansen (DF):

Det gør det absolut ikke. Nu taler vi om lovbehandling. At vi sammen med regeringen og Enhedslisten har lavet en aftale om at fordele 1 mia. kr. årligt inden for den kollektive trafik, har intet som helst med blokpolitik at gøre. Det er sund fornuft. Der fandt vi noget, vi kunne være fælles om. Selv regeringen har jo sine lyse stunder, og der vil vi selvfølgelig også gerne være med og råde og vejlede den, så den render i den rigtige retning. Det gør vi med den aftale, vi har lavet der.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det er jo et meget taknemmeligt svar, at de aftaler, man er med i, er udtryk for sund fornuft, og de aftaler, man ikke er med i, er udtryk for blokpolitik. Det kan jeg godt se musikken i, sådan kan logikken jo køre rundt.

Jeg vil hellere spørge ordføreren om noget andet i relation til det, der blev sagt i ordførertalen, nemlig følgende: Ordføreren spørger, hvad det er for et belæg, man har for, at det her er fornuftigt at indføre. Jeg skal bare bede ordføreren bekræfte, at da man gennemførte nedsættelsen af alderen til 15 år fra de 16 år, var det imod Rigspolitiets råd, altså, politiet anbefalede, at man fastholdt de 16 år. Det er det ene. Det andet er, at så var det imod rådene fra den arbejdsgruppe, der havde siddet og kigget på lige præcis reglerne for stor og lille knallert.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Kl. 16:16

Kim Christiansen (DF):

Det er fuldstændig korrekt. Det var imod nogle af de hørings svar, der kom. Omvendt var det i fuld overensstemmelse med andre hørings svar, bl.a. ønsket om bedre mobilitet i Udkantsdanmark. Stadig væk var det jo henstillinger, det var spådomme, det var forventninger om, at det her kunne skabe en øget frekvens af uheld, men der har ikke været fremlagt dokumentation for det. Den eneste dokumentation, der er, kan man se, hvis man går ind og kigger i Danmarks Statistik, nemlig at uheldene er faldet med 75 pct. over de sidste 10 år for knallert 30. Det synes jeg at man mere skulle have lænet sig til. Det er dog set i lyset af, at antallet af knallert 30 i den samme periode er mere end fordoblet fra ca. 95.000 til over 200.000. Men uheldsfrekvensen er faldet med 75 pct. Det indikerer jo ligesom ikke, at der skulle være en øget risiko for, at antallet af uheld skulle stige.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Rasmus Helveg Petersen, Det Radikale Venstre.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Mange tak. Det Radikale Venstre støtter varmt lovforslaget, der siger mod at fastholde aldersgrænsen for knallertkørsel på 16 år. Da aldersgrænsen for knallertkørsel sidst blev behandlet i Folketinget, stemte vi Radikale for loven, der bl.a. medførte en sænkelse af aldersgrænsen til 15 år, men vi stemte også for det socialdemokratiske ændringsforslag, der skulle sikre en fastholdelse af aldersgrænsen på 16 år. Da blev vi så nedstemt. Jeg vil citere Lone Dybkjær, der var ordfører for De Radikale fra debatten i salen sidste år, da jeg kan forstå, at det har interesse:

»Det Radikale Venstres gruppe har haft en fornyet drøftelse af spørgsmålet om nedsættelse af aldersgrænsen for unge knallertkørere og har besluttet, at vi stemmer for S' ændringsforslag – det fremgår også af betænkningen – således at vi fastholder den nuværende aldersgrænse på 16 år. Da ændringsforslaget sandsynligvis ikke kommer igennem, har vi også på den baggrund taget stilling til, om vi vil støtte lovforslaget som helhed, og det gør vi, fordi vi synes, der er en lang række andre gode tiltag. Men vi er også tilfredse med, at det varer et stykke tid, inden loven træder i kraft, og det vil sige, at vi i den periode også kan følge diskussionen, hvis den måtte opstå igen.«

Det sagde Lone Dybkjær for 1 år siden, og det er præcis det, der er sket, og vi er glade for i dag at kunne støtte en aldersgrænse på 16 år, der derved fastholdes, som den er i dag. Der er så mange gode argumenter for at fastholde aldersgrænsen, at vi er helt overbevist om fornuften i netop denne aldersgrænse. Det afgørende argument er selvfølgelig trafiksikkerheden. Vi har set en rapport, der siger, at en sænkelse af aldersgrænsen vil betyde to dødsfald og 145 kvæstede mere, end vi ser i dag. De gener, der er forbundet med først at kunne køre knallert som 16-årig f.eks. i yderområderne, vurderer vi som mindre betydningsfulde end den meget kontante trafiksikkerhedsgevinst. Jeg skal i den forbindelse tilføje, at det jo ikke kun er 15-årige i yderområder, der i givet fald ville benytte sig af muligheden for at køre knallert, men derimod en hel ungdomsårgang, og derved vil der ud over trafiksikkerhedsargumentet selvfølgelig også være et folkesundhedsargument, fordi folk, der i øvrigt har adgang til mobilitet, vil bytte en cykel ud med en knallert. Tak.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:16

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu står ordføreren godt nok og citerer fru Lone Dybkjær. Jeg mener, at det var hr. Manu Sareen, der var ordfører, da vi behandlede det i maj sidste år. Jeg har i hvert fald hr. Sareen citeret således:

Alt i alt bakker vi op om forslaget og har helt klart ikke de samme bekymringer, som der er blevet givet udtryk for i salen.

Samme ordfører er også meget bekymret for gebyrets størrelse – det kan jeg så forstå man ikke er nu, i og med at man er gået med til at fastsætte et gebyr på 420 kr.

Så hvad er det, der helt nøjagtigt har gjort, at man nu pludselig har mange bekymringer, som man ikke havde for et år siden?

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. Jamen allerede for et år siden havde vi skam absolut vores reservationer. Grunden til, at vi ud fra en samlet betragtning stemte ja til forslaget for et år siden, var selvfølgelig de elementer, der omhandler undervisning af de kommende knallertkørere. Men vi stemte allerede sidste år for et ændringsforslag, der fastholdt grænsen ved 16 år, og det er såmænd den samme indstilling, vi har i dag. Der er en meget lige linje mellem vores holdning for et år siden og vores holdning i dag. Det gælder også vores stemmeafgivning. Det, der ikke kunne lade sig gennemføre før valget, har vi nu et flertal for at gennemføre, nemlig at fastholde grænsen på 16 år.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak for det. Der er ikke flere spørgsmål til ordføreren. Så skal vi have den næste ordfører, og det er hr. Jonas Dahl fra SF.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Unge menneskers sikkerhed i trafikken ligger SF meget på sinde, og derfor hilser vi også lovforslaget L 117 velkommen. Så længe jeg i hvert fald kan huske, og jeg tror også så længe de fleste kan huske, har aldersgrænsen for at køre knallert været 16 år, og det ønsker SF fortsat at den skal være. At den tidligere regering så fik den idé at nedsætte aldersgrænsen til 15 år stik imod sagkundskaben på området må så være udslag af princippet om »vi alene vide« og kampen mod de såkaldte smagsdommere, uanset hvilken viden og ekspertise de så besidder.

Danmark har en god ordning, hvor de unge skal gennemgå såvel teoretisk som praktisk undervisning for at erhverve sig et førerbevis til knallert. SF mener, at bl.a. denne undervisning samt aldersgrænsen for at føre knallert er medvirkende til det lave antal af unge kvæstede i trafikken. Det er en forudsætning for at kunne erhverve sig teoretisk og praktisk viden, at man kan opfatte f.eks. hastighed, og det kræver en kognitiv kapacitet. Det sikrer vi ved at tilbageføre aldersgrænsen til 16 år, så langt de fleste opnår en tilfredsstillende kapacitet til at få det fulde udbytte af undervisningen, men også at de kan klare sig i trafikken.

Vi vil gerne lytte til sagkundskaben og støtter derfor forslaget, der igen fastsætter aldersgrænsen for at føre knallert til 16 år.

Kl. 16:21

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Kim Christiansen (DF):

Altså, det her er jo en lidt sjov debat. Jeg vil prøve at citere lidt fra den debat, vi havde sidste år. Det var jo ikke hr. Jonas Dahl, der var ordfører på det tidspunkt, det var fru Anne Baastrup. I sin ordførertale sagde fru Anne Baastrup:

Jeg synes, det er fortvivlende, at vi står i en situation, hvor et stort regeringsparti vrider armen om på et mindre regeringsparti.

Hun hentydede på det tidspunkt til De Konservative.

Så er mit spørgsmål: Hvad har det store regeringsparti gjort for at vride armen om på De Radikale i den her sag?

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Jonas Dahl (SF):

Som det vil være ordføreren bekendt, er jeg ikke ordfører til daglig på det her område, så jeg har ikke deltaget i de ordførermøder om det her lovforslag, så jeg er nok ikke den rette til at svare på det. Men jeg kan svare på, hvad der er SF's position, og så synes jeg i øvrigt, at partierne må svare på, hvad de selv mener.

Men det er jo en enig regering, der fremsætter det her forslag, og fra SF's side har det altid været synspunktet, at 16 år var en fornuftig grænse at have for det. Vi har i øvrigt også lyttet til både Rådet for Sikker Trafik, Rigspolitiet, Rigsadvokaten osv., som alle sammen entydigt har peget på, at 16 år er den rigtige grænse. Så har jeg fuld forståelse for, at man fra Dansk Folkepartis side mener noget andet, og det må man jo så bare tage til efterretning.

Vi har fra SF's side lyttet til den ekspertise, der har udtalt sig, og det tror jeg så også andre har, og derfor er jeg glad for, at det er en enig regering, som fremsætter det her forslag.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:21

Kim Christiansen (DF):

Jeg kan så forstå, at det der med de 16 år sådan mere er et holdnings-spørgsmål for SF. Jeg vil bare godt lige spørge hr. Jonas Dahl: Hvad er det, der gør, at man eventuelt ikke kan skifte holdning? Er det de der henstillinger fra Rigspolitiet og Rådet for Sikker Trafik, som jo alt andet lige kun giver en form for fornemmelse af, hvad de mener der kan foregå?

Har hr. Jonas Dahl nogen som helst oplysninger, der kan dokumentere den her tro på, at det skal være 16 år? Har hr. Jonas Dahl nogen som helst dokumentation for noget, der kunne indikere, at der ville komme en stigning i antallet af tilskadekomne og dræbte, hvis man sænkede alderen til 15 år? For så vil jeg gerne se den dokumentation.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil med glæde overlade Dansk Folkepartis ordfører de hørings-svar, som jeg lige har været ude at printe, og som jeg også har skimet på min computer. Jeg synes, at de ret klart og entydigt viser, hvad der var positionen her. Det var det i øvrigt også i høringssvarene til det tidligere lovforslag, som blev fremsat sidste år, hvis jeg ikke husker helt forkert. De var bl.a. fra Rådet for Sikker Trafik, Rigspolitiet, Rigsadvokaten. Jeg synes, det er nogle mennesker, som må have en faglig indsigt i, hvad der er udfordringerne her, og hvad behovet i øvrigt er for, at man fastsætter grænsen, som man har gjort. Det lytter vi til fra SF's side. Vi har sådan set læst høringssvarene, og det vil jeg da opfordre alle andre til at gøre.

Jeg synes ikke, at det her skal være en diskussion om det ene eller det andet. Jeg synes i den grad, at vi skal lade det bero på, hvad sagkundskaben siger. Det har vi gjort fra SF's side. Vi har lyttet til de høringssvar, der er kommet ind, og det er også baggrunden for, at vi nu er fuldstændig enige, ligesom i øvrigt resten af regeringen er det, i, at det her sådan set er et meget fornuftigt lovforslag. Jeg håber sådan set også, at så mange partier som muligt vil bakke op om det. Det vil Dansk Folkeparti ikke, kan jeg se på ordføreren, og det er jo så op til Dansk Folkeparti. Jeg glæder mig bare over, at der i hvert fald er udsigt til, at et bredt flertal kan vedtage det her forslag.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Henning Hyllested for Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Det kommer sikkert ikke bag på ret mange, at Enhedslisten påskønner regeringens initiativ med at ophæve den nedsættelse af aldersgrænsen for at føre lille knallert fra 16 til 15 år, som den tidligere regering med støtte af Det Radikale Venstre i sidste omgang vedtog i maj 2011, og som jo skulle træde i kraft her i januar 2013.

Det er væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, som jo taler for, at den nuværende aldersgrænse på 16 år fastholdes. Målet er færre trafikulykker, ikke flere, så vi mener, at det er den rigtige vej at gå. Ved at fastholde grænsen på de 16 år undgås det, at et stort antal unge enten kommer til skade i trafikken eller måske endda mister livet. Ændringen er altså i virkeligheden god forebyggelse, og det er fristende at spørge ministeren, om han planlægger flere initiativer i den retning, der kunne rette op på VK-tidens mange letsindigheder – det kunne jo f.eks. være nedsættelse af farten på motorveje eller landeveje. Nå o.k., det var ikke det, vi skulle behandle her.

Forslaget blev i sin tid begrundet på følgende måde – og jeg citerer her Carsten Abild fra partiet Venstre:

»Ændringerne i busdriften efter strukturreformen har haft konsekvenser for udkantsområdernes unge og deres forældre. Busruter er nedlagt og telebusser/taxier kan ikke opfylde behovet for at komme til gymnasiet, til den tekniske skole eller til lærepladsen. Hvis flere kan køre lovligt på knallert, kan de unges tilstedeværelse på uddannelsesinstitutioner forbedres og en del af problemerne med bosætning i landområderne vil imødekommes.«

Det er også det, vi hører her: bedre mobilitet, frihed under ansvar, og jeg ved ikke hvad. Det her blev som nævnt sagt af Carsten Abild fra partiet Venstre, som er formand for Landsbyerne i Danmark og medlem af det samme regionsråd, Region Syd, som jo gik ret hårdhændet til værks, da der skulle nedlægges busruter på Fyn og i Sydjylland.

Det er i virkeligheden mageløst. I stedet for at opretholde en rimelig busbetjening af landområderne, så unge mennesker i disse om-

råder kan komme sikkert til og fra deres uddannelsessted, fandt den tidligere regering ud af, at de unge bare kunne anskaffe sig en knallert, og hvis man så samtidig satte aldersgrænsen ned, var den jo klar. Og så blev der ikke nævnt ét ord fra højrefløjsregeringen om, at knallerten er det vel nok uden sammenligning farligste af alle transportmidler, mens bussen i parentes bemærket er et af de mest sikre.

Knallertkørsel er netop en meget hyppig årsag til trafikulykker, hvor 15-årige er indblandet. De unge er simpelt hen ikke erfarne nok, og uerfarenheden kommer jo tydeligere til udtryk, jo yngre folk er, og det er i og for sig logisk nok. Unge tager flere chancer i trafikken og er ikke altid i stand til at overskue konsekvenserne af deres handlinger. Det bliver ikke bedre med årene nedefter, hvis man forstår hvad jeg mener.

De 15-17-årige tegnede sig i 2009 for 37 pct. af de her ulykker, og selv om antallet af knallertulykker er på vej ned – det erkender vi – er det efter vores mening stadig alt for højt. Og vi har altså også fortilfældene fra 1970'erne, hvor aldersgrænsen blev sat ned fra 16 til 15 år, og det viste sig snart, at de 15-årige havde kom ud for flere ulykker end de 16-årige, og at de 16-årige, som havde kørt knallert i et år, i øvrigt kom ud for flere ulykker end de 17-årige. Der er jo rent faktisk også erfaringerne fra både Østrig og Holland. I Østrig har man jo oplevet en syv- eller ottefoldning af ulykkerne, efter at man nedsatte alderen til 15 år, og i Holland diskuterer man nu at sætte grænsen op til 18 år for både stor og lille knallert.

Så vi synes, det er godt, at man med det her lovforslag forhindrer en i virkeligheden livsfarlig udvikling. Og så har vi også en helt anden pointe. I stedet for at vænne de helt unge til en motoriseret livsform, bør de i virkeligheden motiveres til at tage cyklen og i videst mulig omfang kombinere denne cykel med busser og tog. Men det kræver selvfølgelig, at der sker en genopretning af den bustrafik, som ikke mindst den tidligere regering var med til at nedlægge gennem den stramme økonomiske kurs over for regioner og kommuner. Nok om det.

Til den øvrige del af lovforslaget har vi lige nogle ganske få bemærkninger. I § 129 hedder det, at føreren skal frakendes retten til at køre knallert, når denne har gjort sig skyldig i spirituskørsel osv. Det er faktisk vores opfattelse, at dette burde udvides til også at omfatte alle andre former for påvirkning – altså i forbindelse med euforiserende stoffer og medicin, i det omfang det ikke tages, fordi man har helbredsmæssige problemer – netop fordi disse stoffer er ret udbredt blandt unge mennesker, og også fordi de er meget medvirkende til nogle af de her ulykker.

Med hensyn til unge under lavalderen, der låner en knallert af venner og bekendte, kunne vi godt tænke os, at man kiggede på at indføre en eller anden form for medvirkeansvar for den, som udlåner eller udlejer en knallert – og det er i og for sig uanset størrelsen – til en person under 16 år, som jo bliver den grænse, vi fastholder, så vidt jeg kan se.

Men vi ser frem til at kunne drøfte de her ændringer, som vi vil foreslå i det kommende udvalgsarbejde, og som forslaget ligger her, stemmer vi ja til det.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Liberal Alliance synes, at det er et lidt mærkværdigt lovforslag, vi her skal behandle. Hovedformålet er at ophæve en lovændring, vi allerede har vedtaget her i Folketinget, og som ikke engang har fået lov til at træde i kraft. Som jeg også antydede under et af spørgsmålene, er det jo lidt mærkeligt, at en regering, som her i halvåret for

formandskabet for EU har bedt om, at Folketinget vil være forstående over for, at man kan bruge mindre tid i Folketingssalen, fordi man skal rende til møder i Bruxelles, mener, at man vil ulejlige Folketinget med et forslag af den her karakter. Det må jeg da sige om noget er et udtryk for prioritering.

Men nuvel, regeringen kan jo bestemme og fremsætte de lovforslag, som regeringen har lyst til, og så kan vi andre stemme nej til dem i den rækkefølge, vi synes er passende, og det har vi så tænkt os at gøre til det pågældende lovforslag.

Jeg synes i virkeligheden, at meget af debatten har afsløret – hvad kan man sige? – det tankesæt, som ligger bag meget af den lovgivning, der bliver lavet i disse år, nemlig mistilliden til, at borgerne kan træffe nogle beslutninger for dem selv under frihed og ansvar. Der var tale om, at man gennemførte det, som jeg tror blev kaldt for knallertpakken på det tidspunkt, og som bl.a. handlede om, at man også stillede nogle flere krav, samtidig med at man sænkede aldersgrænsen fra 16 til 15 år.

I Liberal Alliance tror vi, at 15-årige danskere i mindst lige så høj grad er i stand til at køre på knallert som 15-årige svenskere. Det er jo lovligt på den anden side af Øresund. Endnu en gang vil jeg gerne gøre den note, at i Sverige er der på en lang række områder, hvis man fraregner ligestillingsområdet og alkohollovgivningen, faktisk mere frihed, end der er i Danmark. Det kan man så også se på det her punkt, og det er jo noget, vi gerne vil lade os inspirere af i Liberal Alliance – på nær de to områder.

Forslaget her tager heller ikke hensyn til, at der allerede i dag er en del unge mennesker, der i 15-års-alderen faktisk kører på knallert. Der havde jeg en diskussion med den socialdemokratiske ordfører om det her med, om man så skal tillade det, når nu folk alligevel ikke overholder lovgivningen. Man kan selvfølgelig ikke udbrede det til et generelt princip, sådan at hvis der er mange voldsepisoder, skal man lovliggøre det. Det er jo slet ikke det, vi taler om. Vi taler dybest set om, at her er det primært en selv, man gør skade på, hvis man kommer alvorligt til skade på de her knallerter, og vi er sådan set mest optaget af, at lovgivning skal sikre, at man ikke gør skade på andre. Der, hvor man selv er offer for uhensigtsmæssig adfærd, mener vi at det er op til den enkelte at træffe fornuftige valg.

Vil der være flere ulykker? Jeg har læst rapporter af forskellig art igennem om både de positive og de negative elementer ved knallertpakken – der var faktisk også nogle positive – og samlet set spør man så, at det vil give lidt flere ulykker. Så er vi jo sådan set tilbage ved hovedspørgsmålet, nemlig spørgsmålet om frihed. Hvis man giver folk mere frihed, træffer de så flere beslutninger selv? Og vil de så nogle gange også træffe beslutninger, der, hvis de træffer dem frit og selv, er anderledes end dem, man ville træffe herinde, hvis man i al sin visdom skulle bestemme, hvilke beslutninger folk skulle træffe? Ja, det vil de gøre. Giver man folk frihed, vil de også en gang imellem træffe beslutninger, som ikke nødvendigvis er de fornuftigste. Sådan vil det også være. Men frihed giver dog mere glæde ved livet og flere muligheder for at udfolde sig i overensstemmelse med de ønsker og værdier, man selv har.

Til sidst vil jeg nævne Udkantsdanmarksproblematikken. Med den politik, der bliver ført i øjeblikket, ender hele Danmark med at blive Udkantsdanmark i Europa, men det er så en helt anden sag. Når man taler så meget om, at man gerne vil gøre noget for yderområderne i vores lille kongerige, så synes jeg, at det ville være rart, hvis man for en gangs skyld kunne tale om noget, der ikke handler om at sende flere penge af sted fra skatteyderne, men i stedet giver nogle muligheder til noget større fleksibilitet. Og det var sådan set det, som det her forslag i sin tid forsøgte at gøre. Det skulle så ikke lykkedes, men det lykkes jo nok en gang igen, forhåbentlig allerede efter næste valg.

Vi stemmer nej.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Da man i sin tid behandlede og vedtog forslaget om at sætte aldersgrænsen ned for førere af lille knallert, var det jo for at øge mobiliteten blandt de unge og for at gøre fremkommeligheden lidt bedre, og der er da ingen tvivl om, at det, især når vi når uden for storbyerne, kan være hensigtsmæssigt med et sådant transportmiddel. Men der er heller ingen tvivl om, at der var noget nervøsitet i forbindelse med at nedsætte alderen fra 16 år til 15 år, for hvad ville der ske, og hvordan ville det være med trafiksikkerheden i den forbindelse. Og derfor lå det især Konservative meget på sinde, at ikke bare aldersgrænsen for førere af lille knallert blev nedsat fra 16 år til 15 år, men at det samtidig sikredes, at uddannelsen blev *væsentlig* forbedret, nemlig ved at man fra at få et bevis gik over til at få et egentligt kørekort, og at der blev indregnet en lang række skærpede sanktioner, hvis man så overtrådte spillereglerne for at køre lille knallert, og samlet set fandt vi, at det var forsvarligt at sætte aldersgrænsen ned fra 16 år til 15 år. Det var jo et forslag, som først skulle træde i kraft den 1. januar 2013, fordi man skulle nå at forberede den forbedrede køreundervisning, man skulle i det hele taget nå at indrette sig på de nye regler, som blev vedtaget af et flertal i Folketinget.

Nu kommer der så et forslag, der ganske vist handler om, at man fastholder den forbedrede køreuddannelse og sanktionerne, og det er jo sådan set fint nok, men man vil så sætte aldersgrænsen tilbage til de 16 år, altså fra 15 år til 16 år, og det betyder jo så, at den frihed, der lå i det oprindelige forslag, forsvinder, og det er vi fra Konservatives side ikke indstillet på skal ske. Vi var meget optaget af, at når vi satte aldersgrænsen ned, skulle det ske på en sikkerhedsmæssig fuldt forsvarlig måde, og det blev gjort ved at forbedre køreuddannelsen og ved at skærpe sanktionerne.

Så når vi dengang stod hundrede procent bag lovforslaget om at sætte aldersgrænsen ned, gør vi det naturligvis også i dag, og derfor stemmer vi imod, at aldersgrænsen bliver sat tilbage til 16 år, også selv om loven, der blev vedtaget dengang, faktisk slet ikke er trådt i kraft endnu, men det er jo en teknikalitet. Vi er i hvert fald imod lovforslaget om at sætte aldersgrænsen tilbage til 16 år.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Ole Hækkerup, Socialdemokraterne, for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg skal bare spørge: Tror ordføreren, at vedtagelsen af det her forslag vil føre til flere eller til færre tilskadekomne i trafikken?

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Tom Behnke (KF):

Det er meget vanskeligt at forudse. Det, vi kan konstatere, er jo, at i de 10 år, hvor vi havde en borgerlig regering, faldt antallet af færdselsuheld; antallet af hårdt kvæstede og dræbte i trafikken faldt og faldt år efter år, og det var jo godt og positivt. Men når man skal se

på det her forslag isoleret set, bliver det vanskeligt, for det hænger jo sammen. Det hænger jo sammen, at der i dag faktisk heldigvis er meget, meget få, der bliver slået ihjel i trafikken på knallert – heldigvis. Der er stadig væk nogle, og det er for mange, men det er langt færre end tidligere. Man skal se det her forslag i en sammenhæng med den lov, vi har vedtaget, nemlig, at hvis man både skærper og styrker sikkerheden ved at forbedre køreuddannelsen og man også laver øgede sanktioner for, hvis nogen overtræder reglerne, bærer det jo i retning af, at det bliver mere sikkert, og det opvejer så det, at man sætter aldersgrænsen ned til de 15 år. Og så er det i øvrigt en vurdering af, om 15-årige er modne nok til at køre på en lille knallert, altså en knallert, der kører 30 km/t. Det vurderede vi på det tidspunkt, det var derfor, at vi fremsatte lovforslaget, og det var derfor, vi stemte for det. Vi tror sådan set ikke, at det på det her lovforslag i sig selv vil kunne måles, om det går den ene eller den anden vej.

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Ole Hækkerup (S):

Nu skal jeg forstå ordførerens logik rigtig. Han siger: Da man vedtog at nedsætte aldersgrænsen fra 16 til 15 år, vedtog man også en lang række andre ting, som så skulle *opveje* – for nu at bruge ordførerens eget ord – den negative effekt af at nedsætte aldersgrænsen. Det vil sige, at en nedsættelse af aldersgrænsen isoleret set ville have en negativ effekt på trafiksikkerheden, og så er det rigtigt, som ordføreren argumenterer, at man indførte en masse andre ting, som så med ordførerens egne ord ville opveje den negative effekt.

Så er det bare, jeg spørger: Hvis man hæver aldersgrænsen fra 15 til 16 år, vil man så ikke opnå en positiv effekt på trafiksikkerheden, når nu ordføreren netop selv sagde, at nedsættelsen af aldersgrænsen fra de 16 til de 15 år, som det skete under VKO-flertallet, havde brug for at blive – for nu at bruge ordførerens eget ord igen – opvejet?

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 16:38

Tom Behnke (KF):

Nej, man skal huske på, at det jo ikke er sådan, at de 15-årige, der med den lov, vi vedtog, fik mulighed for at køre på knallert, nu efter at regeringen og et meget smalt flertal i øvrigt – et meget smalt flertal i Folketinget – vil flytte det tilbage, bare vil sidde derhjemme i fremtiden. De vil stadig væk bevæge sig ud i trafikken, de vil stadig væk transportere sig selv. De vil bruge andre transportformer. Lige så snart man bevæger sig ud i trafikken, er det forbundet med en risiko, og derfor er det vanskeligt at sige, om det her forslag i sig selv vil have en positiv eller negativ effekt. Rent statistisk vil det jo være sådan, at hvis der bare er en mere eller mindre under 18 år, der bliver slået ihjel i trafikken på knallert, så vil det rent statistisk give et enormt udsving, fordi der heldigvis er så få, der bliver slået ihjel i trafikken i dag.

Men det ændrer ikke på, at knallert er en farlig transportform, og derfor er det godt, at vi nu med den borgerlige regerings lovforslag får styrket køreuddannelsen; for det er helt afgørende, at dem, der kører på knallert, får en væsentlig bedre uddannelse, uanset om de er 15, 16 eller 17 år gamle.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 16:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne starte med at takke for de bemærkninger, der er givet, og den debat, der har været om lovforslaget her i dag. Som det jo er blevet sagt, ønsker regeringen med lovforslaget at ophæve nedsættelsen af aldersgrænsen til at føre lille knallert, som blev vedtaget under den tidligere regering, men som endnu ikke er trådt i kraft. Efter regeringens opfattelse er det væsentligste hensyn, og det fremgår jo også klart af lovforslaget, trafikikkerheden, som taler for, at den nuværende aldersgrænse på 16 år, som i øvrigt har været gældende i mange år, skal fastholdes.

Da det under den tidligere regering blev vedtaget at nedsætte aldersgrænsen, var virkeligheden jo den, at det skete stik mod en række sagkyndige anbefalinger, bl.a. fra Rådet for Sikker Trafik, som på det kraftigste frarådede en nedsættelse. I regeringen har vi en klar ambition om, at den meget positive udvikling, vi i øvrigt har set med hensyn til antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken, og som vi har set i de senere år, skal fortsætte i de kommende år. Det gælder selvfølgelig ikke mindst, når det drejer sig om antallet af unge trafikanter, som kommer til skade i trafikken. Der har vi stadig et alvorligt problem, og der skal vi kunne gøre det bedre. Derfor er det også, at en nedsættelse af aldersgrænsen for at føre lille knallert efter regeringens opfattelse vil være et skridt i den helt forkerte retning, og det ønsker vi som sagt at rette op på med lovforslaget.

Men som sagt tak for en god debat. Jeg stiller mig selvfølgelig gladeligt til rådighed for det videre arbejde, og jeg ser selvfølgelig frem til behandlingen af lovforslaget i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Og der er en kort bemærkning fra hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:42

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det er rart at høre, at ministeren ser frem til det kommende udvalgsarbejde. Jeg tror nu ikke, der er så meget komme efter i det udvalgsarbejde i forhold til at ændre den her beslutning.

Det, jeg kunne tænke mig at spørge justitsministeren om, er, om ministeren kan svare mig på, hvor mange dræbte førere af knallert 30 der har været inden for de sidste 2 år – og eventuelt også, i hvilken aldersgruppe de har været.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 16:42

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er helt sikker på, at vi kan finde svar på den type af statistiske oplysninger i folketingsudvalgene, og det stiller jeg mig selvfølgelig gladeligt til rådighed for. Det her forslag handler om at styrke trafikikkerheden særligt for unge, og når man ser på de høringssvar, der er kommet fra Rådet for Sikker Trafik, kan man se, at det, man nævner, er, at selv om antallet af ulykker, der involverer unge, heldigvis er faldet de senere år – og så kommer pointen – så er unge fortsat overrepræsenteret. Knallertkørsel udgør den farligste transportform på danske veje. Risikoen for at blive dræbt eller kvæstet er meget stor sammenlignet med andre transportformer. Tidligere erfaringer fra Danmark med at sænke aldersgrænsen er negative, og det, man så også skal huske på, er, at det her forslag handler om, at vi lader være med at sænke aldersgrænsen, men fastholder sanktionerne, fastholder de skærpede krav til uddannelsen, og det vil samlet set betyde, at vi vil være et skridt tættere på målet om at skabe en større

trafikikkerhed blandt unge. Og med den tidligere regerings forslag ville vi være et skridt længere væk fra målet om at sikre en større trafikikkerhed blandt unge.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Kim Christiansen (DF):

Nu forfalder ministeren også til at referere til høringssvarene, og det er der også flere andre af ordførerne, der har gjort, og jeg kan ikke lade være med at sige, at det sjovt nok er kommet i nogenlunde samme omgang, som når jeg har spurgt ind til dokumentation for, at det her skulle udgøre en færdselssikkerhedsmæssig risiko at sænke aldersgrænsen til 15 år. Nu nævner ministeren det så også. Så jeg vil bare høre ministeren, om høringssvar er dokumentation for ens påstande, eller om det reelt er en meningstilkendegivelse fra diverse organisationer, når vi laver en høringsrunde. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide. For det er måske lidt farligt, hvis vi fremadrettet begiver os ud på den boldgade, når vi skal lovgive, altså at det er høringssvarene, der danner grundlag for, om vi skal vedtage et lovforslag eller ej.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 16:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror ikke mindst lige på det her område, at det har en særlig værdi at læne sig op ad folk, der rent faktisk beskæftiger sig med det til daglig, og derfor må jeg sige, at jeg tillægger det arbejde, som Rådet for Sikker Trafik i øvrigt udfører, meget stor værdi. Og hvis man læser deres høringssvar, vil man se, at anbefalingen er meget entydig, nemlig at lade være med at gennemføre den nedsættelse af aldersgrænsen, som den tidligere regering altså havde planlagt, men som endnu ikke er trådt i kraft. Erfaringerne fra Østrig er de samme, og her har man været igennem den samme øvelse, godt nok tilbage i 2002, men der er resultatet en syv-otte-dobling i antallet af folk, der kommer til skade i trafikken som følge af den her ændring, som altså svarer til, hvad den tidligere regering ville foretage. Som det har været omtalt, er det blevet tilkendegivet af en svensk forsker i det høringsnotat, vi har fået, at der i Sverige er tre gange så mange tilskadekomne blandt de 15-årige end blandt de 16-17-årige. Så alt peger i retning af, at det her var en gal vej at gå.

Så når man fra oppositionens side er så optaget af, at vi skal skærpe og styrke trafikikkerheden blandt unge, så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke vælger at slå til her. Det, der sker, er, at vi fjerner det, der har været usikkerhed om, og fastholder det, der var sikkerhed om. Vi fjerner sænkelsen af aldersgrænsen, vi fastholder styrkelsen af køreuddannelsen og de andre forhold, som skulle sikre en bedre trafikikkerhed, og så forstår jeg ikke, at man så ikke vælger at sige: Usikkerheden vedrørende det, der blev sagt, var rigtig nok, men vi fastholder styrkelsen af de elementer, som skulle være med til at styrke trafikikkerheden, fordi resultatet forhåbentlig vil være, at vi får en samlet styrkelse af trafikikkerheden. Det burde hele Folketinget kunne bakke op om, og det synes jeg man skal tage op til genovervejelse i de partier, som har udtalt sig imod det her lovforslag i dag.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en med en kort bemærkning. Hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:47

Kl. 16:49

Tom Behnke (KF):

Uden nu at ville forlænge debatten unødigt vil jeg spørge, om vi nu ikke, inden ministeren får svinget sig for højt op, skal prøve at holde fast i, at knallerten under alle omstændigheder er det farligste transportmiddel, vi overhovedet har, og at der er væsentlig flere på over 18 år, der kommer svært til skade eller dør i trafikken på knallert, end der er på under 18 år. Så hvis ministerens ord virkelig skulle stå til troende, altså at Folketinget nu virkelig må vise, at man mener det med trafiksikkerhed, og stemme for regeringens lovforslag, burde regeringen så ikke fremsætte et lovforslag om, at det skulle være fuldstændig forbudt at køre på knallert i Danmark?

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 16:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det er der ingen grund til. Sandheden er også den, at inden hr. Tom Behnke kom hen på sin plads, læste jeg faktisk høringssvaret fra Rådet for Sikker Trafik, som hr. Tom Behnke også har en vis relation til, og der står jo bl.a.: Knallertkørsel er den farligste transportform på de danske veje, og risikoen for at blive dræbt eller kvæstet er meget stor sammenlignet med andre transportformer. Det er fuldstændig rigtigt. Det kan være, det er derfor, formanden for Rådet for Sikker Trafik så præcist husker høringssvaret – det skal ikke være det.

Jeg skal nok lade være med at kaste mig ud i yderligere polemik om, hvad tidligere regeringspartier har sagt om det her. Jeg vil bare endnu en gang, særlig måske til De Konservative, henlede opmærksomheden på, at når man nu var så usikker på, om det at sænke aldersgrænsen var det rigtige, men man krævede – forstår jeg – at der så skulle være en balance i den tidligere regerings lovforslag, ved at der skulle ske en skærpelse af køreuddannelsen og sanktioner, og den nuværende regering så fjerner det, De Konservative var usikre på, og fastholder det, de var sikre på, synes jeg da i særlig grad, De Konservative skulle overveje at stemme for det her lovforslag.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Tom Behnke (KF):

Det var det, jeg redegjorde for, da jeg havde ordet, nemlig hvorfor vi er landet der, hvor vi gjorde. Det er således, at vi faktisk står ved det, vi har besluttet tidligere. Vi tror på det, vi gjorde, og vi mener også, at balancen var i orden.

Men jeg kan godt forstå, at ministeren afviser, at man fuldstændig vil afskaffe eller forbyde knallertkørsel i Danmark. Det ville også være helt absurd at gøre, for der må jo også være den type transportmiddel, og så må vi så gøre, hvad vi kan, for at det bliver så sikkert som muligt.

Men tilbage til det med alderen, for jeg kan forstå, at det med 15 år var helt ude i skoven, det var helt forfærdeligt, nej, 16 år er den rigtige alder. Hvorfor det? Hvorfor er det så lige 16 år, hvorfor er det ikke 17 år eller 18 år? Hvordan er man landet på 16 år? Hvor kommer det fra? Det er jo noget interessant set i lyset af, at der er en lang række europæiske lande, hvor aldersgrænsen faktisk er 15 år, så hvad læner man sig op ad, når man lægger sig fast på 16 år?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 16:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har to ting. For det første har det været gældende i ganske mange år, og det er den tidligere regering, som valgte at ændre gældende ret, så derfor er det, den nuværende regering gør, sådan set bare en fastholdelse af det, og det er i sig selv et argument.

Det næste argument er, at dem, der beskæftiger sig med eksempelvis sikker trafik, og andre er meget enige i det, regeringen mener, nemlig, at hvis man sætter aldersgrænsen ned fra 16 til 15 år, vil det betyde, at man bringer en gruppe af unge, altså gruppen af unge fra 15 til 16 år, i større fare i trafikken, og det vil vi ikke være med til, for vi har et klart mål om, at vi for det første skal have færre tilskadekomne i trafikken og for det andet være bedre til at sikre, at også færre unge kommer til skade i trafikken, og vi skal arbejde på at komme hen mod det mål og ikke gennemføre lovforslag, der forhindrer, at vi når det mål. Derfor laver vi den her ændring, som jeg som sagt er tilfreds med at der er opbakning til i Folketinget og blandt de organisationer, som beskæftiger sig med området.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) Forespørgsel nr. F 23:**Forespørgsel til justitsministeren:**

Hvad kan ministeren oplyse om forholdet mellem straf­længden for økonomisk kriminalitet og for personfarlig kriminalitet, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at rette op på skævhederne?

Af Peter Skaarup (DF), Pia Adelsteen (DF), Kim Christiansen (DF) og Dennis Flydtkjær (DF).

(Anmeldelse 21.02.2012. Fremme 23.02.2012).

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 17. april 2012.

Først er det ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup, for begrundelsen.

Kl. 16:51

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti har stillet den her forespørgsel om forholdet mellem økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet, fordi vi en gang for alle ønsker, at der virkelig gøres noget ved det problem, at man i mange tilfælde straffer økonomisk kriminalitet

hårdere, end man straffer personfarlig kriminalitet. Det er nu engang ikke nok, at vi i Folketinget stiller os an ved højtidelige lejligheder og siger, at der skal gøres noget ved et problem. Der skal også sættes handling bag ordene. Og det er netop det, som Dansk Folkeparti ønsker med den her debat.

Vi hører igen og igen om, hvordan der er skævheder i straffen, forskel på den straf, man får, når man begår personfarlig kriminalitet, og så den straf, man får, når man begår økonomisk kriminalitet. En granskning af tallene viser da også, at der faktisk er noget om snakken. F.eks. viser tal fra Justitsministeriets Forskningsenhed fra juli 2011, at den gennemsnitlige strafflængde for vold defineret som et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling i 2010 var på 222 dage ubetinget fængsel. Det er det, man kalder § 245, vi taler om, og det siger sig selv, at et offer for en sådan forbrydelse typisk vil skulle bruge langt mere end 222 dage på at komme sig psykisk efter dette overfald – ja, nogle kommer sig faktisk aldrig over et sådant overgreb. Strafferammen for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter er i øvrigt 6 års fængsel, men i praksis er det nogle helt andre straffe, der udmåles, når det kommer til stykket, ved domstolene.

Til sammenligning er der talrige eksempler på, at kriminelle, der begår økonomisk kriminalitet, bliver idømt f.eks. 2 års ubetinget fængsel, og der er altså simpelt hen en ubalance set med Dansk Folkepartis øjne i forhold til det. Straffen skal så at sige passe til forbrydelsen, for hvis vores straffe ikke gør det, svigter vi retsfølelsen hos befolkningen, og det går ikke. Det krænker borgernes retsfølelse, når f.eks. en mand som Klaus Riskær Pedersen kan idømmes 6 års fængsel, mens gruppevækkende forbrydelser mod børn typisk bliver straffet langt mildere. Det er ikke, at dommene for økonomisk kriminalitet ligger på et for højt niveau – i nogle tilfælde kunne det sikkert være rimeligt med højere straffe – men dommene for voldskriminalitet burde være mere følelige for dem, der mærker konsekvenserne af det, nemlig de ofre, der så kan se, forhåbentlig, at det virkelig har en konsekvens, at man begår de her meget grove kriminalitetsformer, f.eks. mod børn, f.eks. mod sagesløse ofre i forbindelse med vold. Det er derfor, Dansk Folkeparti har rejst den her debat: Vi ønsker, at der sættes fokus på det område, og det håber vi at debatten kan medvirke til.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til forespørgeren. Den næste, der skal have ordet, er justitsministeren. Værsgo.

Kl. 16:55

Besvarelse

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Dansk Folkeparti har med forespørgslen til mig, justitsministeren, spurgt til forholdet mellem strafflængden for økonomisk kriminalitet og for personfarlig kriminalitet. Dansk Folkeparti har desuden spurgt til, hvilke initiativer ministeren vil tage for at rette op på skævhederne.

Før jeg går ind på forholdet mellem strafflængden for forskellige former for kriminalitet, vil jeg gerne understrege, at jeg ikke er enig i, at der er nogle skævheder, der skal rettes op på. Det ligger naturligvis regeringen meget på sinde, at straffniveauerne for alle former for kriminalitet er passende. Jeg må imidlertid også med det samme sige, at den diskussion, som Dansk Folkeparti lægger op til her, efter min opfattelse bygger på en forkert præmis. Dansk Folkeparti synes at gå ud fra, at det er muligt at sammenligne straffniveauet for personfarlig kriminalitet og for økonomisk kriminalitet alene ud fra længden af den idømte straf.

Hvis man skal se på, hvor streng en straf er, er der imidlertid flere forskellige diskussioner og dimensioner, som man må tage i betragtning. Bl.a. må man se på, hvilken form for straf der er tale om. Er der tale om bøde, er der tale om fængsel? Hvor lang er fængselsstraffen, eller hvor høj er bøden, er straffen betinget eller ubetinget, og er der fastsat vilkår om samfundstjeneste eller behandling? Disse forhold siger tilsammen noget om straffniveauet. Et straffniveau er derfor ikke en entydig størrelse, men er snarere et sammenkog af de forhold, som jeg netop har nævnt. Det bliver man nødt til at tage i betragtning, når man som Dansk Folkeparti lægger op til at lave en sammenligning af strafflængden på tværs af forbrydelser. Hvad er f.eks. strengest: En ubetinget fængselsstraf på 3 måneder eller en betinget fængselsstraf på 9 måneder med vilkår om samfundstjeneste?

Reelt er der ikke en entydig måde at sammenligne straffniveauet for forskellige former for forbrydelser på. Med et lidt fortærsket udtryk er der tale om, at man sammenligner æbler med pærer.

Når det er sagt, kan jeg oplyse, at Straffelovrådet tilbage i 2002 så på spørgsmålet om forholdet mellem de straffe, der idømmes for økonomisk kriminalitet og for personfarlig kriminalitet. Straffelovrådet konkluderede på baggrund af statistisk analyse, at der er tydelige forskelle mellem hensynet til strengheden af den idømte straf for på den ene side økonomisk kriminalitet og på den anden side personfarlig eller alment farlig kriminalitet.

Denne forskel er især tydelig, når straffens strenghed vurderes ud fra arten af den idømte straf. Person- og alment farlig kriminalitet bliver nemlig meget ofte sanktioneret med ubetinget fængselsstraf, hvorimod der ikke i samme udstrækning idømmes ubetinget fængselsstraf for økonomisk kriminalitet. Når straffens strenghed vurderes ud fra strafflængden for den del af sanktionerne, som er ubetingede fængselsstraffe, er skellet mellem økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet knap så markant, men fortsat ganske tydeligt. Samlet set betyder det, at der er færre ubetingede fængselsstraffe for økonomisk kriminalitet, og at de ubetingede straffe, som idømmes, typisk er ret korte. Omvendt medfører person- og alment farlig kriminalitet ofte en ubetinget fængselsstraf, der tilmed er lang.

Kl. 16:59

Siden Straffelovrådet foretog sin statistiske analyse i 2002, er der gennemført flere lovændringer med det formål at forhøje det hidtidige straffniveau for en række personfarlige forbrydelser. For at afdække udviklingen i retspraksis efter disse lovændringer har Rigsadvokaten gennemført en række undersøgelser. Rigsadvokaten har bl.a. undersøgt straffniveauet i sager om vold, voldtægt og samleje med børn under 15 år. På alle områder har Rigsadvokaten vurderet at domstolene generelt har fastsat straffniveauet i overensstemmelse med de tilkendegivelser, som fremgår af bemærkningerne til de respektive lovforslag.

Rigsadvokaten har således kunnet konstatere en skærpelse af straffniveauet for personfarlige forbrydelser, hvor straffniveauet er blevet ændret ved lov. Nye tal baseret på oplysninger om strafferetlige afgørelser i 2010 bekræfter det billede, som blev tegnet af Straffelovrådet tilbage i 2002. Person- og alment farlig kriminalitet medfører således stadig meget hyppigere en ubetinget fængselsstraf, end økonomisk kriminalitet gør.

Når man ser på længden af de idømte straffe, ser man, at det alt-overvejende er person- eller alment farlig kriminalitet, som tegner sig for de lange straffe. Der er altså stadig meget tydelig forskel på straffniveauet for person- og alment farlig kriminalitet og straffniveauet for økonomisk kriminalitet. Det er nemlig sådan, at person- og alment farlig kriminalitet generelt straffes markant strengere end økonomisk kriminalitet.

Efter min opfattelse er det ikke en skævhed, der skal rettes op på. Dette forhold mellem straffniveauet for person- og alment farlig kriminalitet og for økonomisk kriminalitet er derimod velbegrundet. Men når det er sagt, er det jo bestemt vigtigt, at vi løbende er op-

mærksomme på, at straffniveauerne for alle typer af forbrydelser er passende. Med hensyn til straffniveaet for personfarlig kriminalitet kan jeg oplyse, som vi også har diskuteret flere gange her, at spørgsmålet om straffniveaet for seksualforbrydelser indgår i Straffelovrådets igangværende arbejde med netop straffelovens regler om seksual kriminalitet. Som det også har været fremme tidligere, forventes Straffelovrådets arbejde med det kommissorium, som altså den tidligere regering gav dem, at være afsluttet kort tid efter sommerferien.

Generelt er det altså sådan, at person- og alment farlig kriminalitet bliver straffet hårdere end økonomisk kriminalitet. Bagved dette kan man vel med rette sige, at der ligger en opfattelse af, at den personlige integritet og beskyttelsen af menneskers liv og helbred er værdier, der vejer tungere end økonomiske værdier.

Men det er jo ikke det samme som at sige, at vi skal lade være med at tage den økonomiske kriminalitet meget alvorligt. Det er faktisk også sådan, at denne regering har bebudet, at bekæmpelse af økonomisk kriminalitet har en høj prioritet. Særlig efter finanskrisen er det regeringens opfattelse, at på dette område er der behov for at markere alvoren i sager om f.eks. insiderhandel, pantebrevsspekulation og anden økonomisk kriminalitet, som skader tilliden til samfundets grundlæggende finansielle system. Regeringen og Enhedslisten har derfor taget initiativ til at fastholde og styrke indsatsen med bekæmpelse af økonomisk kriminalitet. Jeg kan nævne, at der bl.a. er afsat 7 mio. kr. årligt til en særlig taskforce. Denne særlige taskforce skal tage sig af efterforskning af særlig kompliceret økonomisk kriminalitet. Desuden viser nye tal fra Rigsadvokaten en stor fremgang i antallet af sigtelser, tiltaler og domme i sager om økonomisk kriminalitet.

Som det fremgår, er regeringen meget optaget af at sikre, at straffniveauerne er passende. Uanset om vi taler om økonomisk kriminalitet eller personfarlig kriminalitet, skal straffniveauerne være passende. Men regeringen er ikke enig i, at der i dag, som forespørgerne har formuleret det, er en særlig skævhed, som der skal rettes op på, og derfor er regeringens konklusion den, at straffniveauerne er passende. Det skal de være, uanset om vi taler om personfarlig kriminalitet eller økonomisk kriminalitet. Tak for ordet.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Og så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup

Kl. 17:04

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil lige starte med at gentage, hvad den socialdemokratiske retsordfører, hr. Ole Hækkerup, sagde til en avis for mindre end 3 måneder siden. Det var til Ekstra Bladet den 15. januar i år, og der sagde hr. Ole Hækkerup:

»Personfarlig kriminalitet bør straffes hårdere end økonomisk kriminalitet. Og de straffe, man laver, skal passe til, hvor krænket man føler sig.«

På den baggrund har jeg mildt sagt meget svært ved at forstå, hvis regeringen nu pludselig ikke kan bakke op om at gennemføre initiativer, så personfarlig kriminalitet rent faktisk bliver straffet væsentlig hårdere end økonomisk kriminalitet. Det er det, som justitsministeren lige for et øjeblik siden har givet udtryk for, nemlig at der ikke er støtte at hente hos regeringen til at komme frem med initiativer, der sikrer højere straffe for personfarlig kriminalitet.

Jeg synes lige, jeg vil tage et par eksempler for at gøre det klart, hvad det egentlig er, vi taler om her i Folketinget. Det kan lyde lidt abstrakt for nogle, men det er jo i virkeligheden konkrete sager, der

afgøres ved domstolene, hvor mennesker af kød og blod har været udsat for personfarlig kriminalitet, og hvor det ikke bare fysisk, men også psykisk på lang sigt er gået hårdt ud over dem. Det er noget, de vender tilbage til gang på gang i deres liv.

Der er et eksempel med en kvinde, der havde haft et kortvarigt forhold til en tidligere topboks. I 11 måneder efter hun havde afsluttet dette forhold, blev hun chikaneret, truet og tortureret af den pågældende mand. Manden er dømt for at have lænket kvinden til et toilet og tæsket hende, hvorefter han trak hende i håret med ud til en bil, hvor han lænkede hende til rattet og kørte rundt i bilen, mens han mishandlede hende, så hun på et tidspunkt mistede bevidstheden af smerte. Manden blev for et par måneder siden idømt 2½ års fængsel for sin ugerning.

Til sammenligning begik en 27-årig mand omfattende moms- og skattesvind og blev ved retten i Lyngby i december måned 2011 idømt 3 års fængsel samt en tillægsgbøde på 21,5 mio. kr.

Tilbage i 2009 blev et ægtepar fra Mou dømt for i årevis at have mishandlet kvindens datter. Pigen blev slået med knytnæver, bøjler og hundelænker og blev låst inde på et lille gæstetoilet uden lys i 6 timer ad gangen. Endelig blev moderen dømt for at have holdt pigens hoved under vand i badekarret som led i sin afstraffelse. Parret fik ved byretten først en dom på et halvt års fængsel, næsten 5 måneders fængsel hver. Vestre Landsret skærpede dog straffen, så parret fik 1 års fængsel hver.

Til sammenligning blev en såkaldt annoncehaj i marts måned 2011 idømt 2 års ubetinget fængsel for at have begået økonomisk kriminalitet. Annoncehajen fik altså det samme i straf, som ægteparret fra Mou fik tilsammen.

Det er oplagt, at der ikke altid er en sammenhæng mellem forbrydelsens beskaffenhed og den straf, som vi giver her i landet. Det er oplagt, når man ser på nogle af de eksempler, som jeg lige er kommet med her i Folketinget.

Jeg vil her tillade mig at citere, hvad studielektor ved sociologistudiet ved Aalborg Universitet Michael Hviid Jacobsen har sagt om danskernes såkaldte tilgivelse:

»Vores tilgivelse er nok meget selektiv. Vores tilgivelse går netop på, at der er nogle ting, som er tilgivelige. Det kan eksempelvis være mindre former for økonomiske lovbrud. Mens vi betragter nogle ting som decideret utilgivelige. Seksuelle overgreb, vold og den slags.«

Jeg er naturligvis ikke med på, at mindre former for økonomisk lovbrud ikke skal straffes, men det er indlysende rigtigt, at danskerne som helhed vurderer seksuelle overgreb og vold – altså personfarlig kriminalitet –

som noget af det værste, et menneske kan blive udsat for. Det bør vores straffe og strafferammer selvfølgelig også afspejle.

Jeg troede jo, at i hvert fald Socialdemokraterne ville være helt enige med mig i det, og derfor er det uforståeligt, hvis de pludselig trækker følehornene til sig i den her sag. Hvad er det, der har ændret sig, siden den socialdemokratiske retsordfører sagde, at personfarlig kriminalitet skulle straffes hårdere?

Samlet set må jeg fra Dansk Folkepartis side sige, at vi er nødt til at tage borgernes retsfølelse alvorligt og stå ved de ting, vi siger. Der må være en overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør, og det er det, vi gerne vil have Folketinget med på her i dag.

Jeg skal afslutningsvis på vegne af V, KF og DF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at straffniveauet i sager om personfarlig kriminalitet er øget, men fortsat ikke i tilstrækkelig grad afspejler den krænkelse af offeret, der finder sted, og at der fortsat er et alt for stort spænd mellem de faktisk udmålte straffe og strafferammerne.

Folketinget pålægger regeringen at gennemføre de fornødne initiativer, der sikrer, at personfarlig kriminalitet straffes hårdere end økonomisk kriminalitet, og at de straffe, der gives ved domstolene, passer til, hvor krænkende forbrydelsen er.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det fremsatte forslag til vedtagelse vil nu indgå i den videre debat.

Den næste, der skal have ordet, er ordføreren for Venstre, hr.

Karsten Lauritzen.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Volden i Danmark er faldende. Der blev ifølge Danmarks Statistik i 2007 anmeldt lige knap 19.500 voldsforbrydelser; sidste år var det tilsvarende tal 17.800. Er Danmark så blevet mindre voldeligt? Hvis man dykker ned i tallene, ser man, at simpel vold er på retur, men til gengæld ligger omfanget af den alvorlige vold på samme niveau som i 2007.

Bandekrig, vanrøgt, personlige vendettaer og utilpassede unge, der går bersærk i narkorus, er desværre en del af Danmark. Vi er gang på gang vidne til mere grelle eksempler på, hvordan personer i dette land mishandler andre. Det er desværre en del af Danmark; det er desværre en del af vores samfund – det samfund, som vi helst ser som trygt og godt. Derfor har vi et retsvæsen med politi, domstole og fængsel: Politi til at opklare forbrydelser og pågribe gerningsmændene, domstole til at dømme og udmåle en passende straf og fængsler, hvor forbryderne kan afsone deres straf langt fra det samfund, hvor de før skabte utryghed. Men gør de så det? Udmåler domstolene en passende straf, som forbryderne efterfølgende får lov til at afsone? Laver vi her i Folketinget god nok lovgivning, der sikrer det?

Da VK-regeringen trådte til i 2001, overtog vi et retssystem med mange mangler; et retsvæsen, hvor man som borger ofte med rette kunne spørge sig selv, om retssystemet og retsvæsenet var på offerets eller på gerningsmandens side; et retsvæsen, hvor voldsmand slap alt for billigt i forhold til deres forbrydelser; et retsvæsen, hvor straffen for personfarlig kriminalitet var sakket bagud i forhold til straffen for økonomisk kriminalitet. Derfor ønskede vi at skærpe straffen for vold, voldtægt og uagtsomt manddrab, og det gjorde vi som noget af det første, ved at vi hævede strafferammen for voldtægt fra 6 år til 8 år, for simpel vold fra 1½ år til 3 år, og for alvorlig vold og særlig alvorlig vold øgede vi strafferammen med 2 år. Siden er den gennemsnitlige strafflængde for de ubetingede fængselsstraffe for vold steget med en lille måneds ekstra fængsel for simpel vold. Spørgsmålet er, om det er nok.

For nogle måneder siden blev vi mindet om en ualmindelig brutal forbrydelse begået for 3 år siden. Her blev en ung kvinde opsøgt af sin ekskæreste, han var bevæbnet med et jernrør, som han brugte til at gennemtæve hende med. Efter at have banket den stakkels kvinde tvang han hende ud gennem et vindue, og faldet fra tredje sal har gjort kvinden 50 pct. invalid med varige skader på hjernen, dårlig hukommelse, træthed, tænder, der måtte udskiftes, og en arm med nedsat funktionsevne. Hvad skal det koste at påføre et andet menneske så mange lidelser? Det er lidelser, som den pågældende person aldrig nogen sinde bliver kvit; lidelser, som hun må leve med resten af livet, for bestandig. 6 års fængsel fik hendes gerningsmand. Det er nøjagtig den samme straf, som entreprenøren Kurt Thorsen fik i PFA-sagen, hvor han blev dømt for bedrageri og dokumentfalsk. Jeg skal ikke på nogen måde forklejne Kurt Thorsens forbrydelser, men i mine øjne er det altså værre at prygle en forsvarsløs kvinde og smide hende ud på gaden fra tredje sal.

I april måned påkørte en mand sin gravide ekskæreste. Tilbage i 2008 var manden dømt for at have slået kvinden i hovedet med en donkraft. Han havde slået hende så hårdt, at hun efterfølgende måtte sys med 30 sting. Vidner til mandens overgreb sidste år fortalte, hvordan den gravide kvinde blev slynget op i luften, da han i fuld fart kværnede sin Ford Escort ind i hende, og hun landede efterfølgende på nogle parkerede cykler og fik bl.a. en dyb flænge i sin venstre arm. Hvad er så en rimelig straf for med fuldt overlæg og i høj fart at køre ind i en gravid kvinde? Dommen lød på 2 års fængsel – 2 år for at påkøre et andet menneske med så høj fart, at hun altså blev slynget op i luften, og den samme kvinde, som gerningsmanden altså også tidligere er dømt for at have mishandlet. 2 år er i mine øjne ikke rimeligt.

De stramninger, som VK-regeringen i 2001 gennemførte med hjælp fra Dansk Folkeparti, har hjulpet på balancen, ingen tvivl om det. Men eksemplerne, som jeg har nævnt i min ordførertale, viser også med al tydelighed, at der er et stykke endnu. Vi er stadig væk ikke nået dertil, hvor der er proportionalitet i tingene og en rimelig balance mellem forbrydelsens karakter og den dom, der bliver afsagt. Vi oplever, at forbrydelserne bliver stadig mere bestialske. Det er en trist udvikling, men en udvikling, som vores retssystem på ingen måde kan sidde overhørig. Vi behøver et intelligent retssystem, der tager hensyn til ofrene frem for at dømme, som man gjorde for år tilbage, og ikke af hensyn til samfundsudviklingen. Det er selvfølgelig også en udvikling, vi skal tage hensyn til, når vi laver lovgivning.

Straffe, der matcher de forbrydelser, der bliver begået, styrker vores retssikkerhed, og her taler jeg ikke om øje for øje af bibelske dimensioner, men om et fornuftigt retssystem og retsvæsen, som med sine domme sender et klart signal om, at forbrydelser ikke skal kunne betale sig, at der ikke er plads til dem, der skaber utryghed, truer og udøver vold. Derfor må vi som politikere overveje, om vi atter skal skærpe straffeloven, eller om vi på anden måde kan få retsvæsenet til at handle mere intelligent, så forbrydere, der begår alvorlig personfarlig kriminalitet, oplever, at det har alvorlige konsekvenser.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Hækkerup, Socialdemokraterne.

Kl. 17:15

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Socialdemokraterne mener, at der er gode grunde til at straffe. For det første skal samfundet udmåle en straf, der passer med det, der er blevet begået. Det handler om, at samfundet straffer, fordi vi ikke ønsker, at folk selv går rundt og straffer, selvtaget er jo en direkte og hurtig vej til et uholdbart samfund. Det betyder, at straffene skal stå mål med forbrydelserne.

Dernæst straffer vi for at undgå nye forbrydelser. Det handler om, at de dømte skal ud i samfundet igen, og at vi skal gøre, hvad vi kan, for at de ikke begår ny kriminalitet. Den bedste og hurtigste vej til mindre kriminalitet er jo at sørge for, at der er færre gengangere i fængslerne og dermed også forhindre, at der bliver et næste offer. Af samme grund synes vi, at det er rigtigt, at eksempelvis personfarlig kriminalitet i højere grad straffes med ubetinget fængsel, end det sker ved økonomisk kriminalitet. Det skyldes netop, at krænkelsen er værre for mennesker end for ting. Vi tror også, at det er positivt ved personfarlig kriminalitet for offeret og for den, der er dømt, at man mærker en øjeblikkelig konsekvens ved en ubetinget straf. Når vi skal forhindre, at der kommer det næste offer, handler det jo tilsvarende også om, at metoderne er meget forskellige, alt efter om det er en økonomisk svindler, eller om det er en voldtægtsmand.

Er straffen i dag så rimelig for personfarlig kriminalitet, og er straffen rimelig for økonomisk kriminalitet? Når det gælder den personfarlige kriminalitet, satte den gamle regering Straffelovrådet til at kigge hele sædelighedsområdet efter, og deres arbejde er slut omkring sommer. Det har vi diskuteret flere gange, og det har vi diskuteret med god grund, for det er nemlig vores opgave i Folketinget at følge op på Straffelovrådets arbejde. Lad mig sige det med det samme, hvis der bag den her forespørgsel ligger en bekymring for, at det generelt skulle føre til mildere straffe for personfarlig kriminalitet, så er det på ingen måde, hvad vi ser for os.

Når det gælder den økonomiske kriminalitet, handler det nok så meget om at få rejst sigtelser, altså få undersøgt sagerne til bunds. I forbindelse med finansloven er det aftalt, at der skal afsættes 7 mio. kr. til en ny taskforce til efterforskning af særlig kompliceret økonomisk kriminalitet. Det er en af den slags beslutninger, hvor man jo ærlig talt godt kan tvivle lidt på, om det nu også ville være blevet besluttet under VKO. Så man kan grundlæggende her sige, at en væsentlig del af den personfarlige kriminalitet får vi set på, så snart Straffelovrådet er færdigt. Den økonomiske kriminalitet har vi skærpet indsatsen i forhold til, for vi har altså den grundholdning, at mennesker er vigtigere end ting. Det er ikke det samme, som at økonomiske forbrydelser ikke skal straffes, selvfølgelig skal de det, og det er da særlig vigtigt oven på den finanskrisen, vi har set, og hvor der også er væltet nogle lig ud af skabene.

Men tilbage til det helt grundlæggende spørgsmål i forbindelse med den her forespørgselsdebat: Er det danske retssystem fuldstændig ude af balance sådan fundamentalt set, når det gælder personfarlig og økonomisk kriminalitet efter de sidste 10 år? Ja, helt grundlæggende har jeg det sådan, at hvis nu Dansk Folkeparti mener, at det danske retssystem fundamentalt er ude af balance, så skulle man jo i virkeligheden have rejst forespørgslen nok så meget til sig selv efter at have haft den afgørende indflydelse på dansk politik de sidste 10 år.

KI. 17:18

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

KI. 17:18

Peter Skaarup (DF):

Tak. Jeg synes, det næsten er lidt for sjovt at høre den socialdemokratiske ordfører her i dag have fået udstedt en tale – det vil jeg næsten mene der er tale om – fra Justitsministeriet med, hvad der skal siges. For det kan da ikke være den socialdemokratiske ordfører selv, der har fundet på det, der blev sagt for lidt siden, når jeg kan se det ene citat efter det andet af den socialdemokratiske retsordfører, hvor man ønsker højere straffe for personfarlig kriminalitet. Men man vil åbenbart ikke leve op til det her i Folketinget.

Jeg kunne godt efterlyse en konkret stillingtagen fra den socialdemokratiske retsordfører til det forslag til vedtagelse, der er fremsat her under debatten af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. For i det forslag til vedtagelse har vi faktisk gjort os den ulempe at skrive nøjagtig det, som hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk retsordfører har sagt til Ekstra Bladet den 15. januar 2012. Så jeg går da som et minimum ud fra, at den socialdemokratiske retsordfører og Socialdemokraterne kan støtte det forslag til vedtagelse, for det er nøjagtig det, der er blevet sagt til medierne – eller hvad? Hvad skal vi regne med?

KI. 17:20

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

KI. 17:20

Ole Hækkerup (S):

Hvis jeg husker Ekstra Bladet fra den 15. januar ret, sagde jeg i den forbindelse, at det her er noget af det, vi kommer til at se på, når Straffelovrådet er færdig med sit arbejde. Jeg var så sent som i går inde at tjekke – fordi jeg nok tænkte, at hr. Peter Skaarup ville finde det frem – lige præcis de ting, jeg selv er blevet citeret for. Og jeg husker det sådan, at der også i den artikel fra den 15. januar står det der med, at vi gerne vil se på det.

Lad mig så sige om det med Straffelovrådets arbejde, at vi jo før har diskuteret her i Folketingssalen – vi har diskuteret en række forskellige ting, eksempelvis forældelsesfrister i tilfælde af sexovergreb mod børn – og der må man sige, at hvis vi skærper, hvad man kan blive dømt for, vil det jo alt andet lige også føre til længere straffe. Og der er en række af de forhold, vi tidligere har diskuteret, hvor jeg synes, det er rigtigt, at man bevæger sig i den retning. Igen skal det ikke være sagt, at det dermed skal betyde, at det skal være lettere eller billigere at begå økonomisk kriminalitet; det er overhovedet ikke mit sigte. Men jeg synes, at vi hele tiden skal holde øje med, om vi giver straffe for personfarlig kriminalitet i Danmark, der står mål med den krænkelse, offeret føler. Det synes jeg at vi har brug for hele tiden at kigge efter.

Jeg tror, at jeg har det ligesom hr. Peter Skaarup i nogle af de tilfælde, der er blevet nævnt, hvor jeg spørger mig selv, om det virkelig har været rimeligt, når jeg sammenligner de to ting. Så ved jeg godt, at man altid kan sige, at lige to konkrete sager ikke kan sammenlignes osv. Men jeg synes da hele tiden, det er et relevant spørgsmål, og jeg synes da i høj grad, det er relevant at se på, når Straffelovrådet er færdig med sit arbejde.

KI. 17:21

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

KI. 17:21

Peter Skaarup (DF):

Men det må jo stoppe på et eller andet tidspunkt, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup. Det kan jo ikke fortsætte sådan, at Socialdemokraterne uden for vinduerne på Christiansborg i medierne bliver ved med at tale om, at nu skal vi straffe personfarlig kriminalitet hårdere, og lader sig citere her den 15. januar 2012 – det er altså 3 måneder siden – for at sige:

»Personfarlig kriminalitet bør straffes hårdere end økonomisk kriminalitet. Og de straffe man laver, skal passe til, hvor krænkelse man føler sig.«

Det kan jo fortsætte sådan, at man siger den slags ting og så her i Folketingssalen ikke agerer efter det. Altså, der må jo som et minimum i politik, hvis man skal have nogen som helst troværdighed, være overensstemmelse mellem det, man siger ud ad vinduet, og det, man gør, altså der må være lighedstegn mellem »siger« og »gør«. Og det er der jo altså ikke, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup. Jeg synes, at jeg savner en forklaring, ud over at man måske gerne vil spille det her dobbeltspil fra hr. Ole Hækkerups side.

Så mit spørgsmål går altså på: Vil man støtte det forslag til vedtagelse, der er som taget ud af det citat af hr. Ole Hækkerup, som jeg er kommet med nogle gange, eller vil man ikke? Hvis man ikke vil, kan jeg bare konstatere, at så vil man ikke have højere straffe for personfarlig kriminalitet; så vil man bare ikke.

KI. 17:23

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 17:23

Kl. 17:26

Ole Hækkerup (S):

Tak. Men jeg synes, at det her er lysende klart. Man har en grundholdning, som jeg også har fortalt om i min ordførertale, så kommer Straffelovrådet med sin rapport, og så står Folketinget med den opgave at skulle sige, hvordan vi følger op på det. Jeg vil gå ind i det arbejde med den grundholdning, som jeg nøje har gennemgået her i min ordførertale.

Jeg synes ikke, at der er noget forkert i at sige, hvad ens grundholdning er. Så kommer der en opfølgning bagefter, når Straffelovrådet er færdig. Det tror jeg faktisk også er med i artiklen i Ekstra Bladet den 15. januar; det er i hvert fald med i utrolig mange af de andre eksempler, jeg fandt, fordi jeg nok tænkte, at hr. Peter Skaarup ville finde dem frem. Så der synes jeg det hænger fint sammen, og det er sådan, jeg tænker forløbet.

Det kan jo ikke være sådan, at vi stiller det krav til hinanden, at man ikke må sige, hvad for en grundholdning man har til nogle ting, fordi vi skal afvente Straffelovrådets arbejde. Det kan jo ikke være sådan, at man så skal sige, at man så ikke har nogen holdning, før de er færdige. Man kan jo godt have nogle grundholdninger, og dem synes jeg det er fair nok at komme ud med.

Lad mig så i den forbindelse sige noget andet. Jeg så, at hr. Peter Skaarup var ude at problematisere noget af det andet, vi har aftalt eller diskuteret. Det var eksempelvis det med lukning af politistationer for at have flere folk på gaden. Jeg husker det jo også, som om vi har siddet og fået en aftale om at vi skulle gøre sådan. Så med hensyn til det, hr. Peter Skaarup anklager mig for, vil jeg sige, at det tilfælde, hr. Peter Skaarup var ude med om sin grundholdning til lukning af politistationer, altså at det er den grundholdning, han vil have, når han skal se på spørgsmålet, synes jeg da også er fair nok. Så kan det da godt være, at hr. Peter Skaarup, når han skal se på det konkrete spørgsmål, ender med noget, der måske ligger i kanten af hans grundholdning. Det synes jeg er reelt. Men det er da præcis den samme problemstilling.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste er hr. Karsten Lauritzen, Venstre, med en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Karsten Lauritzen (V):

Nu stiller jeg et spørgsmål, og så svarer hr. Ole Hækkerup sikkert på et eller andet andet – måske noget med nogle politistationer – og det er muligt, at det i hr. Ole Hækkerups verden er to ting, der hænger sammen, men det tror jeg ikke det gør for ret mange af de mennesker, der følger med her.

Hr. Ole Hækkerup siger til Ekstra Bladet den 15. januar i år under overskriften »Omme for voldtægt skal ændres«:

»Ole Hækkerup, Socialdemokraterne: – Der er nogle ting, som jeg mener, man bør ændre. Jeg forstår for eksempel ikke, at voldtægt dømmes mildere, hvis offeret kender voldtægtsmanden, end hvis det er et tilfældigt offer. Man kan jo spørge sig selv, om det er et rimeligt niveau kun at få fire måneders fængsel for voldtægt.«

Så er man jo efterladt med det indtryk, at hr. Ole Hækkerup ønsker at ændre lovgivningen og ikke mener, at der er balance, som er det, den her forespørgsel handler om. Derfor bliver jeg bare nødt til at spørge hr. Ole Hækkerup, hvordan han kan sige det her til Ekstra Bladet den 15. januar og så nu sige noget fuldstændig andet fra Folketingets talerstol.

Kl. 17:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Ole Hækkerup (S):

Det er jo fuldstændig det samme. Der var to dommere, der lavede en opgørelse af, hvad den gennemsnitlige straf for voldtægt er, og de præcis samme dommere, selvfølgelig, lavede en opgørelse af, hvad den gennemsnitlige straf for voldtægt er i de tilfælde, hvor kvinden har været bedøvet af beruselse eller af stoffer. Der var en springende stor forskel. Det syntes jeg var en forskel, jeg ikke kunne se nogen retfærdiggørelse af.

Så er det rigtigt, at lige præcis det, der handler om sædelighedsforbrydelser, herunder eksempelvis voldtægt, sidder Straffelovrådet og kigger på. Og så skal man jo følge op, når Straffelovrådet er færdig, og se, hvad for nogle ændringer man så vil lave. Det her er jo typisk et af de punkter, hvor jeg så siger: Der synes jeg ikke at man kan argumentere for den forskel, og derfor er det et af de områder, hvor jeg kunne forestille mig at man, når man følger op på Straffelovrådets rapport, laver om.

Så er vi i virkeligheden henne ved præcis det, jeg sagde til hr. Peter Skaarup lige før: Jeg har den grundholdning. Og det skal vi følge op på, og det bliver sådan set Folketingets samlede opgave, når Straffelovrådet kommer med sin rapport. Det synes jeg da hænger overordentlig fint sammen. Det kan jo umuligt være sådan, når vi herinde stiller det krav til hinanden, at vi så ikke skal have en mening om, hvad straffen skal være eksempelvis for sædelighedsforbrydelser, fordi sædelighedsområdet er ved at blive kortlagt af Straffelovrådet. Det ville være et urimeligt krav at stille til hinanden.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:27

Karsten Lauritzen (V):

Der står ikke noget om Straffelovrådet i den pågældende artikel. Det er ikke med i hr. Ole Hækkerups citat. Citatet var, som jeg læste op før, og man bliver jo efterladt med det klare indtryk, at den socialdemokratiske retsordfører ikke synes, der er balance mellem straffen for personfarlig kriminalitet, i det her tilfælde voldtægt, og økonomisk kriminalitet.

Ordføreren stiller et retorisk spørgsmål i citatet:

»Man kan jo spørge sig selv, om det er et rimeligt niveau kun at få fire måneders fængsel for voldtægt«.

Det er et godt spørgsmål, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup, men det er bare ærgerligt, at det ikke er et spørgsmål, justitsministeren stiller sig selv og regeringen har som politik at se på.

Derfor er det jo fair nok, hvis ordføreren fra Folketingets talerstol indrømmer, at ordførerens parti og regeringen mener noget andet end ordføreren. Men det der med at komme og sige, at der er sammenhæng i tingene, er simpelt hen for tynd is at bevæge sig ud på, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup. Og det er egentlig lidt ærgerligt, at der ikke er sammenhæng mellem det, ordføreren siger til Ekstra Bladet og den store offentlighed, og det, som bliver præsenteret fra Folketingets talerstol.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Ole Hækkerup (S):

Jeg synes da, der er en enestående sammenhæng i at sige det, når der er to dommere, der har sammenlignet, hvad straffen i gennemsnit er for, hvad man i anførselstegn kunne kalde almindelig voldtægt – set over et større antal domme – og voldtægt, hvor offeret har været be-

døvet. Og der er en alt for stor forskel, fra 4 måneder til 15 måneder, og det kan man ikke begrunde.

Kl. 17:31

Det kan jeg da sagtens have en holdning til, selv om Straffelovrådet ikke er færdig med sit arbejde. Det synes jeg da også hr. Karsten Lauritzen sagtens kan have en holdning til, selv om Straffelovrådet sådan set blev bedt om det af VK-regeringen. Det synes jeg da er helt rimeligt og fornuftigt at vi har.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er der endnu en for en kort bemærkning, og det er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:29

Tom Behnke (KF):

Jeg kunne ikke lade være med at bemærke, at hr. Ole Hækkerup startede med at sige, at han selv havde fundet citaterne frem for sådan ligesom at være lidt forberedt på de spørgsmål, der ville kunne komme under den her debat. Og så sad jeg og tænkte: Gad vidst, hvorfor man gør det.

Hvis man altid siger det, man mener, og gør det, man mener, behøver man vel ikke på den måde at forberede sig på, hvad der kan komme af ubehagelige spørgsmål. Men måske ville hr. Ole Hækkerup, hvis nu det var sådan, at markedsføringsloven var gældende for folketingsmedlemmer, have et problem, for man går ud og sælger Socialdemokratiets retspolitik som værende en knaldhård retspolitik, når man taler med journalisterne, men når man så kommer ind i Folketingssalen, hvor der jo stort set ikke er nogen, der lytter til, hvad der foregår, men hvor beslutningerne træffes, får piben pludselig en helt anden lyd.

Er det ikke det, der gør sig gældende, altså at hr. Ole Hækkerup i virkeligheden er meget tilfreds med, at markedsføringsloven ikke gælder for folketingsmedlemmer?

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Ole Hækkerup (S):

Næh, når jeg gik ind og kontrollerede citaterne, var det, fordi det var vigtigt for mig at sige, at jeg i forbindelse med de ting, jeg var blevet citeret for, havde sagt, at det ville vi se på, når Straffelovrådet var færdige med deres arbejde. Men det ændrer jo ikke på, at der stadig væk er nogle ting, jeg undrer mig over, og hvor jeg spørger: Er det ikke noget af det, vi skal have kigget på, når Straffelovrådet er færdige med deres arbejde? Og det er jo noget af det, vi før har diskuteret hernede i Folketingssalen, og hvor vi før har kunnet konstatere, at der var en rimelig bred enighed om, at der var nogle ting, vi skulle have set på, og at der var nogle ting, vi skulle have skærpet. Det betyder jo også, at folk kan blive dømt for flere forhold.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at når vi er færdige med at kigge på Straffelovrådets arbejde, vil det formentlig være sådan, at hr. Peter Skaarup og DF, og formentlig også De Konservative og Venstre for den sags skyld, vil have en strammere holdning på nogle områder, end vi vil have. Det er ubestrideligt. Ordføreren for De Konservative behøver ikke at være bekymret for, at den platform ikke skal være til rådighed, men det skal jo ikke forhindre mig i at sige det, når jeg synes, der er nogle områder, hvor jeg godt mener at man efter Straffelovrådets arbejde kunne iværksætte nogle skærper.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Jo, men forskellen på at udtale sig til medierne og så det, der foregår her i Folketingssalen, er jo, at her binder ordet. Det er her, man må tage ansvaret for og konsekvensen af den politik, man fører udadtil. Det, man bilder vælgerne ind at man står for, må man også stå for, når man kommer ind i Folketingssalen.

Jeg er helt med på, at vi afventer Straffelovrådets arbejde – det gør vi alle sammen, og det har vi sådan set gjort i alt for lang tid, men det er en anden diskussion – men det forhindrer jo ikke, at Socialdemokratiet kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, for det forslag til vedtagelse er jo stort set et ordret citat af, hvad hr. Ole Hækkerup selv har sagt til medierne. Det er en politisk tilkendegivelse, det er en politisk holdning, og det forhindrer ikke, at man stadig væk kan afvente Straffelovrådets arbejde.

Der står jo præcis det der med, at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere end økonomisk kriminalitet, og derfor ville det være ønskeligt og pynteligt, om hr. Ole Hækkerup ville skrive under på det, han selv har sagt, og ikke bare nøjes med at lade det flagre i vinden.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Ole Hækkerup (S):

Jo, bortset fra – nu har jeg så fået teksten i hånden – at det jo ikke af den tekst, der her er fremsat, fremgår det med, at man skal afvente Straffelovrådets arbejde. Jeg håber da på, at vi, den dag Straffelovrådet er færdige med dets arbejde, vil kunne samle mange partier, herunder hr. Tom Behnkes parti, om nogle af de ting, vi vil ændre i dansk lovgivning efter Straffelovrådets arbejde. Og jeg har det efter hånden sådan, at det bliver rigtig, rigtig rart, når Straffelovrådet er blevet færdige og vi kan komme i gang med at følge op med initiativer her i Folketingssalen.

Så skal jeg bare gentage over for hr. Tom Behnke, hvad jeg allerede har sagt i min ordførertale, nemlig at hvis der bag den her forespørgsel eller bag det her forslag til vedtagelse ligger en bekymring for, at den opfølgning, vi skal lave i Folketinget, når Straffelovrådet er færdige med deres arbejde, sådan helt generelt skulle føre til mildere straffe – det er jo fair nok, hvis Det Konservative Folkeparti har den bekymring – så kan jeg med det samme sige, at det jo ikke er det, vi ser for os.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 17:33

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu taler hr. Ole Hækkerup meget om grundholdninger, og jeg vil bare ganske kort høre hr. Ole Hækkerup, om grundholdningerne så er i overensstemmelse med den politik, som regeringen ønsker at føre på retsområdet.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Ole Hækkerup (S):

Det mener jeg af følgende grunde at de er: Når vi skal komme efter den økonomiske kriminalitet, skal vi først og fremmest gøre det, ved

at vi sørger for at rejse flere sigtelser. Jeg er ikke blind for, at det da efter forløbet med finanskrisen osv. kan vise sig, at der også kan være nogle forbrydelser af økonomisk art, som man skal skærpe straffene for. Men jeg synes, at det i første række er interessant at sørge for at få rejst flere sigtelser for økonomisk kriminalitet. Det mener jeg så i øvrigt også at vi prøver at gøre noget ved.

Så er der den anden del af det. Hvad med sigtelserne for den personfarlige kriminalitet, og hvad med straffen for personfarlig kriminalitet? Der synes jeg jo, at når nu VK-regeringen med et flertal bestående af Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative satte Straffelovrådet til at kigge eksempelvis sædelighedsområdet igennem, fordi der i Folketinget var en oplevelse af, at straffene ikke var rimelige på det her område, er det da kun fornuftigt – og det synes jeg sådan set er rimeligt nok – at den nye regering, der nu har siddet i ½ år, overtager Straffelovrådets arbejde fra den gamle regering og siger, at man drager nogle konklusioner, når de er færdige. Det synes jeg er rimeligt og fornuftigt.

Jeg tror gerne, at hr. Kim Christiansens parti og mit parti til den tid vil have nogle forskellige holdninger. Det synes jeg er fair nok, dem kan vi jo så diskutere. Men det er jo ikke det samme som, at vi ikke allerede nu kan synes noget om den type forbrydelser.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:34

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg kan så konkludere, at hr. Ole Hækkerups grundholdninger er meget afhængige af Straffelovrådets konklusioner til sin tid. Lad mig nu se bort fra det her med, at der kunne være nogle divergenser mellem hr. Ole Hækkerups grundholdninger og det, regeringen reelt vil, og spørge ind til grundholdningerne.

Hvordan stiller hr. Ole Hækkerup sig så til den måde, hvorpå f.eks. personer, der er dømt for personfarlig kriminalitet, prøveløslades? Her tænker jeg selvfølgelig på, om det er rimeligt, at man først kan forulempe et menneske, ja, næsten slå et menneske ihjel, og efterfølgende inden for den straffelængde, man har fået, kan deltage i diverse reality shows og slå sig ned som tv-kok og sådan nogle ting. Hvordan er hr. Ole Hækkerups grundholdning så til sådan nogle ting?

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Ole Hækkerup (S):

Som vi har været inde på tidligere og også i tidligere debatter, er der jo i virkeligheden, og det tror jeg sådan set at hr. Kim Christiansen og jeg er enige om, to hensyn, der strider mod hinanden.

Det ene er hensynet til, at den, der har begået en forbrydelse, skal have en straf, som vedkommende kan mærke. Det er det ene. Og det taler jo for, at man skal straffe folk længe, meget og hårdt, fordi det jo også handler om ofrets retfærdighedsfølelse. Sådan ville jeg i øvrigt også selv have det, hvis det var mig selv eller nogle af mine kære, det var gået ud over.

På den anden side ved vi også godt, at vi på et tidspunkt skal slippe folk løs igen. Der handler det selvfølgelig om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at sikre, at de ikke begår ny kriminalitet. Det er den anden del af, hvordan jeg også selv ville have det, hvis det var mig selv eller nogle af mine kære, det var gået ud over, for ud over at vedkommende skulle have en straf, der kunne mærkes, ville jeg også gerne have, at man sørgede for, at ham, der havde begået det, ikke gjorde det igen.

Der synes jeg, at det er en god idé, hvis man eksempelvis går ind og siger: Vi kan godt prøveløslade dig lidt tidligere, end du ellers skulle have været, men så kræver det til gengæld nogle ting af dig. Den her diskussion har vi jo også før haft her i Folketingssalen. På den måde at true, tvinge, lokke, eller hvad man nu vil kalde det, den dømte til at udvise den adfærd, som man ønsker, eller til at tage den medicin, eller hvad der kan være, som man ønsker, synes jeg er rigtigt, for det handler om at undgå nye forbrydelser.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

For SF er det vigtigt, at der er en sammenhæng mellem kriminalitet og straf. Det mener vi der er i den danske straffelov, fordi vi grundlæggende straffer, når vi skal, og derfor mener jeg også, at det er svært at se den skævhed, som Dansk Folkeparti tager som udgangspunkt i den her forespørgselsdebat.

I 2002 så Straffelovrådet på sammenhængen mellem straffe, der idømmes for økonomisk kriminalitet, og straffe, der idømmes for personfarlig kriminalitet. Der var stor forskel på straffniveauet. Personfarlig kriminalitet straffes ofte med ubetinget fængselsstraf, hvorimod økonomisk kriminalitet meget sjældnere straffes således. Siden 2002 har Dansk Folkeparti, mig bekendt i hvert fald, haft stor indflydelse, ikke mindst på retspolitikken, og det har bl.a. betydet, at straffene for personfarlig kriminalitet i perioden er blevet skærpet. Nogle vil måske endda sige, at Dansk Folkeparti har haft for stor magt, men summa summarum: De nyeste tal bekræfter sådan set bare konklusionerne fra 2002, nemlig at der er en forskel. Så der er en tydelig forskel på straffniveauet for personfarlig kriminalitet og for økonomisk kriminalitet, men økonomisk kriminalitet er også kriminalitet, og det skal tages meget alvorligt.

Under finanskrisens hærgen var der mange, der helt uforskyldt oplevede meget alvorlige konsekvenser, mistede deres job eller på anden måde kom i problemer, på grund af at nogle enten bevidst eller ubevidst havde lavet økonomisk kriminalitet eller i hvert fald udvist økonomisk uansvarlighed. SF er derfor også glad for, at regeringen sammen med Enhedslisten har afsat 7 mio. kr. om året til at styrke efterforskningen af kompliceret økonomisk kriminalitet, men i øvrigt også generelt til at styrke forebyggelsen. Den økonomiske kriminalitet har desværre mange glemte ofre: ofre for arbejdsløshed, ofre for bankernes stramme kreditpolitik og ofre for realkreditinstitutternes usikkerhed ved at låne til Danmarks yderområder, og derfor er SF også glad for en styrkelse af efterforskningen på dette område.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi fra SF's side er enig med ministeren i, at straffniveauet for kriminalitet for nærværende er passende. Og jeg skal meddele, også på vegne af den radikale ordfører, som ikke kan være til stede, at vi fra SF's side støtter det forslag til vedtagelse, som Enhedslistens ordfører vil læse op om et kort øjeblik.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:39

Peter Skaarup (DF):

Nu ved jeg ikke, hvor meget SF's ordfører, hr. Jonas Dahl, har hørt af debatten, men jeg synes da nok, at bl.a. vi fra Dansk Folkeparti kom med nogle meget gruopvækkende eksempler på, hvor svagt man straffer personfarlig kriminalitet i forhold til økonomisk kriminalitet. Hvis vi kigger på fakta, og det er jo mange gange meget godt at læne sig op ad fakta, kan vi se, at for den alvorlige paragraf inden

for vold, nemlig § 246, er det sådan, at gennemsnitsstraffen for vold er 1.347 dage i fængsel. Det ligger jo på omkring en femtedel eller en fjerdedel af den maksimumstraf, der kan gives. Man udfylder altså slet ikke strafferammerne, og det er meget sjældent, hvis overhovedet nogen sinde, at man når op på den maksimale strafferamme for det, der kan dømmes.

Mener SF ikke, at det er et problem for retssamfundet og befolkningens retsfølelse, at man aldrig nogen sinde bruger strafferammerne fuldt ud?

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:40

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set glad for, at vi har en straffelov, som netop rummer muligheden for at give meget hårde straffe og mere lempelige, alt afhængigt af den konkrete sag. Jeg vil ikke gøre mig til dommer, vi har et domstolssystem i Danmark med en tredeling af magten, og det synes jeg sådan set at vi skal fastholde. Dommerne foretager i hvert enkelt tilfælde en konkret vurdering af, hvad dommen skal være.

Så kan vi selvfølgelig altid diskutere en konkret skærpelse af en straf, det kan man jo stille forslag om. Men det, der er sagt i dag, er, at der skulle være en skævhed, og det, jeg har sagt, og det, i øvrigt både ministeren og andre regeringsordførere har sagt, er, at den skævhed ikke eksisterer. Det blev konstateret i 2002. Og så har Dansk Folkeparti mig bekendt haft ret stor indflydelse i de sidste 10 år.

De nyeste tal bekræfter så i øvrigt konklusionen fra 2002, nemlig at der faktisk er en forskel, så jeg synes, det er en lidt søgt uenighed at prøve at italesætte, at der skulle være den her forskel i tallene. Men hvis der er et ønske om noget konkret et sted, er jeg helt sikker på, at Dansk Folkeparti kan fremsætte et beslutningsforslag om det. Det er bare ikke det, vi behandler her i dag.

Jeg har tillid til, at domstolene kan håndtere strafferammerne i den danske lovgivning.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:41

Peter Skaarup (DF):

Ja, og det har Dansk Folkeparti gjort mange gange, både når det gælder vold, voldtægt og seksuelt misbrug af børn, og hver gang stemmer SF jo imod, vil jeg sige til hr. Jonas Dahl, og det er det, der er kernen her. Det, der også er kernen, er, at repræsentanter for regeringspartierne, i det her tilfælde hr. Ole Hækkerup, der er retsordfører for Socialdemokraterne, jo siger, at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere end økonomisk kriminalitet. Til Ekstra Bladet den 15. januar sagde hr. Ole Hækkerup:

»Personfarlig kriminalitet bør straffes hårdere end økonomisk kriminalitet. Og de straffe, man laver, skal passe til, hvor krænkede man føler sig«.

Der vil jeg spørge SF's ordfører: Er SF enig i den udtalelse, nemlig at økonomisk kriminalitet bør straffes mildere end personfarlig kriminalitet, og at straffene bør sættes op for personfarlig kriminalitet?

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Jamen fra SF's side er vi sådan set glade for den strafferamme, vi har i dag, både på det ene og det andet område. Jeg synes, vi har et straffesystem, som sikrer, at vi får de straffe, der skal til, både på det økonomiske område, og også når det drejer sig om personfarlig kriminalitet. Så kan man altid finde en eller anden niche og sige, at her skulle der skærpes, og derfor vil jeg også sige, at for nærværende er vi sådan set enige i, at der er et fornuftigt straffniveau i den danske lovgivning.

Om der så skal ændres noget på sigt? Det vil sikkert ske de næste 4 år, mens den her regering sidder, og forhåbentlig også længere tid. Der kan sikkert forekomme justeringer. Jeg mener faktisk grundlæggende, at vi har en fornuftig strafferamme i det danske system, og jeg mener også, at vi helt generelt har en udfordring i at sikre, at vi rent faktisk også i langt højere grad får forebygget, så vi undgår nogle af de her straffesager, som vi desværre ser for mange af, det er jeg sådan set enig i. Men så har vi da en fælles udfordring i at sikre, at vi ikke ser så mange tilfælde, og satse på den forebyggende indsats.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:43

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Jonas Dahls kollega i SF, nemlig erhvervsministeren, har jo i dag i Politiken, tror jeg, fremsat et forslag om, at kartelvirksomhed skal straffes med fængselsstraf. Det er jo et godt eksempel på, at man tilsyneladende i SF og også i regeringen, tror jeg, har den opfattelse, at økonomisk kriminalitet skal straffes hårdere. Vi skal kriminalisere mere, og så er det fint med personfarlig kriminalitet.

Er ordføreren så ikke enig i, at når man f.eks. øger straffen for kartelvirksomhed og siger, at det skal give fængselsstraf, så forrykker det den balance, der er mellem straffen for økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet?

Kl. 17:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Jonas Dahl (SF):

Det, som erhvervsministeren i dag mig bekendt har fremsat forslag om, er, at vi bliver nødt til at se på, hvordan vi kan tage fat på nogle af dem, der har været med til at bringe os og Danmark i krise, der har været med til at køre store virksomheder ned og få banker på fal-littens rand, og i øvrigt også se på, hvordan vi kan tage fat på karteller og andre, der af den ene eller anden grund udnytter det danske system og den danske lovgivning, hvilket i sidste ende rammer sagsløse mennesker. Folk bliver arbejdsløse eller bliver på anden måde ramt økonomisk.

Jeg synes faktisk, at det er rimeligt at se på, om ikke lovgivningen skal skærpes. Det er det, regeringen har sagt i dag, og det er det, erhvervsministeren har været ude med. Jeg synes, vi skal tage den diskussion. Når regeringen nu siger, at vi bliver nødt til at se på det her område, skal man så tage en diskussion om, at alt det andet også skal hæves? Jeg synes faktisk, man skal tage de diskussioner, der kommer, og nu har vi en diskussion, hvor vi bliver nødt til at se på den her karteldannelse og nogle skærpede straffe på det område. Det har erhvervsministeren lagt op til, og der er nogle politiske drøftelser om det. Det synes jeg egentlig er måden at gribe det an på, når vi netop har nogle sager.

Bliver der så behov for strafskærpelse inden for personfarlig kriminalitet, er jeg helt sikker på, at justitsministeren, hvis han vurderer det som værende rigtigt, vil fremsætte forslag om det.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 17:45

Karsten Lauritzen (V):

Som udgangspunkt mener justitsministeren ikke det, hvis man skal gå ud fra ministerens ministertale.

Men ordføreren svarer ikke på spørgsmålet, for spørgsmålet gik ikke på, hvad indholdet er af det forslag, der er fremsat af erhvervsministeren. Det går på, at på den dag, hvor Folketinget diskuterer, om der er balance mellem straffen for økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet, fremsætter erhvervsministeren et forslag, der skal straffe økonomisk kriminalitet, specifikt kartelvirksomhed, hårdere. Og så spørger jeg ganske simpelt: Forrykker det så ikke balancen? Det er sådan set et retorisk spørgsmål, hvortil jeg håbede at hr. Jonas Dahl havde svaret: Jo, det gør det, men det synes vi er i orden i SF. Det er jo en fair og reel holdning at have. Så er der bare en politisk uenighed.

Så jeg vil blot stille spørgsmålet igen: Mener hr. Jonas Dahl ikke, at når man f.eks. straffer kartelvirksomhed og økonomisk kriminalitet hårdere, rykker man også på balancen mellem straffen for den økonomiske kriminalitet og den personfarlige kriminalitet?

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:46

Jonas Dahl (SF):

Jeg mener faktisk, at det er at sammenligne æbler og pærer. Man ser på et område, hvor man mener, at der er behov for en skærpelse, og så siger man, at der i øvrigt også skal ses på alle andre områder. Jeg synes sådan set, at der skal være en forskel mellem straffen for økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet. Det er der mig bekendt i dag. Derfor er det også vigtigt, at man bekæmper disse forskellige former for kriminalitet med forskellige midler, og der skal selvfølgelig også sanktioneres forskelligt. Det har man mig bekendt altid gjort, og nu lægger man i øvrigt op til fra regeringens side at fortsætte med det. Nu lægger man så op til en skærpelse af straffen for økonomisk kriminalitet. Jeg glæder mig dog til, at vi skal behandle forslaget her i salen, for hvis det er Venstres opfattelse, at økonomisk kriminalitet ikke skal straffes, kan man have sin egne personlige spekulationer om, hvorfor det er tilfældet, men jeg synes dog, at det må være et noget søgt argument. Jeg håber da, at vi kan være enige om, at ligegyldigt om det er personfarlig kriminalitet eller økonomisk kriminalitet, skal man i det tilfælde, at man har lavet noget kriminelt, straffes med de muligheder, der i øvrigt er inden for strafferammen.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Det her er en interessant debat, for det er jo klart, at vi, når vi som samfund straffer for kriminelle handlinger, jo også er ude på at udtrykke en eller anden grad af, hvor meget samfundet fordøm-

mer den handling, der er blevet begået, og det er det, vi diskuterer i dag. Når vi netop diskuterer graden af fordømmelse, er det også klart, at der skal være en indbyrdes relation mellem forskellige former for forbrydelser, mellem personfarlig og økonomisk kriminalitet. Der skal skelnes, fordi vi som samfund gerne vil udtrykke, at vi fordømmer angreb på liv og legeme hårdere, end vi fordømmer angreb på penge. Så langt er vi vist enige, lyder det til her i salen. Men det er sådan set også tilfældet i dag, som mange allerede har sagt.

Af den nu meget omtalte straffelovrådsbetænkning fra 2002 kan man se, hvor meget den personfarlige kriminalitet bidrager til den samlede mængde straf i vores samfund, og det er 70 pct., der gives på baggrund af personfarlig kriminalitet, selv om den personfarlige, den almenfarlige kriminalitet kun udgør 18 pct. af det antal forbrydelser, der bliver begået. Så selv om det er en mindre del af det antal forbrydelser, der bliver begået, får man generelt og samlet set en større straf for den type kriminalitet. Det har justitsministeren så også fortalt, nemlig at de nye tal bekræfter den tendens.

Så jeg er ligesom flere foregående ordførere ikke enig i, at der er en generel skævhed mellem straffniveauet for henholdsvis økonomisk og personfarlig kriminalitet, men jeg vil dog sige, at der er skabt en vis ubalance især for nogle af de personfarlige forbrydelser, hvor straffene er blevet hævet de sidste år. Det er flere års mere eller mindre tilfældige strafskærpelser foretaget af den tidligere regering, som har forrykket den indbyrdes relation, som der jo også skal være imellem forskellige former for personfarlig kriminalitet. Det siger nemlig noget om, hvor meget vi fordømmer en forbrydelse i samfundet, som jeg startede med at sige, og derfor har jeg så svært ved at forstå, at man fra den tidligere regerings side og fra Dansk Folkepartis side ønskede at signalere til de desværre alt for mange kvinder, der bliver voldtaget af en, de kender, en partner, et familiemedlem måske endda, en nabo, at deres voldtægt fordømmer vi som samfund mindre, end hvis den var blevet begået af en fremmed. Det har jeg så svært ved at forstå, altså at det er det, man har ønsket at udtrykke.

Jeg har også svært ved at forstå, hvorfor man har ønsket at udtrykke en grad af fordømmelse af hjemmerøverier, der skulle betyde, at man skulle starte ved 5 års fængsel, selv om straffen for et drabsforsøg ligger på 6 års fængsel. Det forrykker noget af den indbyrdes relation, vi taler om i dag, og det siger noget om, hvor meget vi som samfund fordømmer de her forbrydelser.

Til sidst vil jeg, som det også er blevet sagt af andre heroppefra, sige, at vi ikke må glemme, at økonomisk kriminalitet, såkaldte formueforbrydelser, er alvorlige. Det har betydning for vores samfund, men det har bestemt også ofre. Der er bestemt også ofre, hvis der bliver begået bedrageri eller identitetstyveri. Der er skrækelige eksempler på mennesker, som er blevet overfaldet eller andet, det berører jo os alle sammen i den her sal og i resten af samfundet, når vi hører sådan nogle ting. Der er også skrækelige eksempler på mennesker, som er blevet frarøvet deres identitet og er blevet gældsat for livet, og dem må vi altså ikke glemme, for der er også nogle ofre, hvis retsfølelse der skal tages hensyn til, og hvor der er brug for, at vi som samfund fordømmer den form for kriminalitet.

Så vil jeg til sidst på vegne af Socialdemokraterne, SF, Radikale og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at person- og almenfarlige forbrydelser sædvanligvis mødes med meget strengere straffe end formueforbrydelser. Folketinget understreger, at det er vigtigt løbende at være opmærksom på at sikre, at straffniveauerne er de rigtige. Straffniveauerne for forskellige former for kriminalitet skal stå i rimeligt forhold til hinanden, og derfor er det også vigtigt, at strafskærpelser eller -nedsættelser ikke sker sporadisk og på grundlag af frygtelige enkeltstående, men velovervejede og i sammenhæng. Folke-

tinget noterer sig, at Straffelovrådet er ved at færdiggøre arbejdet med straffelovens regler om sædelighedskriminalitet, og at regeringen hurtigt herefter vil tage de nødvendige initiativer i forhold til dette. Folketinget finder samtidig, at der – ikke mindst i lyset af finanskrisen – er behov for at markere alvoren i sager om insiderhandel, pantebrevsspekulation og anden økonomisk kriminalitet, som skader tilliden til samfundets grundlæggende finansielle system. Folketinget hilser det derfor velkommen, at regeringen har fastholdt og styrket indsatsen mod økonomisk kriminalitet.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nu fremsat endnu et forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, og det skal jeg også lade indgå i de videre forhandlinger.

Der er et par bemærkninger. Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Peter Skaarup (DF):

Det var meget interessant at høre det forslag til vedtagelse. Det er i virkeligheden ret utroligt, at regeringen, herunder Socialdemokraterne, der har justitsministerposten, nu blåstempler de straffe, vi har nu, og siger, at de straffer fint, som de gør, at økonomisk kriminalitet i øvrigt straffes mildere end personfarlig kriminalitet, og at man ikke vil rykke ved det. Til trods for hvad den socialdemokratiske retsordfører har sagt i medierne, har man altså åbenbart den linje, og det må næsten tolkes, som om det er Enhedslisten, der dikterer den kurs sammen med Det Radikale Venstre, der gang på gang har ønsket en slap kurs i forhold til voldskriminalitet.

Mit spørgsmål til fru Pernille Skipper lyder: Når Enhedslisten så gang på gang taler for mildere straffe, for det kan jeg jo læse i bl.a. B.T. her den 5. marts, hvordan skal det så forstås? Skal det forstås sådan, at Enhedslisten ønsker at rulle den lovgivning, som Folketinget har vedtaget, tilbage, eksempelvis så vi får mildere straffe for voldskriminalitet?

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Pernille Skipper (EL):

Det var lidt uklart, hvor stor en del af det indlæg, der var et spørgsmål til mig, men jeg vil da starte med at slå fast, at det her forslag til vedtagelse er lavet af Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten sammen. Derefter vil jeg sige, at det er rigtigt, at Enhedslisten konsekvent har talt imod de strafskærpelser, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti har indført. Hver gang der har været frygtelige enkeltsager, har man stået på spring med strafskærpelser, og det har forrykket balancen, og dem har vi talt for at rulle tilbage. Vi synes sådan set, at det, der er rigtig, rigtig vigtigt, er, at vi får en samlet vurdering af, hvordan niveauerne skal ligge, og det er det relevante. Når vi taler om den såkaldte skævhed mellem økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet, som vi gør i dag, mener vi som sagt ikke, at den eksisterer. Men det er rigtigt, der er enkelte ting, som vi f.eks. ville rulle tilbage, f.eks. at man straffer det at blive voldtaget af en fremmed hårdere, end hvis det er af en, man kender.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:56

Peter Skaarup (DF):

Det sidste kan man da givetvis være enig i, men det er jo ikke det, som Enhedslisten siger gang på gang. Man siger jo faktisk, at man vil lempe på forskellige områder. Man har gang på gang stemt imod de stramninger, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti er kommet med, i øvrigt sammen med De Radikale og SF. Socialdemokraterne har nogle enkelte gange støttet det, og det har vi da været glade for. Men grundlæggende har man ikke støttet det, der er kommet igennem, og derfor er mit spørgsmål altså: Hvad er det, man vil ændre? For nu har Enhedslisten jo en ny rolle. Enhedslisten kan jo faktisk som parlamentarisk grundlag for regeringen diktere, og det er så også det, man har gjort med det forslag til vedtagelse i dag, hvad det er, regeringen – og også Socialdemokraterne – skal mene på det her område.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Enhedslisten, om det så betyder, at vi kan forvente her i den kommende tid, at der vil komme nogle lempelser, når det gælder straffe for voldskriminalitet, og på hvilke områder, for det, som fru Pernille Skipper siger, er meget ukonkret.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Pernille Skipper (EL):

Jeg ved ikke, hvordan samarbejdet var imellem Dansk Folkeparti og den tidligere regering, siden hr. Peter Skaarup har det indtryk, at man som støtteparti kan diktere regeringens politik, men det lyder da vældig interessant. Det er sådan, at vi selvfølgelig indgår i et samarbejde med regeringen på alle områder, så godt vi overhovedet kan, og det er da også klart, at vi gerne vil have, at man begynder at kigge lidt mere velovervejet på det her med strafskærpelser og strafnedsættelser. Vi synes sådan set, at det skal foregå i sammenhæng. Det er også derfor, at jeg afholder mig fra at komme med andre eksempler end f.eks. de strafskærpelser, som jeg mener var unødvendige, og som vi selvfølgelig også stemte imod dengang, f.eks. at hr. Peter Skaarup mener, at vi som samfund skal fordømme det hårdere, hvis man bliver voldtaget af en, man ikke kender i forvejen, end hvis man bliver voldtaget af naboen.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:58

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt kvittere for det sidste, som fru Pernille Skipper sagde om rabatsystemet, som jo eksisterer ved visse former for f.eks. sædelighedsforbrydelser, men som ikke eksisterer i forhold til økonomisk kriminalitet. Der kan man tale om en ubalance, som jeg kan forstå Enhedslisten anerkender. Det kan godt være, at vi skulle se nærmere på det.

Men det, jeg egentlig vil spørge fru Pernille Skipper om, er med hensyn til forslaget til vedtagelse, fordi man får det indtryk, når man læser den sidste linje, hvor der står, at »Folketinget hilser det derfor velkommen, at regeringen har fastholdt og styrket indsatsen mod økonomisk kriminalitet«, at man godt kunne tænke sig at straffe økonomisk kriminalitet hårdere. Så vil jeg bare høre fru Pernille Skipper, om Enhedslisten ønsker at straffe økonomisk kriminalitet hårdere, end man gør i dag. Er det det, der ligger i formuleringen styrket indsatsen mod økonomisk kriminalitet?

Kl. 17:59

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Pernille Skipper (EL):

I Enhedslisten er vi af den opfattelse, at man kan forebygge og forhindre kriminalitet på andre måder end ved at hæve strafferammerne. Jeg ved godt, at det var den tidligere regerings svar på rigtig mange ting, nemlig at sætte straffene i vejret. Vi er faktisk af den overbevisning, at man kan lave en indsats mod økonomisk kriminalitet på andre måder end det, og det har vi også gjort i bl.a. finansloven, som det også er blevet sagt heroppefra tidligere. Men det er rigtigt, at Enhedslisten har den grundlæggende holdning, at en højere straf måske er relevant at overveje i de tilfælde, hvor det kan have en præventiv effekt. Det kan være muligt bl.a. inden for økonomisk kriminalitet. Men som jeg sagde tidligere, synes jeg, at det er rigtig vigtigt, at sådan nogle ting altid sker velovervejet og i sammenhæng, sådan at vi bevarer en balance i vores straffelovgivning.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:00

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det svar. Jeg forstod det sådan, at Enhedslisten – sådan har jeg i hvert fald forstået Enhedslisten tidligere, f.eks. i nogle af de tidligere folketingssamlinger – ønsker at straffe økonomisk kriminalitet hårdere, end den nugældende lovgivning giver mulighed for. Sådan forstod jeg også fru Pernille Skippers svar, men jeg vil godt spørge igen sådan meget direkte: Er det ikke korrekt, at Enhedslistens politik er, at man ønsker at øge strafferammen i forhold til visse former for økonomisk kriminalitet? Hvis det er rigtigt, vil man så ikke få rykket på den balance, som man ifølge det her forslag til vedtagelse synes der er mellem den personfarlige kriminalitet og den økonomiske kriminalitet? Det er selvfølgelig fair nok, hvis Enhedslisten ikke længere ønsker, at økonomisk kriminalitet skal straffes hårdere, end vi gør i dag.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:00

Pernille Skipper (EL):

Jeg gentager igen: Ja, vi mener, at det er en god idé at bruge straf som noget præventivt i de tilfælde, hvor det faktisk kan have en præventiv effekt, altså, kan have en afskrækkende effekt. Det er bl.a. tilfældet inden for nogle former for økonomisk kriminalitet, og derfor vil vi også være villige til at hæve strafferammerne i de situationer. Og ja, det vil selvfølgelig have en betydning for den der balance, som vi har talt så meget om, og som vi synes der er. Det handler om, at der generelt straffes meget hårdere for personfarlig kriminalitet, end der gør for økonomisk kriminalitet. Sådan synes vi at det skal være. Vi synes, at der er en balance nu. Det ville der måske også være, selv om man hævede enkelte strafferammer mere. Det er spørgsmålet, om det er knivskarpt lige nu. Det synes jeg ikke at der står i det forslag til vedtagelse.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Dansk Folkeparti har stillet en forespørgsel til justitsministeren, der bliver bedt om at oplyse om forholdet mellem straffelængden for økonomisk kriminalitet og for personfarlig kriminalitet, og hvilke initiativer ministeren vil tage for at rette op på skævhederne. Ministeren må jo sådan set svare for sig selv, og det har han også gjort. Jeg vil så svare på vegne af Liberal Alliance.

Det, der lægges op til med forespørgslen, er vel en eller anden form for anden balance imellem de to former for kriminalitet og de straffe, der gives, når man overtræder straffeloven m.v. Det er umiddelbart ikke så enkelt for os, som det måske kunne lyde, når man hører resten af debatten om det her spørgsmål. Man kan jo ændre balancer på mange måder. Når man taler om, at boligskatte skal være højere i forhold til personskatte, vil jeg sige, at man jo kan ændre den balance alene ved at sætte personskatte ned; så fylder boligskatte jo forholdsvis meget mere, end de gjorde tidligere, og så har man løst det problem og samtidig løst et andet problem med for høje personskatter.

I forhold til spørgsmålet om balancen mellem økonomisk kriminalitet og personfarlig kriminalitet vil jeg sige, at man kan løse spørgsmålet ved at hæve straffene for den personfarlige kriminalitet, og dermed sikrer man jo også, at der kommer en anden balance imellem straffen for personfarlig kriminalitet og økonomisk kriminalitet.

Det er jo en kendt sag, at vi i Liberal Alliance ønsker at hæve straffene for forskellige former for personfarlig kriminalitet. Det drejer sig om grov vold, voldtægt og overgreb mod børn, hvad enten det er af seksuel eller voldelig karakter. Derudover ønsker vi også at hæve straffen for at komme med trusler. Når det kommer til mindre forbrydelser, synes vi godt, man kunne eksperimentere i forhold til de straffeformer, der er, og se på, om der kunne være alternative straffe i forhold til dem, man ellers giver. Men når det kommer til de grove forbrydelser, synes vi, at man skal have princippet om, at store forbrydelser kræver store straffe, og at små forbrydelser kræver mindre straffe. Det er sådan set et meget fint princip.

Der er tre ting, man skal overveje, når man ser på straf. For det første: Hvorfor er det egentlig, vi straffer? Vi straffer jo først og fremmest, fordi vi gerne vil undgå selvtægt, sådan at vi ikke hver især skal tage straffen i egen hånd og sørge for, at retfærdigheden sker fyldest – det var jo derfor, man indførte straffe i sin tid. For det andet er der et generelt præventivt formål, der gør, at det er til skrak og advarsel for folk, der kunne overveje at finde på at begå forbrydelser. For det tredje er der et resocialiserende element, der skal gøre, at når man så f.eks. udsættes for en frihedsberøvelse, kan straffen have det formål, at når man kommer ud igen på et tidspunkt, er man bedre rustet til at lade være med at begå nye forbrydelser. Men i forhold til en del af de hårde forbrydelser er der altså det særlige formål at sørge for, at forbryderen er holdt væk fra gaden, og det er sådan set et formål, vi i Liberal Alliance støtter.

Kl. 18:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning. Er ordføreren ikke færdig? Godt, så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:05

Karsten Lauritzen (V):

Ordføreren skal da have lov til at gøre talen færdig. Hr. Simon Emil Ammitzbøll talte jo i sin ordførertale meget om balancen mellem tingene, men jeg synes ikke, at der var så meget om, hvad man synes om den nuværende balance. Jeg vil høre, hvordan man forholder sig til det forslag til vedtagelse, som en del af de borgerlige partier jo

har fremsat, som peger på, at økonomisk kriminalitet ikke skal straffes mildere, men at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere. Er Liberal Alliance enig i det?

Kl. 18:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi er enige i det princip, der umiddelbart kommer til udtryk i forslaget til vedtagelse, men vi synes, at den formulering, der er taget fra en artikel og er et direkte citat af den socialdemokratiske retsordfører, hr. Ole Hækkerup, er direkte dårlig og elendig. Derfor har vi det lidt svært med lige præcis den formulering, fordi den siger, at man altid vil skulle have en strengere straf for personfarlig kriminalitet end for økonomisk kriminalitet, men jeg mener, at hvis man snyder for 1 mia. kr., skal man have en hårdere straf, end hvis man stikker en en lussing.

Kl. 18:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:06

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror ikke, at der er meget uenighed om, at hvis man snyder for 1 mia. kr., skal man have en hårdere straf end for at give en en lussing. Vi kan vist ikke være uenige om, at der ville være tale om en ubalance, hvis det gav den samme straf.

Jeg kan så spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll om et andet område. Det er lidt interessant, at nogle af de meget liberale jo mener, at økonomisk kriminalitet sådan set er værre end personfarlig kriminalitet. Derfor kunne det jo godt være, at hr. Simon Emil Ammitzbølls ordførtale, hvor han talte meget om balance, var udtryk for, at Liberal Alliance mener, at økonomisk kriminalitet skulle straffes hårdere, at man skulle dreje på den knap og lade være med at dreje på knappen for personfarlig kriminalitet. Jeg vil sådan set bare høre, hvilken knap Liberal Alliance synes der skal drejes på. Skal personfarlig kriminalitet straffes hårdere, eller skal økonomisk kriminalitet straffes hårdere, eller skal man, som nogle i Folketingssalen mener, ikke straffes noget som helst hårdere, men mildere?

Kl. 18:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliances politik på det her område er ret klar. Vi ønsker, at der skal være hårdere straffe for vold, voldtægt, overgreb på børn, trusler og for den sags skyld for drab. Findes der så andre områder end lige præcis de fem, som vi kunne være fristet til at hæve straffen for? Ikke umiddelbart, men jeg skal da ikke kunne sige, at der ikke skulle kunne komme et godt forslag fra hr. Karsten Lauritzen eller andre, hvor vi vil sige, at det alligevel lyder spændende, og derfor kunne vi også være med til at hæve straffen.

Jeg indledte sådan set min tale med at sige, at ligesom man kan ændre balancen i skattesystemet mellem boligskatte og personskatter ved alene at nedsætte personskatterne, kan man jo også ændre balancen mellem straffen for personfarlig kriminalitet og straffen for økonomisk kriminalitet alene ved at hæve den for nogle af overtrædelserne for personfarlig kriminalitet, hvilket er det, vi foreslår i Liberal Alliance. At man så af drillehensyn har valgt at bruge en ualmindelig dårlig formulering af hr. Ole Hækkerup i sit forslag til ved-

tagelse, forstår jeg godt at man har ladet sig friste af, men det frister bare ikke os til at medvirke.

Kl. 18:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren, og så er det den konservative ordfører hr. Tom Behnke.

Kl. 18:09

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Som konservativ er det for mig utrolig vigtigt, at der er en proportionalitet, når vi udmåler straf, og at der er en proportionalitet mellem straffen, der bliver udmålt for den personfarlige kriminalitet og for den økonomiske kriminalitet.

Jeg bemærkede noget interessant, for en ordfører sagde, at det er der nu. Det var faktisk Enhedslistens fru Pernille Skipper, der sagde, at der nu er balance mellem strafudmålingen af den personfarlige kriminalitet og af den økonomiske kriminalitet. Det er jo interessant set i lyset af, at de stramninger, som Venstre og Konservative sammen med Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet i 10 år har gennemført, har Enhedslisten stemt imod hver gang. Så det er jo lidt interessant, at Enhedslisten ligesom høster og siger, at der er balance nu. Joh, men det var sådan set imod Enhedslistens vilje, så jeg synes lige, man i hvert fald skal passe på med at svinge sig op på den formulering.

For os konservative er det som nævnt vigtigt, at vi har proportionaliteten, og det er også vigtigt, at vi straffer efter den krænkelse, der sker i forhold til offeret, og det er vigtigt, at vi straffer i forhold til den konsekvens, som den kriminelle handling havde. Hvilke konsekvenser havde den? Det må være det, vi straffer ud fra, og derfor er det klart, at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere, selvfølgelig skal det det. For personfarlig kriminalitet giver livsvarige fysiske og/eller psykiske skader på offeret. Det er ikke noget, der bare går væk. Det er ikke noget, man kan betale sig fra. Det er skader, der ofte er livsvarige og sætter sine spor, og derfor skal straffen selvfølgelig være hård og konsekvent, når vi taler om personfarlig kriminalitet.

10 år med en VK-regering sikrede, at vi fik en ny kurs i Danmark, for indtil vi fik regeringsmagten for mere end 10 år siden, var der slet ingen tvivl om, at det gik den forkerte vej. Vi oplevede i de 10 år, at det var ganske vanskeligt at overbevise domstolene om, at det er Folketinget, der fastsætter lovgivningen her i landet, og at det er Folketinget, der bestemmer, hvad der skal være strafbart, og hvad der skal være mere strafbart.

Men det lykkedes, og den kvittering synes jeg også man skal huske i forhold til domstolene, for domstolene fulgte trods alt med. Det var lidt trægt og lidt modvilligt, men de fulgte med, dog med alle mulige krumspring undervejs. Det krævede en idérigdom af Folketingets medlemmer at finde ud af, hvordan man lige nøjagtig skal formulere paragrafferne for ikke at krænke domstolene for hårdt, men alligevel overbevise domstolene om, at når vi mener, at noget fremover skal straffes hårdere end tidligere, så er det selvfølgelig Folketinget, der bestemmer det.

Noget af det, der ofte har overrasket mig, er, at når vi ser på den personfarlige kriminalitet, har domstolene en tendens til at se på, hvor store skaderne var. Men ofte glemmes det, at skaden nogle gange ikke er så voldsom, som den kunne have været, og at det skyldes held eller måske oven i købet – tænker man nogle gange – et mirakel, at det offer da overlevede den behandling. Men så straffer man meget mildere, og der kunne jeg godt tænke mig, at man i højere grad så på, hvad der *kunne* være sket, for hvis en person smider folk ud fra tredje sal ned på en stenbelægning, så må vedkommende kunne forudse, at det er noget, de kan dø af, og det er også helt givet, at hvis offeret dør, så er straffen højere, end hvis offeret overlever. Og

det forstår jeg simpelt hen ikke, for det er ikke gerningsmanden, der skal have den rabat. Det er offeret.

Derfor bør man stramme op, og derfor bør der straffes hårdere. Det bør være sådan, at indbrud straffes hårdere end tyveri. Det bør være sådan, at røveri straffes hårdere end rambuktyveri, og det burde være sådan, at hjemmeyeroverier straffes hårdere end bankrøverier, for det er langt mere krænkende og langt mere ødelæggende for de personer, som er ofre. Derfor er det godt, at vi gennem 10 år havde en VK-regering med støtte af Dansk Folkeparti – ofte var Socialdemokratiet også med på de her stramninger – hvor vi virkelig fik strammet op på den personfarlige kriminalitet og strafudmålinger, når vi taler om vold, voldtægt og ikke mindst hjemmeyeroverierne, som vi jo også lige nåede at få med og fik gjort noget ved.

Den kurs satser vi på skal fortsætte, og vi kan forstå på Socialdemokratiets ordfører, at han i hvert fald har den holdning. Så må vi se, hvor meget af regeringen han kan få overbevist om den holdning. Det ser ikke ud til, at det holder helt så godt, men lad os nu se. Man har i hvert fald bebudet, at når Straffelovrådet på et eller andet tidspunkt er færdige – og det er vi mange, der glæder os til – vil der komme straffeskærpelser på hele det område, der handler om seksuelle overgreb, ikke mindst overgreb mod børn.

Fra konservativ side forventer vi, at det bliver konsekvensen af det arbejde, som Straffelovrådet har lavet. Vi støtter til fulde det forslag til vedtagelse, som vi selv er medunderskrivere på.

Kl. 18:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Skaarup, medmindre ministeren ønsker ordet. Så er det justitsministeren først og hr. Peter Skaarup bagefter. Værsgo.

Kl. 18:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil bare fremhæve et par af de pointer, som jeg startede med at fremhæve. Først vil jeg selvfølgelig takke ordførerne for Enhedslisten og regeringspartierne, dvs. Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF, for et rigtig godt forslag til vedtagelse. Så vil jeg bare give en kort kommentar til nogle af de punkter, der har været til debat i dag.

Eksempelvis er spørgsmålet om økonomisk kriminalitet naturligvis blevet diskuteret. Med hensyn til regeringens aktuelle overvejelser om at skærpe straffen på kartelområdet, altså økonomisk kriminalitet, er det blevet nævnt, om det fjerner den balance, som det understreges der er i regeringspartiernes forslag til vedtagelse. Til det er svaret nej. Hvorfor? Fordi, som der helt klart står, hvis der skal ske ændringer, skal det ske på baggrund af grundige overvejelser. Det er lige nøjagtig det, der her er tale om. Det er jo faktisk et arbejde, som er igangsat af den tidligere regering og er blevet suppleret bl.a. med en række forhold af den nuværende regering. Det synes vi er helt fint i balance, og jeg må indrømme, at jeg også mener, at i lyset af finanskrisen, som der også er henvist til i regeringspartiernes forslag til vedtagelse, er det meget naturligt, at man ser på det her område.

Så er der blevet nævnt en række andre forhold om den tidligere regerings straffeskærpelse tilbage fra tiden lige omkring tiltrædelsen, altså folketingsåret 2001-02. Hvis man læser forslaget til vedtagelse fra partierne, ser man, at der henvises til, som der står, at der fortsat er et alt for stort spænd mellem de faktisk udmålte straffe og strafferammerne. Nu skal jeg ikke tage den tidligere regerings lovforslag i forsvar, men jeg vil dog alligevel bare gøre opmærksom på, ikke mindst al den stund jeg selv var ordfører på lovforslaget dengang og rent faktisk stemte for lovforslaget, bare som tilføjelse til det, hr. Karsten Lauritzen sagde, at Socialdemokraterne stemte for. Det huskede hr. Tom Behnke, og det er jeg meget taknemlig for. Hvis man læser lovforslaget og særlig punkt 1.2., ser man, at der her meget

nøje er angivet under det afsnit, der hedder Hovedtræk af forslagene, hvilke straffeskærpelser forslaget tilsigter. Det står meget nøje beskrevet i bemærkningerne til den tidligere regerings lovforslag.

Det kan virke lidt underligt, at jeg står og skal grave i arkiverne for lovforslagene fra den tidligere regering, men jeg synes, det hører med, når den nuværende opposition, som altså fremsatte der her lovforslag, nu siger følgende: at der fortsat er et alt for stort spænd mellem de faktisk udmålte straffe og strafferammerne. I det lovforslag, man fremsatte dengang, havde man meget specifikt beskrevet, hvad hensigten var med de straffeskærpelser, man ville have, og hvordan de skulle indfries. Det står punkt for punkt i punkt 1.2. i det daværende lovforslag, som altså næsten er 10 år gammelt nu.

Der var det så, at jeg sagde, at under den tidligere regering har Rigsadvokaten flere gange undersøgt, om hensigten med de straffeskærpelser, som rent faktisk nu var blevet gennemført i lov nr. L 118 fra folketingsåret 2001-02, er blevet efterlevet. Konklusionen er: Ja. Derfor har jeg lidt svært ved at forstå, hvordan det kan være, at man i sådan et forslag til vedtagelse mere eller mindre direkte kritiserer sin egen lov, når den lov er blevet tjekket flere gange af Rigsadvokaten, som har sagt, at her er der altså tale om en lov, der er blevet efterlevet, men alligevel finder man grundlag for at kritisere den. Jeg kan simpelt hen ikke forstå det, for hvis man havde lyttet til, hvad Rigsadvokaten har sagt om den daværende regerings eget lovforslag, da man selv sad i regering, ville man se, der var en smuk harmoni. Den lov, man havde vedtaget, havde nogle hensigter, og de hensigter er blevet efterlevet, og det har Rigsadvokaten dokumenteret gang på gang.

Så apropos proportionalitet, bare for at bringe lidt af den ind i debatten om straffeskærpelse, synes jeg man skulle starte med at læse sin egen lov og finde ud af, hvad man sagde, og hvad Rigsadvokaten har sagt. Alt er i den skønneste orden efter den lov, man selv har vedtaget. Derfor er det bare lidt underligt, at man så skal høre, at der har været tale om, at det ikke helt er sådan.

Jeg synes, at det som sagt er vigtigt, at vi finder, at der er og skal være den rigtige balance mellem straffnivauerne for henholdsvis personfarlig og økonomisk kriminalitet. Det har Straffelovrådet gentagne gange bekræftet der er, og det skal der også være. Derfor straffes forbrydelser af personfarlig karakter markant hårdere end økonomisk kriminalitet.

Kl. 18:19

Det synes jeg man bør tage med i de videre overvejelser, nemlig at det, man lovgivningsmæssigt har ønsket, har man fået. Det har Rigsadvokaten dokumenteret gentagne gange, og det er selvfølgelig også det, regeringen her læner sig op ad. Hvis der så skal ske ændringer, kan de så ske uden at forrykke balancerne? Hvis de skal ske, skal de ske på baggrund af grundige overvejelser. Det kan eksempelvis være Straffelovrådets arbejde, som er blevet påbegyndt under den tidligere regering, og som vi afventer nu og håber vi kan behandle her, når de er færdige kort tid efter sommerferien. Tak.

Kl. 18:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 18:20

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan sådan ligesom fornemme, at justitsministeren lægger op til at gøre opmærksom på, at Socialdemokraterne under den tidligere regering støttede nogle straffeskærpelser, og det er også rigtigt, det gjorde man. Der var også nogle, man ikke støttede, f.eks. lømmelpakken for at forhindre uro i forbindelse med klimatopmødet. Men uanset det – det skulle bare lige med – vil jeg godt spørge justitsministeren:

Nu kommer der jo så et udspil fra Straffelovrådet her til sommer omkring seksualforbrydelser mod børn og mod voksne, og ifølge det

forslag til vedtagelse, der er kommet fra bl.a. regeringspartierne i dag, kan vi se, at det er noget, man afventer. Kan vi regne med, at regeringen så vil gennemføre det forslag, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti aftalte i forbindelse med tryghedspakken under 2020-planen, nemlig at overfaldsvoldtægt fremover straffes med 5 års fængsel? Kan vi regne med, at det holder, eller vil man også på det punkt dømme den del af 2020-planen til ikke at være den nuværende regerings politik?

Kl. 18:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 18:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som det har været fremlagt og diskuteret her flere gange, er det regeringens opfattelse, at nu afventer vi Straffelovrådets arbejde, og så tager vi stilling til resultatet, når det kommer. Det tror jeg alle har en interesse i. Der er stor interesse for det, og så ser vi på det, når det kommer. Som sagt tror jeg, at selv om Dansk Folkeparti gerne vil have den her debat, og det er helt fint, er det rimelig relevant, at når nu vi har sat det her arbejde i gang – den tidligere regering har igangsat det – så afventer vi dets afslutning, og så tager vi stilling til resultatet af arbejdet derefter.

Kl. 18:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 18:22

Peter Skaarup (DF):

Det synes jeg jo igen er interessant, og når jeg siger, det er interessant, er det så, fordi vi ikke her kan få noget løfte fra justitsministeren om, at man fremover vil straffe seksualforbrydelser hårdere, end man har villet tidligere. Der må jeg jo minde om, at voldtægt i dag straffes med under 2 års fængsel i gennemsnit. Og det spørgsmål, jeg vil stille justitsministeren, er så: Hvordan kan det være, at domstolene ignorerer den høje ende af strafferegisteret, altså de høje strafferammer, der faktisk er på det her område? Kan justitsministeren svare på det?

Et andet spørgsmål, jeg vil stille justitsministeren, er, om justitsministeren så er enig med sit eget partis retsordfører, hr. Ole Hækkerup, der til Ekstra Bladet den 15. januar sagde: »Personfarlig kriminalitet bør straffes hårdere end økonomisk kriminalitet.«

Er justitsministeren enig med sin retsordfører i det?

Kl. 18:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg tror at der også er andre der har henvist til, er det sådan i det her land, at vi har magtens tredeling, og en af de ting, der kommer ud af det, er, at når vi eksempelvis diskuterer spørgsmålet om straffe, handler det om, at her i Folketinget – lige så vel som det skete under den tidligere regering med Dansk Folkepartis opbakning – fastlægger vi strafferammerne. Og inden for de rammer er det så domstolene, der fra sag til sag tager stilling til strafniveauet i den konkrete sag. Det er den måde, jeg synes det skal køre på, og det håber jeg stadig væk at der er relativt bred opbakning til i Folketinget, nemlig at det er et grundlæggende princip i en retsstat, at det er den måde, man kører det på.

Er det så ensbetydende med, at domstolene, som hr. Peter Skaarup formulerer det, ignorerer den højere ende af strafferammen, som

er fastsat af Folketinget? Nej, det mener jeg ikke, og jeg synes ikke, det er passende at mistænkeliggøre domstolene på den måde. De har jo til opgave at sikre, at der er plads inden for de strafferammer, som Folketinget har iværksat og vedtaget, til, at de sager, der kommer og måtte komme, i grovhed kan rummes inden for den strafferamme, som Folketinget nu engang har vedtaget.

Med hensyn til at hr. Ole Hækkerup har sagt, at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere end økonomisk kriminalitet, vil jeg sige, at min redegørelse jo handlede om, at det faktisk sker. Så hr. Ole Hækkerup er helt på det rette spor.

Kl. 18:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 18:24

Karsten Lauritzen (V):

Justitsministeren læser jo det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative står bag, som en vis person læser Bibelen. For der står netop, at man anerkender, at strafniveauet i sager om personfarlig kriminalitet er øget. Det er jo fuldstændig rigtigt. Det har Rigsadvokaten dokumenteret. Det har adskillige notater fra Justitsministeriets Forskningskontor dokumenteret. Og det er rigtig nok den lovgivning, som også Socialdemokratiet stemte for tilbage i 2002 efter folketingsvalget.

Men det afgørende her er jo, om man så synes, at det er i orden. Synes man, at den lovgivning, der er, og som der dømmes efter her 10 år efter, der blev lavet de her ændringer, er tilfredsstillende? Og der er der så nogle partier – og Venstre er et af dem – der siger, at vi godt vil være med til at straffe personfarlig kriminalitet endnu hårdere, og vi kunne godt tænke os, at strafferammen blev udnyttet i højere grad. Og der kan jeg så forstå, at Socialdemokraterne ønsker noget andet. Det ser vi jo gang på gang, senest med menneskehandel, hvor man havde mulighed for at øge strafferammen, så det kunne føre til højere straffe, men hvor man skrev ind i lovforslaget, at det skulle domstolene se bort fra. Det er jo den forskel, der er på de to veje.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

I forhold til det sidste har regeringen jo netop fået vedtaget et lovforslag, som betyder, at strafferammen for menneskehandel er øget fra 8 til 10 år. Der havde vi jo en tilsvarende debat, og hvad handlede den om? Ja, den handlede lige nøjagtig om det, som hr. Peter Skaarup spurgte til. Det er vigtigt, at der, når det handler om strafferammen, er reserveret et niveau i strafferammen til at sikre, at også de grove former for menneskehandel rent faktisk kan være der. Så det synes jeg overhovedet ikke der er nogen problemer i.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:26

Karsten Lauritzen (V):

Der står jo i lovforslaget, vil jeg sige til justitsministeren, at man ikke skal tage hensyn til den forøgede strafferamme. Der er mulighed for, at vi fra lovgivers side sender et signal til domstolene om, at vi ønsker, at menneskehandel skal straffes hårdere. Det er en meget, meget alvorlig form for personfarlig kriminalitet. Så siger regeringen med justitsministeren og Socialdemokratiet i spidsen, at det skal man

bare se bort fra. Det skriver vi bare ind som en formalitet, og så skal man ikke dømmе efter det. Det er ikke nødvendigt, at man tillægger det nævneværdig vægt hos anklagemyndigheden og domstolene.

Så sender man jo netop et signal om, at man ikke ønsker, at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere. Og det er jo der, hvor der er en forskel. Vi er nogle partier – Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative – som har fremsat et fælles forslag til vedtagelse, og så er der hr. Ole Hækkerup. Man får faktisk indtryk af, at han er enig i offentligheden, men ikke her i Folketingssalen. Og så er der den linje, som justitsministeren lægger. Det er jo forskellen, og det bør justitsministeren anerkende.

Kl. 18:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror ikke rigtig, at der var noget spørgsmål, men for trods alt at bruge tiden, vil jeg sige til formanden, så lad mig bare præcisere et par ting.

Hr. Ole Hækkerup er fuldstændig på rette spor, når han siger, at personfarlig kriminalitet og alment farlig kriminalitet i øvrigt skal straffes hårdere end økonomisk kriminalitet. Rigsadvokaten har set på det spørgsmål gentagne gange, og han har gentagne gange konkluderet, at der er en endog meget markant forskel på de to straffeformer. Og det skal der være. Hvorfor? Fordi personfarlig kriminalitet netop skal straffes hårdere end økonomisk kriminalitet. Det er simpelt hen en overskridelse af den personlige integritet, og den vejer tungere for regeringen end de økonomiske værdier, som i øvrigt ellers er det, man udmåler straffen efter på baggrund af forhandlinger om straffen vedrørende økonomisk kriminalitet. Så der er ingen tvivl om, at hr. Ole Hækkerup er fuldstændig på rette spor.

Så er der heller ikke nogen tvivl om, at hvis der skal ske ændringer, skal det selvfølgelig ske velovervejet og med grundige forarbejder. Det er derfor, vi afventer Straffelovrådets arbejde. Betyder det, at der ikke kan ske ændringer? Nej. Og det står jo heller ikke i det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne har fremsat. Så vi følger den her udvikling. Skal der ske ændringer, skal de ske velovervejet og med grundige forarbejder. Jeg forventer da sandelig også, at det vil være noget, der kan nyde bred opbakning i Folketinget, når eventuelle ændringer måtte fremkomme.

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Mange tak til justitsministeren. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 18:29

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for en udmærket debat om strafferammer og forholdet mellem personfarlig kriminalitet og økonomisk kriminalitet. Man kan roligt sige, at det her er et område med et emne, der skiller vandene. Jeg troede forud for debatten, at vi havde nogle forbundsfæller i Socialdemokraterne – trods alt et parti i regeringen – og i støttepartiet Enhedslisten, der ville være enige med Dansk Folkeparti og Venstre og De Konservative, men jeg må jo nok opgive den tro.

Det, vi har fået slået fast i dag, er jo desværre, at det, som den socialdemokratiske retsordfører har brilleret med at udtale til både den ene og den anden og den tredje og den fjerde avis og samtlige landets tv-medier, ikke passer. Det står Socialdemokraterne og regeringen ikke for, når det kommer til stykket, fordi man altså i dag vælger at komme med et totalt intetsigende forslag til vedtagelse og ikke vil støtte det forslag til vedtagelse, som faktisk er taget ud af det, som den socialdemokratiske retsordfører har sagt til medierne.

Vi har samtidig i dag også fået slået fast, at der faktisk er tale om en stor skævvridning, når økonomisk kriminalitet i flere tilfælde bliver straffet hårdere end personfarlig kriminalitet. Det burde jo faktisk være omvendt set med Dansk Folkepartis øjne, og det er det, vi har forsøgt at gøre noget ved i dag sammen med Venstre og Konservative, men det er ikke lykkedes at overbevise regeringen. Det kan man vist roligt sige.

Vi må konstatere, at der er forskel på det, Socialdemokraterne siger, og det, de gør. Der er forskel på det, man siger, når man bliver interviewet af diverse medier – der står man fast på, at vi skal have markant retspolitik, at vi ikke vil finde os i personfarlig kriminalitet, og at der skal straffes hårdere, end det er tilfældet i dag – og det, man siger, når det kommer til stykket her i Folketingssalen. Så vil man ikke støtte forslaget om hårdere straffe på det område alligevel.

Man kan som sagt ikke komme uden om det: Socialdemokraternes retsordfører har ved flere lejligheder talt for, at voldsmænd og voldtægtsforbrydere skal have hårdere straffe, og som jeg mere end en gang har citeret hr. Ole Hækkerup for, har hr. Ole Hækkerup sagt, at personfarlig kriminalitet bør straffes hårdere end økonomisk kriminalitet.

Men hr. Ole Hækkerup har også for nylig til B.T. sagt, at man skal vente noget længere, før man bliver prøveløsladt fra fængselsophold. Når man har begået en grov forbrydelse, skal man ikke have mulighed for at komme ud så hurtigt. På det område hører vi heller ikke noget fra regeringen; det står man heller ikke ved, altså det, som en ordfører på vegne af regeringen siger udadtil, men faktisk her inde i Folketingssalen ikke står ved.

Det var jo bl.a. den tragiske historie om Marlene Duus, der først blev gennembanket med et jernrør og så blev smidt ud ad et vindue fra tredje sals højde, som hr. Ole Hækkerup og Socialdemokraterne udtalte sig om. Gerningsmanden har i øvrigt nu job hos kokken Claus Meyer efter at have afsonet 3 af de 6 års fængsel, den pågældende fik for drabsforsøget på sin gamle kæreste. Dette ville Socialdemokraterne altså gøre noget ved for en lille måned siden, men nu vil man alligevel ikke. Jeg mener altså, at Socialdemokraterne har et kæmpemæssigt, altoverskyggende forklaringsproblem i deres retspolitik og i den her sag.

Det har jo sågar været sådan, at man om den tv-udsendelse, som Danmarks Radio i øjeblikket kører, hvor man fremstiller gerningsmændene bag alvorlige forbrydelser som helte, forherliger de pågældende, har sagt, at det er fint, at det er med god opbakning fra regeringen, man har sådan nogle metoder at fremstille kriminelle på. Socialdemokraterne må kunne forklare ikke bare mig og Dansk Folkeparti, men også danskerne og ofrene for personfarlig kriminalitet, hvorfor man udadtil siger, man vil gøre noget ved problemet med ubalancen i forhold til, hvordan vi straffer, og så rent faktisk ikke vil gøre noget ved det, når det kommer til stykket.

Hvordan vil Socialdemokraterne forklare den unge mand, som B.T. skrev om i marts måned, der efter et groft overfald sidder i rullestol, at hans bøddel fik en dom på bare 8 måneders fængsel og endte med at sidde i fængsel i blot 3 ½ måneder? Er den straf rimelig? Står den i forhold til den forbrydelse, som gerningsmanden har begået? Hvordan kan det være rimeligt, at man giver så lave straffe, når man f.eks. kan give finansmanden Klaus Riskær Pedersen 6 års fængsel? Jeg synes, der er noget, der ikke harmonerer, og jeg er bange for, at Socialdemokraterne har ladet sig tyrannisere af de øvrige partier, f.eks. af Enhedslisten og De Radikale – sidstnævnte har jo i øvrigt slet ikke taget ordet i debatten i dag, og det er måske meget sigende. Men tak for debatten.

Kl. 18:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Mange tak til ordføreren for forespørgerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på tirsdag, den 17. april 2012.

Kl. 18:37

Det sidste punkt på dagsordenen er:

18) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om den indflydelse, arbejdskrafttindvandringen – herunder EU-reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed – har på det danske arbejdsmarked og på det danske samfund generelt?

Af Martin Henriksen (DF) og Bent Bøgsted (DF).

(Anmeldelse 01.02.2012. Fremme 03.02.2012).

Kl. 18:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle fremsatte forslag til vedtagelse bliver udsat til tirsdag den 17. april 2012.

Først er det ordføreren for forespørgslerne, hr. Martin Henriksen, for begrundelse.

Kl. 18:35

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Grunden til, at vi fra Dansk Folkepartis side har valgt at indkalde til den her forespørgselsdebat, er, at vi er bekymrede over, at der er rigtig mange danskere, som har mistet deres arbejde, og at der er rigtig mange danskere, som står uden for arbejdsmarkedet og har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, fordi udenlandsk arbejdskraft kommer hertil og udkonkurrerer danskerne.

Noget, der illustrerer det på, man kan ikke sige glimrende vis, men som i hvert fald viser, at vi står over for noget af en udfordring, er en artikel, som jeg faldt over i Kristeligt Dagblad fra den 31. marts med overskriften »Indbyggere flygter fra EU's fattigste lande«. Det fremgår af artiklen, at:

»Flere østeuropæiske lande har mistet over 10 procent af deres befolkning i løbet af det seneste årti på grund af udvandring.«

Et andet sted i artiklen står der:

»Særligt tre lande er hårdt ramt. Letland, Litauen og Rumænien har inden for de seneste 10 år mistet henholdsvis 13, 12 og 12 procent af deres befolkning, først og fremmest fordi indbyggerne er søgt mod vest til de rigere EU-lande. Det viser folketællinger fra 2011 ifølge det britiske nyhedsbureau Reuters.«

Nogle af dem har fundet til Danmark.

Det er jo voldsomt mange mennesker, der har valgt at søge lykken i andre EU-lande, herunder Danmark. Og det bliver man selvfølgelig på et eller andet tidspunkt nødt til at forholde sig til politisk. Jeg ved godt, at det er en svær debat for rigtig mange partier, fordi noget af den udenlandske arbejdskraft, rigtig meget af den, har at gøre med EU-reglerne, og man lægger sig ud med EU, hvis man begynder at regulere nationalt på det her område. Men jeg synes, at man politisk fra regeringspartiernes side og også fra den borgerlige oppositions side bliver nødt til at forholde sig til, at situationen er den, at på grund af udenlandsk arbejdskraft er der rigtig mange danskere, der faktisk er presset væk fra deres arbejde, og som har svært ved igen at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Så lad os gøre noget ved det.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forespørgslerne. Så går vi til ministrenes besvarelser, først beskæftigelsesministerens.

Kl. 18:37

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne starte med at slå fast, at vi som regering selvfølgelig lægger meget stor vægt på, at Danmark evner at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Det, at man kan ind- og udvandre til og fra Danmark og dermed ind på og ud fra det danske arbejdsmarked, er en grundlæggende ret, som vi støtter, og som vi mener er et vigtigt bidrag til vækst og velfærd. Det er en integreret del af det europæiske samarbejde, og jeg er af den klare overbevisning, at rigtig mange europæere drager stor nytte af at kunne arbejde andre steder end i det land, de i første omgang har et tilhørsforhold til.

Det er også vigtigt for regeringen at slå fast, at Danmark er et åbent land. Vi hilser nye lønmodtagere velkomne. Vi ønsker også at tage godt imod mennesker, der kommer til det danske samfund for at arbejde. Men virkeligheden ude på de danske byggepladser, i servicefagene og på det grønne område viser os, at vi ikke altid evner at passe godt på de mennesker, der kommer til det danske samfund for at arbejde. Der er polske arbejdsmænd, der får lov til at gå på stilladser, der ikke kan sikkerhedsgodkendes; der er alvorlige arbejdsulykker, der medfører dødsfald; der er arbejdsgivere, der spekulerer i ikke at overholde reglerne, hverken når det handler om moms, skat, arbejdsmiljø eller sikkerhedsbestemmelser; og der er danske kolleger, der oplever, at der snydes, og at den danske model undergraves.

Som regering vil vi selvfølgelig de urimeligheder til livs, både af hensyn til de mennesker, der kommer udefra, og som arbejder her, og af hensyn til forholdene på det danske arbejdsmarked, af hensyn til danske lønmodtagere. Og det er der, diskussionen for os starter, nemlig med indsatsen mod social dumping. Når vi adresserer det først, er det, fordi det er afgørende vigtigt for os som regering, at der altid er ordnede forhold på det danske arbejdsmarked. Når vi har styr på det, kan vi begynde at diskutere andre ting.

Men Danmark er en lille og åben økonomi. Vi er afhængig af de muligheder, som den globale økonomi giver os. Det gælder også, når det handler om at drage fordel af, at arbejdskraft kan ind- og udvandre. Det giver en samfundsøkonomisk gevinst, det giver dynamik på vores arbejdsmarked, og vi har godt af at få den viden og de impulser, der kommer udefra. Det gælder for videntunge virksomheder, der har behov for at tiltrække specialister; det gælder for sygehuse, der har behov for at tiltrække udenlandske læger; det gælder for en række virksomheder, som fungerer på et globalt marked, og hvor det, at man arbejder i forskellige lande, er en helt naturlig del af virksomhedernes liv.

Så skal vi i øvrigt heller ikke glemme, at strømmen også går den anden vej. Vi har masser af danske lønmodtagere, der enten for en kort eller for en længere periode rejser ud i verden, gør sig gode erfaringer, måske undgår arbejdsløshed og på anden vis sikrer, at kvalifikationer fastholdes, at erfaringer kommer i hus. Vi har som land traditionelt altid været et åbent og imødekomende land. Vi er et ind- og udvandrerland, og regeringen synes, at det skal vedblive med at være sådan. Det har vi også understreget i vores regeringsgrundlag. Vi vil gerne se på, om vi kan forbedre vilkårene for at tiltrække højt kvalificerede medarbejdere fra udlandet. Vi vil forbedre modtagelsen af både dem og deres familier for at sikre, at alle falder godt til her.

Lige så vigtigt det er at sikre, at udenlandsk arbejdskraft kan komme hertil, hvis der er behov for den, lige så vigtigt er det at be-

kæmpe social dumping. Udenlandske virksomheder skal selvfølgelig være velkomne i Danmark, men det er en forudsætning for den danske arbejdsmarkedsmodel, at når man arbejder her, foregår det på danske vilkår. Vi må desværre konstatere, at det ikke altid er sådan. Faktisk er det ofte ikke sådan.

Vi indgik ved finanslovaftalen for 2012 en rigtig god, progressiv og ambitiøs aftale med Enhedslisten om at bekæmpe social dumping. Aftalen sikrer både en øget kontrol og et øget tilsyn med udenlandske virksomheder i Danmark, når det handler om at overholde regler om moms, skatter og arbejdsmiljø. Jeg var selv som beskæftigelsesminister med på den første fælles kampagne de tre myndigheder imellem og kunne ved selvsyn konstatere, at det, at politiet, skattemyndighederne og Arbejdstilsynet nu kan rykke ud samtidig, er afgørende vigtigt, fordi en del af de problemer, der er omkring udenlandsk arbejdskraft og social dumping, går på tværs af de tre myndighedsområder. Der snydes måske med reglerne på alle tre felter, og så nytter det jo ikke noget, at kun Arbejdstilsynet kommer ud, eller at politiet kommer ud et andet sted; hvis reglerne overskrides på alle tre områder, er det vigtigt, at myndighederne kan reagere.

Kl. 18:42

Vi har lavet en aftale, der koster 65 mio. kr. i år og næste år. Det er mange penge, det ved vi godt, men vi synes altså, at det er fuldstændig afgørende, at der er ordnede forhold på det danske arbejdsmarked. De tre myndigheder får nu væsentlig bedre muligheder for at føre kontrol med virksomheder, hvor der kan være mistanke om social dumping. De har også indgået samarbejdsaftaler, der sætter rammerne for et smidigt og effektivt samarbejde. Det er bl.a. aftalt, både på landsplan og på regionalt plan, at der skal være kontrolaktioner over for både udenlandske virksomheder og udenlandsk arbejdskraft. Som jeg sagde før, har de første aktioner været gennemført med en meget, meget stor succes, og jeg er ikke i tvivl om, at det er den vej, vi skal gå.

Jeg vil også gerne sige, at det på mange måder er fortvivlende, at der både er arbejdsgivere og almindelige danskere, der beder om at få en arbejdsopgave udført, i forbindelse med hvilken de kan regne ud, at med den pris, de betaler, må det ske til en ikkeoverenskomstmæssig løn, og så må der på grund af prisen også være en risiko i forbindelse med sikkerhed og arbejdsmiljø.

Jeg synes, at det er fortvivlende, at vi har arbejdsgivere i Danmark, der spekulerer i dårlige vilkår for deres medarbejdere, og jeg har stor forståelse for, at danske kolleger kan føle sig trådt på, når de kan se, at der kommer arbejdskraft ind udefra, som ikke overholder reglerne, og som derfor arbejder for en meget mindre løn.

Netop på grund af de ting er det fuldstændig afgørende vigtigt, at Folketinget står samlet om en stærkere indsats imod social dumping, fordi rigtig mange af de mennesker, der kommer til Danmark for at arbejde, jo gør det, fordi de gerne vil til Danmark, og de har ikke nogen interesse i at dumpe lønninger eller sikkerhedsvilkår eller arbejdsmiljø, de vil gerne overholde reglerne.

Vi har masser af udenlandske virksomheder, som arbejder i Danmark, fordi det er en del af et europæisk marked. De overholder gerne reglerne, men alle de virksomheder får forringede konkurrencevilkår, fordi der er nogen, der snyder, ligesom den danske håndværksmester, der selvfølgelig sørger for at stille stilladset ordentligt op, får nogle urimelige arbejdsvilkår og konkurrencevilkår, når han bliver underbudt af folk udefra, som ikke overholder reglerne. Derfor skal der strammes op over for social dumping. Vi er godt i gang.

Derudover er der nedsat et udvalg, der arbejder nu. Det udvalg skal kigge på en række forskellige ting, herunder på mulighed for bedre kontrol med udenlandske tjenesteydere og arbejdstagere, mulighed for en mere effektiv håndhævelse og inddrivelse, mulighed for anvendelse af arbejdsklausuler i offentligt udbud og en bedre registrering af cabotagekørsel. Udvalget skal i øvrigt også se på, hvordan andre lande har grebet arbejdet med social dumping an.

Nu siger jeg cabotagekørsel, og det vil jeg egentlig gerne dvæle ved, for det er faktisk et af de indsatsområder, vi har valgt at prioritere sammen med Enhedslisten. Der er ingen tvivl om, at der har været snydt systematisk med cabotagekørslen, og vi har derfor valgt sammen med Enhedslisten at afsætte midler direkte til en bedre kontrol på vejene. Det er noget, som både arbejdstagere og arbejdsgivere på transportområdet er rigtig, rigtig glade for, for vi kommer ikke uden om at skulle kontrollere mere, hvis vi vil den sociale dumping til livs. Det udvalgsarbejde, vi har igangsat, færdiggøres hen over året 2012, og vi vil så se på, om der er behov for yderligere initiativer, hvad jeg forventer der vil være.

Når det om social dumping er sagt, synes jeg, at det er vigtigt samtidig at understrege, at Danmark har behov for at kunne tiltrække arbejdskraft udefra. Og det behov bliver ikke mindre i de år, der følger. Derfor håber jeg selvfølgelig også, at de partier, der tidligere har arbejdet sammen om at sikre adgang, eksempelvis for højt specialiseret arbejdskraft, vil være med igen, når vi på et tidspunkt skal til at diskutere, hvordan vi kan tiltrække udenlandsk arbejdskraft på en ordentlig måde.

Balancen må altid være den, at når man arbejder i Danmark, skal det som udgangspunkt ske på danske vilkår, og vi skal selvfølgelig ikke acceptere, at der konkurreres nedad på dårlig løn, dårlige arbejdsvilkår, ingen overenskomst, intet sikkerhedsudstyr og lignende. Det skal alle her i Folketinget være villige til at slå hårdt ned på, først og fremmest af hensyn til de mennesker, der risikerer helbred, sikkerhed og måske oven i købet deres liv, men også af hensyn til den danske model og alle de danske lønmodtagere og virksomheder, der gerne konkurrerer på ordentlige vilkår.

Kl. 18:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til beskæftigelsesministeren. Så er det social- og integrationsministeren for besvarelse.

Kl. 18:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som bekendt er der sket markante ændringer i indvandringsmønsteret til Danmark i de seneste 10 år. Antallet af opholdstilladelser er steget, men hvor det tidligere hovedsagelig var flygtninge og familiesammenførte, som kom hertil, er indvandringen i dag domineret af mennesker, som kommer til landet for at arbejde og for at studere. Det er en udvikling, vi skal være glade for, for som beskæftigelsesministeren netop har været inde på, er der i høj grad tale om ressourcestærke mennesker, der bidrager positivt til samfundsøkonomien og også positivt til de enkelte virksomheder.

Flere undersøgelser har vist, at mangfoldighed på arbejdspladsen giver udslag på bundlinjen, og det er også derfor, at virksomheder som Microsoft, ISS og McDonald's arbejder med mangfoldighedsledelse. Og der er ikke nogen tvivl om, at Danmark har brug for arbejdskraftindvandringen. Det gælder her og nu, og det gælder ikke mindst i de kommende år på grund af den demografiske udvikling. Arbejdskraftindvandringen er en af forudsætningerne for, at vi får mulighed for i fremtiden at sikre vækst og velfærd og dermed får mulighed for at bevare vores velfærdssamfund. Derfor skal vi gøre, hvad vi kan for at tiltrække og fastholde dygtige udlændinge. Samtidig skal vi arbejde for, at vi i højere grad udnytter den arbejdskraftressource, der ligger hos de indvandrere og efterkommere, der allerede er i Danmark.

Allerede i dag ser vi, hvordan mange nydanskere er med til at løfte vigtige opgaver inden for f.eks. sundhedssektoren, hvad enten det er som læger eller som SOSU-personale. Behovet for det bidrag til den danske arbejdsstyrke vil ikke blive mindre i årene fremover. Tiltrækning af ny udenlandsk arbejdskraft og bedre udnyttelse af de ressourcer, vi allerede har i landet, er derfor ikke hinandens modsæt-

ninger. Tværtimod viser undersøgelser, at én højtuddannet udlænding genererer to nye arbejdspladser i Danmark.

Så spørges der til, hvordan arbejdskraftindvandringen har påvirket samfundet generelt. Nu kan jeg jo som en, der bor ude ved Store Magleby ved det gamle Dragør, sige, at man jo på gadenavnene kan se, at det ikke er nyt, at der kommer arbejdskraft til fra andre lande, for mange af gadenavnene er præget af hollandske navne. Men man må jo sige, at det inden for et kortere tidsperspektiv ikke er alle danskere, der har været her lige længe, og at ikke alle ligner hinanden. Så naturligvis har den mangfoldighed, som bl.a. arbejdskraftindvandringen har bibragt Danmark, naturligvis også givet udslag i, hvordan samfundet generelt er, og det ser vi, når vi afleverer vores børn i børnehaven, hvis vi skal have lappet vores arm sammen på skadestuen, eller når vi betaler ved kassen i supermarkedet eller andre gange har brug for hjælp eller indgår i fællesskaber i eksempelvis foreninger. Det er ikke alle danskere, der har været her lige længe, og det er ikke os alle sammen, der ligner hinanden lige meget, og det behøver vi såmænd ikke at være kede af.

Mangfoldighed er en styrke, hvis vi udnytter den ordentligt, sådan som mange virksomheder har vist vejen for. Men det kræver, at vi gør en ordentlig indsats, for at de nyankomne får lært dansk og introduceres til det danske samfund. Det bedste middel til det er ikke at skræmme folk væk med en os og dem-retorik eller ligegyldige grænsebommedebatter. I stedet skal vi invitere de mennesker, der kommer hertil for at yde en indsats, indenfor og åbne for dialog og anerkendelse af de kompetencer og bidrag, som Danmark ikke kan undvære.

Danmark er et dejligt land, og det er ikke mærkeligt, at der er folk, der gerne vil komme hertil for at arbejde eller studere i vores perle af et samfund, og det skal vi sådan set være taknemmelige for, for det er med til at berige vores samfund.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til social- og integrationsministeren for besvarelsen. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:51

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det handler jo, som ministeren også var inde på, om illegal arbejdskraft, det handler om lovlig arbejdskraft, det handler om håndværkere og ufaglært arbejdskraft, og det handler om højtuddannet arbejdskraft.

I forbindelse med debatten her faldt jeg over et notat fra Dansk Industri, organisationen for erhvervslivet, som i et fem-siders-notat gennemgår argumenterne for, hvorfor vi skal have mere højtuddannet arbejdskraft til Danmark. Der er mange fine grafer, der viser, hvorfor det giver vækst osv. Og så slutter man af med at skrive på den sidste side, hvilke jeg synes er ret tankevækkende, og jeg citerer fra notatet fra Dansk Industri:

»Tal fra Danmarks Statistik viser, at det samlede antal udlændinge i Danmark med en lang videregående uddannelse er steget i de senere år og udgjorde ca. 29.000 personer i 2010. Dette tal inkluderer dog også de udlændinge, der ikke er i beskæftigelse.«

Vi har altså nogle højtuddannede udlændinge, der er hentet til Danmark, som ikke er i beskæftigelse, og samtidig taler man om, at vi skal hente endnu flere til Danmark. Måske det var en idé, at vi kiggede på, hvordan vi kunne få dem i arbejde.

Det tidligere Integrationsministerium lavede i 2010 en undersøgelse, som blev offentliggjort på ministeriets hjemmeside, som viste,

at højtuddannede udlændinge arbejder som ufaglærte. Det var en undersøgelse af greencardordningen, og det fremgår, at undersøgelsen bl.a. viser, at 27 pct. af de udlændinge, som får et greencard, altså højtuddannede, aldrig rejser til Danmark, og at 28 pct. af de højtuddannede, som kommer hertil, ikke er i arbejde. Undersøgelsen viser også, at en væsentlig andel af greencardindehaverne, igen højtuddannede, som er indrejst til Danmark, arbejder som ufaglærte. 43 pct. af greencardindehaverne arbejder således inden for industri, rengøring og i hotel- og restaurationsbranchen. Der er jo noget, der er gået galt der. De andre ordninger for højtuddannet arbejdskraft bør man jo også undersøge og se, hvordan det egentlig hænger sammen på de områder.

I forhold til østeuropæisk arbejdskraft stod der på Ritzau Finans den 1. februar i år overskriften »3F: 40 pct. frygter østarbejdere«. Så fremgår det, at i dag følger 40 pct. af forbundet 3F's medlemmer, at deres job er truet af konkurrence fra østeuropæisk arbejdskraft, og i februar 2010 gik 25 pct. på arbejde med samme frygt.

Der er altså en bekymring i befolkningen, som jeg også set i lyset af de taler, som ministrene holdt, ikke synes bliver taget alvorligt politisk. Jeg synes sådan set heller ikke, at fagbevægelsen selv tager det alvorligt.

Man kan finde artikler også i 3F's egne blade, hvor der står, at Samsø oversvømmes af østarbejdere. Og det fremgår af artiklen: »Samsø oplever en voldsom stigning i brugen af udenlandsk arbejdskraft. Samtidig er næsten hver tredje 3F'er på øen arbejdsløs«. Der er jo noget der, der ikke hænger sammen.

Man kan i Licitationen, byggeriets dagblad, med overskriften »Lolland-Falster slår alarm over østarbejdere«, læse, at 3F og Dansk Byggeri på Lolland-Falster nu slår alarm over den stigende brug af østarbejdere til dumpingvilkår, som finder sted på de to øer, der i forvejen er trykket i bund af den økonomiske krise med høj arbejdsløshed i ikke mindst byggebranchen og af mange kontanthjælpsmodtagere.

Man kan læse om det i Politiken og i Avisen.dk – det var så den 12. januar 2010, men det er næppe blevet bedre. Overskriften var: »Chauffører kræver værn imod østeuropæere«, og der står:

»Østeuropæerne kommer og tager vores arbejde! Det har i høj grad været tilfældet for de danske chauffører, mener 3F.«

Så er en formand for 3F's transportgruppe citeret for at sige:

»Problemet er meget stort. Vi taler om tusinder. Alle i Danmark kender nogen, der har mistet jobbet, fordi der er kommet en udefra parat til at gøre tingene billigere og på andre vilkår end dem, vi har aftalt. Det skal vi have et værn imod.«

Så kan vi den 17. marts i år læse, at antallet af østarbejdere i Danmark slår ny rekord. Det stod på Danmarks Radios hjemmeside, og det er så fra Fagbladet 3F:

»Mens krisen har kostet tusindvis af danske job, får arbejdsløse danskere stadig hårdere konkurrence fra østeuropæere. Selvom arbejdsløsheden er høj i Danmark tager flere østarbejdere herop for at prøve lykken.«

Faktisk steg antallet af østarbejdere i Danmark med 16 pct. sidste år. I 2011 var der således 53.837 arbejdere fra de ti nye EU-lande, viser tal fra Arbejdsmarkedsstyrelsen, og det er en ny rekord. Dertil kommer så illegal arbejdskraft. Så problemet er ganske alvorligt. Vi kan jo, når vi går ind på internettet, finde firmaer og hjemmesider, der reklamerer med, at man fuldt lovligt efter alle gældende regler kan få østeuropæiske håndværkere herop – det er vikarer inden for landbrug og rengøring – og fuldt lovligt underbyde danske arbejdere. Så kan det jo godt være, at der er en overenskomst på et givent område. Det kan da godt være, at man lever op til alle gældende regler, men hvad kan den dansker, som i stedet for kunne have fået det arbejde, egentlig bruge det argument til?

Så vi har både en alvorlig problemstilling i forhold til illegal arbejdskraft og så sandelig også en problemstilling i forhold til lovlig

arbejdskraft. Dertil kommer, at EU-borgere under visse forudsætninger har adgang til danske velfærdsydelser, at illegale udlændinge med falske EU-dokumenter også kan få adgang til vores velfærdsydelser, og så er der en masse andre problemstillinger, som tiden her ikke tillader jeg opremsner.

Kl. 18:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:57

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren og tak til Dansk Folkeparti, fordi de har taget initiativ til den her forespørgselsdebat. Jeg forstår på det, at det er, fordi man anerkender, at vi har et problem, og det har ordføreren jo også brugt en stor del af sin tale til at dokumentere, altså, at der sikkert er et væsentligt problem her. Det er jo et synspunkt, som regeringen og Enhedslisten også deler.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren: Mener ordføreren, at det her problem er noget, der er opstået natten imellem den 15. og 16. september i 2011, eller er det sådan, at det er et problem, der har udviklet sig over – hvad skal vi sige – de sidste 7-8 år, nemlig i forbindelse med udvidelsen af EU med en række østeuropæiske lande? Hvis ordføreren er enig i, at problemet er opstået før, hvad har ordførerens parti så konkret foretaget sig i den lange periode, hvor man jo havde eller mener at have haft en stor indflydelse på den tidligere regerings politik?

Kl. 18:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:58

Martin Henriksen (DF):

Altså, f.eks. i forhold til greencardordningen har vi indført et gebyr, som jo har medført, at der er kommet færre ind på den ordning. Så det kan man sige jo er et konkret initiativ.

I forhold til østudvidelsen er det jo fuldstændig korrekt, at det er en udvikling, der har stået på igennem flere år. Dansk Folkeparti har jo ikke stemt for det. Den tidligere borgerlige regering hentede jo sit flertal for østudvidelsen og for at hente østarbejdere hertil med bl.a. Socialdemokratiets stemmer. Dansk Folkeparti stemte imod. Det var jo derfor, at den tidligere borgerlige regering kunne finde flertal for det, ligesom når den nuværende regering ikke agter at gå ind at regulere arbejdskraftindvandringen, altså begrænse den. Når den nuværende regering ikke gør det, er det jo også, fordi bl.a. Venstre og Konservative ønsker at give regeringen rygdækning til at føre den politik. Jeg forstår ikke, hvorfor Enhedslisten ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, fordi det ville jo gavne mange af de medlemmer og lønmodtagere, som Enhedslisten påstår at repræsentere, og også sende et klart signal til regeringen om, at man altså er ude på en gal kurs her.

Kl. 18:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:59

Finn Sørensen (EL):

Det vil nok fremgå senere i debatten, hvorfor vi ikke gør det, men sådan ganske kort kan jeg da svare på den del af det, og det er jo, fordi der i Dansk Folkepartis forslag ikke er nogen konkrete tiltag. Det var sådan set det, der var mit andet spørgsmål. Men jeg vil lige kommentere det med greencardordningen. Jeg har jo forstået, at ordføreren mener, at den jo sådan set bliver – i gåsøjne – misbrugt til

at importere en masse højtuddannet arbejdskraft, der så ikke bliver brugt til det, de kan, men tager ufaglært arbejde i stedet for. Jeg er sådan set enig med ordføreren i, at her er et problem.

Men det, jeg gerne vil spørge om – lad os nu diskutere fremadrettet – er: Hvad er det, Dansk Folkeparti konkret vil gøre i forhold til det problem, vi har konstateret her i fællesskab? Og jeg vil gerne spørge mere specifikt: Dansk Folkeparti peger jo på EU som en del af problemet, og hvis det handler om at begrænse indvandring af arbejdskraft fra EU, hvordan vil Dansk Folkeparti så gøre det, fordi der findes jo nogle regler om, at arbejdskraften skal kunne bevæge sig frit? Så hvad er det konkret, Dansk Folkeparti vil gøre ved problemet? Det vil jeg gerne høre noget mere om.

Kl. 19:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:00

Martin Henriksen (DF):

Vi vil jo gøre op med de regler. Jeg er ærlig talt lidt ærgerlig over, at Enhedslisten ikke deler den ambition. Det havde jeg faktisk forventet. Det er meget, meget hurtigt, at Enhedslisten er blevet tam. Det må jeg sige.

Men nu vil jeg læse Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse op, som jo faktisk er svaret på spørgerens spørgsmål. Dansk Folkeparti fremsætter følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at udenlandsk højt specialiseret og højtuddannet arbejdskraft i særlige situationer og under kontrollerede forhold med fordel kan finde indpas på det danske arbejdsmarked til gavn for virksomheder og samfundet. Folketinget konstaterer også, at udenlandsk arbejdskraft i stigende omfang medfører, at danskere inden for forskellige erhverv oplever et stigende pres og hård konkurrence på løn og arbejdsvilkår og i flere tilfælde oplever, at deres velerhvervede rettigheder og lønvilkår underbydes, og at deres job forsvinder til udlændinge, der påtager sig jobbene på vilkår, der er uværdige for det danske arbejdsmarked. Folketinget ønsker derfor en begrænsning af den udenlandske arbejdskraft, således at der kun kommer den nødvendige arbejdskraft. På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at indlede drøftelser med de politiske partier.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 45).

Det var det, Enhedslisten ikke kunne støtte.

Kl. 19:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse på vegne af Dansk Folkeparti, og jeg skal lade det forslag indgå i de videre drøftelser.

Der er yderligere nogle korte bemærkninger. Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:01

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg hørte i ordførertalen meget om social dumping, stigende pres og hård konkurrence på løn og arbejdsvilkår. Det er et stort problem, det ved vi alle, så det er rigtig godt sagt. Men så kom der også bagefter noget vrøvl, for så blev der sagt, at regeringen ikke tager det her problem alvorligt.

Jeg er nødt til at spørge hr. Martin Henriksen, om ordføreren ikke vil give mig ret i, at de her problemer med social dumping, stigende pres og hård konkurrence på løn og arbejdsvilkår har været meget stigende de sidste 10 år, hvor vi har haft en borgerlig regering. Og

vil Dansk Folkepartis ordfører ikke give mig ret i, at den her regering allerede har gjort meget mere end den tidligere regering for at undgå social dumping?

Kl. 19:05

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:02

Martin Henriksen (DF):

Altså, problemet er jo her, at når der sidder en borgerlig regering, så søger den i forhold til EU-reglerne rygdækning hos bl.a. Socialdemokratiet, som sidder i opposition. Og tilfældet i dag er jo, at den socialdemokratisk ledede regering i forhold til EU-reglerne om fri bevægelighed søger rygdækning hos den borgerlige opposition, bl.a. Venstre. Sådan er det jo.

Der blev også gjort noget imod social dumping før regeringsskiftet, men jeg anerkender gerne, at man f.eks. i forbindelse med finansloven har afsat 65 mio. kr. til at håndtere det her problem. Det har man jo gjort, og det er godt, men det er bare ikke nok.

Min pointe er sådan set også, at ud over at vi skal gøre noget i forhold til at bekæmpe illegal arbejdskraft, som er i strid med de nuværende regler, skal vi da også politisk forholde os til, at man jo fuldt lovligt kan udkonkurrere dansk arbejdskraft i dag. Og det synes jeg da er dybt problematisk. Synes hr. Leif Lahn Jensen, at det er i orden, at arbejdskraft fra andre EU-lande fuldt lovligt kan komme hertil i en situation, hvor der er høj arbejdsløshed i Danmark, og så udkonkurrere dansk arbejdskraft? Er det i orden? Burde man ikke have et regelsæt, hvor man gik ind og sagde, at man lukker op for udenlandsk arbejdskraft efter de ordninger, der nu er, hvis man ikke kan finde arbejdskraften i Danmark?

Kl. 19:02

Kl. 19:03

Formanden :
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:03

Leif Lahn Jensen (S):

Det er ret sjovt at se Dansk Folkeparti stå her og sige, at det ikke går godt, og at det ikke har gået godt i mange år. Men jeg var da glad for at høre, at hr. Martin Henriksen som svar på mit spørgsmål om, om den her regering ikke har gjort mere end den tidligere regering i forhold til social dumping, startede med at sige jo. Det synes jeg da var ret interessant. Og det takker jeg da for.

Men igen er det, som om Dansk Folkeparti jo så er dem, der skal stå i spidsen for det her og sige, at det her er helt galt. Men jeg er bare nødt til at spørge, ligesom hr. Finn Sørensen gjorde: Hvad har Dansk Folkeparti egentlig gjort i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti netop havde utrolig meget magt i den tidligere regering? Det eneste, jeg kan huske de gjorde, var, at de satte nogle bomme op nede ved grænsen. Det var sådan set det eneste, Dansk Folkeparti bidrog med.

Hvor var et styrket arbeidstilsyn? Hvor var skærpet kontrol over for arbejdsgiveren? Hvor var skærpede bøder? Hvor var alle de der ting, som man netop kunne gøre? Det var der ingenting af. Og er det ikke korrekt, at Dansk Folkeparti, som bare stiller sig op nu og vasker hænder og siger, at det her er et kæmpeproblem, kunne have gjort rigtig meget, men at Dansk Folkeparti jo rent faktisk ikke ønskede det, for ellers havde de gjort det?

Kl. 19:05

Formanden :
Ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Det er jo ærgerligt, når den politiske debat og det, at man forsøger at tage problemer op, der faktisk vedrører mange danskere, som er arbejdsløse, og som har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, så også skal gå til i den politiske retorik. Hr. Leif Lahn Jensen ved jo godt, at før regeringsskiftet var der også razziaer imod illegal arbejdskraft. Hr. Leif Lahn Jensen ved jo også godt, at der var razziaer imod illegale indvandrere før regeringsskiftet. For det var der jo, bl.a. fordi Dansk Folkeparti pressede på gentagne gange.

Det, jeg bare sagde, var, at jeg anerkender, at der er afsat 65 mio. kr. til en indsats på det her område. Det synes jeg er godt, men det er jo bare ikke nok. Det er jo slet ikke nok. Det er jo langt fra nok. Og pointen er jo sådan set bare, i forhold til godkendelse af østudvidelsen og det, at der kommer masser af østeuropæere for at arbejde, som vil udkonkurrere danskerne på mange områder – det siger fagbevægelsen jo også – at Socialdemokratiet gav den borgerlige regering rygdækning til at gøre det, ligesom Venstre og Konservative nu giver den socialdemokratisk ledede regering rygdækning til at gøre fuldstændig det samme.

Så hvis nu disse partier ville ændre deres politiske opfattelse, kunne de jo sådan set hente stemmer hos Dansk Folkeparti til at levere resultaterne, som jeg tror mange af deres medlemmer og mange af fagbevægelsens medlemmer ville være rigtig glade for.

Kl. 19:06

Formanden :

Tak. Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:06

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne spørge, hvordan Dansk Folkeparti vil vurdere, hvad der er nødvendig arbejdskraft.

Kl. 19:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:06

Martin Henriksen (DF):

Jamen vi har jo allerede i dag f.eks. positivlisten, hvor man går ind og vurderer, inden for hvilke områder der er behov for at hente udenlandsk arbejdskraft. Man kunne jo godt forestille sig, at man videreudviklede det, og man kunne sagtens forestille sig, at man havde et nævn, hvor integrationsmyndighederne og udlændingemyndighederne sammen med fagbevægelsen og repræsentanter for erhvervslivet simpelt hen går ind og for hver sektor vurderer, om der er mangel på arbejdskraft. Det kunne man sagtens gøre.

Kl. 19:06

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:07

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo meget sjovt. Jeg troede egentlig, at Dansk Folkeparti var et borgerligt parti. Men det her var jo rendyrket socialistisk planøkonomi, nemlig at staten skal gå ind og vurdere, hvor der er mangel på arbejdskraft. Hvad med at lade markedet gøre det?

Altså, hvis jeg f.eks. skal bygge et hus, kan det jo godt være, der er stor arbejdsløshed blandt danske håndværkere, men hvis jeg kan gå ud og købe en arbejdskraft billigere af en østeuropæer på fuldt lovligt vilkår, så er det jo, fordi markedet dikterer, at der er nogen, der kan levere en ydelse eller en service til mig, som nogle andre ikke kan. Det er jo sådan, markedet fungerer, og dermed er der brug

for arbejdskraft her. Der er nogle, der kan udkonkurrere nogle andre. Det er jo den måde, der bliver skabt velstand på. Det er markedet rigtig godt til, men det er politikerne tit rigtig dårlige til. Jeg ville da være meget utryk ved, hvis vi herinde skulle sidde og vurdere, hvor der er behov for arbejdskraft. Det er markedet langt bedre til, end vi er.

Kl. 19:07

Formanden :
Ordføreren

Kl. 19:08

Martin Henriksen (DF):

Jamen nu forholder det sig jo også sådan – Liberal Alliance går jo meget op i økonomi – at de danskere, som mister deres arbejde eller har svært ved at få fodfæste på det danske arbejdsmarked på grund af udenlandsk arbejdskraft, skal vi jo betale overførselsindkomst til. Det er dyrt, og det bruger vi jo så penge på, plus at der er nogle, der kommer hertil, og som på grund af EU-reglerne får snablen ned i den danske velfærdskasse. Vi kender jo alle sammen diskussionen om, at man kan sende børnechecken tilbage til hjemlandet, så jeg er ikke sikker på, at det i sidste ende er så god en økonomisk forretning, som hr. Joachim B. Olsen gerne vil gøre det til.

Jeg ved jo udmærket godt, at Liberal Alliance synes, det er helt fint, at danske håndværkere kan blive udkonkurreret af f.eks. østeuropæiske håndværkere, ligesom Liberal Alliance med sit forslag om, at man skal have fri indvandring, godt kan se, at danske håndværkere – hvis det blev gennemført – ud over at blive presset af østeuropæiske håndværkere også ville blive presset af asiatiske håndværkere, som formentlig er villige til at gå til en endnu billigere timeløn end østeuropæiske håndværkere.

Så kan man godt stå bagefter og sige, at det er markedskræfterne. Men så står jeg meget gerne ved, at jeg går ind for at regulere markedskræfterne, for jeg synes, at vi som danske politikere har en forpligtelse til at sørge for danskerne.

Kl. 19:09

Formanden :
Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:09

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil give Dansk Folkepartis ordfører ret i, at der er visse problemer omkring greencardordningen med højtuddannede, som så påtager sig ufaglærte job. Det er jeg enig i. Men jeg forstod, at ordføreren sablede greencardordningen ned sådan generelt, og derfor vil jeg gerne spørge, om jeg har opfattet det rigtigt, nemlig at greencardordningen blev indført efter en aftale i 2006 mellem den daværende borgerlige regering og Dansk Folkeparti.

Kl. 19:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:09

Martin Henriksen (DF):

Det er jo sådan set rigtig nok. Den blev indført i en situation, hvor der var meget høj beskæftigelse og lav ledighed. Jeg vil gøre det klart: Dansk Folkeparti har jo ikke noget imod udenlandsk arbejdskraft. Hvis det er sådan, at der er rigtig, rigtig mange danskere inden for forskellige erhverv, der er i beskæftigelse, så er der nogle ordninger, og jeg synes, det er udmærket, at man via de ordninger så henter udenlandsk arbejdskraft til landet. Men vi har jo også strammet op på greencardordningen ved at indføre et gebyr, og man kan se, at der er sket et fald. Det er, fordi der har været en situation, som vi syntes

man skulle håndtere, altså stramme op på et område, hvor der var blevet lempet førhen.

Tilsvarende synes jeg jo også, at man i forhold til østeuropæisk arbejdskraft skal stramme op. Det har helt klart taget overhånd, og hvis Socialistisk Folkeparti også har den opfattelse, så er det jo sådan, at Socialistisk Folkeparti sidder i regering, og så kan man sammen med Dansk Folkeparti rent faktisk gøre noget ved det. Lad os dog dyrke det. Det er jo sket, at Europa-Kommissionen faktisk har sagt til Spanien, at på grund af høj arbejdsløshed i Spanien er det o.k. at begrænse arbejdskraftindvandring fra Rumænien. Måske vi i Danmark skulle se, om vi kunne få en tilsvarende ordning. Det kunne da være interessant at undersøge. Socialistisk Folkeparti sidder i en regering, der er formand for EU for nuværende.

Kl. 19:10

Formanden :
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:10

Eigil Andersen (SF):

Jeg siger da tak for tilståelsen af, at den ordning, som Dansk Folkeparti nu sabler ned, har man selv været med til at indføre. Det betyder, at Dansk Folkeparti jo så her har et stort medansvar.

Så vil jeg spørge om noget andet. Jeg kan forstå på ordføreren, at han mener, at de 65 mio. kr., som det ny folketingsflertal og den nye regering med støttepartiet Enhedslisten har fået afsat til at bekæmpe social dumping, er for lille et beløb. Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvilket forslag har Dansk Folkeparti fremsat i perioden under den borgerlige regering med hensyn til forøgede bevillinger til kontrol mod social dumping? Det kan jo belyse, om det, der bliver sagt her, bare er ord, eller om man også har handlet efter det. Hvor mange penge krævede Dansk Folkeparti afsat mod social dumping under den borgerlige regering?

Kl. 19:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:11

Martin Henriksen (DF):

Jeg husker det sådan, at Al Capone-metoden, som den nuværende regering har overtaget, og som jo bl.a. handler om, hvordan man skal komme efter også illegal arbejdskraft, var noget, som Dansk Folkeparti pressede på med. Derudover var vi jo imod østudvidelsen, i modsætning til Socialistisk Folkeparti, som senere hen tilsluttede sig den. Det har Dansk Folkeparti jo ikke gjort. Derfor er pointen jo sådan set bare ligesom med greencardordningen, at ja, Dansk Folkeparti var med til at indføre greencardordningen. Da vi kunne se, at der var nogle problemer, fik vi presset den tidligere borgerlige regering til at gå ind og stramme op på greencardordningen med det resultat, at antallet, der kommer ind via den ordning, faktisk er faldet. Vi gjorde noget ved det. Vi kunne se, at der var et problem. SF har jo også tilsluttet sig, at der skal komme østeuropæisk arbejdskraft til Danmark. Nu kan vi jo se, at der er et problem. Så kan SF – ligesom Dansk Folkeparti sagde i forhold til greencardordningen, nemlig at vi måtte gå ind og stramme op på den – jo også gøre det i forhold til østeuropæisk arbejdskraft. Pointen er jo, at ting udvikler sig. Vi kan se, at det skaber arbejdsløse. Der er danskere, der har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. Det ved Socialistisk Folkeparti udmærket godt. SF sidder i regering, og hvis det er et problem og man ved, at det er et problem, så rejs det dog under EU-formandskabet. Man har mulighed for det.

Kl. 19:13

Formanden :

Må jeg forstå det sådan, at hr. Bent Bøgsted vil have en kort bemærkning til sin egen ordfører? Det er lidt utraditionelt, men det er ikke første gang, at det er sket. Men vi plejer ikke at se det.

Kl. 19:13

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Nej, det sker ikke jævnt tit.

Det, jeg vil spørge hr. Martin Henriksen om, er: Er det ikke sådan lidt bemærkelsesværdigt, at siden østtaftalen blev vedtaget i 2003-04, har vi set, at problemet med arbejdskraft fra Østeuropa har været stigende, altså igennem de år, hvor Socialdemokratiet har siddet som støtteparti for den borgerlige regering i forbindelse med østudvidelsen, og at vi har set en stigende problemstilling vedrørende østeuropæisk arbejdskraft, der ikke har noget med greencardordningen at gøre?

RUT-registeret og registreringen af udenlandske tjenesteudbydere har heller ikke virket. Det er også det, som Socialdemokratiet, Radikale og SF har støttet den borgerlige regering i, og det har ikke virket igennem de sidste mange år.

Kl. 19:14

Formanden :

Så er det, at vi alle sammen er spændt på, om der er enighed i Dansk Folkeparti. Ordføreren.

Kl. 19:14

Martin Henriksen (DF):

Det er der, men hr. Bent Bøgsted er jo så venlig at give mig mulighed for at tale lidt længere tid, og det vil jeg så gøre og starte med at bekræfte det, som hr. Bent Bøgsted siger.

Så vil jeg køre videre ad samme spor og sige: Pointen er sådan set, at nu har vi en regering, som jo traditionelt har varetaget lønmodtagernes vilkår. Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten siger også en gang imellem, at det går de meget op i. Så lad os da gøre det. For Dansk Folkeparti leverer stemmerne til, at man går ind og regulerer arbejdskraftindvandringen, og at man kan tage et opgør med EU på det område. Vil man det? For sagen er jo den, at danske håndværkere lovligt kan blive udkonkurreret. En ting er illegal arbejdskraft, men de kan jo lovligt blive udkonkurreret, og så er spørgsmålet: Er loven så god nok? Synes Socialdemokratiet det? Synes Socialistisk Folkeparti det? Synes Enhedslisten det? Det synes vi ikke i Dansk Folkeparti.

Kl. 19:15

Formanden :

Tak. Så tror jeg ikke, der er flere korte bemærkninger til ordføreren, og så siger vi tak. Så er det fru Inger Støjberg som ordfører for Venstre.

Kl. 19:15

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for endnu en gang at rejse en meget væsentlig debat her i Folketingssalen. Venstres holdning til indvandring af arbejdskraft, som vi jo drøfter i dag, kan faktisk opsummeres på den her måde: fri bevægelighed, men under fair og fornuftige omstændigheder. Vi ønsker nemlig, at arbejdet i Danmark skal ske efter danske spilleregler, så vi sikrer gode lønforhold og gode arbejdsvilkår for de lønmodtagere, der kommer hertil, og også en fair konkurrence for arbejdsgiverne.

Der var i sin tid mange bekymringer om, hvad EU-udvidelsen i 2004 ville indebære. Bekymringerne gik især på, hvilke konsekven-

ser udvidelsen ville få for den danske arbejdsmarkedsmodel, men med østtaftalen, som blev ophævet i 2009, fandt vi en overgangsordning, hvor vi på den ene side åbnede det danske arbejdsmarked og på den anden side krævede, at østeuropæiske arbejdstagere skulle arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår. Dette sikrede, at EU-udvidelsen har været en succes med fri bevægelighed, men under fair og fornuftige omstændigheder. En undersøgelse fra Rockwool Fonden fra 2009 viste da også, at indvandringen som følge af østudvidelsen ville forbedre de offentlige finanser med mellem 1,7 og 4,2 mia. kr., og meget tyder faktisk på, at det langt hen ad vejen holder stik.

Åbningen af arbejdsmarkedet har ikke i sig selv medført ubalance. Tværtimod har tilgangen af arbejdskraft været med til at afhjælpe flaskehalsproblemer, selvfølgelig især da der var mangel på arbejdskraft. Det har derfor været værdifuldt for danske virksomheder at have mulighed for at besætte ledige stillinger med østeuropæisk arbejdskraft, og det har været afgørende for også at kunne fastholde virksomhedernes ordretligang og selvfølgelig dermed også økonomisk vækst. Tidligere hørte vi ofte arbejdsgivere fortælle om, at det var svært at få eksempelvis højt specialiseret dansk arbejdskraft. Det ændrede vores jobplan i 2008 på, men behovet for specialister eksisterer rent faktisk stadig, og derfor skal der naturligvis fortsat være adgang for udenlandsk arbejdskraft i Danmark.

Der er generelt set ikke tegn på, at indvandrere, der ansættes i danske virksomheder, fortrænger danske ansatte i tilsvarende arbejdsfunktioner. Jeg mener derfor, at den danske arbejdsstyrke kan konkurrere på uddannelse, på viden og på kompetencer. Der er en række funktioner i samfundet, som skal udføres, og derfor skal vi også sætte pris på, at der rent faktisk er mennesker, der er parate til at komme til Danmark og gøre en indsats.

Når det er sagt, vil jeg gerne slutte af med at sige, at det er vigtigt, at vi får en nuanceret debat på det her område og undgår, at debatten får slagside og kun fokuserer på de negative historier. Der skal ingen tvivl herske om, at social dumping er uacceptabel, men vi skal huske på, at langt, langt de fleste af de østarbejdere, der er kommet til Danmark siden udvidelsen af EU, bidrager positivt til det danske arbejdsmarked. De arbejder under ordnede forhold til fordel for den danske samfundsøkonomi. Det skylder vi at understrege, så vi undgår et unuanceret billede af indvandring af arbejdskraft i Danmark.

Jeg skal på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der de seneste 10 år under VK-regeringen er ført en politik, der har åbnet Danmark for kvalificeret udenlandsk arbejdskraft, samtidig med at der er sat konsekvent ind over for social dumping. Folketinget konstaterer med tilfredshed, at Danmark er et åbent land for alle, der ønsker at bidrage til det danske samfund. Folketinget konstaterer endvidere, at østudvidelsen har gavnet dansk økonomi og det danske arbejdsmarked, men at der fortsat er behov for at sætte ind over for det lille mindretal, der misbruger reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed. Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til at tage yderligere initiativer, der sikrer Danmarks mulighed for at rekruttere velkvalificeret udenlandsk arbejdskraft.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Kl. 19:20

Formanden :

Det af fru Inger Støjberg oplæste forslag til vedtagelse fra Venstre og Konservative vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg har noteret fem medlemmer med korte bemærkninger, først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:20

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, jeg synes, det er helt rigtigt, når fru Inger Støjberg siger, at man skal nuancere debatten om udenlandsk arbejdskraft – og det afventer vi så at Venstre medvirker til – for de toner, vi hører fra Venstre og fra de fleste partier i Folketinget, går jo på, at udenlandsk arbejdskraft pr. definition er noget, der er godt, og det synes jeg er hamrende unuanceret. For vi har på den ene side problemstillingen med illegal arbejdskraft, og der forstår jeg ikke, hvordan man i Venstres forslag til vedtagelse kan sige, at det er et lille mindretal. Tænker Venstre her på de op imod ca. 50.000 udlændinge, der opholder sig illegalt i Danmark, hvoraf mange af dem, eller i hvert fald en del af dem, jo er illegal arbejdskraft? Det er da mange, det er ikke et lille mindretal. Det er mange, det er et stort problem, og det er så den illegale del af det. Så er der på den anden side den lovlige del af det. Her forholder det sig jo også sådan, at der er tilfælde, hvor danske håndværkere og andre på fuldt lovlig vis bliver udkonkurreret af folk, af arbejdskraft, der kommer fra Østeuropa, og de skal jo så forsørges af det offentlige. Mener fru Inger Støjberg, at det er godt? Det kan man vel ikke i fuld alvor mene er godt.

Så når fru Inger Støjberg siger, at der er behov for en mere nuanceret debat, siger jeg: Ja, tak, det er der. Men jeg synes, at det er en nuanceret debat, der bør handle om, at man kan sige: Ja, hvad angår noget af den udenlandske arbejdskraft, er det godt, og her bidrager det positivt til det danske samfund, men der er altså også noget af den arbejdskraft, som kommer i dag, der, selv om det er lovlig arbejdskraft, ikke bidrager så forfærdelig positivt til det danske samfund.

Kl. 19:22

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:22

Inger Støjberg (V):

Nu er Venstre og Dansk Folkeparti jo enige på mange områder, men der er også områder, hvor Venstre og Dansk Folkeparti måske ikke er sådan fuldstændig enige, og det her område er nok et af dem. Når vi nu snakker om det med, at der er dansk arbejdskraft, der bliver fortrængt, vil jeg sige, at der i 2009 rent faktisk er blevet lavet en rapport af Rockwool Fonden – det var sådan set den, jeg henviste til i min ordførertale – og her kan vi se hvad den siger. For der er nemlig ikke noget, der ifølge den rapport tyder på, at dansk arbejdskraft fortrænges af f.eks. østeuropæisk arbejdskraft i de samme jobfunktioner, og det er sådan set en af de ting, som jeg synes vi i den her debat skal sætte fokus på. Der er heller ikke nogen som helst tvivl om, at den østeuropæiske arbejdskraft i den periode, hvor vi i Danmark manglede arbejdskraft, i høj grad var med til at sørge for, at det danske samfund jo faktisk fungerede ganske udmærket, og at de jobfunktioner, som skulle udføres, også blev udført, på trods af at der simpelt hen ikke var hænder nok til det i Danmark.

Kl. 19:23

Formanden :
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:23

Martin Henriksen (DF):

Jo, men det giver sådan set god mening med udenlandsk arbejdskraft, når det er, at vi mangler arbejdskraft. Så giver det god mening, at der er nogle ordninger, som de kan komme ind på, det gælder også den højtuddannede arbejdskraft. Men når det er sådan, at vi ikke akut står og mangler arbejdskraft, så giver det ikke meget mening, at man f.eks. bliver ved med at importere i tusindvis af østeuropæere;

det gør det jo ikke. Det er jo ikke så længe siden, vi herhjemme havde en diskussion om, at der var højtuddannede danskere, som måtte tage arbejde i Netto, hvis de ikke kunne finde et andet arbejde, og det kan være et synspunkt, der er meget rigtigt at have. Men samtidig med at vi diskuterer, hvordan det kan være, at der er højtuddannede danskere, som står med en frisk lang videregående uddannelse, og som ikke kan få et arbejde, så er det eksempelvis sådan, at vi stadig væk bliver ved med at importere højtuddannet udenlandsk arbejdskraft. Så jeg forstår grundlæggende ikke det synspunkt, det må jeg ærligt indrømme.

Så siger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd jo også – og man kan sige meget skidt om dem, men jeg synes nu, de en gang imellem også har noget, der er relevant at hive frem – at de midlertidige arbejdere, der kommer fra Østeuropa, hælder langt mindre i statskassen, end de danske statsborgere gør. Det fremgår bl.a. af Avisen.dk og TV 2 Finans, at en almindelig dansk håndværker bidrager til statskassen med tre gange så meget som sin midlertidige østeuropæiske kollega. Det synes jeg også er relevant at tage med ind i debatten.

Så i nogle tilfælde er det noget, der bidrager økonomisk, og i andre tilfælde har det nogle negative økonomiske konsekvenser.

Kl. 19:24

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 19:24

Inger Støjberg (V):

Lad mig sige det sådan lidt ligeud: Jeg tror aldrig nogen sinde, jeg har oplevet, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har været med til at nuancere nogen som helst form for debat, og det mener jeg sådan set heller ikke de er med til at gøre i denne henseende. Men jeg vil egentlig godt fæstne mig ved noget af det, som beskæftigelsesministeren sagde, for beskæftigelsesministeren sagde faktisk ganske rigtigt og korrekt i sin tale lige før – og der skal jo ellers ret meget til, før jeg står og roser en socialdemokrat på den her måde – at det er noget, der går begge veje. Der er jo også masser af danskere, der i denne tid rejser ud og finder arbejde i andre lande, og det skal vi – synes jeg – også have med i hele billedet.

Så det er noget, der går begge veje, og jeg mener bestemt, at det, at der er fri bevægelighed, er noget, der styrker ikke kun det danske arbejdsmarked, men også det europæiske arbejdsmarked, både i opgangstider og i krisetider.

Kl. 19:25

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:25

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren for indlægget. Jeg skal prøve at finde ud af, om ordføreren mener, der er et problem, og hvis der er det, hvad man så reelt har gjort ved det. Det blev læst op, at ordføreren mener, at den tidligere regering konsekvent har sat ind over for social dumping, og der vil jeg gerne spørge, hvad det helt konkret er for nogle tiltag, man har gjort, og, hvis vi kan få dem oplyst, om ordføreren så er enig i, at man har gjort nok, siden vi konstaterer de problemer, som vi gør i dag – hvis ordføreren er enig i, at der er et problem. Det er så det næste spørgsmål, for ordføreren giver også udtryk for, at det kun er et lille mindretal, der misbruger reglerne, og så vil jeg gerne spørge ordføreren, om ordføreren er enig i, at det er et lille problem, når politiet i den seneste udmelding fra dem, altså fra politiet, mener, at der er et sted mellem 20.000 og 50.000 illegale udlændinge her i landet. Er det så bare et lille problem?

Så der er to spørgsmål: Hvad har man reelt gjort, altså hvad var det, der var så konsekvent, og er der i virkeligheden noget problem?

Formanden :
Ordføreren.

Inger Støjberg (V):

Det overrasker mig da egentlig en lillebitte smule, at Enhedslistens ordfører på den måde har været fuldstændig meldt ud af samfundet, for det er tilsyneladende det, der er sket. For østforligskredsen med Socialdemokratiet har jo konsekvent faktisk strammet op på reglerne her. Det handler jo bl.a. om RUT-registeret, det handler om styrkelsen af Arbejdstilsynet, det handler i det hele taget om at styrke og bakke op om den danske model, hvor ét er lov, mens noget andet er overenskomster, herunder at arbejdsmarkedets parter har sine kamprædskaber. Det må jeg godt nok sige kommer fuldstændig bag på mig, altså at Enhedslisten sådan en tirsdag aften her i Folketinget læner sig fuldstændig tilbage i stolen og siger: Jo, jo, det kan godt være, vi har haft en dansk model i over 100 år, men det må vi da lige lade Venstre om at forsvare. Det er åbenbart ikke noget, der ligger Enhedslisten på sinde længere. Men tænk, at Enhedslisten også fuldstændig og konsekvent har ignoreret, hvad der er sket på det her område i 10 år med hjælp fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, det er jo partier, man samarbejder med her i Folketinget nu!

Kl. 19:26

Kl. 19:26

Kl. 19:28

Kl. 19:28

Formanden :
Hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Ja, og de samme partier deler åbenbart vores opfattelse af, at den tidligere regering ikke har gjort det særlig godt, siden vi har kunnet blive enige med de nuværende regeringspartier om en forstærket indsats på det her område. Det er jo det, der har været nødvendigt, og der synes jeg bare ikke jeg fik noget svar på, hvad det var for en konsekvent indsats, den tidligere regering har gjort på det her område. Jeg fik heller ikke svar på noget andet. Ja, der blev nævnt RUT-registeret, men det er vist en offentlig hemmelighed, at det ikke fungerede særlig godt før til allersidst måske under den tidligere regering, så jeg efterlyser stadig et konsekvent svar på det.

Så har jeg lige et spørgsmål om det med fagbevægelsens redskaber. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren er tilfreds med de domme, som EU-Domstolen har afsagt på det her område, og som jo betyder, at når vi taler om udstationerede virksomheder, har hverken den danske fagbevægelse eller medlemslandene i øvrigt ret til at stille krav om lige vilkår for udenlandske virksomheder eller for hjemlandets virksomheder. Synes ordføreren, at det har været en god udvikling, og hvad vil ordføreren i givet fald gøre ved det, hvis man synes, det er utilfredsstillende?

Kl. 19:29

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:29

Inger Støjberg (V):

Lad mig da først og fremmest takke for, at hr. Finn Sørensen nu trækker i land, som hr. Finn Sørensen gør, for nu kommer indrømmelsen så: Jo, RUT-registeret kom rent faktisk til at fungere. Det er da noget af en indrømmelse, for lige før anede hr. Finn Sørensen ikke engang, at RUT-registeret eksisterede. Jo, det var faktisk en konsekvent handling, og det var en konsekvent handling i samarbejde med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Så enten er der kommet en åbenbaring til hr. Finn Sørensen nu her i løbet af den her

tirsdag aften, eller også har hr. Finn Sørensen bare forsøgt at tegne et forkert billede af situationen.

Med hensyn til de andre ting, der er blevet gjort, vil jeg sige, at det jo bl.a. er en styrkelse af Arbejdstilsynet, det er en styrkelse af samarbejdet også mellem Arbejdstilsynet og SKAT, og det er jo noget af det, som vi rent faktisk har kunnet se virke, og jeg kan jo også se nu, at det er en vej, som man spadserer videre ud ad i den nye regering, i og med at beskæftigelsesministeren for ikke mange minutter siden stod her på talerstolen og proklamerede, hvor godt tingene nu fungerede, og at man nu var i et samarbejde, og at beskæftigelsesministeren og skatteministeren oven i købet havde været med, første gang man var ude på tilsyn. Så det her er jo ikke noget nyt, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen. Man har sådan set bare kopieret den tidligere borgerlige regerings metoder, lagt lidt til og så ellers bare vundet ud ad samme vej. Så jeg synes måske nok, at hr. Finn Sørensen skulle se at komme i lidt bedre humør.

Kl. 19:31

Formanden :
Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:31

Eigil Andersen (SF):

Virkeligheden er jo, og det ved tusinder af bygningsarbejdere, at deres job er truet på grund af underbetaling og udenlandske firmaer, som ikke betaler moms og skat, og som overtræder en stribe andre regler. Det samme gælder for lastbilchauffører. Derfor er det en stor overraskelse for mig, at ordføreren, som er tidligere beskæftigelsesminister, bruger udtrykket, at den tidligere regering satte konsekvent ind over for social dumping. Det vil jeg så føre videre ved at sige, at jeg går ud fra, at det stadig væk Venstres opfattelse, at man fører en konsekvent politik mod social dumping, men da vi her i Folketinget for kort tid siden skulle stemme om at bevilge 65 mio. kr. ekstra til en mere effektiv kontrolindsats mod social dumping – penge til Arbejdstilsynet, til SKAT og til politiet – stemte Venstre imod.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor i alverden Venstre stemmer imod, når man påstår, man fører en konsekvent politik imod social dumping.

Kl. 19:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:32

Inger Støjberg (V):

Jeg vil sige, at jeg sådan set er fuldt tilfreds med de aftaler, som vi lavede sammen med Socialistisk Folkeparti før valget, og det kan da undre mig meget, at hr. Eigil Andersens parti så gik ind i de aftaler og i øvrigt var glade for dem, forsvarede dem og stod frem og sagde, at man virkelig var kommet de her ting til livs, man var nået langt, og det var et godt samarbejde med den borgerlige regering osv. Så det kan da også undre mig, hvorfor hr. Eigil Andersen i dag så pludselig står og negligerer det og lader fuldstændig hånt om det samarbejde, man havde med den tidligere borgerlige regering. Hvad er det da for noget? Det er da en mærkelig måde at samarbejde på. Jeg troede faktisk, at det her Folketing var sådan et Folketing, hvor man skulle samarbejde, og ikke et Folketing, hvor man skulle prøve på at modarbejde hinanden.

Men jeg vil da bare sige, at da jeg var beskæftigelsesminister, indgik jeg rent faktisk en aftale om de her ting, bl.a. om RUT-registeret og andet, og det ved jeg er hr. Eigil Andersen fuldstændig bekendt, som SF dengang støttede op omkring. Jeg mener, at den aftale, som vi indgik på daværende tidspunkt, stadig væk burde gælde, og jeg er fuldt tilfreds med den aftale, som vi indgik, og derfor har vi

jo så ikke stemt for det lovforslag, som har været til afstemning senere her i Folketinget.

Kl. 19:36

Kl. 19:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:36

Formanden :
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:33

Eigil Andersen (SF):

For SF's vedkommende var det jo en meget, meget lang march med diverse krav for at få det her til at fungere bedre, og det var jo kun enkelte af de krav, som blev opfyldt under den tidligere regering. Det er jo sandheden om det.

Jeg mener, at der er mange lønmodtagere i Danmark, som er dybt skuffede over, at Venstre direkte stemmer imod, at der skal gøres mere mod social dumping. Man stemte imod at bevilge de 65 mio. kr., som blev bevilget til en skrapere kontrol. Jeg tror også, der er mange arbejdsgivere, som er dybt skuffede over Venstre, og mange håndværksmestre, som jo har udtalt, at de ønskede, at der skulle være en mere effektiv kontrol. Der er mange vognmænd, som også har ønsket en stærkere kontrol.

Så mit spørgsmål er til gentagelse, for jeg har ikke fået svar på det: Hvorfor i alverden har Venstre stemt imod, at der skulle være en mere effektiv kontrol, når både arbejdsgivere og lønmodtagere ønsker en stærkere kontrol og Venstre oven i købet siger, at man ønsker noget effektivt mod social dumping?

Kl. 19:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:34

Inger Støjberg (V):

Jeg synes altid, det er rart at blive belært af en socialist om, hvad andre mennesker måtte mene om mit parti, så tak for den belæring og forelæsning her i aften.

Når vi ikke stemte for, var det jo som sagt, fordi vi var fuldt tilfredse med den aftale, som vi tidligere havde indgået – som den daværende regering indgik – med bl.a. Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet. Derfor, kan jeg svare til hr. Eigil Andersen. Så enkelt kan det siges.

Kl. 19:35

Formanden :
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 19:35

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det er lidt underligt, at vi sidder her og skal høre under debatten, at de tidligere samarbejdspartier skændes om, at det, man har gjort igennem de 7-8 år, hvor østpolitikken egentlig blev ført af VK-regeringen sammen med S, SF og R, ikke er godt nok; men lad nu det ligge, for det er deres problem. Det, jeg vil spørge om, handler om kontrollen.

Hvis der er så meget kontrol med østeuropæisk arbejdskraft, og jeg hørte ordføreren sige, at man skal overholde overenskomsterne i Danmark, hvordan kan det så lade sig gøre, at vikarbureauer kan udbyde arbejdskraft til langt under 100 kr.? Jeg ved ikke, hvad det er, fru Inger Støjberg mener med det, hun siger, om at overholde overenskomsterne, for så vidt jeg husker, er det egentlig bare mindstelønnen, der skal overholdes, for at overenskomsten er overholdt. Men hvordan kan det lade sig gøre, at vikarbureauer med den opbakning, der har været fra S, SF og Radikales side igennem de sidste snart 10 år vedrørende østudvidelsen, kan udbyde arbejdskraft til langt under 100 kr.?

Inger Støjberg (V):

Der er jo ingen tvivl om, at det her er et område, som man stadig væk skal have fokus på, og det var faktisk også derfor, at vi jo indgik en aftale med S, SF og Det Radikale Venstre om at styrke samarbejdet imellem SKAT og Arbejdstilsynet, og det, at man faktisk styrkede det samarbejde og overhovedet fik de to myndigheder til at arbejde sammen, betød faktisk, at man fik has på en del af den snyd, som der var på det her område.

Jeg mener jo, at man skal fortsætte ad den vej, og at man skal styrke det samarbejde, der er, og meget af det, der var under indkøring, kunne vi faktisk også se kom til at virke hen ad vejen. Derfor er jeg rigtig glad for, at hr. Finn Sørensen i dag jo også sagde, at bl.a. RUT-registeret er noget af det, som virkelig er kommet til at fungere rigtig godt under den borgerlige regering; det er jo ikke umiddelbart en ros, jeg havde forventet at høre fra en mand fra Enhedslisten, men sådan kan man nogle gange blive meget positivt overrasket.

Kl. 19:37

Formanden :
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:37

Bent Bøgsted (DF):

Det her med RUT-registeret skal måske lige tages med et gran salt, det tror jeg ikke er noget, vi skal rose for meget, før vi har set nogle resultater af det. Det er ikke så lang tid siden, ændringerne blev gennemført, og da var det ikke lige oplagt, at de skulle virke.

Der er en anden ting, jeg godt lige vil spørge om. Fru Inger Støjberg har jo et stort kendskab til det, der er blevet lavet igennem de sidste mange år, når vi snakker illegal arbejdskraft. Østeuropæisk arbejdskraft har ret til at rejse til Danmark og søge arbejde, de kan rejse rundt i 3 måneder uden nogen som helst kontrol, bare de er selvforsørgende, og hvis de finder et arbejde hos en eller anden arbejdsgiver, skal de ikke registreres i RUT-registeret, for de er ikke tjenestestudbydere, men almindelig arbejdskraft, og det vil sige, at de kan gå ind og tage et arbejde, som der ikke er nogen rigtig kontrol med.

Hvad har den tidligere regering og partierne bag østudvidelsen egentlig tænkt sig at gøre for at samle op på det, så man ikke kan få en arbejdskraft, der underbyder kollegaerne her i Danmark ved at rejse rundt og søge arbejde og så sige: Jamen jeg vil godt gå for 70 kr. i timen, fordi det er sådan ca. 60 kr. mere, end jeg får nede i Polen? Den arbejdskraft skal også kontrolleres, men det bliver ikke via RUT-registeret, så derfor skal man tage det RUT-register med et gran salt, når man ser på, hvordan det fungerer. Men er det ikke korrekt, at der ikke er nogen rigtig kontrol med den slags arbejdskraft?

Kl. 19:38

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:38

Inger Støjberg (V):

Det er fuldstændig korrekt. Hr. Bent Bøgsted nævner, at RUT-registeret fungerer for tjenesteydere, men det er jo altså også sådan, at den danske model jo rent faktisk betyder, at man har en vis kontrol med, hvad der foregår på det danske arbejdsmarked. Det betyder så, at fagbevægelsen jo også skal være en del af det, og mig bekendt er det også noget af det, som fagbevægelsen koncentrerer sig meget om at sætte stort ind over. Men jeg vil gerne fastholde det, jeg mener,

nemlig at det er til stor fordel for det danske arbejdsmarked, at der er fri bevægelighed, og at man som europæer kan rejse mere eller mindre frit rundt og tage arbejde i de forskellige lande; det er altså også en meget stor fordel for danskere at kunne rejse til andre europæiske lande og tage arbejde der.

Så det er grundlaget for, at vi bakker meget op om de EU-regler, der er på det her felt.

Kl. 19:40

Formanden :

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:40

Leif Lahn Jensen (S):

Det her er en rigtig stor dag. Jeg har hørt fru Inger Støjberg stå og rose en socialdemokratisk minister. Jeg hørte også fru Inger Støjberg sige, at den tidligere VK-regering satte konsekvent ind over for social dumping, og så sagde ordføreren også, at den socialdemokratiske regering er gået endnu videre. Vil det sige, at jeg hører fru Inger Støjberg sige, at denne regering har gjort mere i forhold til social dumping, end VK-regeringen har?

Kl. 19:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:40

Inger Støjberg (V):

Jeg ved jo ikke, om hr. Leif Lahn Jensen kan sin Erasmus Montanus, men det var jo sådan lidt en Erasmus Montanus-måde at stille tingene op på. Først vil jeg gerne sige, at det er fuldstændig korrekt, at jeg har rost Socialdemokratiet i dag. Det står jeg gerne ved. Nu findes det også på skrift, så nu kan jeg heller ikke løbe fra det længere. Men jeg står gerne ved det, for jeg mener rent faktisk, at vi i sin tid havde et godt samarbejde om østtaftalen.

Ja, den nye regering har taget nogle yderligere tiltag. Det er bare ikke nødvendigvis sådan, at vi i Venstre er enige i de yderligere tiltag, som regeringen har taget, og derfor kan hr. Leif Lahn Jensen ikke slutte, som han gør her. Jeg mener, at den aftale, som vi indgik sammen med Socialdemokratiet, sammen med Det Radikale Venstre og sammen med Socialistisk Folkeparti, var en god aftale. Jeg mener, at det var en konsekvent indsats imod social dumping, og det er en aftale, som jeg fuldt ud står ved. Jeg står fuldt ud ved det samarbejde, som vi havde på daværende tidspunkt, og begræder bare, at den nye regering ikke har samme tilgang til at samarbejde her i Folketinget.

Kl. 19:41

Formanden :

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:41

Leif Lahn Jensen (S):

Det var søreme hurtigt, man lige ændrede holdning oppe på talerstolen, men o.k. Det lyder, som om ordføreren siger, at det, man har gjort i VK-regeringen, har virket rigtigt, og at man er rigtig, rigtig godt tilfreds med det. Men så lad os nuancere det lidt, som hr. Martin Henriksen ønskede. Så kunne jeg da godt tænke mig at spørge: Når fru Inger Støjberg siger, at det, den socialdemokratiske regering har gjort, ikke er godt nok, hvad skal der så mere til? Hvad har Venstre tænkt sig? Jeg har jo ikke hørt Venstre komme med ret mange bud her i første halvår. De hænger vist stadig væk i hængeskøjlen. Men hvad har de tænkt sig på det her område? Det synes jeg da kunne være interessant at få at vide. Ud over at man sådan set siger, at det, vi gør, ikke er godt nok, hvad vil man så? Kom med et bud, lad

os høre det. Jeg tror, at alle herinde er interesseret i at høre, hvad Venstre vil.

Kl. 19:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:42

Inger Støjberg (V):

Jamen dog, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen. Man kan jo næsten spørge sig selv, om hr. Leif Lahn Jensen overhovedet har været til stede. Jeg kan godt se, at hr. Leif Lahn Jensen har været fysisk til stede under debatten, men om hr. Leif Lahn Jensen også mentalt har været til stede, kan man da godt have sine tvivl om. For sagen er jo den, at vi fuldstændig står bag den aftale, som vi indgik med bl.a. Socialdemokratiet, da vi var i regering. Det mener vi faktisk fra Venstres side var en konsekvent måde at imødegå den sociale dumping på, som der ellers var risiko for kunne finde sted i Danmark. Når vi nu mener, at det var nok, og at det var det, der skulle til, så er det jo ret logisk, at vi ikke går ind og laver nye aftaler med regeringen på det her område.

Så hr. Leif Lahn Jensen må nok prøve at pakke den der lidt løse retorik væk, som jeg godt nok har lagt mærke til har bredt sig hos Socialdemokratiet. Det er sådan en retorik om, at hvis ikke man er enig med den socialistiske regering, ligger man i hængeskøjlen. Sådan er det altså bare ingenlunde, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen. I politik er det sådan, at meninger mødes og brydes. Nogle gange er man enig, nogle gange er man uenig, men når man er uenig, er det faktisk ikke det samme, som at man ligger i hængeskøjlen. Tværtimod.

Kl. 19:44

Formanden :

Så er det hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:44

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. I forslaget til vedtagelse fra bl.a. fru Inger Støjberg står der jo, at Folketinget kan konstatere, at østudvidelsen har gavnet dansk økonomi og det danske arbejdsmarked. Det kunne jeg da sådan set godt tænke mig at se en lille smule dokumentation for, for jeg tror i hvert fald ikke, at sådan nogle som transportvirksomhederne er helt enige med fru Inger Støjberg – jo, nogle af dem er sikkert, nemlig de transportvirksomheder og speditører, som er udflaget og har lavet skuffeselskaber i bl.a. Rumænien og andre dele af Østeuropa, og som dermed kan ansætte personale til langt, langt lavere lønninger end danske chauffører, og som så kan køre transporter i Danmark, bl.a. med velsignelse fra den tidligere regering med den her lidt løse fortolkning af EU's cabotageregler, som man har haft, regler, som bliver omgået i stor stil.

Jeg vil godt spørge fru Inger Støjberg: Er man indstillet på at lave en yderligere kontrol af de her virksomheder? Faktum er jo, at der er over 4.000 lastbiler inden for de sidste par år, der er blevet udflaget fra Danmark på grund af de lave lønninger i Østeuropa.

Kl. 19:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:45

Inger Støjberg (V):

Jeg vil godt starte med at sige, at når jeg nu siger, at det har styrket dansk økonomi, at der er fri bevægelighed af arbejdskraft, hænger det jo sammen med, at vi rent faktisk havde en situation tidligere, der betød, at vi ganske enkelt ikke havde arbejdskraft nok i Dan-

mark. Og der kan ikke herske tvivl om, at hvis man ikke på daværende tidspunkt havde haft mulighed for at få arbejdskraft fra udlandet, havde det faktisk betydet, at dansk økonomi og det danske arbejdsmarked var blevet endnu mere presset. Derfor kan der ikke herske tvivl om, at dansk økonomi har haft gavn af, at der er fri bevægelighed af arbejdskraft.

Omkring cabotagekørsel vil jeg sige, at vi i Venstre selvfølgelig er meget opmærksomme på den problemstilling, som hr. Kim Christiansen rejser, men jeg vil sige, at det jo også er en afvejning af den frie bevægelighed, og hvordan vi skal imødegå det, hvis der er direkte snyd med de regler, som der er. Snyd er vi naturligvis imod, men den fri bevægelighed for arbejdskraft er vi for.

Kl. 19:46

Formanden :

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 19:46

Kim Christiansen (DF):

Jeg er meget glad for, at Venstre vil være med til at imødegå den omfattende svindel med cabotagereglerne, der foregår. Det eneste, der skal til, er sådan set bare, at man laver en anden dansk fortolkning af den EU-forordning, der allerede foreligger.

Men jeg vil godt lige spørge om en anden ting. Kan fru Inger Støjberg svare mig på, hvorfor man undtog transportvirksomheder fra RUT-registeret, når det er et af de områder, der i dag foregår aller mest social dumping på. Vi kan bare tage rundt på alle rastepladserne langs motorvejene, så kan vi se udenlandske chauffører – letter, rumænere osv. – der sidder med primusapparater og tilbereder dåsemad og venter på kørsel, så de kan få råd til at komme så meget diesel på, at de kan nå hjem til hjemlandet. Det er jo social dumping, så det vil noget. Hvorfor er transportvirksomheder ikke omfattet af RUT-registeret?

Kl. 19:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:47

Inger Støjberg (V):

Cabotagekørsel er jo, om jeg så må sige, en historie helt for sig. Der er ingen tvivl om, at den fortolkning, som man har af de EU-regler, der er, er en fortolkning, som vi står fuldstændig bag i Venstre, og det er også en fortolkning, som vi vedbliver med at stå bag.

Kl. 19:47

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 19:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes egentlig, at det altid er en god idé at få en mulighed som denne for at diskutere netop det her med den danske arbejdskraft, for det er jo en utvivlsom kendsgerning, at mange danske job desværre er forduftet over de danske grænser. Derfor er det selvfølgelig også dybt problematisk, at vi kan se, at så mange tusinde danske job i dag er besat af udlændinge, og så går danskerne på ledighedsydelse eller andre sociale overførselsindkomster. Det synes jeg måske at Venstres ordfører skulle reflektere lidt over.

Det bliver faktisk af ordføreren fremstillet, som om det er en god forretning, at vi har alle de her udlændinge i Danmark. Det kan jo aldrig i min terminologi være en god forretning, nu er jeg også et beskeden menneske, men at man lader danskerne gå hjemme på dagpenge, på ledighedsydelse og social overførselsindkomst og så lader 50.000-60.000 udlændinge rende rundt og betjene danske minkfar-

me, landbrug, lastbiler, gartnerier, rengøringsfirmaer osv., står ordføreren hernede og gør til en succeshistorie. Jeg synes måske, ordføreren skulle prøve at reflektere lidt over det og komme med nogle beregninger på, hvordan det dog i himlens navn kan blive en overskudsforretning for butikken Danmark.

Kl. 19:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:49

Inger Støjberg (V):

Jeg tror nok, at hr. Hans Kristian Skibby måske forsimples tingene en lille smule her. Det er ikke så lang tid siden, at der var en stribe erhvervsledere, heriblandt både gartneriere og landmænd, der stod frem og fortalte, at det faktisk er meget, meget svært at få dansk arbejdskraft. Man må sige, at både gartnerierne og landbrugene jo skal passes. Så derfor, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby, kan man ikke forsimple den her diskussion på den måde, som hr. Hans Kristian Skibby forsøger at gøre her. Der er ikke nogen tvivl om, at man jo skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark, hvis man vil have dagpenge. Det er den ene side af sagen. Den anden side af sagen er så bare, desværre, at vi har en række arbejdsgivere, der ikke kan få arbejdskraft, dansk arbejdskraft, men der er så østeuropæisk arbejdskraft og hjælp at hente, og nogle har så valgt at ansætte østeuropæisk arbejdskraft. Det kan jeg sådan set godt forstå at de har.

Kl. 19:50

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det har såmænd ikke så meget at gøre med, hvad fru Inger Støjberg kan forstå, og hvad hun ikke kan forstå. Det har noget at gøre med, at ordføreren solgte det som værende en succeshistorie, nemlig det her med, at vi har fået de her mange, mange danske job på udenlandske hænder. Det var sådan set bare det, jeg reflekterede over. Det var ikke alt det med baggrundsforklaringen og det med, at det er svært at dokumentere og finde de her mennesker, som omgår de danske arbejdsmarkedsregler. Ordføreren har naturligvis ret i, at der er rigtig mange, der gør det, men jeg synes jo også, at ordføreren selv var lidt inde på problematikken i sit tidligere svar på spørgsmålet om den danske model. Her sagde fru Inger Støjberg netop, at der jo er øget kontrol i Danmark.

Men man kunne så prøve at spørge ordføreren: Hvad så med de eksempler, vi har fået fra Helsingør? Det er nogle af de nyeste, vi har fået. Vi får dem jo snart hver dag. De viser, at der bliver gjort rent med illegal arbejdskraft på danske folkeskoler, i danske daginstitutioner. Her bliver borgernes skattekrone brugt til at betale illegale indvandrere til at tage de her job. Kan ordføreren ikke godt se, at man skal gøre noget ved det frem for at sælge det som en succeshistorie? Vi har flere hundredetusinde danske arbejdsløse, og så har vi omkring 60.000 fra de ti nye EU-lande i øst.

Kl. 19:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:51

Inger Støjberg (V):

Altså, jeg må meget undskyldte over for hr. Hans Kristian Skibby, men tingene bliver altså rodet gevaldigt sammen. Et er, at der er illegal arbejdskraft i Danmark, og den varetager så f.eks. rengøringsjob. Det er hamrende ulovligt. Noget andet er, at der er fri bevægelighed

for arbejdskraften, og den frie bevægelighed i Europa skaber rent faktisk økonomisk vækst. De to ting, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby, bliver man nødt til at adskille. Man kan ikke rode det sammen i en stor gryde og sige, at ordføreren da må forstå, at det her er et problem.

Ja, det er et problem, at der er illegal arbejdskraft. Det skal der sættes ind over for. Men nej, det er ikke et problem, at der er fri bevægelighed for arbejdskraften i Europa, og at danskere også har mulighed for at rejse til udlandet og tage et stykke arbejde og dermed sikre sig deres levebrød. Det er ikke et problem. Det er faktisk vækstskabende, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby, så man bliver nødt til at skille de her to debatter ad.

Kl. 19:52

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Hr. Leif Lahn Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 19:53

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Da Danmark i 1973 spillede sig ind i det daværende EF, var det bl.a. ud fra et ønske om at binde Europa sammen i et tæt fællesskab. For at kunne fremme den europæiske integration, er det nødvendigt, at personer frit kan bevæge sig på tværs af unionens grænser. Kravet om arbejdskraftens frie bevægelighed er en grundsten i det europæiske samarbejde. Det er ufravigeligt fra EU's side, og Socialdemokraterne bakker til fulde op om det.

I 1960'erne importerede vi arbejdskraft i Danmark, fordi vi manglede fabriksarbejdere. Mange af dem blev og bidrog til, at vi i dag har et mangfoldigt samfund. Situationen i dag er, at produktionsvirksomhederne har svære tider. Der er mange arbejdslose, og vi er midt i en krise. Så kan man spørge sig selv: Er løsningen så, at vi skal isolere os, at Danmark skal isolere sig fra resten af verden? Nej, det mener jeg ikke at løsningen er.

At Danmark er en del af den omkringliggende verden, og at verden påvirker Danmark og danskerne er ikke nyt, og det ser jeg på mange måder som rigtig positivt. Det er godt for de studerende, der rejser ud i verden for at dygtiggøre sig. Det er godt for dem, der finder drømmejobbet et andet sted i EU og vender tilbage med en ny inspiration. Det er godt, at vi har mulighed for at udveksle erfaringer på kryds og tværs af Europas grænser. Så er det også godt, at man kan tage ud og tage et arbejde i udlandet, hvis man ikke kan få noget herhjemme og selvfølgelig også omvendt.

Når det så er sagt, er der selvfølgelig også et reelt problem med udenlandsk arbejdskraft, der underbyder de danske løn- og arbejdsvilkår. Det er fuldstændig uacceptabelt, og jeg må sige det ret kraftigt, fuldstændig uacceptabelt, at østeuropæiske virksomheder ikke vil konkurrere på lige vilkår med de danske, at de snyder med moms og skat, at de ikke registrerer sig i RUT-registeret, og at udenlandske arbejdstagere arbejder under livsfarlige forhold på byggepladser i hele landet. Det kan og vil vi selvfølgelig ikke acceptere.

Socialdemokraterne mener, at løsningen bl.a. skal findes ved at styrke indsatsen mod social dumping. Derfor har vi netop, som det er blevet nævnt flere gange, afsat 65 mio. kr. på finansloven til sådanne initiativer, og også lidt mere langsigtet har vi nedsat et udvalg, som skal kigge på yderligere tiltag mod social dumping, som jeg også ved at ministeren nævnte.

Ja, jeg er socialdemokrat, og den demokratiske socialisme har altid været international. Vi tror på, at dialog på tværs af grænser og forskelle netop kan gøre en forskel, at vi skal være solidariske med vores udenlandske kollegaer og hive dem op i lønkampen frem for at lægge os ned. Vi tror på stærke forpligtende fællesskaber med højt til loftet og plads til mangfoldigheden. Det gælder på arbejdsmarkedet såvel som i alle andre henseender.

Derfor har jeg et forslag til vedtagelse, som jeg vil læse op på vegne af Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og De Radikale:

Forslag til vedtagelse

»Danmark er en åben økonomi, hvor der sker en reguleret ind- og udvandring af arbejdstagere – både til og fra EU-landene og lande uden for EU. Det skaber vækst til fordel for danske virksomheder og dansk økonomi. Men det kan også skabe social dumping.

Folketinget understreger, at social dumping og misbrug af udenlandsk arbejdskraft skal stoppes, idet arbejde i Danmark som udgangspunkt skal ske på danske vilkår.

Folketinget anerkender, at indsatsen mod social dumping med finansloven for 2012 er blevet væsentlig styrket.

Folketinget opfordrer regeringen til at fastholde og udvikle den danske arbejdsmarkedsmodel og til at understøtte, at udenlandsk arbejdskraft, der bliver i Danmark, bliver integrerede, aktive medborgere i det danske samfund.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Kl. 19:56

Formanden :

Det af hr. Leif Lahn Jensen netop oplæste forslag til vedtagelse fra Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Enhedslisten indgår i de videre forhandlinger.

Jeg har noteret fire medlemmer til korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:57

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal bare høre, om jeg forstår det korrekt. Jeg tror, at når debatten er overstået her i dag, har de fleste, der har overværet debatten, vel kunnet lytte sig frem til, at alle partier i Folketinget synes, at man skal bekæmpe illegal arbejdskraft. Så kan man diskutere, hvordan man skal bekæmpe det, og hvem der gør nok, og hvem der har gjort nok. Men jeg tror, at alle i Folketinget enige om, at det skal bekæmpes.

Men bare for at forstå det helt rigtigt kunne jeg godt tænke mig at spørge: Er det Socialdemokratiets opfattelse, at det er i orden, at danske håndværkere bliver udkonkurreret af f.eks. østeuropæiske håndværkere på arbejdsvilkår og på løn, så længe det sker efter reglerne? Er det så i orden, at det foregår?

Kl. 19:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:58

Leif Lahn Jensen (S):

Det er, som jeg også har sagt igen og igen, vigtigt for os at sige, at det er meget, meget vigtigt, at vi gør en indsats mod social dumping. Det er også meget vigtigt, at der er en fri bevægelighed over grænserne. Jeg synes, det er fint, at vi også har det her i landet. Vi har nogle håndværksmestre, vi har nogle metalvirksomheder – også der, hvor jeg kommer fra – der også har søgt ud og har arbejdet i udlandet. Det er fint. Jeg synes, det er rigtig godt, at man bevæger sig på tværs af grænserne.

Men når hr. Martin Henriksen siger, at det er godt, at der er en fælles forståelse med hensyn til social dumping, er jeg bare nødt til at sige, at den her regering har gjort meget mere, end den tidligere regering har gjort. Vi har gjort noget – Dansk Folkeparti har sådan set bare snakket i 10 år uden at gøre noget som helst, men den her regering har gjort noget.

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:58

gen, som den ligger i dag, og vil man være med til at tilvejebringe nogle regler, således at det er de chauffører, der sidder i førerhusene, og det er vognmændene, der har pligt til at dokumentere, hvorvidt de kører lovlig eller ulovlig cabotagekørsel? Ellers er de 10 mio. kr. smidt lige ud ad vinduet, for i dag aner politiet reelt ikke, hvad det er, de skal kontrollere.

Kl. 20:02

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror ikke, vi bliver enige om den del, der handler om, hvem der har gjort hvad med hensyn til illegal arbejdskraft. Vi kan nok blive enige om, at man skal gøre noget ved det, og så stopper det sikkert også der.

Det, jeg bare gerne vil vide, er, om det er i orden med Socialdemokratiet – det kan jeg jo godt høre at det er, men det kunne jo være rart at få et meget klart svar – at danske arbejdere, danske lønmodtagere såsom håndværkere, chauffører eller andet bliver udkonkurreret af østeuropæisk arbejdskraft, sågar måske på et område, hvor der er en overenskomst, i en situation, hvor vi igennem flere år har haft problemer med dansk arbejdsløshed, så længe det er fuldt lovligt? Hvad kan den danske lønmodtager bruge det til, at vedkommende får at vide: Du har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, men du kan trøste dig med, at du er blevet udkonkurreret på fuldt lovlige vilkår, for det er en del af EU-reglerne? Hvad kan den person bruge det til?

Jeg skal bare forstå, om det er helt i orden med Socialdemokratiet, og at man ikke agter at gøre noget som helst ved det.

Kl. 20:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:00

Leif Lahn Jensen (S):

Vi i Socialdemokratiet værner meget om, at alt foregår lovligt; vi værner meget om den danske model; vi værner meget om, at parterne derude skal indgå overenskomster. Og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hvis der er nogen, der tager et stykke arbejde på danske overenskomstvilkår, og at man opfører sig ordentligt over for dem, så kan og vil vi ikke gøre noget. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti aldrig bliver enig med mig, de vil hellere opstille bombe og bure hele landet fuldstændig inde, men hvis vi virkelig vil en åben verden, et åbent EU, skal vi også være klar til at kunne flytte os på tværs af grænserne. Men det skal bare være på ordentlige vilkår herhjemme, og det skal være med bevarelse af den danske model og med bevarelse af hele overenskomstsyste­met. Så er jeg sikker på, at det nok skal gå rigtig godt.

Det lyder, som om hr. Martin Henriksen siger, at vi ikke kan blive enige om, at der er et problem, men igen vil jeg sige: Der er et kæmpe problem.

Kl. 20:01

Formanden :

Så er det hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 20:01

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det var en rigtig fin skåltale, vi fik fra hr. Leif Lahn Jensen. Der var ikke så meget substans i den. Vi har hørt meget om de her 65 mio. kr., der er afsat på finansloven, og det er jo fint, at man afsætter 65 mio. kr. Som jeg lige har forstået det, skal de 10 mio. kr. vist gå til politiet, så man kan kontrollere cabotagekørsel. Problemet er bare, at der ikke rigtig er noget at kontrollere, fordi man har ingen regler for, hvad der egentlig skal forefindes i bilerne, hvordan chaufføren skal dokumentere, at der er foretaget lovlig cabotagekørsel. Så mit spørgsmål går egentlig på: Vil hr. Leif Lahn Jensen og regeringen være med til at ændre bl.a. fortolkningen af cabotageforordnin-

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:02

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, at det er interessant, at hr. Kim Christiansen står og siger, at det er en skåltale. Jeg har hørt hr. Kim Christiansen i mange, mange år holde skåltaler om cabotagekørsel. Jeg troede, at hr. Kim Christiansen ville noget på det område, men indtil nu er der ikke sket noget, indtil nu har det bare været skåltaler fra hr. Kim Christiansens side.

Jeg kan i hvert fald sige til hr. Kim Christiansen, at i det her oplæg, der kom fra finansloven, er man netop gået ind og har sagt, at man vil skærpe de økonomiske sanktioner. Så står der også, at muligheden for bedre registrering undersøges nærmere i regi af udvalget om modvirken af social dumping. Det vil sige, at i det her udvalg, der er nedsat, går man ind og kigger nærmere på cabotagekørsel, og hvordan man bedre kan registrere det, og hvordan man kan undgå mere af den her slags. Det er trods alt lidt længere, end Dansk Folkeparti og den tidligere regering egentlig har været.

Kl. 20:03

Formanden :

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 20:03

Kim Christiansen (DF):

Vi må så bare håbe, at det pågældende udvalg ikke er så lang tid om deres arbejde, så der ikke er flere arbejdspladser til chauffører i Danmark. Så kommer det nok ikke bag på hr. Leif Lahn Jensen, at Dansk Folkeparti, på trods af at vi har haft stor indflydelse i de sidste 10 år, dog ikke har haft 90 mandater, for så havde hele problemet været løst for længe siden. Men nu vejrer vi selvfølgelig morgenluft med den nye regering, for der kunne vi jo sagtens lave et flertal på det her område og så komme det her problem til livs. Det er egentlig det, jeg appellerer til. Men det er bare, fordi jeg synes, at det lyder en lille smule naivt, når hr. Leif Lahn Jensen siger, at vi godt vil have udlændinge til Danmark på danske arbejdsvilkår osv. Det foregår i stor stil via filialer i østeuropæiske lande af danske virksomheder, som opretter selskaberne i udlandet, skuffeselskaber, vikarbureauer, og hvad ved jeg; opfindsomheden er jo mangfoldig. Det er jo altså det problem. Hvordan vil man fra regeringens side lukke det store hul, der er i form af, at man bare kan oprette et selskab i Rumænien og så ansætte rumænsk personale, som kan køre på rumænske løn- og arbejdsvilkår i Danmark? Det er det, der er problemet.

Kl. 20:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:04

Leif Lahn Jensen (S):

Det, hr. Kim Christiansen siger, er jo korrekt, og det problem skal de også kigge på i det her udvalg. De skal simpelt hen kulegrave mange af de her ting og se, hvordan man gør det bedre. Jeg hører så hr. Kim Christiansen sige, at bare det her udvalg ikke arbejder så længe, så der til sidst ikke er flere arbejdspladser. Jeg vil sige, at den tidligere

regering med Dansk Folkeparti som en kæmpestor støtte og med meget magt i den tidligere regering jo havde 10 år uden at gøre noget som helst. Jeg kan oplyse her, at det her udvalg er færdigt til oktober. Så er der da ikke gået så lang tid i forhold til de 10 år, man bare valgte at have de her skåltaler og så ikke kunne gøre noget ved det. Udvalget er færdigt til oktober, og så kan vi jo så se, hvad det kommer ud med det.

Kl. 20:05

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 20:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes egentlig, at vi har hørt tilstrækkelig mange skåltaler her i dag. Jeg synes måske ikke lige, at det er tidspunktet til de helt store drikkegilder, for det her er jo gravalvorligt for danske arbejdspladser. I den ordførertale, som hr. Leif Lahn Jensen kom med, noterede jeg mig, at der ordret blev sagt, at Socialdemokraterne ville vise solidaritet med vore udenlandske kollegaer. Det lyder jo rigtig flot. Men hvad med solidariteten over for de danske vælgere og solidariteten over for de danske arbejdspladser, specielt de danske arbejdspladser, som ligger i ufaglært regi, og mange af de arbejdspladser, som ligger i et relativt lavlønsmråde? For vi kan jo se, at de job over de sidste år i stigende omfang er flyttet fra at være danske job til at være udenlandske job i Danmark. Det er også derfor, vi kan se, at Arbejdsmarkedsstyrelsen jo har meddelt, at der har været en stigning i 2011 på hele 16 pct. i antallet af de her nye østarbejdere i Danmark. Synes ordføreren ikke, det er et problem, at mange af de her job forsvinder fra danske hænder?

Kl. 20:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:06

Leif Lahn Jensen (S):

Jo, det er et kæmpeproblem. Det er jo netop også derfor, at mit parti og regeringen gør mere ved det, end Dansk Folkeparti nogen sinde har tænkt sig og nogen sinde har gjort. Det er netop derfor. Det er, fordi vi kan se, at det er et problem. Så vi tager det meget alvorligt. Solidaritet til vælgerne? Ja, det har vi da. Og hvorfor har vi det, og hvorfor siger jeg det? Det er netop, fordi vi gør noget ved det. Jeg har været derude. Jeg har været derude med Arbejdstilsynet. Jeg har været derude med andre og set, hvor vigtigt det her problem er, og hvor stort problemet er. Jeg kender det godt. Men vi gør noget ved det.

Vi kunne da stille et andet spørgsmål til Dansk Folkeparti, nemlig: Når man nu kender så meget til det her problem, hvorfor har Dansk Folkeparti så ikke gjort noget ved det? Det spørger jeg mig selv om igen og igen, men jeg har da ikke fået et svar endnu.

Kl. 20:06

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 20:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen nu er det altså sådan, at vi kan se, som jeg netop sagde, at Arbejdsmarkedsstyrelsen påpeger, at der bare fra de ti nye EU-lande er registreret over 50.000 job i Danmark. Det er inden for gartnerierhverv, landbrug, småindustri, servicefag, rengøringsjob og alt mulig andet. Det er inden for chaufførbranchen, transportbranchen osv. Hvad er det så lige, hr. Leif Lahn Jensen vil delagtiggøre os i, hvad er det for nogle konkrete planer? Er det nogle planer, som vil gøre,

at vi kan se, at den her stigning ikke vil være der i det kommende år? Vil vi kunne se frem til, at der bliver flere danske job på danske hænder, og at der bliver færre danske job på udenlandske hænder? Hvis det er det, vi kan se frem til, så vil jeg selvfølgelig tage imod det med kyshånd. Men vi kan nok se frem til det, som vi tror, nemlig at vi bare vil opleve en passivitet, fordi man er bange for at komme i krig med arbejdsmarkedets parter og med fagbevægelse og alle mulige andre, fordi man skal bruge den her internationale solidaritet til at pudse sin egen glorie. Er det det, vi kan se frem til? For mig bekendt er det ikke de store initiativer, der er kommet fra regeringens side indtil nu.

Kl. 20:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:08

Leif Lahn Jensen (S):

Planerne er, at vi vil værne om danskernes job. Og hvordan gør vi det? Vi har puttet mange flere penge i en kickstart, mange flere penge i at skabe job, end både den tidligere regering og Dansk Folkeparti overhovedet kunne forestille sig. Og hvad gør vi så også? Så værner vi om de job, der er, netop ved at gå benhårdt ind mod social dumping, hvilket Dansk Folkeparti jo bare snakker om, men ikke gør. Så vi har masser af planer. Jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti ikke helt kan forstå de planer, for man skal netop også kunne forstå problemet og ønske at gøre noget ved det og ikke bare snakke om det. Det gør vi. Vi har masser af planer, men vi har ikke kun planer ligesom Dansk Folkeparti, vi gør også noget ved dem.

Kl. 20:08

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 20:08

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Leif Lahn Jensen, at igennem de sidste år – siden 2004 – har Socialdemokratiet sammen med De Radikale og SF sidet sammen med V og K og styret arbejdskraftens tilgang fra EU. Man har lavet kontrol på kontrol, man har lavet RUT-registeret. Som den tidligere ordfører, fru Inger Støjberg, sagde, som Enhedslistens ordfører sagde, og som hr. Leif Lahn Jensen stod på talerstolen og sagde: Det virker ikke. Derfor har man brugt de der 65 mio. kr.

Så skoser hr. Leif Lahn Jensen Dansk Folkeparti for ikke at have gjort noget. Dansk Folkeparti var jo ikke med i den gruppe, der styrede tilgangen af arbejdskraft fra Europa. Hr. Leif Lahn Jensen har haft alle muligheder for at få VK-regeringen til at makke ret, for den kunne ikke have fået noget igennem, uden at hr. Leif Lahn Jensens parti havde sagt ja til det.

Er det ikke lidt bemærkelsesværdigt at stå her og skose andre, der er totalt uden for indflydelse på det område her, og så sige, at de ikke har gjort noget. Nej, fordi den tidligere VK-regering sad sammen med hr. Leif Lahn Jensens parti og styrede det hele. Hr. Leif Lahn Jensen har haft alle muligheder for at gøre det, som hr. Leif Lahn Jensen siger nu.

Kl. 20:10

Formanden :

Jeg tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:10

Leif Lahn Jensen (S):

Vi har gjort en masse. Vi gik bl.a. ind i et samarbejde med den tidligere VK-regering og gjorde nogle ting der. Vi har også gjort noget nu med Enhedslisten, da vi havde muligheden, så vi har gjort mange

ting. Vi har ikke bare nøjedes med nogle bomme nede ved grænsen – vi har faktisk gjort rigtig mange ting.

Kl. 20:10

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:10

Bent Bøgsted (DF):

Hvorfor har vi så problemet stadig væk i dag, hvis hr. Leif Lahn Jensen havde gjort så meget for at hindre, at underbetalt arbejdskraft kommer til Danmark? Det er det, hr. Leif Lahn Jensen står og siger, nemlig at Socialdemokratiet har gjort rigtig meget sammen med den tidligere regering, De Radikale og Socialistisk Folkeparti.

Så står Leif Lahn Jensen og siger: Jamen der er stadig væk problemer, og hvorfor har Dansk Folkeparti ikke gjort noget ved dem? Jamen hr. Leif Lahn Jensen har jo haft alle muligheder for at få flertal til det, for ellers havde VK-regeringen ikke gjort noget. Hvis hr. Leif Lahn Jensens parti ikke havde sagt ja til østudvidelsen, havde vi ikke haft det problem i dag, for så havde vi ikke haft en østudvidelse. Men man lagde sig fladt ned for EU og sagde: Nå, de kommer fra EU, så må vi hellere sige ja, så må vi bare acceptere.

Der var lagt op til, at fagbevægelsen skulle kontrollere, og fagbevægelsen sagde, at man i Dansk Folkeparti kunne sige sig selv, at når Socialdemokratiet var med i det og fagbevægelsen stod bag ved det, så ville det aldrig komme til at ske. Og hvad har vi i dag? De problemer, som hr. Leif Lahn Jensen siger vi bruger 65 mio. kr. på at løse.

Kl. 20:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:11

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hører Dansk Folkeparti sige: Hvor er det da træls for os i Dansk Folkeparti, for vi havde ingen indflydelse under VK-regeringen. Sikke noget vrøvl! Dansk Folkeparti havde masser af indflydelse. De fik pointsystemer, de fik bomme nede ved grænsen, de fik masser af ting. Det eneste, Dansk Folkeparti åbenbart ikke ville, var at gøre noget ved det her problem, for så er jeg sikker på, at Dansk Folkeparti kunne gøre det, men det ønskede Dansk Folkeparti ikke. De vil kun stå her og spille rigtig, rigtig smarte og sige, at de gerne vil det hele, men de har ikke villet noget, for så havde de fået det.

Vi ser det her som et meget større problem, end Dansk Folkeparti nogen sinde har gjort, selv om de snakker meget om det. Vi gør noget ved det. Vi kerer os om den enkelte arbejder derude, vi kerer os om hans arbejde. Vi vil sørge for at beskytte hans arbejde, og derfor har vi også gjort noget ved det. Det er forskellen på Dansk Folkeparti og den her regering. Det er forskellen på Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet. Vi vil gøre noget ved det, og vi gør noget ved det!

Kl. 20:12

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 20:13

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand.

Danmark er en lille åben økonomi, og det betyder, at Danmark er meget afhængig af de internationale konjunkturer i særdeleshed og øvrige verdensomspændende begivenheder i almindelighed. Det gør Danmark sårbar, men det giver også vores land en række mulighe-

der, og mulighederne ligger netop i, at vi deltager aktivt i den internationale arbejdsdeling frem for at lukke af for verdenen rundt om os. Det betyder, at vi skal se positivt på økonomisk samkvem med omverdenen og herunder også se perspektiver i vandring af arbejdskraft.

Øget tilgang af udenlandsk arbejdskraft har samlet set afledte positive virkninger på den finanspolitiske holdbarhed. Oversat til jævnt dansk er udenlandsk arbejdskraft en gevinst for dansk økonomi. Udenlandsk arbejdskraft medfører alt andet lige et mere fleksibelt arbejdsmarked og giver dermed også muligheder for en mere smidig løndannelse. Indvandring kan derfor også have en positiv virkning på beskæftigelsesmulighederne for mange grupper af danskere og bidrage til at reducere problemer med uddannelsesmæssig mismatch på arbejdsmarkedet. Det bekræftes også af analyser fra Arbejdsmarkedskommissionen.

Derudover kan indvandring af arbejdskraft på lidt længere sigt være en yderligere gevinst for den økonomiske vækst i Danmark, hvis vel at mærke den indvandrede arbejdskraft tilfører det danske arbejdsmarked ny viden og nye kompetencer. Undersøgelser viser da også, at især højtuddannet arbejdskraft er guld værd for det danske arbejdsmarked og for det danske samfund i øvrigt. En ny analyse foretaget af CEBR, Centre for Economic and Business Research, viser, at den gennemsnitlige højtuddannede indvandrer med medbragt familie bliver i Danmark i 8 år og bidrager med cirka 1,9 mio. kr. til de offentlige kasser, og det er jo klingende mønt til den danske husholdning. Som analysen påpeger, er der gevinst ved højtuddannet arbejdskraft, også i perioder med lav vækst og stigende ledighed. Så samlet set er der rigtig mange gode argumenter for at være åben over for indvandring af arbejdskraft, især den højtuddannede af slagsen.

Men det er samtidig vigtigt at påpege – det er vigtigt at italesætte det og vigtigt, at vi også gør det i praksis – at vi i Danmark opretter et bolværk mod misbrug af udenlandsk arbejdskraft og sikrer, at det danske arbejdsmarked ikke bliver udnyttet til social dumping. Derfor er jeg også glad for, at regeringen i samarbejde med Enhedslisten har styrket indsatsen mod social dumping, noget, vi vedtog i forbindelse med finansloven for 2012. Langt de fleste udenlandske medarbejdere i Danmark arbejder under samme ordnede forhold og på samme løn- og arbejdsvilkår som danske lønmodtagere, og det er en god ting. Men vi ser også, at der i udvalgte brancher findes virksomheder, som udnytter udenlandsk arbejdskraft og unddrager sig skat og moms samt lader hånt om danske regler for sikkerhed og arbejdsmiljø. Vi ser også et uacceptabelt misbrug af det såkaldte RUT-register, altså registeret for udenlandske tjenesteydere, hvor de registrerede virksomheder ikke reelt eksisterer i hjemlandet.

I Radikale Venstre er vi åbne over for udenlandsk arbejdskraft, og vi ser store fordele i, at den udenlandske arbejdskraft kan styrke dansk økonomi, men det skal ske på en måde, så den danske arbejdsmarkedsmodel ikke bliver undermineret. Det er meget, meget vigtigt for os at understrege. Derfor er det vigtigt for Radikale Venstre og for regeringen at adressere udfordringen med social dumping og slå hårdt ned på systematisk misbrug af illegal arbejdskraft, eller brug af illegal arbejdskraft i det hele taget, og undgå slavelignende forhold på det danske arbejdsmarked.

Samlet set støtter Radikale Venstre regeringen og Enhedslistens forslag til vedtagelse.

Kl. 20:17

Formanden :

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først hr. Martin Henriksen.

Kl. 20:17

Martin Henriksen (DF):

Tak. Den radikale ordfører sagde, at udenlandsk arbejdskraft er godt, hvis den tilfører ny viden. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om

hr. Nadeem Farooq kunne sætte nogle ord på, hvilken ny viden østeuropæisk arbejdskraft har tilført det danske arbejdsmarked?

Kl. 20:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:18

Nadeem Farooq (RV):

Det tilkommer ikke mig her fra Folketingets talerstol at have et overblik over lige præcis hvilke nye kompetencer, som forskellige medarbejdere kan bibringe. Arbejdsmarkedskommissionens rapport påpeger, at det positive aspekt kan ske og realiseres, og jeg er sikker på, at de danske virksomheder forstår at udnytte de kompetencer og har blik for den viden, som udenlandsk arbejdskraft kan generere.

Kl. 20:18

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 20:18

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes jo ikke rigtig, at ordføreren svarer på det, og jeg skal nok lade være at spørge igen, for jeg er ikke sikker på, at svaret bliver bedre af den grund.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Det Radikale Venstre mener, der er et problem. Det mener jeg jo at der er. Hvis nu Det Radikale Venstre får øjnene op for, at der er danskere, der bliver presset ud i arbejdsløshed, eller som er arbejdsløse og har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet på grund af udenlandsk arbejdskraft – og de danskere er jo så på offentlig forsørgelse – mener Det Radikale Venstre så, det er et problem, som man skal gøre noget ved, eller mener Det Radikale Venstre, at man, selv om det sker, skal blive ved med at rekruttere udenlandsk arbejdskraft?

Kl. 20:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:19

Nadeem Farooq (RV):

Det er en meget, meget forsimplet præmis at stille op. Den kunne jeg godt argumentere længe imod, men lad os prøve at tage fat i ånden i spørgsmålet i stedet for.

Jeg vil sige, at det er meget magtpåliggende for Radikale Venstre og for regeringen at styrke dansk økonomi og sikre at det danske arbejdsmarked fungerer – at den danske flexicuritymodel fungerer – så vi hele tiden kan sikre lav ledighed til gavn for danske lønmodtagere. Og jeg tror, at selv om danske lønmodtagere kan opleve, at der er isolerede negative effekter af udenlandsk arbejdskraft, så vil det samlede indtryk være – det er også bekræftet af undersøgelser – at udenlandsk arbejdskraft er en gevinst for Danmark.

Man må ikke forfalde til den meget forsimplede og snæversynede tilgang, som Dansk Folkeparti desværre har, hvor man tror, at der er en fast mængde arbejde i samfundet. Det er jo en dynamisk størrelse, som også afhænger af, hvor meget vi vil kunne udvide arbejdskraften ved hjælp af input udefra.

Kl. 20:20

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 20:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen det er da muligt, at vores politik er snæversynet set med radikale briller, men omvendt må man jo også sige, hvis man sådan

ellers har åbne øjne: Er det ikke også en form for snæversynethed, at man har en regering og et flertal her i Folketinget, som sådan bare vil acceptere, at det er helt legitimt, at vi i 2011 har haft en stigning på 16 pct. i herboende østarbejdere fra de ti nye EU-lande, som tager danske job, samtidig med at vi kan se, at der bliver flere danskere i ledighedskøen? Det står ordføreren så her og gør til en succes, fordi ordføreren mener, at det samlet set har genereret en økonomisk gevinst for det danske samfund.

Med de tal, vi har fået, var der 53.837 østarbejdere fra de ti nye EU-lande i Danmark i 2011. Hvor mange af de her job er besat med højtuddannede, som genererer de her mange millioner, som ordføreren var inde på i sin ordførertale? Kan ordføreren ikke prøve at fortælle, hvor mange af de her mange tusinde østarbejdere der er i højt udviklede job?

Kl. 20:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:21

Nadeem Farooq (RV):

Hr. Hans Kristian Skibby taler meget om 2011, men spørgsmålet åbenbarer, at Dansk Folkeparti desværre lever i 1930'ernes protektionisme.

Det, som er væsentligt at påpege, er, at der er flere segmenter i det her. Der er udenlandsk arbejdskraft, som kan bestå af østarbejdere, og der er segmenter, som består af højtuddannet arbejdskraft, og de bidrager med hver deres del til den danske økonomi. Det handler her om at sige, at der er noget, højt specialiseret udenlandsk arbejdskraft kan bidrage med. Den er der i øvrigt også mangel på nu.

Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, var også inde på, at tilgangen af østarbejdere under opsvinget i slutningen af 00'erne var med til at holde hånden under det danske opsving. Det mener jeg sådan set at Venstres ordfører sagde. Og det er jeg meget enig i. Så de segmenter har hver deres bidrag.

Så vil jeg bare lige sige til sidst, at jeg kun snakker om økonomi her, hvis nogen skulle have misforstået det. Der blev vist rynket lidt på næsen dernede over det med 1930'ernes protektionisme, og den misforståelse vil jeg gerne lige rydde af vejen.

Kl. 20:23

Formanden :

Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 20:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Men altså, pyt nu med det der med 1930'erne; det er mange år siden. Men omvendt kan man jo også sige, at tallet for beskæftigelsen i Danmark i 2007 og 2008 historisk set jo er 110 pct. ligegyldigt. For det, der er en kendsgerning, det faktuelle, er, at vi kan se, at der år for år i de her tider, konkret og fysisk, her og nu, sker en udflytning af danske job. Danske arbejdspladser forsvinder ud af landet, og de arbejdspladser, som så bliver tilbage i Danmark – f.eks. i gartnerierhverv og landbrug, lavtlønsjob inden for rengøring, servicefag, hotelfag og alle mulige andre – kan vi se bliver besat med nogle af de omkring 50.000-60.000, som kommer ind på det danske arbejdsmarked, bl.a. fra de nye østeuropæiske EU-lande.

Det er det, vi i mindelighed bare prøver at åbne regeringens og Det Radikale Venstres øjne for. Vi vil gerne høre, om man virkelig stadig væk mener, at det er en økonomisk gevinst. De skulle prøve at forklare det over for de mange tusinde danskere, som har mistet deres job som rengøringskone eller pedel eller kontorassistent, eller hvad det nu kan være. De skulle prøve at forklare dem, at det er en økonomisk gevinst, at vi kan se flere tusinde danske job blive besat af østeuropæere. Jeg synes ikke, det er nogen gevinst.

Kl. 20:24

Kl. 20:27

Formanden :
Ordføreren.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 20:24

Kl. 20:27

Nadeem Farooq (RV):

Vi har faktisk set eksempler på undersøgelser for en del år siden, som viste, at selv om der sker en udflagning af dansk arbejdskraft, så vil den frigjorte arbejdskraft i Danmark kunne gøre nytte i andre sektorer på det danske arbejdsmarked, og at det forhold, netop på grund af det fleksible og dynamiske danske arbejdsmarked, gjorde, at det samlet set er en gevinst for Danmark og dansk økonomi. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti meget sjældent har blik for det her helhedsbillede, men det er væsentligt for mig som radikal ordfører at påpege det, når nu Dansk Folkeparti glemmer det.

Kl. 20:25

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 20:25

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg skulle lige høre ordføreren om det her, når vi snakker om arbejdskraft fra EU. Der bliver også talt om illegal arbejdskraft. Jeg vil godt høre ordføreren, hvornår arbejdskraft fra et EU-land er illegal. Jeg går ud fra, at ordføreren ved alt om, at man kan rejse rundt og søge arbejde i et andet land i 3 måneder i træk, og så kan man tage arbejde, hvis man finder et arbejde ved en arbejdsgiver og alt det dér. Men hvornår er arbejdskraft fra EU illegal?

Kl. 20:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:26

Nadeem Farooq (RV):

Der er jo mange eksempler på illegal arbejdskraft, og vi har desværre også hørt forskellige historier, der peger på, at det er en stigende udfordring for Danmark, at der systematisk bliver brugt illegal arbejdskraft. Jeg kan ikke her dissekere alle mulige forekomster af illegal arbejdskraft, men jeg mener, at der, når man snyder med RUT-registeret f.eks. og arbejder på falske vilkår i Danmark, er tale om illegal arbejdskraft.

Kl. 20:26

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:26

Bent Bøgsted (DF):

Det vil så sige, at det, ordføreren siger, er, at hvis arbejdstagere fra EU ikke bliver registreret, når de kommer til Danmark, så man kan registrere, om der er ordnede forhold, er det illegal arbejdskraft. Det er da lidt spændende, for så kunne man måske få det igennem, at der overhovedet ikke var nogen, der kom til Danmark for at arbejde, uden at de var registreret, hvis det er det.

Noget andet er, at De Radikale jo også i forbindelse med den der aftale om arbejdskraft i EU har været med til at sige, at man skal overholde overenskomsterne. Hvad er det i overenskomsterne, man skal overholde? Er det lønnen? For den overenskomstmæssige løn er i de fleste overenskomster, jeg kender til, den mindsteløn, man har aftalt. Mange af lønningerne for bygningshåndværkere bliver aftalt ude i virksomhederne og har ikke decideret noget med hovedoverenskomsten at gøre, det er kun mindstelønnen. Er det så det, man skal overholde, når man arbejder her?

Nadeem Farooq (RV):

Der er to ting, som er meget vigtige at påpege her. For det første, når vi taler om RUT-registeret, er det ikke sådan, at jeg kategoriserer – det er i hvert fald ikke min intention at kategorisere – det som decideret snyd, hvis man har uorden i tingene. Men det er klart, at hvis der er nogle, som ikke er registreret i RUT-registeret, og som det kan påvises bevidst og med forsæt forsøger at snyde sig til at bruge underbetalt arbejdskraft i Danmark, mener jeg, det er illegal arbejdskraft.

For det andet er der det spændingsfelt mellem overenskomster versus social dumping, og der er ikke en entydig løsning der. Det er også derfor, der ikke er nogen entydig definition på social dumping. Så det er jo ikke sådan, at man skal sige, at enhver vandring af arbejdskraft, som ikke lige passer præcis med danske overenskomster, er social dumping. Det kan man heller ikke slutte af det her. Men det er klart, at vi skal så tæt på danske overenskomster som muligt, og det er også derfor, vi siger, at udgangspunktet også i det forslag til vedtagelse, vi fremsætter her, er danske vilkår.

Kl. 20:28

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

Kl. 20:29

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Når vi mangler arbejdskraft, enten generel eller med særlige kvalifikationer, kan udenlandsk arbejdskraft modvirke flaskehalse og bidrage til vækst i Danmark, og det er godt. Tilsvarende har f.eks. danske håndværkere i perioder med stor arbejdsløshed haft gavn af at kunne tage til især Tyskland og Norge for at arbejde, og lige nu oplever vi, at der er temmelig mange sygeplejersker, danske arbejdsløse sygeplejersker, som tager til Norge for at få job.

Men vi må også tage bestik af, at i perioder med arbejdsløshed, som vi har nu, kan udenlandsk arbejdskraft medføre social dumping, som det også er blevet nævnt i debatten her, og det betyder simpelt hen, at danske job så bliver undermineret på grund af underbetaling, at man overtræder lovreglerne, ved at de udenlandske firmaer ikke betaler skat og moms, at man overtræder arbejdsmiljøregler m.v. Og det er naturligvis uacceptabelt, at danske job bliver undermineret på den måde. Derfor har det igennem adskillige år været en mærkesag for SF at få skærpet indsatsen mod social dumping.

Derfor var det en stor dag, da Folketinget under den nye regering vedtog at bevilge 65 mio. kr. til en mere effektiv kontrol mod social dumping, og som det er nævnt, er pengene gået til Arbejdstilsynet, politi og SKAT. Det undrer mig derfor fortsat uhyre meget, at tre borgerlige partier stemte imod den bevilling. De mener altså åbenbart, at det er helt i orden, at danske job undermineres, så flere beboere i Danmark bliver arbejdsløse. Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at hun mener, at den hidtidige indsats mod social dumping er tilstrækkelig. Her kan jeg så bare sige, at der er tusindvis af danske bygningsarbejdere og danske lastbilchauffører, der kan sige, at det er forkert. Den har ikke været tilstrækkelig, og derfor er der sket forbedringer under den nye regering, som aldrig kunne være sket under den tidligere på grund af borgerlig modstand.

Så vil jeg minde om, at der er andre end lønmodtagerne, som bliver ramt af social dumping. Det rammer også danske virksomhedsejere. Tænk bare på de håndværksmestre og lastbilvognmænd, der

giver en ordentlig løn og betaler den moms og den skat, som de skal, og som overholder arbejdsmiljøreglerne. De risikerer simpelt hen at skulle lukke deres virksomhed, at dreje nøglen om på grund af social dumping. Så hvis Venstre, Konservative og Liberal Alliance ikke ville stemme for øget kontrol mod social dumping på grund af de danske lønmodtagerjob, som er i fare, kunne man have gjort det af hensyn til virksomhedsejerne. Men det har man heller ikke gjort, og det er simpelt hen for ringe.

Med det forøgede og forstærkede samarbejde mellem Arbejdstilsynet, politi og SKAT har man holdt den første fælles razzia, og den har været holdt med en stor fangst af udenlandske firmaer, der ikke betaler moms og skat og ikke er registreret i RUT-registeret osv. Men problemet med social dumping er jo ikke løst endnu, selv om det her forøgede samarbejde er et væsentligt skridt fremad, og derfor er der, som det er blevet nævnt i debatten, blevet nedsat et tværministerielt udvalg, der skal komme med yderligere forslag senest den 1. oktober i år til at effektivisere kampen mod social dumping yderligere.

Her har vi da også i SF nogle forslag, vi gerne vil bidrage med, og et af dem er, at vi mener, man bør indføre et såkaldt kædeansvar ved lov, for så vidt angår betaling af skat og moms. Kædeansvar betyder, at hovedentreprenøren eller den, der bestiller arbejdet, skal have ansvaret for, at hans underentreprenører betaler skat og moms. Og hvis de ikke betaler, kan SKAT i stedet kræve de manglende penge hos hovedentreprenøren. Det betyder, at hovedentreprenøren eller bestilleren af arbejdet fremover vil tænke sig om to gange, inden den pågældende laver aftaler med plat- og svindelfirmaer som underentreprenører, for det vil nemlig kunne koste hovedentreprenøren kassen. Derfor mener vi i SF, at det er en god idé at få det her kædeansvar indført ved lov.

Men vi har også andre forslag. Et af dem er, at vi mener, Arbejdstilsynet bør have magt til at kunne standse arbejdet på en byggeplads, hvor det pågældende udenlandske firma ikke er registreret i RUT-registeret. Det vil være et effektivt redskab til at få alle de udenlandske firmaer registreret. Vi mener også, at Arbejdstilsynet skal have bemyndigelse til at uddele en såkaldt administrativ bøde for manglende registrering i RUT-registeret svarende til, at en parkeringsvagt kan uddele en bøde til en bilist, der holder ulovligt parkeret.

De her forslag er, hvad vi arbejder for i SF. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er noget, som er forhandlet mellem de tre regeringspartier, og derfor kan jeg heller ikke på nuværende tidspunkt sige, om forslagene vil ende med at blive gennemført. Men det er, hvad vi arbejder for.

Kl. 20:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:34

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig godt lige vende lidt tilbage til noget af det, som jeg har været inde på tidligere, nemlig vedrørende vikarbureauerne. Hvis det er sådan, at der skal være så meget kontrol med det, og at man ikke skal have underbetalt arbejdskraft, hvordan kan det så lade sig gøre, at der er vikarbureauer, der kan gå ud og udbyde arbejdskraft til langt under 100 kr.? Vi har set, at der har været vikarbureauer, der har været nede på at udbyde arbejde til 50-60 kr., til 80 kr., til 90 kr. i timen til udenlandsk arbejdskraft. Det er de muligheder, som vikarbureauerne har med de tiltag, som Socialistisk Folkeparti har været med til at godkende sammen med den tidligere regering. Hvis man ikke må gå ned under den overenskomstmæssige løn, men man skal overholde de danske overenskomster, hvordan kan det så lade sig gøre, at vikarbureauerne kan køre det på den her måde?

Kl. 20:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:35

Eigil Andersen (SF):

Nu har vi jo i Danmark en tradition for, at vi ikke lovgiver om lønninger, og at det ikke er Folketinget, som skal vedtage, hvad man skal have i løn, når man er ansat på en arbejdsplads. Og der er det SF's mening at det også fortsat skal være sådan, at det er noget, man aftaler ved overenskomstforhandlingerne. Det betyder, at det, når der er tale om, at der er den her skrækelige underbetaling, som hr. Bent Bøgsted nævner, altså at der er nogle timelønninger, der er meget, meget lave, uacceptabelt lave, så er en opgave for fagbevægelsen at forsøge at tegne en overenskomst, og derfor er det også meget vigtigt, at der er mange flere virksomheder, som bliver tilmeldt RUT-registeret. Mange virksomheder bliver i dag slet ikke tilmeldt registeret. Derfor er det vigtigt, at der også på det område er kommet øget kontrol fra Arbejdstilsynets side, for når man som udenlandsk firma så er registreret i RUT-registeret, er der også mulighed for, at fagbevægelsen bliver opmærksom på, at det pågældende firma er der, og hvor det arbejder. Og så vil man kunne arbejde for at få en overenskomst.

Kl. 20:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:36

Bent Bøgsted (DF):

Skal det forstås på den måde, at den aftale, som Socialistisk Folkeparti har været med til at lave sammen med den tidligere VK-regering, om, at overenskomsterne i forhold til den udenlandske arbejdskraft skal overholdes, så ingenting er værd, altså at det kun er noget værd, hvis nogle fagforeninger kan gå ud og tegne en overenskomst? O.k., så overholder de overenskomsten, for så har de tegnet en overenskomst. Men er det der krav, altså at man på forhånd siger, at de, når de kommer til Danmark, skal overholde overenskomsten, så ingenting værd, og kan man ikke bruge det til noget som helst? Jeg hører også hr. Eigil Andersen sige, at det her RUT-register, som Socialistisk Folkeparti har været med til at forhandle på plads sammen med den tidligere regering, ikke duer, fordi der er mange virksomheder, der slet ikke tilmelder sig det. Det vil sige, at det, som Socialistisk Folkeparti har lavet sammen med den tidligere regering, har været noget juks – det er vist et udtryk, man godt må bruge – for man har lavet nogle tiltag, der ikke duer.

Vi har selvfølgelig hørt hr. Eigil Andersen svare på, hvad der i stedet for skal laves, men alligevel er det vel noget af en erkendelse, man kommer med, når man fra talerstolen står og siger, at det, som man har lavet tidligere, ikke duer.

Kl. 20:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:37

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror, at jeg gerne lige vil hæve debatten en lille smule op på et andet plan, for der har været en undertone i det her, som har gået ud på, at det kunne være en mulighed, at Danmark meldte sig ud af EU. Jeg mener, og SF mener, at det, dengang de i Østeuropa blev optaget i EU, så var en handling, der blev foretaget, hvor der blev udvist stor solidaritet. Vi har tidligere sagt, at EU var de rige landes klub. Men der skete så det, at man optog de fattige lande i Østeuropa i EU, og

dermed vil jeg sige, at det var en god solidaritetshandling, der foregik. Så hører der noget med i det omkring arbejdskraftens fri bevægelighed, som har nogle ulemper, som vi prøver at bekæmpe, men som jeg har nævnt, er det sådan, at RUT-registeret f.eks. er en af vejene til, at fagbevægelsen kan få en indsigt i, hvilke virksomheder der er til stede i Danmark, og dermed kan man indgå de overenskomster. Jeg regner ikke med, at Dansk Folkeparti har et forslag om, at vi skal til at lovgive om lønninger i Danmark, men hvis man mener at man har det, vil jeg gerne høre om det.

Kl. 20:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nu har hr. Martin Henriksen ordet til en kort bemærkning.

Kl. 20:38

Martin Henriksen (DF):

Hr. Eigil Andersen har i hvert fald ret i en ting. Det var jo på mange måder en solidaritetshandling over for østeuropæiske lønmodtagere, at man lavede østudvidelsen og gav adgang til det danske arbejdsmarked. Det kan jo for så vidt være rigtig nok, men det var jo ikke en solidaritetshandling over for danske lønmodtagere.

Så er det jo der, hvor vi fra Dansk Folkepartis side siger, at man må prioritere – altså, hvor er solidariteten så størst? For vores vedkommende er solidariteten størst i forhold til de danske lønmodtagere, men jeg kan forstå, at hos Socialistisk Folkeparti ligesom hos så mange andre partier i Folketinget, desværre, er solidariteten med de østeuropæiske lande altså lidt større, end den er med de danske lønmodtagere. For konsekvensen af den solidaritet, som hr. Eigil Andersen priser, er jo, at danske lønmodtagere bliver udkonkurreret.

Kl. 20:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:39

Eigil Andersen (SF):

Jeg er ked af at skulle sige det, men jeg mener altså, at Dansk Folkeparti lever i en verden, hvor man gerne så, at det var Morten Korchske tilstande præget af rosenrød landsbyidyl og en gris, man kunne klø bag ørerne. Men den tid er forbi, hvor tingene hang sådan sammen i vores verdenssamfund.

Når optagelsen af Østeuropa også er en solidaritetshandling over for danske lønmodtagere, skyldes det simpelt hen, at det foruden at hjælpe de pågældende lande også betyder, at de danske virksomheder får et udvidet marked, som vi også allerede har set de er gået ind på. De får større afsætningsmuligheder, velstanden vil stige i de pågældende østeuropæiske lande, og dermed vil det også skabe job i Danmark.

Men det er rigtigt, at vi har nogle umiddelbare problemer med social dumping, som er ganske, ganske alvorlige, og derfor har det været så vigtigt for den nye regering at sætte effektivt ind og gøre langt mere, end det skete under den borgerlige regering støttet af Dansk Folkeparti.

Kl. 20:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 20:40

Martin Henriksen (DF):

Hvis det vigtigste for Dansk Folkeparti var at finde en gris, vi kunne klø bag øret, så er der mig bekendt 23 millioner grise i Danmark, så det kunne vi nok godt finde ud af. Altså, jeg synes, at det er en mærkelig måde at argumentere på, altså at Dansk Folkeparti vil tilbage til

en eller anden Morten Korchtid, og derfor er det sådan lidt dumt, hvad vi står og siger.

Jeg beder jo bare ordføreren for Socialistisk Folkeparti om at forholde sig til, at den solidaritetserklæring, som kommer ovre fra de østeuropæiske lande, og som der kan være meget fint og smukt ved, jo bare har kostet danske lønmodtagere job – altså, det er jo konsekvenserne af den politik, der er blevet ført. Den tidligere regering hentede flertallet til at føre den politik med de socialistiske partier i Folketinget, og den nuværende regering henter sit flertal til at føre den politik hos bl.a. Venstre og andre borgerlige partier i opposition – ikke hos Dansk Folkeparti. Det er jo realiteten.

Derfor er spørgsmålet jo sådan set bare, om man fuldt og helt vil stå ved og melde klart og tydeligt ud, at en ting er illegal arbejdskraft, men at det også er helt i orden og i overensstemmelse med SF's politik, at en dansk lønmodtager bliver udkonkurreret fuldt lovligt i overensstemmelse med EU-reglerne – det er god politik.

Kl. 20:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:41

Eigil Andersen (SF):

Jeg mener, at Dansk Folkeparti står for en linje, som betyder, at man ønsker, at Danmark skal isolere sig og f.eks. melde sig ud af EU. Et meget isoleret land er f.eks. Nordkorea, og det tror jeg ikke nogen herinde mener er en succes – det mener jeg i hvert fald ikke er en succes og en vej til efterfølgelse.

Så har vi spørgsmålet: Er det en solidaritetshandling over for de østeuropæiske befolkninger eller over for de danske lønmodtagere? Det er begge dele, som jeg har beskrevet, fordi det skaber arbejdspladser i Danmark, det skaber markeder, det skaber velstand, det skaber afsætningsmuligheder. Netop derfor er det så vigtigt, at vi får lavet de effektive redskaber, der gør, at de her udenlandske firmaer betaler skat, at de betaler moms, at de overholder arbejdsmiljøreglerne, og at vi har et ordentligt fungerende RUT-register, som fagbevægelsen også kan bruge til at lave den overenskomstdækning, der er tale om. Men jeg har stadig væk ikke hørt, at Dansk Folkeparti ønsker lovgivning om lønspørgsmål i Danmark.

Kl. 20:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så har Kim Christiansen en kort bemærkning.

Kl. 20:42

Kim Christiansen (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Eigil Andersen, nu hvor vi har talt meget om det her RUT-register, om hr. Eigil Andersen vil arbejde for, at transportbranchen også bliver omfattet af RUT-registeret. Og mener hr. Eigil Andersen, at registrering i RUT-registeret også gælder danske virksomheder, der etablerer filialer i eksempelvis Rumænien eller Polen, og som så omvendt byder ind på arbejde, fordi de har lidt lavere lønninger, og så rejser til Danmark og udfører arbejdet, men som dybest set udspringer af en stor dansk virksomhed? Skal de virksomheder også lade sig registrere i RUT-registeret, altså de danske virksomheder, som bruger arbejdskraft via udenlandske filialer?

Kl. 20:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:43

Kl. 20:46

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til cabotagekørsel, altså udenlandske lastbilers varetransport i Danmark, mener vi i SF, at det ville være en god idé, hvis der kunne laves en registrering også af det område, og derfor indgår det også i udvalgets arbejde – det udvalg, som er nedsat mellem de forskellige ministerier, og som skal arbejde frem til den 1. oktober – at undersøge, om det kan lade sig gøre med sådan en registrering. Det håber jeg at det kan. Jeg er ikke så godt inde i juraen, at jeg på stående fod kan sige, om det er en mulighed, men vi er helt enige med hr. Kim Christiansen i, at det ville være en god idé, hvis det kunne lade sig gøre.

Så var der det andet spørgsmål, som jeg vil være ærlig at sige at jeg så nåede at glemme, mens jeg svarede på det første. Jeg håber, jeg kan få det igen.

Kl. 20:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kim Christiansen.

Kl. 20:44

Kim Christiansen (DF):

Det var om, hvorvidt udenlandske filialer af danske selskaber også kan lade sig registrere. Og så kan jeg i samme moment lige spørge: Vil SF også arbejde for, at der reelt også bliver ført en kontrol med, at de her vejafgifter, som udenlandske lastbiler jo skal betale for at køre i Danmark, bliver betalt? Der bliver snydt for store millionbeløb bare på den konto alene af den årsag, at vi jo bl.a. ikke har nogen grænsekontrol, og at der er for dårlig kontrol med det pågældende område.

Så nævnte hr. Eigil Andersen også, at det ikke var SF's medicin at lovgive om, hvordan arbejdsmarkedets parter skulle aftale sig ud af det – altså den danske model. Så håber jeg, at hr. Eigil Andersen er opmærksom på, at der i godskørselsloven, som vi skal diskutere i morgen, netop er en regulering og kontrol af overenskomstmæssige forhold for de chauffører, der bliver ansat.

Kl. 20:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:45

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til danske firmaer, som opretter udenlandske selskaber, som jeg efter den beskrivelse, der blev givet her, opfatter som stråmandsvirksomheder, mener jeg umiddelbart, at de selvfølgelig også bør registreres i RUT-registeret, men jeg må svare, som jeg også gjorde før, at jeg ikke er tilstrækkeligt inde i juraen, til at jeg kan sige, om det kan lade sig gøre. Men holdningsmæssigt mener jeg, at det burde kunne lade sig gøre.

Med hensyn til vejafgifterne bliver jeg nødt til at sige, at jeg ikke er tilstrækkeligt inde i det emne, til at jeg kan svare på det. Men det, som er det generelle, er, at der er afsat 10 mio. kr. ekstra i finansloven til det, der blev vedtaget om ekstra kontrol med den her cabotagekørsel. Det er det rene wild west, som det foregår for øjeblikket, og det er helt urimeligt over for danske lastbilchauffører, og derfor er det helt oplagt, at det er et meget vigtigt område, som vi skal have meget mere styr på, end vi har nu med de wild west-forhold, der er for øjeblikket.

Kl. 20:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for Socialistisk Folkeparti. Så giver jeg ordet til ordføreren for Enhedslisten, hr. Finn Sørensen.

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak for ordet. Enhedslistens grundholdning er, at udenlandske arbejdere er velkomne her i Danmark. Det har vi altid ment, det er vi altid gået ind for, det har ikke noget med EU at gøre, det er simpelt hen en grundholdning om, at arbejderne skal have lov til at bevæge sig frit i verden og ikke kun i Europa. Men det afgørende er, at det sker på lige vilkår, og her har vi jo helt klart nogle problemer.

For det første har vi nogle EU-regler om udstationering og nogle afgørelser fra EU-Domstolen i den forbindelse, der faktisk forhindrer os i at stille krav om lige vilkår til udstationerede virksomheder.

For det andet har vi et stort antal virksomheder og arbejdere, der opholder sig illegalt her i landet. Det problem deler sig i to. Den ene del er, at udstationerede virksomheder glemmer – i gåsøjne – at registrere sig i RUT og unddrager sig dermed også betaling af skat, moms og socialt bidrag. Den anden del er grænseoverskridende organiseret kriminalitet med henblik på import af illegal arbejdskraft ofte på slavelignende vilkår eller direkte menneskehandel.

Det er især disse forhold, der lægger et stort pres på løn- og arbejdsvilkår her i landet. Det lægger også et pres på vores skattefinansierede velfærdssystem. Det lægger pres på hele moralen i samfundet, som bliver mere og mere flosset i kanten. Der skal på en bred front arbejdes for at dæmme op for de her problemer. Arbejdsmarkedets parter har et stort ansvar for i fællesskab at forsvare den danske overenskomstmodel. De er da også heldigvis kommet et stykke ad vejen igennem hurtigere fagretlig behandling, men desværre ser det ikke ud til, at fagbevægelsen kommer igennem med deres ønsker om tredjepartsforpligtelse og kædeansvar ved udlicitering af opgaverne.

Vi har også her i Folketinget et stort ansvar, og der er sket et kæmpe fremskridt med den nye regering og den finanslovaftale, som vi har haft fornøjelsen af at indgå med regeringen på det her punkt, i form af en øget indsats mod social dumping. Det er dejligt at kunne stå og sige det efter 10 år, hvor jeg må sige hovedindtrykket har været, at man har ladet stå til.

Så lad mig lige kommentere det med RUT-registeret. Det, jeg mente, var, at registeret rent faktisk kom til at virke rent teknisk mod afslutningen af den tidligere regerings periode. Det er ikke det samme, som at det virker på den måde, at virksomhederne rent faktisk melder sig til, men det er jo det problem, som vi har taget fat på sammen med den nye regering.

Skatteministeriet har fremsat forslag om en øget indsats mod sort arbejde, så vi ser i det hele taget frem til det videre samarbejde med regeringen om det her og til samarbejdet mellem de relevante myndigheder, som ser ud til at gå bedre og bedre. Og vi ser frem til udvalgsarbejdet og resultaterne af det. Man skal her kigge på id-kort, skiltning, øget brug af arbejdsklausuler og forskellige stramninger af lovgivningen i forhold til virksomheder, der ikke overholder den.

Men vi har også to vigtige punkter, hvor der efter Enhedslistens mening skal gås et stykke videre. For det første må vi have indført et bestilleransvar, som nogle kalder et hvervgiveransvar eller et kædeansvar. Vi har tidligere fremsat forslag om det, og vi har netop gennemført det i en lettere redigeret form. Vi er simpelt hen nødt til at få ændret kulturen på det danske arbejdsmarked og i det økonomiske liv i det hele taget. Der breder sig mere og mere den holdning, at bare det er billigt, så skidt være med løn- og arbejdsvilkår, skidt være med arbejdsmiljø, skidt være med betaling af skat og moms og socialt bidrag.

Derfor skal det være sådan, at den, der bestiller en tjenesteydelse, kan gøres økonomisk ansvarlig for, at lovgivningen og aftalerne med de ansatte er overholdt hele vejen ned gennem kæden. Det vil gøre det attraktivt at benytte sig af leverandører, som har tingene i orden, og der vil jeg da gerne kvittere for SF's ordførers udmelding om, at i hvert fald når det drejer sig om kædeansvar for skat og socialt bi-

drag, så er SF med. Det tror jeg da også at Socialdemokratiet er, og jeg håber, at vi kan komme et stykke ad vejen, hvad det angår.

For det andet skal vi altså have ændret de EU-regler, der forhindrer os i at stille krav om lige vilkår. Der er muligvis nogle forbedringer på vej med Kommissionens direktivforslag om håndhævelse af udstationeringsdirektivet, men det løser altså ikke det grundlæggende problem, som jo er EU-Domstolens afgørelser, der har grebet ind i konfliktretten og i medlemslandenes ret til at beskytte sig imod social dumping. Den europæiske fagbevægelse har for længst stillet de forslag, der skal til for at rette op på det problem – forslag, som jeg mener den danske regering bør støtte.

Det første er jo et forslag om ændring af udstationeringsdirektivet, så det bliver muligt at stille de samme krav til udenlandske tjenesteydere her i landet som til danske virksomheder. Det andet er et forslag om en social protokol til traktaten, der kan sikre, at de faglige og sociale rettigheder ikke bliver overrulet eller sagt på dansk bliver kørt over af det indre markeds regler om fri bevægelighed. Det får vi så lejlighed til at drøfte yderligere, når vi den 19. april skal behandle Enhedslistens forespørgsel, F 24, om Kommissionens forsøg på at blande sig i konfliktretten, men jeg synes også, at det har relevans i den her sammenhæng. Tak for ordet.

Kl. 20:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først er det fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 20:52

Martin Henriksen (DF):

I det forslag til vedtagelse, som hr. Finn Sørensen og Enhedslisten er med i sammen med regeringspartierne, står der bl.a., at Folketinget understreger, at social dumping og misbrug af udenlandsk arbejdskraft skal stoppes, idet arbejde i Danmark *som udgangspunkt* skal ske på danske vilkår. Hvilken form for arbejde er det, som det er o.k. man ikke udfører på danske vilkår ifølge Enhedslisten?

Kl. 20:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:52

Finn Sørensen (EL):

Der er ikke noget arbejde, som man kan sige om, at det er o.k., at det ikke foregår på lige vilkår. Når der står »som udgangspunkt«, er det jo, fordi virkeligheden desværre er, som jeg lige har beskrevet den i ordførertalen her, at der er nogle EU-regler, der forhindrer os i at stille krav om, at det foregår på lige vilkår. Det er derfor, det er formuleret på den måde, for vi må jo desværre forholde os til virkeligheden, som den er, og vi kan jo ikke sådan lige på en studs få lavet om på det problem. Det er meningen med den formulering, og det er en fortolkning, som de øvrige partier også er enige i. Det er derfor, vi er nødt til at skrive det sådan. Der er simpelt hen nogle regler, der forhindrer os i at gøre det på lige vilkår, og jeg har lige forklaret, hvad de går ud på.

Kl. 20:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Kl. 20:53

Martin Henriksen (DF):

Det er jo interessant. Det her er jo meget tamt, i forhold til hvad der normalt kommer fra Enhedslisten. I den politiske tilkendegivelse, der ligger her, accepterer man jo så, at det er o.k., at der er områder – det er Enhedslistens politik, må man forstå – hvor der kommer folk og arbejder her, og hvor det ikke er på danske vilkår. Det synes jeg

er ret tankevækkende. Enhedslisten kunne jo bruge noget af den indflydelse, som man siger man har på den socialdemokratiske ledede regering, og sørge for, at der skulle stå, at det *skal* ske på danske vilkår. Men der har man jo så givet sig fra Enhedslistens side og sagt, at der ligger vi under for EU-reglerne, og vi tilrettelægger vores politik efter det. Det synes jeg er tankevækkende.

Kl. 20:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:54

Finn Sørensen (EL):

Jeg er godt klar over, at vi er uenige om en hel del ting, men jeg var ikke klar over, at der var noget galt med ordføreren's hørelse. Jeg synes jo, at jeg i min ordførertale og også i min replik lige før forklarede, hvad Enhedslistens holdning til det der er. Så der er jo ikke tale om, at Enhedslisten synes, det er o.k., at EU-reglerne er, som de er. Tværtimod gjorde jeg en del ud af at forklare, at de skal laves om, og det arbejder vi selvfølgelig på i det samarbejde, vi har med regeringspartierne. Det er også nogle ting, vi kommer til at drøfte videre i det udvalgsarbejde, som er i gang her.

Kl. 20:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kim Christiansen har den næste korte bemærkning.

Kl. 20:54

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu kan jeg forstå på hr. Finn Sørensen, at det her med bl.a. cabotagekørsel jo nærmest er hjerteblod for Enhedslisten. Det er nu også noget, Dansk Folkeparti har talt en del om at få bekæmpet. Men jeg er glad for, at Enhedslisten kæmper for det her, for der har vi jo så i hvert fald en fælles holdning.

Det, jeg bare vil høre hr. Finn Sørensen om, er, hvor langt Enhedslisten vil gå. Nu har man jo virkelig krammet på den her regering, i og med man er støtteparti, og regeringen er ligesom afhængig af Enhedslistens mandater. Hvor langt vil man egentlig gå for at få ændret cabotagefortolkningen i Danmark? Hvor langt vil man egentlig gå for at få en ordentlig kontrol af udenlandske chauffører, der ligger og kører ulovligt i Danmark? Det synes jeg kunne være interessant at vide og lige høre fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:55

Finn Sørensen (EL):

Vi vil gå så langt, som det er nødvendigt for at få forbedret de regler, der er i øjeblikket. Og der er jeg enig med spørgeren i, at vi har et problem både i forhold til kontrollen af cabotagekørslen og i forhold til en klargørelse af, hvad det er for nogle papirer, man skal have mulighed for at kontrollere. Men jeg vil gerne lige gøre opmærksom på det, som den tidligere taler, ordføreren for SF, gjorde opmærksom på, nemlig at det problem jo allerede indgår som en af de ting, vi skal arbejde med i det udvalgsarbejde, der er aftalt mellem regeringen og Enhedslisten, og som skal være færdigt senest den 1. oktober. Så jeg har indtryk af, at man allerede er i gang med at kigge på, hvilke muligheder vi har for at forbedre kontrollen med cabotagekørslen.

Kl. 20:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det Hans Kristian Skibby, der har en kort bemærkning.

Kl. 20:56

Kl. 20:59

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes, det her er ret interessant, og vil gerne vende tilbage til det svar, som hr. Finn Sørensen gav min kollega hr. Martin Henriksen i forbindelse med det forslag, som der ser ud til at være flertal for her i Folketinget ved en senere afstemning, nemlig at man siger kun, at det som udgangspunkt skal være danske løn- og arbejdsmarkedsvilkår, som gør sig gældende på det danske arbejdsmarked. Det er jo noget tandløst, må man sige, af Enhedslisten nu bare at lægge sig fladt ned på ryggen og sige: Jamen vi er nødt til at tage hensyn til nogle snævre EU-regler. Er det den normale politik i Enhedslisten, at man bare accepterer EU's regelryddi over danske arbejdspladser? Er det er ny politik, vi kan se frem til her i Folketinget, at Enhedslisten ikke vil kæmpe imod? For det, vi jo altid har hørt om, er netop, at Enhedslisten er fortalere for de små på arbejdsmarkedet, dem, der er ansat i virksomheder osv. Det er ikke det, som vi kan se der sker med det her forslag til vedtagelse. Det, der sker, er jo, at man netop åbner op for, at udenlandske overenskomster reelt kan komme ind på det danske arbejdsmarked, når der står, at det kun er som *udgangspunkt*, at de danske løn- og arbejdsvilkår gør sig gældende. Det synes jeg hr. Finn Sørensen måske skulle prøve at uddybe og gøre lidt mere præcist.

Kl. 20:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:57

Finn Sørensen (EL):

Jeg ved altså ikke, om det hjælper, for jeg kan høre, at hr. Hans Kristian Skibby hører lige så dårligt, som hr. Martin Henriksen gør. Jeg har gjort rede for, at vi skal have ændret de EU-regler, der forhindrer os i at stille krav om lige vilkår, og det håber jeg da så at Dansk Folkeparti vil støtte os i, når vi nu om ikke så længe, den 19. april, skal til at diskutere det, som Europa-Kommissionen er i gang med i øjeblikket, nemlig et forsøg på at regulere, hvis man skal bruge et pænt ord, men efter min mening er det et forsøg på at antaste den danske konfliktret.

Der er jo nogle meget konkrete forslag, som den europæiske fagbevægelse har stillet for længe siden, og som den danske regering og det danske Folketing bør støtte, og det er ikke noget, vi umiddelbart har regeringens støtte til, men det håber vi da at få. Vi håber da i hvert fald også, at Dansk Folkeparti vil være med til at skubbe på, sådan at vi, punkt 1, får ændret udstationeringsdirektivet, så det klart fremgår, at medlemslandene har ret til at stille nøjagtig de samme krav til udstationerede virksomheder som til danske, og, punkt 2, støtter den europæiske fagbevægelses forslag om, at der bliver indført en social protokol som et tillæg til traktaten, så det klart og tydeligt kommer til at fremgå, at faglige og sociale rettigheder, når der er en konflikt mellem dem og det indre marked, og det er der jo hyppigt, skal vinde i den konflikt og være overordnede.

Hvis ordføreren har mulighed for at svare, vil jeg også gerne høre, om det er noget, vi kan forvente en støtte til fra Dansk Folkepartis side, for det er et meget, meget stort problem, og det er det, der forhindrer os i at stille krav om fuldstændig lige vilkår i alle forhold. Tak.

Kl. 20:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg skal ikke bruge min taletid til korte bemærkninger på at besvare spørgsmål. Det plejer at være omvendt her i Folketinget. Men det, som vi hører her, er jo simpelt hen som at opleve en løve uden tænder. Det er Enhedslisten light, ganske enkelt. Vi har igennem mange år her i Folketinget oplevet Enhedslisten være dem, der siger: Vi skal ikke finde os i de EU-regulativer, som går ind og ødelægger vores løn- og arbejdsmarkedsvilkår i Danmark. Det er det, vi har oplevet, hvert fald indtil nu.

Nu oplever vi så oven i købet et styrket Enhedslisten med mange flere mandater end nogensinde før, og så oplever vi, at alle de nye mandater lægger sig fladt ned på maven og siger: Jamen vi er nødt til at acceptere det her; det er EU, som bestemmer, hvad der skal ske i Danmark. Jeg synes, det er en falliterklæring uden lige.

Jeg synes også, at ordføreren måske endnu engang skulle prøve at læse forslaget til vedtagelse fra Dansk Folkeparti igennem, for der står jo udtrykkeligt, at man netop vil pålægge regeringen nogle af de her initiativer, frem for bare at acceptere noget, som er der, og som EU er skyld i og vi ikke kan lave om. Ordføreren må simpelt hen bruge sine mandater på at styrke det danske arbejdsmarkedsområde, og det gør man da ikke bare ved at acceptere nogle EU-regler. Det gør man da ved at bruge sine mandater aktivt.

Kl. 21:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren – 1 minut.

Kl. 21:00

Finn Sørensen (EL):

Ja, og det behøver ikke at tage så lang tid, for jeg kan høre, at det ikke rigtigt har hjulpet noget på ordførerens høreelse, så der er nok ikke så meget at gøre ved det.

Vi styrker og bruger vores mandater i et rigtig godt samarbejde med den nye regering om at bekæmpe social dumping, og der er vi kommet et rigtig godt stykke ad vejen. Vi er da også fulde af fortrøstning, med hensyn til at vi kan overbevise regeringspartierne om, at vi også kan gå videre end det, man p.t. er parat til. Så det er den vej, vi arbejder, og det har vi det rigtig godt med.

Kl. 21:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så går vi til Liberal Alliances ordfører, hr. Joachim B. Olsen, værsgo.

Kl. 21:01

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Danmarks position som et af verdens rigeste lande er truet. Vi er gledet ud af topti, og vi er på vej ud af toptyve. Grundene hertil er mange, men kan dog koges ned til en stærkt faldende konkurrenceevne. Danmark har verdens største offentlige sektor, som beslaglægger en alt for stor del af den samlede arbejdsstyrke. Det presser lønningerne på det private arbejdsmarked og gør det dermed dyrere at producere. De høje lønninger bliver ædt op af verdens højeste skattertryk, som jo skal finansiere verdens største offentlige sektor og ikke mindst de over 2 millioner danskere på offentlig forsørgelse. Der er kun én farbar vej, hvis Danmark i fremtiden skal være et rigt land, og det er grundlæggende reformer af vores samfund. Desværre er den politiske vilje hertil alt for svag.

Hvis Danmark skal være blandt de ti rigeste lande i verden i fremtiden, kræves der, at arbejdsudbuddet øges med minimum 200.000 personer, vel at mærke 200.000 personer ud over de 55.000, som regeringen planlægger at øge arbejdsudbuddet med. Regerin-

gens første finanslov mindsker arbejdsudbuddet med 4.000 og er dermed et skridt i den forkerte retning, hvorfor LA også stemte nej. Hvis Danmark bare skal have balance på den offentlige saldo i fremtiden, så kræves der, at arbejdsudbuddet øges med 139.000 – igen 139.000 ud over de 55.000, som regeringen planlægger at øge arbejdsudbuddet med. Danmark står altså med et massivt problem, og der er ikke flere lette løsninger. Efterlønsreformen var en let løsning, og det samme var halveringen af dagpengeperioden. Dette er virkeligheden, og det må ethvert ansvarligt parti forholde sig til.

Danmark kommer til at mangle arbejdskraft. En del af løsningen er, at vi får arbejdskraft fra udlandet. Det er faktisk en forudsætning for at forblive en velstående nation. Derfor har vi i Liberal Alliance et princip om åbne grænser og lukkede kasser: Har du en kontrakt med en dansk arbejdsgiver, skal du være velkommen i Danmark, men du må ikke ligge de offentlige kasser til last. Udenlandsk arbejdskraft er ikke en trussel mod Danmark, men en forudsætning for velstand. Arbejdskraft er en vare på linje med andre varer, som mennesker sælger og køber, og det er til samfundets og den enkelte borgers bedste, at arbejdskraften kan bevæge sig frit over grænserne.

Den frie konkurrence af varer og arbejdskraft medfører, at ressourcerne bliver brugt mest effektivt. Arbejder man inden for et fag, som har svært ved at konkurrere med billig arbejdskraft, som kommer hertil fra udlandet, er man naturligt nok skeptisk over for konkurrencen, men det bygger på en grundlæggende misforståelse. Den frie konkurrence medfører nemlig ikke, at de mindre produktive bliver konkurreret ud af produktiv beskæftigelse og ud i en tilværelse som marginaliserede borgere. Den frie konkurrence sikrer, at samfundets ressourcer inklusive arbejdskraften bliver udnyttet bedst muligt. Markedet sikrer i det store og hele og under alle omstændigheder bedre end nogen anden model, at alle borgere arbejder på den måde, som bedst udnytter deres individuelle ressourcer.

Så vil jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at det danske samfund i de kommende år står over for massive demografiske udfordringer, og anerkender i den forbindelse, at udenlandsk arbejdskraft er et gode for det danske samfund og kan være medvirkende til at modstå det demografiske pres. Folketinget konstaterer, at arbejdskraftens fri bevægelighed er en af grundpillerne i det europæiske samarbejde, og at den fri bevægelighed er et gode for både det danske arbejdsmarked og samfundet.

Folketinget anerkender, at et øget arbejdsudbud er en grundlæggende forudsætning for vækst og velstand i Danmark. Folketinget opfordres til at tage initiativer, der sikrer øget udenlandsk arbejdskraft ved at fjerne pointsystemet for udenlandsk arbejdskraft. I stedet for at basere indvandring på arbitrære kriterier som sproglige kundskaber og eksamensbeviser fra udvalgte universiteter, opfordres Folketinget til at sikre, at indvandringen af udenlandsk arbejdskraft baseres på princippet om åbne grænser, lukkede kasser, så enhver arbejdstager er velkommen, hvis vedkommende kan klare sig selv.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 48).

Kl. 21:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten, men kommer som nævnt først til afstemning på tirsdag.

Der er adskillige korte bemærkninger, først fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 21:06

Eigil Andersen (SF):

Jeg kan i hvert fald forstå på det hele, at der er en kæmpe splittelse i den borgerlige lejr, i den borgerlige opposition, i det her spørgsmål.

Nu er der fra borgerlig side blevet fremsat tre forskellige forslag til vedtagelse, så jeg kan forstå, at man altså ikke kan blive enige om noget i den borgerlige opposition. Det er selvfølgelig i sig selv uhyre interessant.

Det er jo påviseligt, at der er mange udenlandske firmaer, som ikke betaler moms, som ikke sørger for at indbetale skat for deres medarbejdere, og som overtræder arbejdsmiljøreglerne. Det, som jeg vil spørge ordføreren om, er: Vil Liberal Alliance gøre noget ved det, eller skal man bare lukke øjnene for det? Og hvis Liberal Alliance vil gøre noget ved det, hvad vil man så gøre? Foreløbig har man stemt imod, at der skulle gives 65 mio. kr. ekstra til mere effektiv kontrol mod social dumping.

Kl. 21:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:06

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen vi mener selvfølgelig, at gældende lov skal overholdes. Vi mener, at den indsats, som den tidligere regering iværksatte, er tilstrækkelig, og at der ikke er nogen grund til at kaste 65 mio. kr. af skatteborgernes hårdt tjente penge ned i et sort hul.

Kl. 21:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 21:07

Eigil Andersen (SF):

Vil det sige, at til de tusinder af bygningsarbejdere og til de tusinder af lastbilchauffører, hvis job enten er blevet fjernet eller risikerer at blive mistet på grund af de her forhold, siger Liberal Alliance bare: Jamen det var bare ærgerligt, det må I da virkelig leve med? Har Liberal Alliance tænkt over, at når der ikke bliver betalt moms og skat, betyder det også, at der kommer færre penge ind til det offentlige? Det er jo snyderi.

Kan det virkelig være rigtigt, at Liberal Alliance mener, at man eksempelvis ikke skal styrke politiets indsats for at komme det her uvæsen til livs og styrke SKATs indsats for at komme det her uvæsen til livs? Kan det være rigtigt, at Liberal Alliance mener, at det bare skal være, som da lovløsheden herskede i the wild west i USA?

Kl. 21:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:08

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det var heller ikke det, jeg sagde.

Kl. 21:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 21:08

Finn Sørensen (EL):

Jeg tror, at hr. Eigil Andersen efterlyste et svar på spørgsmålet om, hvad Liberal Alliance så vil gøre ved det åbenlyse snyd og misbrug, der rent faktisk finder sted i den her forbindelse. Det spørgsmål vil jeg gerne gentage. Og så vil jeg lige stille et andet spørgsmål. Måske fik jeg ikke alle tallene med, men det var noget med, at arbejdsudbuddet skulle øges med, jeg tror, det var 200.000 oven i de planer, som regeringen har. Er ordføreren bekendt med den seneste arbejds-kraftundersøgelse, der viser, at 228.000 mennesker forgæves søger

et job i Danmark, og at man oven i de 228.000 skal have et yderligere arbejdsudbud på 300.000 i alt, eller hvor meget det var?

Kl. 21:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:09

Joachim B. Olsen (LA):

Ja, det er den udfordring, vi står over for. Vi har et holdbarhedsproblem i dansk økonomi. Det anerkender, tror jeg, stort set alle partier, måske ud over Enhedslisten, som slet ikke tror på gængs økonomisk teori, men det er det, der er virkeligheden, nemlig at når vi kigger ud i fremtiden, ser vi, at vi har et kæmpemæssigt demografisk problem, og det er et enormt svigt fra politisk side, at man ikke gør alt for at prøve at forklare borgerne i det her samfund, hvor alvorligt udfordret vi er, for det kommer til at gøre rigtig, rigtig ondt. Og det er, lige meget hvilken regering der kommer til at sidde i fremtiden, så kommer man til at forholde sig til det her. Virkeligheden er, at man efter 2020 skal spare 22 mia. kr. hvert eneste år, og man skal øge arbejdsudbuddet. Bare for at få balance på de offentlige finanser skal man øge arbejdsudbuddet med 139.000, det kræver grundlæggende reformer af det her samfund, og det kommer den til enhver tid siddende regering til at forholde sig til.

Kl. 21:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finn Sørensen.

Kl. 21:10

Finn Sørensen (EL):

Jeg tror, at ordføreren tager fejl. Enhedslisten kender udmærket de økonomiske mekanismer, der er i et samfund som det, vi lever i, nemlig bl.a. den helt indlysende økonomiske mekanisme, som går ud på, at hvis man øger arbejdsudbuddet i Danmark med op mod 500.000 – det er jo derhenne, vi er efter ordførerens begreber – så vil det medføre et voldsomt pres på løn- og arbejdsvilkår. Det vil betyde, at danske lønninger ikke bare vil stagnere, men vil blive trykket langt ned. Det er jo en simpel effekt af mekanismen med udbud og efterspørgsel af arbejdskraft.

Så skal jeg bare høre, om det er den tilsigtede virkning, om det er det, Liberal Alliance ønsker, altså at – for at sige det ganske kort – vi skal konkurrere med andre lande på lønningerne, sådan at vi skal have langt lavere lønninger, og sådan at vi skal helt ned i retning af kinesisk niveau, før Liberal Alliance er tilfreds. Det vil jo være virkningen af den politik.

Kl. 21:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:11

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo direkte tåbeligt. Det er direkte tåbeligt, og det beviser egentlig min pointe om Enhedslistens totalt manglende forståelse for økonomi, når man står og siger, at vi i Danmark skal konkurrere med kinesiske lønninger, som om der er nogen, der ønsker det i Danmark. Det er jo selvfølgelig ikke det, vi skal. Selvfølgelig er det ikke det.

Kinesere kan ikke konkurrere med danskere. Hvis man tror, at der ville komme kinesere til Danmark, og at disse kunne besætte alle danske arbejdspladser, er det, fordi man har en manglende viden om, hvad det er, der bliver efterspurgt ude på arbejdspladserne. For danske arbejdspladser efterspørger naturligvis arbejdere, som har kendskab til dansk kultur, dansk sprog, og hvordan forholdene er på en dansk arbejdsplads. Det er jo værdier, der i sig selv er med til at øge

værdien af dansk arbejdskraft. Derfor skal vi ikke konkurrere med kinesiske lønninger, men det, vi skal konkurrere med, er tyske lønninger. Det er især tyske lønninger, som de er i Nordtyskland, som jo er sådan et udkantsområde i Tyskland. Det betyder, at Danmark er et udkantsområde i Nordeuropa. Dem skal vi konkurrere med.

Det, som dem, jeg kender, som er lønmodtagere, er fokuseret på, er, hvad de har tilbage, når de har betalt deres skat, ikke så meget, hvad deres løn er, inden der er betalt skat. Men når man øger arbejdsudbuddet, skaber man også rum for, at man kan sænke skatte trykket, og dermed får en arbejder, hvis man gennemfører det, som vi gerne vil, en højere realløn, altså mere til sig selv, end vedkommende gør, hvis man fortsætter ad den sti, som Enhedslisten gerne vil fortsætte ad, hvor der ikke skal laves reformer, og hvor skatter, afgifter og den offentlige sektor bare skal øges. Så får vi et fattigere Danmark. Det er et hundrede procent sikkert.

Kl. 21:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 21:12

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg skal bare spørge om noget, når nu hr. Joachim B. Olsen og Liberal Alliance taler om fri indvandring. Nu kan man jo komme til Danmark fra andre EU-lande og arbejde, men betyder fri indvandring, at man i realiteten så kan komme fra hele verden, hvis man har en privat forsikring og et arbejde i Danmark? Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 21:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:13

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes faktisk, at hr. Martin Henriksen på mange områder er en meget, meget klog mand, så derfor skal hr. Martin Henriksen lytte godt efter nu. Vi ønsker ikke fri indvandring i Danmark. Hvis en arbejdskraft er efterspurgt af en dansk arbejdsgiver, hvis man har en kontrakt på forhånd med en dansk arbejdsgiver, så ønsker vi, at man skal være velkommen til Danmark, og man skal også være velkommen til at tage sin familie med, men man skal kunne forsørge familien, man skal ikke have en krone fra den offentlige sektor, og det skal man ikke have i 7 år. Man skal selv betale en sundhedsforsikring, der dækker en selv og ens familie. Det er en betydelig strammere indvandringspolitik end den, som den tidligere regering stod for, men det er en fair politik, for den sikrer, at vi kun får dem til landet, som kan bidrage. Det er ikke sådan en blød indvandringspolitik, som DF står for.

Kl. 21:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 21:14

Martin Henriksen (DF):

Indledningsvis vil jeg sige tak for rosen. Jeg synes også, at hr. Joachim B. Olsen har nogle pointer en gang imellem, men det er ikke tilfældet her, vil jeg så sige. I dag er det jo sådan, at hvis der skal komme udenlandsk arbejdskraft fra lande uden for EU, er der f.eks. en beløbsordning; man skal tjene 375.000 kr. om året, og der er andre ordninger. Men det, som Liberal Alliance foreslår, er jo ikke, at man skal tjene et vist beløb. Man skal have en kontrakt, hvor man tjener et vist beløb, men det er lige meget, hvad beløbet er, det er lige meget, hvad lønindtægten er. Og hvis det er lige meget, hvordan

vil hr. Joachim B. Olsen så sikre, at de er i stand til at forsørge sig selv og deres familie? Og hvis det er, at der kommer en masseindvandring af arbejdskraft fra Asien og fra Afrika og fra alle mulige andre lande, som kun skal have en kontrakt om et arbejde og en forsikring i Danmark, så lukker man jo lige pludselig op for, at der kommer arbejdskraft fra mange forskellige lande, hvor der ikke kan komme arbejdskraft fra i dag, medmindre de f.eks. lever op til belysningsordningen og har nogle uddannelsesmæssige forudsætninger.

Jeg kan ikke se, hvordan Liberal Alliance agter at regulere det på anden vis, end at man skal have en kontrakt, og at man skal have en forsikring. Og hvis man skal have det, lukkes der jo op for, at der kan komme meget mere arbejdskraft til Danmark fra tredjeverdenslande, end der kan komme i dag.

Kl. 21:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:15

Joachim B. Olsen (LA):

Lad mig sige det på den måde, at hvis man har en kontrakt med en arbejdsgiver og man tjener 20.000 kr. om året, så tror jeg ikke, der er nogen, der vil tro på, at man kan forsørge sig selv. Man skal kunne forsørge sig selv. Det har vi allerede i dag regler for at man skal kunne, så det kan ikke være så svært at forstå eller svært at forestille sig, at man kan lave det. Vi siger, vi ikke skal sidde og vurdere, hvor folk kommer fra, og hvis der er en dansk virksomhed, der efterspørger en ingeniør, og den ingeniør kommer fra Iran, har vi ikke noget problem med det, og det har vi heller ikke, hvis han kommer fra USA, men virkeligheden vil jo nok være, at de virksomheder, som efterspørger højtuddannet arbejdskraft, hovedsagelig vil kunne finde den arbejdskraft i vestlige lande. Så det vil nok være der, den meste arbejdskraft vil komme fra. Det vil være min vurdering, også ud fra de erfaringer, vi har med, hvor den type arbejdskraft kommer fra.

Kl. 21:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 21:16

Kim Christiansen (DF):

Nu vil jeg ikke kommentere det forslag til vedtagelse, som hr. Joachim B. Olsen kom med. Det var også så indviklet, at ordføreren tilsyneladende heller ikke selv rigtig kunne finde rundt i det – sådan er det jo. Men jeg kan forstå på hr. Joachim B. Olsen, at det jo næsten er sådan en hel dommedagsprofeti, at når vi når 10 år længere frem, så vil vi skulle spare – jeg kan ikke lige huske det – 22 eller 27 mia. kr. om året. Det kunne Dansk Folkeparti komme med rigtig mange gode løsninger på hvordan vi kunne – vi kunne jo starte med at lukke vores grænser lidt for uproduktive udlændinge, der ferierer i Danmark. Men det er en debat, vi selvfølgelig kan tage en anden gang.

Jeg forstår bare ikke helt regnestykket. Hr. Joachim B. Olsen sagde også, at de 65 mio. kr., som regeringen nu har afsat – det har jeg rost regeringen for flere gange – til at imødegå bl.a. capotagekørsel og social dumping, var skatteborgerkroner, der var smidt i et stort sort hul. Jeg forstår ikke, hvordan Liberal Alliance kan have den holdning, at en øget kontrol og en øget indsats over for mennesker, der bliver udsat for social dumping og dermed løntrykning og underbetaling, kan være at smide penge i et sort hul.

Kl. 21:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Hvorfor så ikke bare bruge en milliard, for så har vi en endnu bedre kontrol? Det er jo ikke en argumentation. Altså, når vi nu engang mener, ligesom Venstre gør, at den kontrol og de ting, der blev iværksat under den tidligere regering, er tilstrækkelige, hvorfor skulle vi så bruge flere penge på det? Det er jo ikke nogen argumentation. Vi mener, at den indsats, der bliver gjort nu, er tilstrækkelig.

Kl. 21:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 21:18

Kim Christiansen (DF):

Forsvaret for det er jo en lige så ringe argumentation som den, jeg har, for at vi skal lave kontrollen, så på det område står vi jo så lige.

Men lad mig så vende tilbage til de her mange arbejdspladser, som Liberal Alliance gerne vil skabe. Var det ca. 200.000 job? Nu fyger det jo med tal, og de er mere eller mindre abstrakte alle sammen, så jeg beklager, hvis jeg ikke har forholdt mig så nøjternt til dem. Men i en tid, hvor vi har en global krise – jeg går ikke ud fra, at det helt har forbigået Liberal Alliances opmærksomhed – og hvor vi har en stigende arbejdsløshed, hvordan havde man så forestillet sig, at det skulle løse alverdens problemer og den danske krise, at man skabte 200.000 flere arbejdspladse?

Kl. 21:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:18

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg ved godt, at det er lidt kompliceret, og jeg ved godt, at det her med arbejdsudbud, og hvorfor man skal øge det osv., er kompliceret, men det er ikke nogen undskyldning for ikke at sætte sig ind i det. Det er jo ikke noget, jeg står og finder på. Det er jo ikke tal, som jeg bare finder på. Det her er jo en velbeskrevet udfordring, det har de økonomiske vismænd skitseret, Velfærdskommissionen har skitseret det. Der er stort set ikke en økonom i det her land, som ikke er enig i, at når vi kommer bare få år ud i fremtiden, får vi enorme problemer med de offentlige finanser, med mangel på arbejdskraft, på grund af, at der kommer 200.000 flere pensionister frem mod 2020. Vi er enormt udfordret.

Den udfordring kan man ikke løbe fra, og man kan slet ikke gemme sig bag ved, at man synes, det er kompliceret – den udfordring skal mødes. Grunden til, at den her krise rammer os så hårdt, som den gør nu, er, at man ikke har mødt den tidligere. Havde man lavet reformerne op igennem 00'erne, fjernet efterlønnen, halveret dagpengeperioden, lavet reformer, som øgede arbejdsudbuddet, så ville vi ikke være blevet så hårdt ramt, som tilfældet blev, da krisen kom, for så havde vi haft en bedre konkurrenceevne, og så var arbejdspladserne ikke fosset ud af landet.

Nu skal vi så gøre det i en periode, hvor det kommer til at gøre mere ondt, fordi man ikke udviste rettidig omhu. Det kan borgerne med rette være sure på Folketinget over.

Kl. 21:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 21:20

Henning Hyllested (EL):

Ordføreren konstaterer åbenbart eller mener i hvert fald, at indsatsen mod social dumping har været tilstrækkelig indtil nu under den tidli-

gere regering. Ordføreren anerkender vel, at social dumping eksisterer, og at det faktisk giver store problemer for titusindvis af danske arbejdere, eller anerkender man ikke, at der er et problem? Hvordan skal det så forstås? Skal det forstås på den måde, at ordføreren egentlig mener, at social dumping, løndumping, i virkeligheden er acceptabel, og at det befinder sig på et niveau, hvor det bidrager til det lønpres, som jo er et resultat af det arbejdsudbud, som ordføreren jo gang på gang her i Folketingssalen taler for.

Er det den sammenhæng, der er, nemlig at ordføreren i virkeligheden er vældig godt tilfreds med den løndumping, der finder sted, fordi den medvirker til det lønpres, der skal gøre os konkurrencedygtige?

Kl. 21:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren

Kl. 21:21

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det er det ikke. Vi siger, at gældende lov skal holdes, men den her debat har også vist mig tydeligt, at venstrefløjens skriger social dumping, når der kommer en polsk arbejder herop, og fordi han konkurrerer og fuldstændig lovligt sælger sin arbejdskraft billigere, skal vi finde på nogle nye regler, der gør, at vi kan gøre det til social dumping.

Faktum er jo, at over 90 pct. af den udenlandske arbejdskraft, som kommer til Danmark – hvis ikke det er mere end det – ikke har noget med social dumping at gøre. Det er fuldstændig lovlig arbejdskraft. Man vil se social dumping alle vegne, og venstrefløjens er god til at bruge ord som fattigdom, eller hvad det er, til at male et eller andet billede af en virkelighed, som ikke eksisterer – og så er det problem heller ikke større i Danmark. Langt, langt størstedelen af den udenlandske arbejdskraft i Danmark er her på fuldstændig lovlige vilkår.

Kl. 21:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 21:22

Henning Hyllested (EL):

Jamen jeg diskuterer sådan set kun, hvad ordføreren selv står og udtaler fra Folketingets talerstol, og nu siger ordføreren, at gældende lov selvfølgelig skal overholdes. Det glæder mig selvfølgelig.

Men når man nu siger, at gældende lov skal overholdes, så må man vel konstatere, at det bliver den jo altså ikke i dag. Der finder rent faktisk ulovligheder sted – det gør der på byggepladserne, det gør der inden for transporterhvervet. Der er tidligere i dag gjort tydeligt opmærksom på – og erhvervet gør selv opmærksom på det – at der finder et omfattende snyd og bedrag sted med capotagereglerne. Det kan vel kun imødegås med kontrol, og der bemærkede jeg også, at ordføreren jo tidligere blev spurgt om, hvad Liberal Alliance så vil gøre for at sikre den kontrol, så gældende lov kan overholdes. Det må jeg så spørge om, efter at de to tidligere spillere ikke har fået svar: Hvad vil Liberal Alliance så gøre for at komme det her problem til livs?

Kl. 21:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:23

Joachim B. Olsen (LA):

Altså, gældende lov skal overholdes – jeg har ikke sagt andet. Men det, der er interessant, er, at man vil diskutere det her i stedet for at

fokusere på de enorme udfordringer, vi har, og se på baggrunden for, hvorfor der f.eks. er social dumping. Hvorfor er det? Det er, fordi vi har et arbejdsmarked i Danmark, som ikke kan konkurrere med arbejdskraft, som kommer fra Tyskland og fra Polen, altså fra lande, som er sammenlignelige med Danmark – dem kan vi ikke konkurrere med.

Det fjerner man jo ikke ved at bruge flere penge på en politiindsats; det fjerner man jo ved, at man gør Danmark konkurrencedygtig, så danske arbejdere kan konkurrere med de her folk, med de her mennesker. Det er jo det, man skal gøre. I stedet for at bruge flere penge på politi og på kontrol skal man lave de reformer, der gør, at danske lønmodtagere kommer i arbejde.

Kl. 21:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til den sidste ordfører, det er hr. Mike Legarth, der taler for De Konservative.

Kl. 21:24

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at jeg som udgangspunkt finder debatten om udenlandsk arbejdskraft uhyre vigtig. Tak for den til Dansk Folkeparti. De Konservative er ikke enige med dem om, hvordan vi skal forholde os til det, men det må vi så have en debat om. Så det er passende.

Det er uhyre vigtigt, da de ting, vi beslutter os for på det her område, får skelsættende og helt afgørende betydning for, hvordan Danmark vil klare sig i den globale konkurrence i fremtiden. Jeg er sikker på, at Dansk Folkeparti gør det i den bedste mening, når de vil beskytte den danske arbejder ved at indføre begrænsninger for udenlandsk arbejdskraft, men set i lyset af de udfordringer, som Danmark konkurrencemæssigt kommer til at mærke dag for dag i stigende omfang, skal vi ikke begrænse og lukke ned, vi skal tiltrække og gøre os attraktive på fremtidens arbejdsmarked.

At arbejdskraften er blevet mere mobil, og at den tendens kun vil blive styrket fremover, har både fordele og ulemper. Den udvikling kan ingen standse. Det betyder ikke, at vi bare skal lade stå til, for der er ingen tvivl om, at der venter en kæmpeudfordring for et lille velfærdssmørhul som Danmark, hvis system i bund og grund er baseret på, at hr. og fru Jensen er født og opvokset, arbejder og dør i Danmark uden at få besøg udefra. Det system er påbegyndt og opbygget i en tid, da tyrkere boede i Tyrkiet og skomagere i langt højere grad blev ved deres læst, men i den moderne verden har folk større mulighed for at rejse, og med den uddannelse og de færdigheder, en person har, kan man tilfældigvis blive belønnet bedre i et andet land, og så udnytter man den mulighed. Så vi har brug for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft udefra. Vi har gavn af den frie bevægelighed over grænserne i EU, og vi har behov for den arbejdskraft, det giver. Det er vi afhængige af.

Den situation, hvor arbejdskraften rykker derhen, hvor der er brug for den, og hvor barrierer og begrænsninger minimeres, er teoretisk set et drømmescenarie. Det bringer i bund og grund vækst med sig, og vi skal derfor hilse udviklingen velkommen. Den gør, at ihærdige og dygtige udlændinge kommer hertil for at arbejde. Fremtidens arbejdskraft er ikke nationalt forankret på samme måde som tidligere. Det kan være svært at forstå, når man kommer fra et velfærdssamfund som Danmark med nærmest luksuriøse arbejdsbetingelser og forhold, som man kun drømmer om i verden omkring os.

Vi har jo ikke lyst til at arbejde på en fabrik i Kina, ligesom vores arbejdsgivere heller ikke af ren og skær nationalromantiske årsager vil lade deres virksomheder blive i Danmark, hvis vi politikere stiller hindringer op for rekrutteringen af arbejdskraft. Vi skulle snarere sætte hindringer op, for at arbejdskraften og virksomhederne ikke flytter ud af vores land. At forsøge at skrue tiden tilbage og sætte

yderligere begrænsninger op for udenlandsk arbejdskraft vil ikke være i Danmarks interesse. Det bevarer nemlig ingenting, det skader kun, og som sådan tror jeg faktisk mest, vi er uenige om midlet til at opnå vores alle sammens fælles mål, som må være et dansk arbejdsmarked, som sikrer folk en anstændig løn og rimelige arbejdsvilkår, men vel at mærke også et arbejdsmarked, hvor der rent faktisk er job at få i fremtiden.

Kl. 21:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 21:28

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal bare høre, om jeg forstod det rigtigt. Er det Det Konservative Folkepartis opfattelse, at begrænsninger i udenlandsk arbejdskraft pr. definition er dårligt til enhver tid?

Kl. 21:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:28

Mike Legarth (KF):

Nej, vi har jo opsat nogle klare betingelser og præmisser for, hvem der kan komme hertil og bosætte sig her og arbejde her. Dem skal vi følge. Dem laver vi ikke om på, men jeg synes, at vi selvfølgelig skal følge de aftaler, vi har lavet i forbindelse med jobplanen fra 2008, som fru Inger Støjberg så rigtigt redegjorde for, nemlig de fordele, som var ved østudvidelsen og selve østaf-talen, altså de gevinster og fordele, det har givet. Og så går vi altså ind for den frie bevægelighed over grænserne i EU, fordi det stiller den arbejdskraft til rådighed for virksomhederne, som gør, at de kan skabe arbejdspladser og bevare arbejdspladser.

Kl. 21:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 21:29

Martin Henriksen (DF):

Jeg er med på, at man kan finde masser af områder, hvor der efter De Konservatives opfattelse er behov for at hente flere til Danmark for at arbejde, men kan man efter konservativ opfattelse finde ét område, hvor der er behov for at begrænse udenlandsk arbejdskraft i dag, eller er alt bare godt?

Kl. 21:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:29

Mike Legarth (KF):

Ja, vi synes, at de regler, man fik vedtaget i vores regeringstid, er passende og udmærkede. Dem står vi ved. Hvis vi møder nogle åbenlyse uhensigtsmæssigheder i den ene eller den anden retning, jamen så er vi mænd for at indrømme, at her er der noget, der bør justeres, og så gør vi det. Men vi står last og brast med det, vi indførte i den tid, vi sad i regering.

Kl. 21:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører og tak til alle ordførerne. Nu er det så beskæftigelsesministeren, som taler på regeringens vegne. Men jeg synes, jeg skylder social- og integrationsministeren at oplyse, at alt, hvad hun siger, kan høres heroppe på talerstolen. Værsgo.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det var en god information at få – i alle sammenhænge. Jeg synes, jeg vil tage ordet nu, for det har været en langstrakt debat om et rigtig, rigtig vigtigt emne, og jeg tænker også, at jeg som indledning egentlig gerne vil slå fast, at et meget, meget stort flertal af Folketingets partier ønsker, at Danmark skal være et fuldgældigt medlem af det europæiske samarbejde EU. Og når Danmark er medlem af EU, gælder der selvfølgelig en række regler og bestemmelser, som også vedrører arbejdskraftens frie bevægelighed.

Som jeg startede debatten med at sige, er det både min og regeringens klare overbevisning, at det, at man kan vandre ind og ud af Danmark som arbejdskraft som en del af arbejdsstyrken, i jagten på nye muligheder – et arbejde, man måske ikke kan få i sit hjemland, måske ligefrem lykken – det, at man kan vandre på tværs af grænser, er en grundlæggende positiv værdi, både for det enkelte individ og for samfundsøkonomien. Men det er også klart, at når man har et medlemskab af EU, så er der regler, der skal overholdes. Det er der i forhold til arbejdskraftens frie bevægelighed, og det er der i forhold til de bestemmelser, vi i fællesskab bliver enige om på europæisk plan.

Der er dele af debatten i dag, jeg ikke helt forstår. Jeg forstår grundlæggende ikke, hvorfor der laves en kunstig modsætning mellem et stærkt europæisk engagement og det, at der er ordentlige arbejds- og lønvilkår på det danske arbejdsmarked. Det står altså ikke skrevet noget som helst sted i det europæiske samarbejde, at en dansk arbejdsgiver ikke er forpligtet til at opstille et ordentligt stillads, hvis vedkommende har polske arbejdere til at gå på en byggeplads. Det står ikke skrevet noget som helst sted i EU, at velstillede danske familier skal underbetale østeuropæisk arbejdskraft. Det står ikke skrevet noget som helst sted, at der skal importeres en østeuropæisk arbejdsstyrke til Danmark, som ikke har ordentlige løn- og arbejdsforhold. De løn- og arbejdsforhold, der gælder på dansk jord, er noget, vi selv har indflydelse på.

Den danske model, som i sin grundvold bygger på et aftalesystem mellem arbejdsmarkedets parter og dermed overenskomster, er i mine øjne en af de mest unikke og velfungerende arbejdsmarkedsmodeller, der findes, og jeg synes, der er grund til at værne om den model. Konsekvensen af den model er, at hvis man kommer til Danmark og arbejder på dansk jord for et dansk firma, så skal man selvfølgelig som udgangspunkt være omfattet af nøjagtig de samme gældende regler og bestemmelser og forhold som alle mulige andre. Jeg synes, vi har en fagbevægelse i Danmark, der dybt ansvarligt har taget opgaven på sig med at bekæmpe social dumping. Jeg bliver også nødt til i al stilfærdighed at sige, at den fagbevægelse i en årrække har oplevet, at der har manglet politisk opbakning til det arbejde. Og det er jo derfor, vi sammen med Enhedslisten har valgt at prioritere indsatsen imod social dumping med en ret stor sum på årets finanslov, nemlig i alt 65 mio. kr.

Er det nok? Er vi færdige? Er der ikke længere problemer med social dumping? Dertil er svaret selvfølgelig nej; vi er jo kun lige begyndt. Vi har valgt at fokusere vores kræfter på et forbedret myndighedssamarbejde mellem SKAT, politi og arbejdstilsyn. Vi har valgt meget specifikt at intensivere indsatsen i forhold til ulovlig cabotagekørsel og den omgåelse af reglerne, der har været på det område. Og så har vi valgt i fællesskab at nedsætte et udvalg, der skal se på, hvilke initiativer der yderligere måtte være behov for.

Jeg tror, det er vigtigt for et lille land som vores, at vi aldrig lukker os inde; at vi aldrig tror, at der er nogen lette løsninger i en global verden, eller at dansk erhvervsliv, danske virksomheder, kan klare sig kun inden for landets grænser. Vi er en lille, åben økonomi; vi er en del af en global verden på godt og på ondt. Det, der er vores politiske forpligtelse her, er at sørge for, at når mennesker kommer til Danmark for at arbejde, så skal det være under ordentlige forhold.

Der kan gøres meget, og der kan gøres mere. Og med den iver, der er lagt for dagen i debatten i dag, håber jeg da på, at når vi næste gang laver en stor politisk aftale om bekæmpelse af social dumping, så vil flere partier være med i den aftale; så vil flere partier være med til at prioritere indsatsen, finde penge dertil og intensivere den indsats, der allerede er lagt til grund.

Men husk nu på i al den her debat, at der er tusindvis af borgere, der kommer til Danmark for at studere og arbejde, og som er her på helt ordinære og ordentlige vilkår. Det er borgere, som ikke kommer med det formål at fuske, som ikke kommer med det formål at trække penge ud af den danske statskasse, som ikke kommer med det formål at udkonkurrere andre, men som bare er mennesker, der arbejder i et andet land end dér, hvor de er født eller måske har deres statsborgerskab, lige så vel som der er tusindvis af danskere, der igennem tiden er rejst ud for at prøve lykken, lægge arbejdsløshed bag sig eller få lov til at bruge deres kompetence. Det er en enorm styrke og fordel, at man, hvad enten man er læge eller jord- og betonarbejder eller noget tredje, kan bruge verden som sin arbejdsplads.

Kl. 21:36

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi i den her debat får det balanceret sådan, at vi ikke skærer alle over én kam, sådan at vi ikke mistænkeliggør alle, sådan at vi ikke opsætter forkerte, falske modsætninger. Når det er sagt, er det dælmulleme en stor og vigtig politisk forpligtelse at sørge for, at der er ordentlige forhold på det danske arbejdsmarked.

Jeg synes, at arbejdsmarkedets parter, at dansk fagbevægelse, løfter en meget stor del af ansvaret for det. Jeg har ikke tal for, hvor mange blokader der er lavet, jeg har ikke tal for, hvor mange gange dansk fagbevægelse med gode medlemmer i spidsen står foran arbejdspladser for at sikre, at der indgås en overenskomst, eller at nye kolleger får lov til at arbejde under ordentlige forhold, men det er mange.

Det, der venter nu, er, at man tager et større politisk ansvar fra Christiansborgs side. Jeg synes, at vi har vist vejen sammen med Enhedslisten med vores første store aftale om bekæmpelse af social dumping, og jeg glæder mig til det fortsatte arbejde i den henseende.

Kl. 21:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dælmulleme er nok på kanten af, hvad vi plejer at sige her i Folketinget, men det er jo sent på aftenen.

Jeg giver nu ordet til hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 21:37

Martin Henriksen (DF):

Jeg bed mærke i, at beskæftigelsesministeren sagde, at det ikke står nogen steder i EU-reglerne, direktiverne osv., at man skal trykke løn- og arbejdsvilkår. Det sagde beskæftigelsesministeren. Det er jo ganske givet rigtigt. Men pointen er jo sådan set, at det jo er det, der er sket som en konsekvens af, at man har lukket op for f.eks. østeuropæisk arbejdskraft. Så er spørgsmålet, om man så vil blive ved med at åbne op over for al østeuropæisk arbejdskraft, eller om man skulle træde lidt på bremsen. Det er så der, at jeg forstår, at beskæftigelsesministeren siger, at man ikke skal træde på bremsen. Man skal bare fortsætte. Det er vi i Dansk Folkeparti så uenige i.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge beskæftigelsesministeren: Synes ministeren, at det er i orden, at en dansk håndværker eller en anden dansk lønmodtager bliver udkonkurreret af f.eks. østeuropæisk arbejdskraft? Hvis det sker fuldt lovligt, er lovgivningen så god nok? Eller skal der strammes op på lovgivningen, så man siger, at det er muligt for udenlandsk arbejdskraft at komme til Danmark, men at det skal ske, når man har vurderet, at der så rent faktisk også er behov for den udenlandske arbejdskraft?

Kl. 21:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 21:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det er meget vigtigt, når vi taler om udenlandsk arbejdskraft, at vi hele tiden har øje for, hvordan tingene står til på det danske arbejdsmarked.

Jeg er også nødt til at sige, at vi har valgt at være en del af det indre marked, herunder arbejdskraftens fri bevægelighed, og det betyder, at alle europæere kan vandre over landegrænserne for at studere og tage arbejde. Det er ikke en værdi eller en bestemmelse, som den her regering ønsker at gøre op med. Det er min klare oplevelse, at der er mange danskere, der profiterer meget af at kunne rejse på tværs af de europæiske grænser, og det er selvfølgelig også en mulighed, som vi ønsker skal gælde de øvrige europæiske lande. Men det er samtidig vigtigt for mig at understrege, at hvis man er en dansk entreprenør, der arbejder på en dansk byggeplads og ansætter eksempelvis polsk, rumænsk eller litauisk arbejdskraft, er det på danske vilkår.

Kl. 21:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 21:39

Martin Henriksen (DF):

Men jeg anerkender jo også, at det for en regering, og det bemærkede vi også under den tidligere borgerlige regering, kan være vanskeligt at rejse nogle spørgsmål i EU-regi. Men når nu Danmark har EU-formandskabet, og når nu det bliver påpeget af ministeren og også af andre ordførere, som repræsenterer regeringspartierne, at der er problemer forbundet med reglerne om fri bevægelighed, var det så ikke noget, man kunne tage op til diskussion og sige: Kære venner, der er nogle fordele ved reglerne om fri bevægelighed, men der er altså også ulemper, og en af ulemperne er, at der i en situation, hvor der igennem flere år har været høj arbejdsløshed i Danmark, bliver ved med at komme udenlandsk arbejdskraft til landet; kan vi ikke få lov til at regulere det, så vi kan bremse ned en gang imellem?

Spanien fik jo sidste år lov til af Europa-Kommissionen i 1 år, så vidt jeg husker, at sige fra over for rumænsk arbejdskraft, fordi arbejdsløsheden var så høj i Spanien. Jeg ved godt, at den var og er højere end i Danmark, men ikke desto mindre var det et argument, som Europa-Kommissionen købte, så man kunne vel sådan set godt inden for rammerne af de EU-regler, der nu er, fra dansk side forsøge at få lov til at bremse lidt ned for udenlandsk arbejdskraft i en situation, hvor der er mange danskere, der har svært ved at finde et arbejde. Kunne det være noget?

Kl. 21:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 21:40

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er ingen tvivl om, at vi skal formå at bruge EU-reglerne så godt som overhovedet muligt, og vi skal også bruge den position, vi har som medlemsland og som formandskabsland, til at præge udviklingen i det europæiske samarbejde. Det gør vi også. Om kort tid har vi et uformelt ministermøde i Horsens under ledelse af den danske beskæftigelsesminister, hvor vi bl.a. skal diskutere en bedre håndhævelse af udstationeringsdirektivet. For mig at se er der ingen tvivl om, at der er bred enighed blandt en række af EU's medlemslande

om, at udstationeringsdirektivet godt kan håndhæves på en bedre måde.

Når jeg eksempelvis diskuterer det her spørgsmål med mine kollegaer fra en række af de tidligere øst- og centraleuropæiske lande, er der en stigende og faktisk meget stor interesse i at sikre et bedre grundlag for udstationering. For som nogle af dem tilføjer, når man diskuterer det med dem, er sagen, at dem, der ofte snyder i f.eks. Danmark, også snyder med deres skatteforhold i det land, de kommer fra. Så jeg tror egentlig, at der er en interesse på tværs af en række af medlemslandene i at sikre en bedre håndhævelse af f.eks. udstationeringsdirektivet.

Kl. 21:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 21:42

Henning Hyllested (EL):

Jeg studsede også over beskæftigelsesministerens konstatering af, at det jo ikke står skrevet i EU, at der ikke skal være ordnede forhold, forstået på den måde, at der så ikke var nogen modsætning mellem et stærkt europæisk arrangement, tror jeg var ordene – jeg forstår det som et stærkt EU-engagement – og det, at man har ordnede forhold i et af medlemslandene.

Men det står vel skrevet – det må beskæftigelsesministeren vel give mig ret i – i de fire domme, som er faldet ved EU-Domstolen, som det hedder nu, og der er jo også en række direktiver, som er skrevet ned, f.eks. udstationeringsdirektivet, som beskæftigelsesministeren selv har nævnt. Jeg kunne også nævne direktivet om cabotagekørsel, som jo på det nærmeste er umuligt at kontrollere i virkeligheden. De stækker vel alt andet lige fagbevægelsens kampmuligheder for at opretholde de her ordnede forhold, som ministeren så ikke mener der er nogen modsætning til, fordi det ikke står skrevet i EU.

Hovedhjørnestenen i den danske model, som hyldes, og som beskæftigelsesministeren jo også henviser til, er vel netop muligheden for at gå i konflikt, muligheden for at lave blokade, som beskæftigelsesministeren selv nævner. Så det er vel en sandhed med modifikationer, at det ikke står skrevet i EU, at der er en eller form for modsætning til at skabe ordnede forhold i nationalstaterne.

Kl. 21:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 21:43

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det, jeg siger, er, at man ikke under dække af EU kan omgå de danske regler, eksempelvis ved som arbejdsgiver at lade være med at opstille et sikkerhedsgodkendt stillads og så sige, at det er EU's skyld, at man ikke gør det. Man skal behandle sine medarbejdere ordentligt, og det skal man som dansk arbejdsgiver, ligegyldigt hvor man måtte have sin virksomhed i det danske samfund.

Det er rigtigt, at spørgsmålet om konfliktretten er på den europæiske dagsorden på baggrund af en række domme, og det er noget, som Enhedslisten også har rejst en forespørgselsdebat om, så det får vi rig mulighed for at diskutere. Der er heller ikke nogen tvivl om, at hvis man er tjenesteyder og er ansat i ét europæisk land og udfører en arbejdsopgave eksempelvis i Danmark, kan man godt være udsendt på nogle andre vilkår end de vilkår, der gælder under en dansk overenskomst. Det er fuldstændig rigtigt.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at der er problemer med social dumping. Det er jo derfor, vi i fællesskab har lavet en aftale, der skal adressere det med f.eks. cabotagekørslen. Så det, der er mit ærinde her, er at sige, at jeg er meget stærk tilhænger af det europæiske samarbejde, herunder at arbejdskraften frit kan bevæge sig, og at det,

der er vores opgave, er at sørge for, at det foregår på en ordentlig måde.

Kl. 21:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 21:45

Henning Hyllested (EL):

Men er ministeren stadig væk ikke enig med mig i, at bl.a. de domme, som er faldet, plus en række af de direktiver, som den fri bevægelighed jo er underkastet, faktisk giver problemer for den danske fagbevægelse eller for den europæiske fagbevægelse i det hele taget med hensyn til at opretholde ordnede forhold i nationalstaterne, fordi man netop svækker konfliktvåbnet, blokadevåbnet osv. osv.?

Kl. 21:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 21:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen altså, sagen er den, at konfliktretskabet jo også er reguleret i dansk lovgivning. Men det er afgørende for os som regering – og det er også noget, der har været tilkendegivet tidligere i offentligheden fra min egen side – at det, at man kan konflikte, blokere og strejke, er en fundamental ret på det danske arbejdsmarked. Vi er lige nu i gang med at analysere konsekvenserne af det Monti II, der er fremlagt, og det er klart, at når vi er færdige med det, vil vi selvfølgelig give en samlet vurdering og komme med den danske holdning. Men det, at man kan gribe til konflikt, anser jeg for at være en meget fundamental del af et arbejdsmarked.

Kl. 21:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 21:46

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Nu er det jo sådan lige ved at være sidst på aftenen, men jeg vil godt høre ministeren om det her med den overenskomstmæssige løn til arbejdere fra EU. Der er, kan vi jo se, vikarbureauer, der udbyder arbejdskraft til under 100 kr. i timen, f.eks. til 90 kr. eller 70 kr. – og vi har sågar set, at der har været nogle, der har udbudt arbejdskraft til lønninger på ned til 50 kr. i timen – og det kan de åbenbart gøre, uden at der bliver lavet nogen indgreb mod det. Vi kan på nogle hjemmesider se, at der er virksomheder, der udbyder arbejdskraft til 135 kr., hvor vi, hvis vi sammenligner det med, hvad den danske arbejdskraft får, så kan se, at de skal have ca. 350-450 kr. i timen, og der er det nok ikke arbejderne, der får så meget, men virksomheden, der skal have det. Men det vil så også sige, at de arbejdere, der arbejder til 135 kr., heller ikke får de 135 kr., det er mindre, og det er noget, der i henhold til EU-reglerne er fuldt ud lovligt.

Er det noget af det, som ministeren har tænkt sig at gøre noget ved, eller må man bare konstatere, at det er noget, som de her virksomheder, der er tilmeldt RUT-registeret og det hele, kan gøre på fuldt ud lovlig vis, altså at de kan udbyde arbejdskraften til de lønninger, fordi de jo overholder overenskomsten? Og når vi taler om, at de skal overholde overenskomsterne, taler vi sådan set kun om det, der vedrører mindstelønnen, for de andre lønninger er jo nogle, der bliver aftalt ude i virksomhederne.

Kl. 21:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 21:47

Kl. 21:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Hvad angår RUT-registeret, er det sådan, at vi allerede har besluttet, at det skal underkastes et nødvendigt eftersyn, og det vil komme til at pågå i det udvalgsarbejde, der er aftalt som en del af finansloftalen, og det gælder i øvrigt også det, der er i forhold til cabotagekørslen, som jo i dag slet ikke er omfattet af RUT-registeret. Så man kan sige, at vi har fat om RUT-registeret, og jeg tror bestemt, at der skal ske ændringer i forhold til RUT-registeret. Noget af det, vi er meget optaget af, er jo at få afdækket, om de virksomheder, der er tilmeldt RUT-registeret, er virksomheder, der reelt eksisterer i det hjemland, hvorunder de står registreret.

Med hensyn til vikarområdet er det, kan man sige, et område, som også kræver et fornyet gennemsyn, og vi kommer også til at skulle indføre dansk lovgivning på baggrund af EU-regler omkring vikarbureauers arbejde. Dermed vil jeg også sige, at jeg synes, at vi til en start har fået taget godt fat om det, der vedrører social dumping, men der er endnu masser af udfordringer.

Kl. 21:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Bent Bøgsted.

Kl. 21:49

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Ministeren var selv lidt inde på det med cabotagekørsel, og jeg kunne forstå på ministeren, at der om kort tid skal være et ministermøde i Horsens. Der er spørgsmålet i forhold til der med, om cabotagekørslen skal være omfattet af RUT-registeret, om man på det møde så også vil tage fat på at se på de regler, der gælder for cabotagekørsel. For det, man forstår ved cabotagekørsel, er jo, hvis der er en langturschauffør, der f.eks. kører til Norge, og han så kan tage en last med tilbage, altså at han f.eks. i Nordjylland får en last, som han kan tage med ned til Tyskland eller Frankrig, eller hvor det nu er. Det bør være det, der forstås ved cabotagekørsel, så det ikke bliver noget med, at man kan køre rundt i landet, og at det altså er indenrigstransport. Vil man også tage fat på det og se på, om man skulle ændre reglerne vedrørende cabotagekørsel?

Kl. 21:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 21:50

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi kommer ikke specifikt til at diskutere cabotagekørsel på det uformelle ministermøde; der er planen, sådan som den ligger nu, at energien først og fremmest skal bruges på at diskutere beskæftigelse, altså hvordan vi bekæmper arbejdsløshed, hvordan vi bekæmper ungdomsarbejdsløshed, og så er der spørgsmålet omkring Monti II og udstationeringsdirektivet. Men jeg kan med hensyn til det, der er for Danmarks vedkommende, sige, at det, vi har gjort med finansloftalen, jo har været, at vi opprioriterer indsatsen i forhold til den ulovlige cabotagekørsel på to områder. Som det ene intensiverer vi nu den politimæssige indsats, og det vil sige, at der simpelt hen bliver mere kontrol ved motorvejene, hvor cabotagekørslen jo altså finder sted, og som det andet forhøjer vi bødestørrelsen. Den har i utrolig mange år ligget lavt, og jeg tror, at det, hvad angår den ulovlige cabotagekørsel, er nødvendigt, at vi både sanktionerer mere og kontrollerer mere. Om der så er behov for yderligere initiativer, vil jeg overhovedet ikke afvise, hverken i en dansk eller i en europæisk sammenhæng.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:51

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens afsluttende oplæg og også for de svar, vi har fået, på nær et enkelt punkt. Svarene på spørgsmålene fra hr. Henning Hyllested syntes jeg ikke var fyldestgørende, og derfor vil jeg spørge mere kontant og direkte: Er ministeren enig i, at det er et problem, at EU-Domstolen har grebet ind i den danske konfliktret og for den sags skyld også i alle medlemslandes ret til at beskytte sig imod social dumping, med de fortolkninger af udstationeringsdirektivet, der er sket?

Kl. 21:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 21:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, det er en diskussion, hr. Finn Sørensen og jeg også har haft ved andre lejligheder. Jeg lægger meget vægt på, at de danske parter på arbejdsmarkedet spiller en meget, meget vigtig rolle også i fastsættelsen af den holdning, vi som regering har på det her område. Det skal ikke forstås sådan, at arbejdsmarkedets parter bestemmer, hvad holdningen skal være, men jeg synes, det er utrolig vigtigt, at det er noget, vi gør i fællesskab.

Jeg vil gerne have lov til at vente med at give en endelig vurdering af Monti II, til vi har fået den analyseret i dybden. Det, jeg kan sige, er, at det selvfølgelig er afgørende for os som regering, at man har ret til at konflikte.

Kl. 21:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 21:52

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu gik mit spørgsmål ikke specifikt på Monti II – det ved jeg jo at vi får lejlighed til at diskutere ved en senere lejlighed, den 19. april. Mit spørgsmål gik helt præcist på EU-Domstolens afgørelser i de fire sager, som vi jo alle sammen kender; jeg behøver ikke remse navnene op. Altså, mener ministeren ikke, det er et problem, at EU-Domstolen på den måde har grebet ind i den danske konfliktret og i medlemslandenes ret til at beskytte sig imod social dumping?

Kl. 21:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 21:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg synes, at det, der er afgørende nu, både på baggrund af de domme, der er faldet, og med det udspil, der er kommet fra Kommissionen, er at få fastlagt den fremadrettede holdning til, hvordan konfliktretten skal forstås i forhold til det indre marked og den fri bevægelighed. Vi er lige nu i gang med at analysere konsekvensen af Monti II, og jeg vil gerne have mulighed for også at drøfte det med arbejdsmarkedets parter, inden jeg og regeringen lægger os endeligt fast på alle de forhold, der vedrører Monti II.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så vil ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, vistnok afslutte debatten, hvis der skulle være noget, han endnu ikke har fået sagt.

Kl. 21:54

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Det kan man jo aldrig vide. Først vil jeg sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at social- og integrationsministeren ikke ønsker at stille sig til rådighed, sådan at Folketinget er i stand til at stille spørgsmål, men den mulighed eksisterer jo fortsat. Jeg har forstået – jeg kan forstå, at social- og integrationsministeren diskuterer videre fra sin post – at der er mulighed for at komme til (*Social- og integrationsministeren* (Karen Hækkerup): Nu må jeg protestere. Der har ikke været ét spørgsmål til mig i løbet af hele debatten, så synes jeg, det er uforsømt ...).

Kl. 21:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen har ordet, men ministrene bestemmer altså selv, hvem der taler på regeringens vegne.

Kl. 21:55

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Ja, og hvis ministeren ønsker at diskutere med Folketingets medlemmer, kan ministeren gå op på talerstolen, så vi har mulighed for at stille spørgsmål til ministeren. Det har vi jo ikke haft mulighed for indtil nu. Sådan er reglerne også mig bekendt, og så må nogen korrigere mig, hvis reglerne er anderledes.

Den debat, vi har haft i dag, synes jeg på mange måder har været interessant. Anklagen fra de partier, der nu sidder i regering, er, at der ingenting er sket i forhold til østeuropæisk arbejdskraft, men hør nu her: Ansvar i forhold til østeuropæisk arbejdskraft er jo Venstres, Socialdemokratiets, SF's, Radikales og Konservatives. Det er de partier, der bærer ansvaret for de problemer, der er forbundet med østeuropæisk arbejdskraft. (*Uro i salen*).

Kl. 21:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Henriksen har ordet. Bare fortsæt.

Kl. 21:55

Kl. 21:55

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Jeg træder gerne tilbage fra stolen, hvis social- og integrationsministeren ønsker at komme op på talerstolen. Det er ikke noget problem.

Kl. 21:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg beder ordføreren om at fortsætte sin tale uanfægtet.

Kl. 21:56

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal gøre mit ypperste.

Jeg kan forstå, at alle partier er enige om, at illegal arbejdskraft er en dårlig ting – så langt, så godt. Men så er vi uenige om, hvem der har den fornødne vilje til at bekæmpe illegal arbejdskraft. Der kan man sige, at det måske er en uenighed, som ikke kommer bag på så mange. Jeg har også forstået, at alle partier, bortset fra Dansk Folkeparti, har den opfattelse, at så længe de danske lønmodtagere bliver udkonkurreret *lovligt* af østeuropæisk arbejdskraft, er det i orden, og

her står Dansk Folkeparti jo så ganske alene i Folketinget, for vi synes altså, at det er et problem, både når danske arbejdere, danske lønmodtagere, bliver udkonkurreret af illegal arbejdskraft – man kan så sige, at det er mere alvorligt – og også når de bliver udkonkurreret af lovlig arbejdskraft på grund af de regler, som eksisterer.

Det har også været fremført i debatten, at flere undersøgelser viser, at udenlandsk arbejdskraft – man får det indtryk – pr. definition er godt for Danmark til enhver tid. Jeg vil da gerne se den undersøgelse, der har undersøgt følgende: Hvor mange sociale ydelser hiver østeuropæisk arbejdskraft ud af den danske statskasse? Hvor meget betaler de i skat i forhold til danskere? Hvor mange danskere har mistet deres arbejde på grund af udenlandsk arbejdskraft? Hvor meget er der indtil dato udbetalt i offentlig forsørgelse til de pågældende personer, der har mistet deres arbejde? Og hvilken ny viden har østeuropæisk arbejdskraft tilført det danske arbejdsmarked? Hvor mange danske lønmodtagere er blevet udkonkurreret af udenlandsk arbejdskraft, til trods for at området er reguleret af overenskomst og alt er foregået i overensstemmelse med gældende EU-regler og dansk lovgivning? Der er rigtig mange ting, som man kunne undersøge nærmere i forhold til udenlandsk arbejdskraft.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Leif Lahn Jensen, sagde, at regeringen har iværksat en kickstart af dansk økonomi, og at det jo var rigtig godt. Jeg har stillet følgende spørgsmål skriftligt til finansministeren: Vil ministeren venligst beskrive regeringens kickstart af dansk økonomi samt redegøre for, hvordan det konkret sikres, at eventuelle nye arbejdspladser ikke medfører job til f.eks. østeuropæere frem for til danskere? Så kommer finansministeren med en lang redegørelse, som det sig hør og bør i politik, om, hvor fantastisk kickstarten er, og så svarer ministeren til allersidst, og jeg citerer: »Det er naturligvis ikke nogen garanti for, at arbejdet kan forbeholdes dansk arbejdskraft.«

Det synes jeg er lidt tankevækkende, men det kan godt være sådan, og vi ved også, at det er sådan, når kommuner udliciterer osv., når kommuner iværksætter byggeprojekter og det offentlige iværksætter byggeprojekter, at så er der nogle tilfælde, hvor man iværksætter initiativer herhjemme, iværksætter et byggeprojekt eller et renoveringsarbejde for danske skatteborgeres penge med det formål at sikre, at dansk arbejdskraft, danskere, kommer i arbejde, men hvor det så faktisk er østeuropæere, der får det arbejde. Det er da et problem, og jeg synes, at Folketingets partier burde tage det til efterretning og tænke over, om de regler, vi har i dag, virkelig er effektive nok. Det mener vi ikke i Dansk Folkeparti, men ikke desto mindre siger vi tak for debatten.

Kl. 21:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Klokken er 22.00, og der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er slut.

Kl. 21:59

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse foretages som nævnt på tirsdag, den 17. april 2012.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. april 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 22:00).
